

تەفسیری زەمناکۆیی

بە قەڵەمی

مەلا سەیدی زەمناکۆیی

جەزمی: ١١، ١٢، ١٣

بەرگی ھەوتەم

تەفسیری زماڭوویی

بەقەلەمی

مەلا سەیدی زماڭوویی

جزمی ﴿۱۱، ۱۲، ۱۳﴾

بەرگی ھەوتەم

ناوی کتیب : تەفسیری زمانکۆیی .

ناوی نووسەر : مەلا سەیدی زمانکۆیی .

جزمی یازدەهەم، دوازدەهەم و سێزدەهەم.

بەرگی حەوتەم.

چاپی یەكەم .

چاپی کۆمپیوتەر و ڕاکیشانی : ﴿ چاپخانەی ئۆفیسێتی بابان ﴾

ژمارەی سپاردنی (٤٠٩) ی سالی (٢٠٠٠) ی وەزارەتی ڕۆشنبیری بێ سپێردراوە .

مافی لە چاپدانی بۆ نووسەر پارێزراوە .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خواص به خشندهای میهره بان

درودی بی یان له سهر پیغمهر و له سهر یارو یاوهران و خزمان و خیرانه کانی و
بهیره وانی بی ههتا کۆتایی جیهان.
له پاشا خوای مهزن ههوال نه دا له و تا قمه وه دوواکه و تون له چونه ده ره وه بو جهنگ
له خزمهت پیغمهردا ﴿ﷺ﴾ نه فهرموی:

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا
لَنُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهَ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى
اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تَرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَنُعَرِّضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا
عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَآؤُهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَنُرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ
تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

﴿٩٦﴾

﴿ وَمَا وَاهُمْ جَهَنَّمُ جُزَاءَ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ وه جیگه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌وان دۆزه‌خه، سزاو سه‌رزه‌نشتیان له‌دۆزه‌خدا نه‌کرئ له‌بهر پاداشت دانه‌وه‌یان به‌شتی نه‌یکه‌ن له‌بی باوه‌ری و دوورپی خویان .

﴿ يَخْلُقُونَ لَكُمُ لُتْرَضُوا عَنْهُمْ ﴾ نه‌و دوورپاوه سویند نه‌خۆن بۆ ئیوه له‌بهر نه‌وه‌ی ئیوه رازی بن له‌وان وه بۆ نه‌وه‌ی کرده‌وه‌ی چاکیان له‌گه‌ل بکه‌ن و نازاریان نه‌ده‌ن. له‌تابه‌تی پیشودا سویندیان نه‌خوارد هه‌تا ئیوه وازیان لی به‌یتن و نازاریان نه‌ده‌ن. له‌م ئایه‌ته‌دا سویند نه‌خۆن بۆ نه‌وه‌ی چاکیان له‌گه‌ل بکرئ به‌هزی سویند خواردنه‌وه‌یا نه‌وه .

﴿ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴾ دوا‌یی نه‌گه‌ر ئیوه رازی بن و خوش‌بن له‌وان، دوا‌یی به‌راستی خوا خوش‌نایی له‌تاقمی ده‌رچون له‌فه‌رمانی خوا، هه‌ر که‌سی باوه‌رداری خوش‌نایی له‌که‌سی خوا خه‌شی لی گرتی، نه‌گه‌ر لی خوش‌بی نه‌و که‌سه‌یش به‌دوورو نه‌ژمیری.

کاتی خوی مه‌زن باسی کرده‌وه‌ی دوورپاوه مه‌دینه‌ی کرد، باسی نه‌و که‌سانه‌یش نه‌کا له‌ده‌ورو به‌ری مه‌دینه‌ن و دوورو نو وینه‌ی عه‌ربه ده‌شته‌کیه‌کان و نه‌فه‌رموی:

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَنْ لَا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٧﴾ وَمِنَ
الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمُ الدَّوَائِرَ
عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨﴾ وَمِنَ
الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ
مَا يُنْفِقُ قُرْبًا إِلَى اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۚ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ

لَهُمْ سَيِّدٌ خَلَهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

﴿الْأَعْرَابُ أَشَدَّ كُفْرًا وَنِفَاقًا﴾ عہربہ دہشتہ کیہ کان سہ خترو گرانترن لہ لایہن

بی باوہری و دووروی لہ نیوہ ناو شار.

﴿وَإِذْ نَرَى أَنَّ لَا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ﴾ وہ شایانترن کہ نہ زانن

سنورہ کانی شتی خوا ناردویہ تیہ خوارہ وہ بوسہر نیبراوی خوی و نہ زانن نہ ندازہی

فہرماندانی خوا، لہ بہر تہوہی تیکہ لاوی موسلمانانین نہ کردوہ، قورئانیان بہ سہردا

نہ خوینراوہ تہوہ ہتا لہ سنورہ کانی بگن.

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا تہ زانی بہرہ وشتی تہو عہربہ دہشتہ کیانہ و تہ زانی چ

شتی لہ دلیانایہ ہمو شتی لہ جیگہی شیاوی خویا دائہ نی لہو شتانہ فہرمانیان بی تہدا.

﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا﴾ وہ ہندیکہ لہو عہربہ دہشتہ کیہ

دووروانہ کہ سی دائہ نی شتی تہیہ خشی لہ ریگہی خوادا لہ زہ کات و شتی تر بہ تاوان و

سہرانہ لہ ترسی موسلمانان تہیہ خشی نہک لہ بہر فہرمانی خوا بو تہوہی خوی بی بیاریزی

و بہ تہمای پاداشتی خوا نیہو بہ بی تہنجامی دائہ نی.

﴿وَيَتَرَبَّصُّ بَكُمْ الدَّوَائِرُ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ﴾ وہ چاوہروانی پیچہوانہی رۆژگار

تہ کہن بو نیوہ و توشی خراپہ بن و دوژمنانی نیسلام زال بن بہ سہر نیوہ داو موسلمانان

بنہر بکہن ہتا رزگاریان بی لہ تاوان و سہرانہ دان، یاخوا لہ سہر تہو دووروانہ بی

وہر چہر خانی رۆژگاری خراپ و لہ ناو چونیان.

﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا تہ بیستی تہو شتہی تہوان تہیلین بہ زمان، تہ زانی بہ شتی

تہیشارنہوہ.

﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وہ

ہندیکہ لہ عہربہ دہشتہ کیہ کان کہ سی باوہری بہ خواو بہ رۆژی دووایی ہدیہو، تہو

شته‌ی نه‌یه‌خشی بۆ جه‌نگ له‌زیگه‌ی خوا‌دا له‌زه‌کات و جگه‌ی زه‌کات دای نه‌نی
به‌هۆی نزیکبونه‌ له‌خو‌دا، چونکه به‌نیازی پا‌ک و خاوینه‌وه نه‌یه‌خشی.

﴿ وَصَلَّاتِ الرُّسُلِ ﴾ وه نهیسی به خشی به ناواتی نه وهی به شدار بی له پارانه وهی
نیروای خواو داوای لی بوردن له خوا، چونکه پیغمهر نه پارایه وه له خوا له وان خوشی.
﴿ اَلَا اِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللّٰهُ فِي رَحْمَتِهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴾ نیوه ناگدار بن و
بزانن نهو داواو پارانه وهی پیغمهره شایه تی دانه له لایه ن خواو به راستی بیروباوه ریان و
وهرگرتنی ناواتیان و نریکبونه وهیان له خواو رزگاریان نه کا، خوا له مه وودوا نه یان خاته
نیو به زهیی و نیو به ههشتی خوی. به راستی خوالی ی خوشبونی زوره بو نهو که سانه دارایی
خویان نه به خشن، خاوه ن به زهیی و میهره بانه بو که سانی نریک نه بنه وه له خوا، له گونا هیان
نه پوری.

بۆزانی: لەمەو بەر ئێمە لەمانای ئایەتەکانا باسی عەرەبە دەستەکی و لادیەکانمان کرد، بەویۆنەو ناماژە بۆشتی ئەکەین خواوەنی (میزانی شەعرانی) لەبابی شەهاوەتا: حەنابیلەکان شایەتی لادێی وەرناگرن لەسەر شارستانیەکان بەهیچ جوۆی. لای مالیکەکان لەکوشتن و لەبرینداریدا وەری ئەگرن بەتایبەتی. بەدارپاراندنی مانا لێدانەووی ئەو ئایەتانی پێشو بۆمان ڕون ئەبێتەووە کە ئەو ئایەتانە بۆ ئەو نەهاتونەتە خوارەووە کە عەرەبەکان ئەکرێن بەدوو بەشەو لەسەر بنچینەی دەستەکی و شارستانی .

شارستانیەکان گه‌وره‌ترو به‌ڕێزترین لای خوا. چۆن نه‌بی وای؟ که‌چی خوا به‌رموی هه‌ندی له‌ده‌شته‌کیه‌کان که‌سانی هه‌ن نیازپاک و کرده‌وه‌خواهین، نه‌گه‌ر وابوایه‌ نه‌بوایه‌ خوا ده‌شته‌کیه‌تی قه‌ده‌غه‌ نه‌کرد، وه‌ک سته‌م کردن و بوختان کردن. به‌لکو ناده‌میزاد نه‌کا به‌دوو به‌شه‌وه: به‌گوێره‌ی خۆپاراستن و کرده‌وه‌ی چاکیان. به‌گوێره‌ی لادانیان له‌سنوری خواو لانه‌دانیان. که‌واته هه‌ر که‌سی له‌عه‌ره‌ب و جگه‌ی عه‌ره‌ب له‌ده‌شته‌کی و له‌شاری چاکه‌ی کرد به‌چاک دانه‌نری لای خوا، هه‌ر که‌سی خراپه‌ی کرد به‌خراپ دانه‌نری.

دهشته کیه تی هو ی خرابی نیه. به لام نه وهنده ههیه زیان و گوزهرانی دهشته کی و دوربونیان له هۆکانی شارستانی و له زانستی نه بنه هو ی ووشکی و دل ره قی نه وان و لادانیان له سنووری خوا به زووتر له شاریه کان. یانی تاوان تاوانی نه و زیانه و ره وشته یه له نیویدا نه ژین، سوچ سوچی دهشته کی نیه.

مه به ست له ناوه روکی نه و نایه ته نه مه یه: دانیشتوانی دهشت له بی باوه ران و دووروان وینه ی دانیشتوانی شارن، هه یانه دووروو بی باوه رن. به لام بی باوه ران و دووروه کانی دهشت زبرترو ووشکترن له بی باوه ری و دوورویه وه، نه گهر باوه ریش بهین و نه بی تیژترو پاکتر بن له زربه ی شاریه کان. به و جوهری باس کرا جیاوازی نیوان دهشته کی و شاری نیه له بهر نه وه ی دهشته کین و شارین.

کاتی خوی مدزن باسی دووروان و بی باوه رانی فهرمو، باسی نه و که سانه یشمان بو نه کا له پیشه وه باوه ریان هه ناوه و نه فهرموی:

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ
مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرْدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ

عَظِيمٌ ﴿١﴾ وَءَاخِرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
وَعَمَلًا سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢﴾

﴿ وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ ﴾ وه نهو کهسانه ی پیش کهوتون
یه کهم جار له کوچ کهران و یاریده ران بو کوچ کردن و یاریدان. زانایان بو دیاری
کردنی نهو کهسانه بیریان جیاوازه:

زربه یان نهلین نهو کهسانه کوچیان کردوه و یاریده ی پیغمه ریان داوه بهر له رۆزی
بهدر.

هه ندی تریان لایان وایه نهو کهسانه له (بیعة الرضوان) دهستیان نایه نیو دهستی
پیغمه ر ﴿ ﷺ ﴾ بهلیناندا به پیغمه ر له گه لیا بن هه تا مردن له ژیر دره خیکا کو بو بونه وه
له کوتای مانگی زیلقه عده سالی شه شه می کوچی که به ناو بانگه به ناشته وای
(نه لحوده بیه). هه ندی تریان لایان وایه نهو کهسانه نوژیان کردوه بو لای هه ردوو
روانگه کان له به یتمو لوقه دهس و له که عبه، نه وه ی به هیتر تر بی له و بیرو بو چونانه مه به ست
له پیش کهوتوه یه که مه کان که سانیکن پیش کهوتبن له کوچ کردن و یاریدان بهر له وه ی
موسلمانان بینه خاوه نی هیزی بهر گری له خو یان و لاوازه کان له نایین وه رنه گه رین. نهو
شته نیش له رۆزی به دردا ناشکرا بون و بته رستان هه ستیان به هیزی نیسلام و نازایی
نهوان کرد.

﴿ وَالَّذِينَ اتَّبَعَهُمْ بِإِحْسَانٍ ﴾ وه که سانیکی نهوتون دوا ی پیشوه کان کهوتون لهو
دوو تاقمه ی کوچکه ران و یاریده ران به باوهرو به په رسته وه له هاوړیکانی تری پیغمه ر
﴿ ﷺ ﴾ ته به رسی نه لی: مه به ست نهو کهسانه یه له پاش نه وانه وه دین هه تا رۆزی دووایی.
﴿ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ﴾ خوا رازی بو له پیش کهوتوه کان و پاش
کهوتوه کان و خوشیانی نهوین و، نه وانیش رازین له خواو لهو پا داشته ی به وانی به خشیوه
له چاکه هه ردوو جیهان.

﴿ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴾ وه خوا نامادهی کردوه بۆ نهوان چه نندین باخ و بۆلاخ نهروا به ژیر دره خته کانیاو بهم لاوای کۆشکه کانی دا چه نندین روبرای ئاوی شیرین و رۆن، بهرده وامن له نیو ئه و بههه شتانه دا هه تایه و هه رگیز ده رنا کرین.

﴿ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾ ئه و رازی بونهی خوا و نهوان و ئه و بههه شتانه ناماده کراوه پیروزی و سه رکه و تنی زۆر گه و ره به بۆ نهوان.
﴿ وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ﴾ وه که سانی هه ن له م لاوای شاره که تانه وه که مهینه به له عه ره به ده شته که کان دو و رۆن له هۆزه کانی جوههینه و موزهینه و نه سلم و نه شجه ع و غه فار.

﴿ وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْبِفَاقِ ﴾ وه هه ندی له دانیشتوانی مه دینه رپاوه ستاون له سه ر دو و رۆی له دو و رۆه کانی هۆزی نه وس و خه زره ج.
﴿ لَا تَعْلَمُهُمْ وَتَحْنُ تَعْلَمُهُمْ ﴾ تۆ نهوان نازانی و نایان ناسی و بی باوه رپان له دلی خۆیا نا داناه.

به لام به رپاوه له ت باوه رپاوه که ده رنه برن و، ئیمه نه یان زانین و نه یان ناسین و نا گامان له دلیانا چ شتیکی تیدایه له خراپه و دو و رۆی.

خوا ی مه زن باسی دو و رپاوه ی کردوه له چه ند ئایه تیکی زۆردا، له و ئایه ته دا دو و پاتی کردۆته وه به هۆی باسکردنی باوه رداره پی شوه کان و باوه رداره دو وایه کانه وه، یۆ نه وه شخوا هه و آل بدا به پیغه مه ر به رپۆر گه و ره بی خۆی و جیگه و نیشتمانی دو و رپه کان. به تایبه تی دو و رپاوه ی مه دینه که کارامه ن له سه ر دو و رۆی و نه زانن زۆر به وردی خۆیان له پیغه مه ر بشارنه وه هه رچه نه ده هه مو کاتی تیکه لاوی کۆرۆ کۆمه لی موسلمانانیشن. له پاشا خوا ی مه زن باسی جو ری سزادانی دو و رپه کان نه کاو نه فه رموی:

﴿ سَعَدَ بِهِمْ مَرَّتَيْنِ ﴾ ئیمه سزای ئه و دو و رپاوه نه ده بین دو و جار: جاری به ئا بر و بر دنیان له جیهاندا، جاری تر به سزادانیان له گۆره که کانیا نا. یا جاری تر به زه کات لی سه نندیان و جاری تر به فه رمان پی دانیان بۆ جهنگ کردن.

﴿ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ له پاشا نهو دووروانه نه گپړنه وه بولای سزایه کی زور
 گه وړه له روزی دووایدا به ناگری دوزه خ و بی بهش کردنیان له میهره بانی خوا لهو کاته دا.
 ﴿وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ﴾ وه بهم لاولای نیوهدا هډن تا قمی له دووروانه و دانیان
 ناوه به گوناوه کانی خوینا که دوواکه وتوون له جهنگی ته بوک، وهك دووروه کانی تر به درو
 بیانویان نه هینایه وه بو تو، نیتر ژماره ی نهو که سانه چهلده بن گرنګ نیه.
 ﴿خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرًا سَيِّئًا﴾ نهو که سانه تیکه لویان کردوه کرده ویه کی چاک
 و کرده ویه کی خراب. یانی وائیه نه چنه دهره وه بو جهنگ و باوه پالیان پیوه نهی،
 وایش نهی هه و او هه و هس سواری سهرشانیان نهی و ناچنه دهره وه. نهو به شیان زورترن
 له وانه ی چاکه کهرن له پاشا. خوی خای گه وړه رونی نه کاته وه به سهرهاتی نهو تا قمانه و
 نه فهرموی:

﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ شایان و نومیده خوا په شیمان
 بونه وه لهو که سانه وهرگری و بیریزی به سهریانا، له بهر نه وه ی نهو تا قمه ههستیان
 به گوناوه باری خوینان کردوه، ددانیان ناوه به گوناوه خوینا. که واته جیگه ی نومیدی
 به زه ی میهره بانی خوان. به راستی خوا لی خوشبونی زور بو په شیمان بونه وه کان، به زه ی
 زوره بو که سانی بمرن له سهر په شیمان بونه وه.
 له پاشا خوی مه زن روی فهرموده ی خوی نه کاته پیغه مهرو فهرمانی پی نه دا زه کات
 وهرگیری لهو دوو تا قمه ددانیان ناوه به گوناوه خوینا، فهرمانیشی پی نه دا بوینان
 بپارینه وه نه فهرموی:

حُذِّمْنَ أَمْوَالُهُمْ صَدَقَةٌ تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ
 إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ

اللَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَيَسِيرَ اللَّهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَآخِرُوبَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ
اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

﴿ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ ﴾ تو وەر بگره له دارایی نهو که سانه
ددانیان ناوه به گونا هباری خوینا، وهریشی بگره له دارایی هه مو موسلمانان زه کاته کانیا
هه تا نهوان پاك بکاته وه له گونا هی، خو شه ویستی نهوان بو نهو داراییه نه بیته هوی یاخی
بونیا و، هه تا زور بکا بو نهوان و گه شه بکا و پهره بیستی چاکه ی نهوان به هوی نهو
زه کاته وه.

﴿ وَصَلَّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ ﴾ وه تو بویان بهار پیره وه لای خوا بو نهو
که سانه زه کاتیان لی وهر نه گری و بلی: خوا بیت و فەر بخاته دارایی نیوه و لی خوشبون
بریژی به سهرتانا. به راستی پاران هوی تو بو نهوان خوشی و ناسایشه بو دلی نهوان به هوی
پاران هوی تو بو نهوان.

﴿ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾ وه خوا نه بیستی پاران هوی تو بو نهوان و له توی وهر نه گری نهو
پاران هویه، نه زانی به نیازی نهو که سانه زه کاته کانیا داوه به خوا بیستی خوین بو
نزیکونه وه له خوا به ته نها.

﴿ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ ﴾ نایا نهو که سانه په شیمان بونه ته وه
نهان زانیوه که به راستی خوا په شیمان بونه وه وهر نه گری له بهنده کانی خوی کاتی نیازیا
پاکیی.

﴿ وَيَا خُدَّ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ ﴾ وه خوا وهرنه گری زه کاته کانیا و پاداشتیان نه داته وه له سهر دانی زه کاته کانیا و، نایا نازانن به راستی خوا به شیمان وه رگرتنی زوره، خاوه نی به زه بی و میهره بانیه.

﴿ وَقُلْ اَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ ﴾ وه تو بلی به و که سانه به شیمان بونه ته وه: ئیوه یش کار بکن و نه وهی له توانا تانا هه به بیکه له په رستنی خوا و به جی هینانی پیوست کراوه کان، دوا بی خوا و نیراوی خوا و باوه ردران به و کاره ی ئیوه نه زانن.

بۆ زانین: شیخ موحیه دینی ئینولعه ره بی له جزمی خواره می فتوحاتی مه کیدا نه لی (مانای بینینی شتی له خوا وه یانی له هه مو لایه که وه نه ی زانی. مانای بینینی پیغمه مر ﴿ ﷺ ﴾ شتی بینرا و نه زانی له پر یگی سروه وه هاتۆته خوار بۆ لای. مانای بینینی باوه ردران شتی نه زانن که بزانی به نه ندازه. وه ریان گرتوه له و سروه ی هاتۆته خواره وه بۆ سهر پیغمه مر ﴿ ﷺ ﴾ به کورتی له بهر نه وانه ی باسکران هه ر که سی کار یکی چاک بکا خوشه ویسته لای خوا و نیراوی خوا و باوه ردران .

﴿ وَاسْتُرْدُونَ اِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ وه له مه و دووا ئیوه نه گپرنینه وه پاش مردنتان بۆ لای خوا به نه زانی به و شانه ی دیارن و به شانه ی له بهر چاون و ناشکران، دوا بی خوا ی خاوه ن زانا هه و الله دا به شتی ئیوه نه ی که نه له کار ی چاک و خراب، به گو یه ی خویان پاداشتان نه داته وه. هوی هاته خواره وه ی نه و سی ئایه تانه ی پیشو ده رباره ی (۱۰) که سه له و که سانه چونه ته ده ره وه بۆ جهنگی ته بوک که بیانویان به درۆ نه هینا به وه بۆ پیغمه مر ﴿ ﷺ ﴾. کاتی ئایه تی هه ره شه هاته خواره وه بۆ نه و که سانه ی نه چوبونه ده ره وه، جهوت که سیان خویانیان به سه ته وه به کۆلکه کانی مزگه وته وه. کاتی پیغمه مر هاته وه له ته بوک چو بۆ مزگه وت هه تا دوور کات نوێژ بکا، چاوی به و جهوت که سانه که وت به ستر اونه ته وه، ووتیان به پیغمه مر ﴿ ﷺ ﴾ سویندیان خوار دووه خویان نه که نه وه هه تا پیغمه مر نه یان کاته وه. پیغمه مر فهرموی: من سویند نه خۆم نایان که مه وه

هەتا خوا فەرمانم بۆ نەنێرتە خوارەو لەبەر ئەوەی وازیان لەمن هێناوە و لەجەنگ دوواکەووتون. لەپاشا خوای مەزن دەربارەیی ئەو حدوت کەسانە نایەتی (١٠٤) ی ئەم سوره‌تە ی ناردە خوارەو. پێغەمەر بەرەلای کردن بیانوی لی وەرگرتن، کاتی بەرەلای کردن ووتیان: ئەو فروستادەیی خوا: هەرچی داریمان هەیە بیه‌خشە لە ڕینگەیی خوادا. پێغەمەر فەرمووی: فەرمانم بۆ نەدراوە لەو بارەو، دووایی خوای مەزن ئەو سی نایەتانی پێشوی ناردنە خوارەو.

ئەو سی کەسەکانی تر خوای گەورە فەرمانی خۆی دوا خست بەم نایەتی خوارەو هەتا نایەتی (١١٨) ی ئەم سوره‌تە ی ناردە خوارەو، خوا بۆ دوواخستنی فەرمانی خۆی لەبارەیی ئەو سی کەسانەو نەفەرمووی:

﴿وَآخَرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا أَنْ يُعَذِّبَهُمْ وَإِمَّا يَتُوبَ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾
 تاقمی تر هەن لەو کەسانە دوواکەووتون دوواخراون لەبەر فەرماندانی خوا لەبارەیی ئەوانەو لەبەر هۆیەکی خاوەن سود بۆ ئەوان یاخوا سزای ئەوان ئەدا ئەگەر بەردەوامبون لەسەر دوورویی و، یا خوا پەشیمان بونەویان لی وەرئەگرتی و لەوان خۆش ئەبی ئەگەر پەشیمان بونەتەو خوا ئەزانێ بە پاشەرۆژی ئەوان چۆن ئەبی، هەموو شتی لەجیگەیی شیاوی خۆیا دائەنێ هەر شتیکیان لەگەڵ بکا.

خوای مەزن لەنایەتی (١٠٠) ی ئەم سوره‌تەو باسی چوار بەشی کردووە لەدانیشتوان (١) ئەو تاقمەیی پێش کەووتون لەکوچ کردن و لەیاریدانی پێغەمەر (٢) تاقمی تریان پاش ئەوانکەووتون بەچاکە کردن و پەرستنی خوا (٣) تاقمی تریان دوو ڕوون و دان بەخراپەیی خویانا نائین. (٤) تاقمی تریان ددان بەگوناھیی خویانا ئەنین. لەم نایەتەیی دوایدا خوا نامازەیی فەرموە بۆلای تاقمی باسی نەکردون و چۆزن و کین، باسی چوار بەشەکانی ترو چۆنیەتیانی ڕون کردووەتەو.

بۆ باس نەکراوەکان ئەفەرمووی: دوا ئەخرین یابۆ سزا دان یا بۆ لی بوردنیان، پاشە ڕۆژیان هەوالەیی خوا. زۆر لەزانایان ئەلین: ئەم نایەتە هاتووە خوارەو لەبارەیی

کۆمهلی له موسلمانان دوواکهوتن له خزمهت پیغمهردا بۆ جهنگی تهبوك له پاشا پهشیمان بوونهوه. نایهتی (۱۱۸) ی ئەم سوره ته به ناشکرا باسی سی کهسی تر له هاورپکانی پیغمهردا کردوه دوواکهوتن له دهرحون بۆلای تهبوك له خزمهت پیغمهردا، له پاشا پهشیمان بوونهوه خوا پهشیمان بوونهوی لی وهرگرتن و بلاوی کردهوه وازی لی نههیتان له نیو ترس و ئومیدا بن، به پیچهوانه ی ئەو تاقمه فرماندان بۆیان دوواخرا ئەهاتن و ئهرویشن له نیو سهرگردانیدا و له نیو ترس و ئومیدا.

زانایان ئەلین: هۆزی بهنو عهری کوری عهوف مزگهوتیکیان دروست له (قوباء) کاتی پیغمهردا ﴿ ۱ ﴾ کۆچی کرد بۆ مه دینه بو به میوانیان له دووازدهی مانگی ریعولتهوه لدا، جوار رۆژ له نیوانیان مایهوه، پیغمهردا ﴿ ۲ ﴾ له رۆژی ههینیدا چوبۆ مه دینه، له پاشا داویان کرد له پیغمهردا ﴿ ۳ ﴾ له مه دینهوه بجی بۆ (قوباء) نوێژ لهو مزگهوتهدا بکا، پیغمهردا ﴿ ۴ ﴾ رویش و نوێژی تیدا کرد، له پاشا کۆمهلی له دووروان دلپسی خۆیانان دهبرێ که له بهر هی به نوغفاری کوری عهوف بون به دژی ئەو که سانه وه مزگهوتی تریان دروست کرد، ئەوانیش داویان کرد به دلپسیه وه که پیغمهردا ﴿ ۵ ﴾ نوێژ لهو مزگهوتهدا بکا. پیغمهردا فرموی: من له سهر رویشتم بۆ تهبوك نه گهر هاتهوه نوێژی تیدا ئەکهم خوا ئارهزو به فرموی، کاتی پیغمهردا هاتهوه له تهبوك خوا ئەم نایه تانه ی ناردە خواری وه له بهر هی ئەو مزگهوته وه، فرموی:

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
الْمُؤْمِنِينَ وَإِصْكَادًا لِلْمَنِّ حَارِبَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ مِنْ قَبْلُ
وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا الْمَسْجِدُ أَشْسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ

يَوْمَ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رَجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا
 وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ أَتَسَسَ بُنَيْكَهُ
 عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَتَسَسَ بُنَيْكَهُ
 عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَنُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً
 فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

﴿ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا أَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ وه كهسانى تری نهوتی
 ههه دروستیان کردوه مزگهوتی له بهرزیان گه یاندن به موسلمانان و له بهر بی باوه ربون
 به خواو تانه دان له پیغمهرو له بهر پهیدا کردنی دوو بهر هکی و ناژاوه له نیو باوه دارانسا و
 وازهینانیان له پیغمهرو.

زانایان نه لئین: نهو کهسانه یازده کس بون له هوزی بهنو غه نهه.

﴿ وَأَرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ ﴾ نهو کهسانه نهو مزگهوتیان ناماده کردوه
 بو کهسی جهنگی کردوه له دژی خوا و نیروای خوا له وه بهر، نهو کهسه نهیهوی خوی
 کو بکاته وه جهنگ له گهل پیغمهرو ﴿ ﷺ ﴾ بکا، نهو کهسانه نهو مزگهوتیان دروست
 کردوه بیکهه به بیکه بو نهو کهسه زانایان نه لئین: نهو دوژمنهی خواو پیغمهرو نهوان
 چاوهروانی نه کدن پیروی بو له هوزی خه زرهج ناوی نه بو عامیر بو، بو بو به گاور له نیو
 خزمه کانیا خاوهنی ریزو سهرو کایهتی بو، کاتی پیغمهرو ﴿ ﷺ ﴾ هاته مه دینه نهو پیسوه
 له سنور ده رچو، دوژمنایهتی خوی ده رپری بو پیغمهرو، پیغمهرو ﴿ ﷺ ﴾ نهو پیسوهی ناوانبو

به ده رجو له سنوری خوا. کاتی نهو دوژمنه بوی دهر کهوت ریژو پلهی پیغمهر ﴿ﷺ﴾ له بهر زبونه دایه دلی پر بو له کینه و رق له پیغمهرو ههلهات و چو بۆ مه که، هانی قوره یشه کانی نه دا له دزی پیغمهر ﴿ﷺ﴾. له پاش گرتنی مه که رای کردو چو بۆ تایف، کاتی دانیش توانی تایف موسلمان بون چو بۆ شام. له شامه وه نوسراویکی نارد بۆ دوورووان له مه دینه له یاریده رانی خوی که خویان ناماده بکه و مزگه تی دروست بکه و بیکه به جیگه ی راویژی خویان له کاتی نهو نایه ته هاته خواره وه پیغمهر فهرمانی دا به هه ندی له هاوړیکانی خوی بچن نهو مزگه وته بروختن که نهو سته مکارانه دروستیان کرده و بیشی سوتین، نهو انیش رویشتن و روخاندیان، پیغمهر ﴿ﷺ﴾ فهرمانی دا بیکه به شویی پیس و پوخلی. له م سهرده مه ی نیمه دا نهو جوړه شوینه زۆرن به ناوی جیا جیا وه. دوژمنانی نیسلام دروستیان کردوون بۆ کزبونی و نه هیشتنی ئایینی پاکی نیسلام و بۆ دووبه ره کی نانه وه له نیو موسلماناندا، وینه ی نه وانه به و ناوانه ی خواره وه: جیگه ی په رستی وانه کان به لاین گای وانه کان نوسینگه ی گشتی کۆمه لایه تی ئایینی یانه ی روشنبیری - یانه ی وه رزش - یانه ی فهرمان به ران - یه کیتی ژنان - هه تا بی، چه ندین روژنامه و گۆزارو هۆنراوه و په خشان ی زۆر که بلآو نه کریته وه به ناوی ئایینه وه. زۆربه ی نهو شتانه زاوینی و دوژمنانی نیسلام دروستیان نه کهن نهو نه بو عمره کورپکی هه بو به ناوی (حه نزه له) یه کی بو له هاوه له کانی پیغمهر (د.خ) که له جه نگی ئوحودا کوژرا له خزمه ت پیغمه ردا فریشته کان شو ردیان، بۆیه ناو نرا به شو رراوی فریشته کان. ﴿وَلِيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَا اِلَّا الْحُسْنٰی وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاِذِبُونَ﴾ وه به راستی نهو دوورووانه که نهو مزگه وته یان دروست کرد سوتند نه خۆن نیمه هیچ مه به ستیکمان له دروست کردنی نهو مزگه وته نیه مه گه ر هه ر چا که کردن و په رستی خواو سودی تری موسلمانان و، خوا شایه تی نه داو نه زانی به راستی نهو که سانه درۆ نه کهن له سوتنده کانیانا.

﴿وَلَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ وه تو رامه وهسته و نویژ مه که له نیو نه و به ناو مزگه وته هه رگیز که بو ناژاوه نانه وه دروست کراوه. نه و رسته به لگه ی ناشکرایه هه ر مزگه وتی دروست کرا بو ناژاوه نانه وه و دووبه ره کی زیان گه یاندن به موسلمانان دروست نیه نویژی تیدا بکری.

﴿لَمَسْجِدَ أُسَسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ﴾ به راستی مزگه وتی بنچینه ی دانایی له سه ر حو پاراستن له گونا هو بو په رستی خوا له یه که م رۆژی دروست کردنه وه و دوربو بی له ناژاوه شایانتره تو له نیودا راوهستی و نویژی تیدا بکه ی.

﴿فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا﴾ له نیو نه و مزگه وته دا هیه که بنچینه ی دانراوه له سه ر حو پاریزی چه ندین پیاوی پیاو خوشه و شادمان که پاک بینه وه له گرناه، پاک بینه وه له له ش پیسی و بی ده ست نویژی. تاقمه پیاویکن له ش خاویتن به نه یی و ناشکرایانه وه، نه و مزگه وته یش نه وه یه نه و پیاوانه نه چنه نیوی بو نویژ کردن و په رستی خوا، نه که بو دوو روی و بو درۆ دووبه ره کی و راویژی خراپ بو درۆ پیغه مه ر (د.خ) و بو درۆ موسلمانان.

﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُتَّخِرِينَ﴾ وه خوا خوشی نه وی نه و که سانه خاوه نی پاک ی و بوخته یین و دوستی نه وانه و نزیکیان نه خاته وه له خوی.

زۆربه ی زانا یان لایان وایه نه و مزگه وته خوای گه و ره له م نایه ته دا باسی فه رموه مزگه وتی قوبایه له باشوری مه دینه دوره له مه دینه نزیکه ی دوومیل. دارژاندنی نایه ته کانی پیشو لایانی نه م زانا یانه نه گرن. هه ندی له زانا یان نه لاین: بریتیه له مزگه وتی مه دینه، هه ندی تر له زانا یان نه لاین: بریتیه له هه مو مزگه وتی موسلمانان دروستی بکه ن له هه ر جیگه یه هه ر له به ر خوا بی و به سن. نه که بو شۆرت و ده نگ و باس و ناژاوه نانه وه.

﴿أَفَمَنْ أُسَسَ بُنْيَانُهُ عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ﴾ نایا که سی بنچینه ی ئایینی خوی دانایی له سه ر په رستی خوا و له سه ر خوشه ویستی خوا نه و که سه چاکتره ،

﴿أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جَوْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ﴾ یا که سی بنجینه ی
 نایینی خوی دانایی له سدر لیواری شیویی به تپه پینی ماوهیه برپا به سهریا لاوازی و
 له رزۆکی و ژیری ته نک بویی و له وانه بی نه دیواره که ی بروخی، دوایی نه و زهویه
 له رزۆک و ژیر ته نک بکه وینه خواره وه به و که سه ی دروستی کردوه بو نیو ناگری
 دۆزه خ، نه و رستانه بو نه وهیه و بو وینه یه چاکتر مروف تی بگا.

﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه خوا ریگهی نشان نادا به تاقمی سته میان کردوه
 له خویمان و لایاندایی له شتی رزگاریان بکا له سزای خوا و له وان خوشنایی له رزۆی
 دووایدا.

﴿لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به پروخاندنی نه و مزگه وته ی نه و تو نه و
 دوو پرووانه دروستیان کردوه لانا ناژاوه نانه وه و دوبه ره کی و خراپه کردن و گومان و
 دوو روی له دلینا، دوا ی نه وه یش روخیراوه، هیشتا گومانیان له پیغه مه رایه تی پیغه مه ردا
 به رده وامه و له هه و لی نه وه دان تۆله ی نه و مزگه وته خاوه ن زیانه بکه نه وه .

﴿إِلَّا أَنْ تَقْطَعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ مه گهر پارچه پارچه بیی دلی نه و
 دوو پرووانه و بمرن نه و کاته گومانیان نه میتی به رزینی دلیان و خوا نه زانی به نیازی نه و
 دوو پروانه له دروست کردنی نه و مزگه وته دا چ شتی بو ه؟ هه مو شتی له جیگهی شیای
 خویا دانه نی به تاییه تی بو پروخاندنی نه و مزگه وته له کاتی سێزده هه م سالی ره وانه کردنی
 پیغه مه ر و بونی به پیغه مه ر له لایه ن خوا ی مه زنه وه که کۆتایی مانه وه ی بو له مه که،
 له وساله دا (۷۳) پیا و دوو ژن له موسلمانانی مه دینه. که هاتون بو حه ج شه ویک
 له ناوه راستی رۆژه کانی جه ننی قوربان به لیتیاندا له خزمه ت پیغه مه ردا کۆبنه وه، دوایی
 پیغه مه ر له گه ل عه باسی مامیدا هات بو لایان، له باتی موسلمانانی مه دینه عه بدولای
 کوری ره و احه و وتی: نه ی فروستاده ی خوا: مه ر جی دانی بو خۆتو بو په ره و ردگاری
 خۆت، پیغه مه ر فه رموی: مه ر جی من بو خوا نه وه یه بیه رستن و هیچ شتی نه که ن
 به هاویه ش بو خوا و لانه دهن له فه رمانه کانی خوا، له گه ل سو رو ره ش جه نگ بکه ن بو

پاراستی کز مه‌لی نیسلام. مهرجم بو خوم نه‌میه دوزمنم لی بگیزته‌وه به‌و جزره‌ی دوزمن
له‌خوتان و دارایتان نه‌گیرنه. موسلمانه‌کانی مه‌دینه ووتیان: نه‌گهر نه‌و مهرجانه‌مان هینایه
دی چ شتی بو نیمه نه‌بی؟

پیغمهر فرموی: به‌هشت بو ئیوه نه‌بی. ووتیان: مامه‌له‌که‌مان خاوه‌ن قازانجه‌و به‌شیمان
ناینه‌وه له‌و به‌لینه‌ی داومانه به‌پیغمهر ﴿﴾ له‌عه‌قه‌به‌دا. نه‌و به‌لینه ناوئرا به
(بیعة العقبه الثاني). له‌سالی دووایی نه‌و به‌لینه پیغمهر ﴿﴾ کزچی کرد بو
مه‌دینه، له‌باره‌ی نه‌و به‌لینه‌وه خوی مه‌زن فرموی:

﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بِأَنَّهُمْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
وَالْفُرْقَانِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْأَمْرَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْأَمْرَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾﴾

﴿ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَّهُمُ الْجَنَّةَ ﴾ بهراستی خوا
له باوه و پردارانی کرپوه خوځیان و داراییه کانیان به و هی بهراستی بو تهوان هه بی بهه شت،
له شیان بو جهنگ کردن و داراییان بو کرینی چهك و تفاق و له ناو بردنی له جهنگدا.
یانی خوا بکره و باوه پرداران بفروشن. نرخه کهیشی بهه شته، فروشراوه کهیش لهش و
دارایی باوه پردرانه. ناویری کهریان پیغمه ران، له سهر بفروشه فروشراو بدا به کرپار
له کاتی داواکردنیاں نرخه کهیش له پاشا نه دری بهوان و خوا بوځیان نه بژیږی، چ که سی بی
له خوا به دهسته لا ترو جی به جی که رتر؟

﴿ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ﴾ باوه پرداران جهنگ نه کهن به فروشتی
خوځیان و به داراییه کانیان و له ریگه ی نایینی خواداو فرمانبه رداری خوا، دواپی کاتی وا
ته بی دوژمنان بکوژن و، تهوانیش ته بی بکوژرین به دهستی دوژمنانیاں.
﴿ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ ﴾ به لینی داوه خوا به به لیتدانی له سهر
تهو کرین و فروشته بهراستی جی به جی کردنی و تومار کراوه له تهورات و ئینجیل و
قورئاندا. ته رسته به لگه یه له سهر تهوی هه مو نه ته و یه فرمانی پی دراو به جهنگ
کردن و به لیتانداوه.

پرسیار/ بهراستی خوا خاوه نی هه مو که سی که و خاوه ن داراییه کان، دواپی چو ن ته بی
خاوه نه که یان دارایی خو ی بکری؟

وه لام/ تهو کرین و فروشته به مانای زانراو نیه. به لکو بهراستی هاندانه بو
فرمانبه رداری و پهرستن. ناگادار کردنه و هی ناده میزاده باوه ره یتان گفتوگو ی روت نین
به ده م بیژیږی و وینه که ی پروا به می شکدا. به لکو بهراستی باوه ره یتان به دانان و به خشی
گیانیاں و دارایی به نرخه به رانیه بهو ناواته به رزه و به رده و امه نیه که چونی بهه شته.

﴿ وَمِنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ ﴾ وه چ که سی به وه فا ترو جی به جی که رتر بو په یمانی
خو ی له خوا، ده رچون له په یمان لای ناده میزاد شوره یه. که واته تهو به لیته ی خوا به بی
گومان جی به جی نه کری.

﴿فَاسْتَبْشِرُوا بِالَّذِي بَاعْتُم﴾ دووایی ئیوی باوہردار موژدہ بدہن بدیہ کتری و
خوشی خوتان دہرین بہو فروشتہی ئہوتو مامہلتان پیوہ کردوہ، بہراستی ئیوہ شتیکی
پراوہی بی ترختان داوہ بہشتیکی بہردہوام و بہنرخ کہ بہہشتہ.
﴿وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ وہ ئہو مامہلہو کرین و فروشتہی ئیوہ سہرکہوتن و
رژگارہونی گہورہیہ.

﴿التَّابُونَ﴾ ئہو کہسانہی باسکران بہو کردوہ بہرزانہوہ پہشیمان بونہتہوہ
لہ گوناہہ کانیاں بو لای پہرستنی خوا لہ نہیتی و لہ ناشکرادا بہبی خہوش و گہرد،
لہہمو شتیکی خراب خویان ئہ پاریزن.

﴿الْعَابِدُونَ﴾ ئہو کہسانہ خاوہنی نیازی پاکن لہ پہرستنہ کانیاں و سہرشورن بو
فہرمانہ برداری خوا لہہمو فہرمانہ کانیدا بہشہوو بہرؤژ و بہ بہردہوامی.

﴿الْحَامِدُونَ﴾ ئہو کہسانہ سوپاسی خوا ئہ کەن لہ سہر ہہمو شتی بیکا لہہمو
کاتیکا لہ خوشی و ناخوشیدا و لہ گرانی و ہہرزانیدا.

﴿السَّائِحُونَ﴾ ئہو کہسانہ ئہ گہرین بہزہویدا بو پہیدا کردنی زانیاری و ہوی
گوزہران و زیان، یا ئہو کہسانہ رؤژو ئہ گرن.

﴿الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ﴾ ئہو کہسانہ نویتزہ کانیاں ئہ کەن بہرکوع بردن و سوژدہ
بردنہوہ، لہرکوع و سوژدہ دان بو نویتزہ کردن بہہمو پایہو مدرجہ کانیاںہوہ بہجیی
ئہہینن.

﴿الْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ ئہو کہسانہ فہرمان ئہدہن بہچاکہو
قہدہغہ ئہ کەن لہ کارو کردہوہی خراب، بانگی ہہمو کەس ئہ کەن بو لای پہرستنی
خواو بہرہنگاری ئہو کہسانہ ئہ کەن ئہیانہوی مافی بندہی خوا زہوت و داگیری بکەن.
﴿وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ﴾ وہ کہسانہ ئہ پاریزن و چاودیری کەرن بو سنور و
فہرمانہ کانی خوا بہ رہواکانیاں و قہدہغہ کراوہ کانیاںہوہ.

﴿ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ وه تۆ موژده بده به باوهرداران که خاوهنی نهو کرده وه چاکانهن بۆیان ههیه ریزی گه وره له لای خوای مه زنه وه و نهیه خشی به وان به ههشت و پله و پاییه بهرز.

مَا كَانَتْ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ
يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ
مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَتْ
أَسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ
فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾

زانایان بۆ هوی هاته خواره وهی نهو نایه تانهی پیشو بیران جیاوازه بهم جوړه خواره وه.

۱- کۆمه لای له باوهرداران ووتیان: ئیمه نه پارینه وه له بۆ نهو مردو وانه مان هاو بهشیان بۆخوا داناوه، به وینهی ئیبراهیم که پارایه وه بۆ باوکی.

۲- پیغه مهەر ﴿﴾ چوه سه رگۆری دایکی و گریا لای گۆره که یا، داوای دهستوری کرد له خوا که بۆ دایکی بیاریتوه.

۳- کاتی نه بو تالیب که وته سه ره مه رگ پیغه مهەر ﴿﴾ چو بۆلای، له و کاته دا نه بو جههل و عه بدو لای کۆری ئومه یه ی کۆری موغه یه لای دانیشتون. پیغه مهەر ﴿﴾ فهرموی: نه ی مامی خۆم: بلای (لا إله إلا الله) هیچ په رستراوی نه جگه ی خوا،

تهفسیری زماناوی

ووشہیہ کہ کہ شایہ تیت بۆ ئە دەم لە خزکەت خوادا بەو ووشہیہ. ئەبو جەھل و عەبدولاً ووتیان: ئەی ئەبو تالیب: ئەتەوی لا بدە ی لە پەپرەوی عەبدولموتەلیب؟. پیغمەر ﴿ﷺ﴾ وازی نەھیتا بۆ ووتنی ئەو ووشہیہ. ئەوانیش ووتە ی خۆیانیان دوویات نە کردەو، هەتا ئەبو تالیب لە کۆتاییدا ووتی: من لە سەر ئاینی عەبدولموتەلیم، نە ی ووت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) پیغمەر فەرمو ی من واز ناھینم و داوای لی خوشبونت بۆ ئە کەم هەتا خوا قەدەغە ی نە کا لیم. ئەو پروداو لەمە کەدا بو کہ پیغمەر ﴿ﷺ﴾ کۆچیشی کرد بۆ مەدینە داوای لی خوشبونی نە کرد بۆ ئەبو تالیبی مامی هەتا لە مەدینە ئەو ئایە تانە هاتنە خوارەو لە سالی هەشتەمی کۆچیدا، بۆ قەدەغە کردنی پارانەو بۆ بی باوەر ان بە شیوہیہ کی گشتی خوا فەرمو ی:

﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ﴾ شایستە نیە بۆ پیغمەر و بۆ باوەر داران کہ داوای لی خوشبون بکەن بۆ ئەو کەسانە هاو بەشیان بۆ خوا داناو.

﴿وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ﴾ وە باوە کو ئەو بت پەرستانە خواوەنی خزمایەتی زۆر نزیکەن، وە ک لە پێشەوہ باسکرا چەند پیاوی لە هاوڕێکانی پیغمەری خوا ووتیان: ئە ی پیغمەری خوا: باو کہ کانی ئیمە چاکەیان نە کرد لە گەل دراوسی دا مافی خزمایەتیان و مرو قایەتیان ئە گەیان بە جیگە ی خۆیان، بەندە کانیان نازاد نە کرد و پەیمانیان بە جی ئەھیتا، ئایا ئیمە بۆیان بپارێنەوہ. پیغمەر فەرمو ی: بە لی: منیش بۆ باو کم ئە پارێمەوہ وێنە ی ئیبراھیم کہ بۆ باو کی ئە پارایەوہ، بۆ قەدەغە کردنی ئەو پارانەوہیہ ئەو ئایە تانە ی ناردە خوارەوہ.

پر سیار/ پیغمەر ﴿ﷺ﴾ چۆن دەستور ئەدا بە هاوڕێکانی خۆی بپارێنەوہ بۆ باو کہ بپەرستە کانیان؟

وہ لام/ ھەمو شتی پەر وایە و دروستە بکری هەتا خوا فەرمان ئەدا بە قەدەغە کردنیان، کاتی ئەو دەستورە ی داوہ خوا فەرمانی ئەدا بو بە قەدەغە کردنیان. لە پاشا پیغمەر ﴿ﷺ﴾ قەدەغە ی کرد لەوان، خوای مەزن ھۆی قەدەغە کردنی رۆن کردەوہ بۆ پیغمەر ﴿ﷺ﴾ بۆیە پیغمەریش رای گەیاندا بە هاوڕێکانی.

﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ مِنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ﴾ لهپاش نهووی ړون بویه وه بؤ نهوان بهووی ههوالدان و ړون کړدنهووی لای خوا که بهر راستی نهو که سانه له دانیشتون و هاوړیکانی دوزه خن و دهر کهوت له سهر بت په رستی مردوون.

پرسپار/ له کاتیکا داوای لی خوشبون بؤ بت په رستان قه ده غه یه بی، بوجی پیغه مهر (د.خ) داوای لی خوشبونی کړد بؤ گله که ی خوی له و کاته دا ددانی پیروزی پیغه مهریان شکاند و دهم و چاوایان بریندار کړد، فهرموی: نهی خوايه: تو خوش بیه له م گله ی من به راستی نهوان نه زانن؟

وهلام/ زانایان زوریان وولامی نهو پرسپار هیان داوه ته وه بهووی که نهو نایه ته قه ده غه ی پارانه وهی کړدوه بؤ نهو که سانه مردوون له سهر بت په رستی. نهک بؤ نهو که سانه زیندوون و نومیدی باوه ریتانیان لی نه کړی. هندی له زانایان نه لیتن: نهو داوایه له پیغه مهر وه بؤ مافی خویه تی به تایه تی به سهر بت په رستانه وه هدی که ددانیان شکاند، نهک بؤ لا بردنی مافی خوا که بی فرمانی خوا کرابی. بهی گومان بؤ هه مو ناده میزادی هدی ده ست هه لگری لهو ماف و لهو ده ست دریژانه کرایته وه سهری له لایه ن بی بی باوه رانه وه یا له له لایه ن باوه ردارانه وه. نهی چون ئیراهیم داوای لی خوشبونی کړد بؤ باوکی له گهل نهو ویشدا پارانه وه بؤ بی باوه ران دروست نه، له وولامدا خوا نه فهرموی:

﴿وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ﴾ وه پارانه وهی ئیراهیم بؤ باوکی له بهر هیچ شتی نه بو مه گهر له بر نهو به لیتنه بو ئیراهیم به لیتنی دا بو به باوکی بوی بیارپته وه لهو کاته دا که وتبونه گفتوگو له باره ی نه په رستی بته کانه وه.

﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ﴾ دواي کاتی بؤ ئیراهیم ړون بویه وه که بهر راستی باوکی دوزمنی خوايه بیزار بو له باوکی و وازی له پارانه وه هیتا بوی، دوریه پارانه وهی ئیراهیمیش وهک پارانه وه پیغه مهر بوی. ئیراهیم وازی له مافی خوی هیتاوه. نهک له مافو بی فرمانی خواو پارانه وه بؤ بت په رستان.

﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴾ بهراستی ئیبراهیم زور خهفته تی نه خوارد و دل نه رم و له خوا ترس بو، زور به نارام و له سهر خو بو له و کاته دا باو کی خراپه ی له گه ل نه کرد، له کاتی توانادا خاوه نی لی بوردن بوه بو نه وانه دژایه تیان نه کرد، نه وه بو باو کی هه ره شه ی لی کردوو وتی: نه گهر تو واز له بته کان نه هیتی من واز له تو نه هیتیم، ئیبراهیم له باو کی بوردو گوی نه دایه.

بو زانین: شیعه کان لایان وایه نه بو تالیبی مامی پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ باوه ری هیناوه و موسلمان بوه بو نه و مه به سته نه توانری ته ماشای (الغدير) دانراوی نه مینی بکری بهرگی (۷) لاپه ره (۳۶۹) چایی سالی (۱۹۶۷) یا ته ماشای ته فسیر (الکاشف دانراوی) موحه مه د جهواد موغنیه بکری بهرگی چوار لاپه ره (۱۰۸)

هه ندی له باوه رداران نه ترسان پارانه وه یان بو بت په رستان بدر له قه دهغه کردنی گونا بهی و بیته هو ی خه شمی خوا له و باره وه خوا فره موی:

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ
يُبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ
دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

﴿ وما كان الله ليضل قوما بعد اذ هداهم ﴾ شایسته نیه بو خوا له ریگه لا بداو فره مان بدا به ریگه لادانی تا قمی له باوه رداران له پاش نه وه ی رانومایی کردون و فره مانی داوه به شاره زابونیان.

﴿حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ﴾ ههتا خوا رونی نه کاته وه بویان شتی پیوستی خوئیانی لی
پاریژن و قهدهغه کرابی و نهوان بیکهن، نهو کاته به گویره ی ویستی خوئیان خوا له رینگه
لایان نه دا. به لام نه گهر نه زانن به شتی ره وایه یا قهدهغه بیکهن سزایان نادری.

﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوا به هه مو شتی نه زانی و ناگاداره له سه ره تایی
کرده وه ی نهو باوه دارانه وه و کورتایی به سه ر هاتیان و نیازیان له جیهاندا.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به راستی بو خوایه خاوه نیه تی و پاشایه تی
ناسمانه کان و زهوی و نه وه ی له سه ریانه و له نیوانیاندا یه، وهك خورو مانگ و نه ستیره کان
و درهخت و کیوو ناوو گیا و گیانه وهران و کانگا کان.

﴿يُخَيِّئُ وَيُمِيتُ﴾ خوا زیندو نه کاته وه هه موو مردوه کان له نه بونه وه بو لای بون و،
نه مریتی هه موو گیانه به ران و زیندویان نه کاته وه له پاشه روژدا به ونه ی زیندویان
له جیهاندا.

﴿وَمَالِكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ وه نیه بو ئیوه له جگه ی خوا هیچ دوست
و کار به دهستی بتانپاریژی له سزای خواو سودتان پی بگه یه نی و، بوتان نیه هیچ
یاریده ده ری قهدهغه بکا له ئیوه سزای خوا که گه نجینه و پیتی ناسمانه کان و زهوی به دهسته.
باسی جهنگی ته بوک و نهو شتانه ی په یوه ندیان بهو جهنگه وه هیه هیشتا کورتایی پی
نه هاتوه، نهو جهنگه جیاوازیکی به کجار زوری هیه له گهل جهنگه کانی تردا به تاییه تی.
گرنگی نهو جهنگه نه وه یه له کاتی گرانی و برستی و گهرمی و تنویتی زوردا دهستی پی
کراوه به شیوه یه (۱۰) کهس له موسلمانان هوشتریکیان هه بو نوره به نوره سووارو
پیاده یان له گهل به کتری نه کرد، خوارده مه نی و تویشویان جو ی سوسایی و خورمای
کرماوی بو. یه کیکیان به دانه خورمایه کی نه جوی و ههتا تامه کی نه چیشت و نه یدا
به هاوړیکه ی، نهختی ناویان نه خوارده وه، ههتا وایان لی هات هوشتریان سه ر نه بری و
شیاکه ی گه ده ی هوشتره که یان نه گوشیه نیو ده می خوئیانه وه و زمانیان پی تهر نه کرد. لهو
جهنگه دا دوورووان نه چون بو نهو جهنگه، بوړون کردنه وه ی نهو باسانه خوا نه فهرموی:

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى

النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي

سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ

مَنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ

بِمَارْحَبَتِهَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ

مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ

الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ

الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

﴿ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ ﴾ به راستی خودا په شیمان بونه وهی وهر گرت

له پیغمه مەر. ناو بردنی پیغمه مەر بو کردنه وهی باسه که یه به وینه ی کلیلی. بو نه وهیشه

باسه که ی پی شیرین بکری. نه گینا پیغمه مەر له و که سانه نیه شتی بکا بیته هوی په شیمان

بونه وه. پیغمه مەر ﴿ ﷺ ﴾ خوا پاراستویه تی له گونا، په شیمان بونه وه و نه که یه نی گونا می

لی پیش که وتبی ؟

زانایان به جگه ی نه و باسه پیشوانه وولامی نه و پرسیاره یان داوه ته وه به مانه ی خواره وه:

۱- ئەو رستەیه بە کار هاتووە بۆ پیغمەمەر ﴿ﷺ﴾ لەبەر ئەوەیە لەوانەیە پیغمەمەر ﴿ﷺ﴾ خودای مەزن (خلاف الاولی) کردبێ.

۲- باسکردنی پیغمەمەر ﴿ﷺ﴾ بۆ ئەوەیە ریزی کۆچ کەران و یاریدەدەران رۆن بێتەووە بۆ ئادەمیزاد بەو بۆنەووە دووای ناوبردنی پیغمەمەر ناوی ئەوان براو، هەرۆک بۆ رۆن بونەووی گەورەیی پیغمەمەر ﴿ﷺ﴾ خۆی مەزن دووای ناوی خۆی ناوی پیغمەمەر ئەهیتی زۆر جارێ.

۳- لەبەر ئەوەیە پیغمەمەر ﴿ﷺ﴾ دەستوری دا بە دوورپووان نەچە دەرەووە بۆ جەنگی تەبۆک پێش ئەووی خوا فەرمانی بێ، ئەوەیش جۆرە چاکە نەکردنیکە لە پیغمەمەرەووە ﴿ﷺ﴾ هەرچەندە بە گۆڕەیی بیری خۆی وای ئەزانی نەچونە دەرەوویان چاکە، ئەوەبو لە ئایەتی (۴۳) ی ئەم سورەتەدا خوا رۆی فەرمودەیی خۆی کردە لای پیغمەمەر و فەرموی ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لَمَ أَذْنَتْ لَهُمْ﴾ خوا لیت بیوری بۆ دەستورت دا بەو دوورپووانە ؟

۴- هەمو کەسێ لای شایستەییەو بێی خۆشە پلەیی بەرز بێتەووە لەنزمەووە بۆلای بالا پیغمەمەر پەشیمان بوەتەووە هەتا پلەیی بەرزتری بێی بێهەشیری. کەواتە بۆمان دەرکەوت پەشیمان بونەووە مانای ئەووە نیە گوناھی لی پێش کەوتبێ هەر لەبەر زبونەووی پلەو پایە مەبەستە ئەفەرموی بە پیغمەمەر ﴿ﷺ﴾ :

﴿لِيَغْفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ یانی بۆ ئەووی خوا لە گوناھی تو خۆشیی لەشتی پێش کەوتووە لە گوناھی توو لەشتی دوواکەوتووە و لەمەو دووا دیت. یانی لەو شتێ شایستە نیە لەتۆ پەیدا بن لەوینە توو ناو ئەبرئ بە گونا یا لەجگەیی توو بە گونا ناو ئەبرئ.

﴿وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ وە خوا پەشیمان بونەووی وەرگرتووە لە کۆچ کەران و لە یاریدەدەران لەبەر ئەووی لایان سەختبو بچە دەرەووە بۆ جەنگی تەبۆک، چونکە کاتە کەیان زۆر گەرم و ناخۆش بو، ئەوەیش بە گونا دائەنری بۆ ئەوان، بۆ ئەوەیش پلەیان بەرز بێتووە وەلای خوا بەهۆی پەشیمان بونەوویان لەووی لە دایان پەنھا درابو، بۆ رۆن بونەووی ئەو ناخۆشیە خوا ئەفەرموی.

﴿الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ﴾ که سانیکی نهوتون دووای پیغمهر کهوتون بو جهنگی تهبوک له کاتیکی تنگ و گراند.

﴿مَنْ بَعْدُ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ﴾ له پاش شتی نریک بو لابدا دلی هندی له کوچ کهران و یاریده ران له بو چونه دهره وه له گهل پیغمهر بو جهنگ و بهرده وام نه بن له سهر باوه رهتیا. به لام هندی له وان توشی ناخوشی بون له رویشتندا و توشی دهمار تیک چون بون، ویستیان بگه رینه وه، خوا پاراستنی له و نیازه وه نه وانیش نارامیان گرت له بهر خوا، بویه خوا نه فهرموی:

﴿ثُمَّ نَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُمْ يَرُوفُ رَحِيمٌ﴾ له پاشا خوا په شیمان بونه وهی وهر گرت له که سانه نریکبوو دلان لابدا له چونه دهره وه له گهل پیغمهر ﴿﴾. وهر گرتنی په شیمان بونه وه له وان بو نه وه بو خوا پله یان بهرز بکاته وه. نه گینا نیازی خراپه و نه کردنی به گونه نانوسری. به راستی خوا بو نه وه که سانه زور به به زهی و نه رمه، میهره بانه بویان له بهر نه وهی نه زانی راستی و چاکه له وان وه دهره که وی له مه و دووای، نیازیان پوخته یه، نه و شته به دلان هاتوه رویشته وه نایه ته وه به دلان.

له نایه تی (۱۰۶) ی نه م سوره ته دا خوا فهرموی: تا قمی له وان وه دوو کهوتون پاشه روژو به سهر هاتیان دوو نه خری بو فرماندانی خوا یا سزایان نه دا یا په شیمان بونه وه یان لی وهر نه گری. نه و تا قمه سی که سبون: که عبی کوری مالیک هونراوه بیژی به ناوبانگ. مهراره ی کوری ره بیع. هیلالی کوری نومیده ی نه لواقیفی.

ههرسی که سه که یان له دانیشته وانی مه دینه بون له خزمهت پیغمهر ﴿﴾ نه چوبون بو جهنگی تهبوک له بهر سستی و تمه لیان. نه که له بهر دوو روی و بی باوه ری، باوه ریان به خواو به پیغمهر توند بو، خواو پیغمه ریان به راستی خوش نه ویست ههر چهند نه وان دوو کهوتون له چونه دهره وه دا. به لام راستیان بو خویان هه لبارد له بهر ناین پاکبون و نه ترسان خوا نابرویان بیا، ددانیان به گوناھی خویانانا، پیغمهر گفتوگری نه وانی وهر گرت و فهرموی: راست نه که ن. له گهل نه ویشدا له وان خوشبو فهرمانی دا به باوه رداران

گفتوگويان له گهَل نه کهن، نه وانش بزيان دهر کهوت هيچ که سي په يوه نديان پتوه ناکاو له گه ليان نادوين، خويانيان له بهر چاو کهوت، به ندي خانه يان لاخوشر بو، له رږژنيکا پيغمهر ﴿ ﷺ ﴾ ناردی بولای ژنه کانيان و فهرمانی دا تيکه لاويان نه کهن. په نجا شو به سهر نه و روداوهدا رږښت، په شيمان بونه وويان به باشي جيگه ی خوی گرت له دليانا، بويه خواي مه زن په شيمان بونه ووي لي وهر گرتن فهرموي:

﴿ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا ﴾ وه خوا په شيمان بونه ووي وهر گرت و رږاندي به سهر نه و سي که سي نه و تو دووا کهوتون له جدهنگ و نه چونه دهره وه و فهرمانی خوا بزيان دواخرا.

﴿ حَتَّى إِذَا ضَاغَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ ﴾ هه تا کاتي تنگ و تروسکيو له سهر يان زه وي به و پانيه وه هه يوو، دليان له سهر خويان ته نکيو له زوري خه فته تاو بي که س و بي هاوري بي چاره، به هيچ جوړي خوشي نه چوه دليانه وه.
﴿ وَظَنُوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا ﴾ وه زانيان هيچ په ناگايه نيه برون بولای له بهر خه شمي خوا له وان مه گهر ههر بولای خواو به تهمای لي بوردنی خوا له پوي به زه ييه وه، له پهاش نه و هه موه ناخوشي و بي چاره يي و دهردي سهر يه توشيان بو له ماوه ي نه و په نجا شه وهدا خوا کومه کي بي کردن و رږاندي به سهر يانا په شيمان بونه وه و ميه ره باني خوي له بهر نه ووي که په شيمان بينه وه و بهرده وام نه بن له سهر گونا ه. زور راسته هه تا خوا ياريدهي ناده ميزاد نه داو نه خشه نه کيشي بو په شيمان بونه وويان په شيمان بونه وه بو که س نايي و ده ست نادا بزيان.

﴿ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴾ به راستي خوا ههر نه وه په شيمان بونه وه وهر گري به زوري له بته نده کاني خوي، زور خاوه ني به زه يي و ميه ره بانيه بو هه مو به نده کاني خوي. کاتي نه و نايه تانه هاته خواره وه له دوواي په نجا شو باوه رداران به و نايه ته زور خوش حال بون و جه ژنه پيروزه يان له يه کتری نه کرد و له و سي که س هيش، نه و سي که سانه به جوړي خوش حال بون نه هه هاته ژماره، که عبي کوري ماليک ويستي له خوشي و له موژه ده دا

ہمہوو دارایی خوی بہہ خشی پتغمہر ﴿﴾ فرمانی پی دا ہندیکی بہہ خشی ہندیکی
بہ جی بیلے بو خوی و خیزانہ کھی و پیمانی دا لہمہو دووا ہر گیز درو نہ کا۔

﴿یا ایہا الذین امنوا اتقوا اللہ﴾ ئی کہ سانیکی ئوتو باور تان ہتاوہ: ئیوہ لہ خوا
بترسن و خوتان پاریزن لہ بی فرمانی خوا، مہ گہ پتہوہ بو لای خراپہ کردن دووای
پہ شیمان بونہوہ۔

﴿وَكُنُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ وہ ئیوہ لہ گہل پیو چاکان بن لہ گفتوگو لہ کردارتانا۔ ویتھی
ئو کہ سانہ بن لہ راست گزیدا۔ لہ گہل دووروان و دروزنانا مہ بن و دوایان
مہ کہون۔ کاتی خوی مہ زن فرمانی دا بہ ہاوریکانی پتغمہر ﴿﴾ ہاورپی راست گزیان
بن لہ ہمہو جہنگیکا، دووپاتیشی نہ کاتہوہو قہدہ غی نہ کا نہ چون لہ گہل پتغمہردا بو
ہمہو جہنگی و نہ فہرموی:

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ
مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ
عَن نَّفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ
وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ
الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نِيلًا إِلَّا لَكُتِبَ لَهُم
بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٥﴾
وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا لَكُتِبَ لَهُم لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

﴿ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَحَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﴾ نابی و دروست نیه بۆ دانیشتوانی مەدینە و کەسی لەدەوروو پشتی ئەوان لەعەرەبە دەشتەکیەکان کە دووا بکەون لەنیرراوی خوا لەهەموو فەرمانە ڕەواکاناو قەدەغە کراوە کانا بەتایبەتی لەجەنگ کردندا.

﴿ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ﴾ وە بۆیان نیه تازار پارێزن لەخۆیان و نە ی پارێزن لەپێغمەر، شایان نیه بۆیان خۆیان لەخۆشیدا بژین و پێغمەر لەناخۆشیدا یانی دروست نیه بۆ ئەوان و بۆ هەموو باوەرداران کە داوای سودی خۆیان بکەن و لەشی خۆیان پارێزن لەتازار واز لەپێغمەر بهێتن و نە ی پارێزن، ئەو فەرماندانه دەربارە ی پێغمەر پێوستیکە خوا پێوستی کردووە بۆ پاراستی پێغمەر ﴿ﷺ﴾ لەو شتانه خوا داوای کردووە لەباوەرداران کە پاراستی پێغمەر ئەبێتە هۆی راغوبیان و دەرچونیان لەتاریکی بی باوەرپەوه بۆ لای ڕوناکی باوەر هێنان. بە کورتی نابی خۆیانیان لەپێغمەر خوشتر بوی.

ئەگێڕنەوه ئەبو خەیسەمە ی هاوڕێ ی پێغمەر گەیشته نیو باخە کە ی خۆی و ژنیکی زۆر جوانی هەبو ژێرەخەری بۆ راخست لە سیبەرداو خورماو ئاوی ساردی بۆ هێناو نزیکی کردنەوه لەئەبو خەیسەمەوه، ووتی: سیبەری چڕو خورمای تازەو ئاوی ساردو ژنی جوان و پێغمەرش لە ژێر گەرمای خۆرو بای گەرمدا بی ئەوانە هەمویان چاک نین. هەلساو سواری هوشترە کە ی خۆی بو شمشیر و تیرە کە ی هەلگرت بەتیزی ڕویشت بەنیو تۆزدا. پێغمەر فەرمو ی: ئەبو خەیسەمە یه. بەلێ: ئەوه، پێغمەر ﴿ﷺ﴾ زۆر خوش حال بوو داوای لی خوشبونی بۆ کرد.

پوخته و کورتە ی ئەو رێستانه ئەمە یه: یانی پێوستە لەسەر هەموو موسلمانانی یاریدە ی کردەوه ی راستی بداو خەبات بکەن لەدژی کاری پوچ و خراپ. سودی تایبەتی خۆیان

کاریان تی نه کاو واز له تاین بهین و واز له پیغمهر بهین به درو به ده له سه وینهی دووړه کانی سهرده می پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ که واته باسکردنی دانیشتوانی مه دینه و ده ورو پشی له بهر نه ویه نریکون له ورو داوی ته بړک و باسه که باسی نه وانه.

﴿ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ لَا يُصِيْهِمْ ظَمًا وَلَا تَضَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِی سَبِيْلِ اللّٰهِ ﴾ نه و قه ده غه کردنهی دووا که وتن و نه چون بو جهنگی ته بړک له درزی خراپه کاران بو نه ووه بو که به راستی نه وان له گه ل پیغمهر بن توشی نه وان نابی تنوتی و نازار و برستی له ریگه ی خوا دا.

﴿ وَلَا يَطْعُوْنَ مَوْطِئًا يَّفِيْظُ بِهِمُ الْكُفٰرُ وَلَا يَنَالُوْنَ مِنْ عَدُوِّئِلًا ﴾ وه نه وان دانانین بیان به جیگه یه کدا توره بکا به هو ی نه و بی دانانه ی نه وان بی باوه ران و نازاریان نه داو رقیان نه جول ی و، توشی نه وان نابی له دوژمنه وه هیچ شتی له کوشتن و دیل کردن و بریداری و له ناوچونی داراییان و هدرشتی توشی خه فته یان بکا به و بو نه وه رق جولانی بی باوه رانی تیدا، بی، ئیر نه و نازاره که می یا زور نه وانه همویان به فیرو ناچن و بی پاداشت نابن.

﴿ اِلَّا مَا كَتَبَ بِهٖ لَھُمْ عَمَلٌ صَالِحٌ ﴾ مه گر نه نوسری و پیوست نه کری بو نه وان به هو ی نه و کارانه یانه وه پاداشتی کرده ویه کی چاک و ده ستیان نه که و ی له پاشه روژدا و له جیهاندا به سهر به رزی نه زین.

﴿ اِنَّ اللّٰهَ لَا یُضِیْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِ ﴾ به راستی خوا به فیرو نادا پاداشتی چاکه کاران له روژی دووایدا به و بو نه وه جهنگیان کرده له گه ل پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾.

بو زاین: نه بی بزاین نازار دهرترین و گرانترین شت بو ناده می زاد نه مه یه: دوژمن زهوی و نیشتمانیان داگیر بکه ن، ئیر نه و دوژمنه بی باوه رین یا موسلمان مه گر لای یه کی گران نه بی به کری گیرای دوژمنی و خاوه نی تاین و ناموس نه بن و بی ویزدان و خو فروشن، وینه ی کوردان نیشتمان داگیراو دهر به دهر کراو، خو فروشانیان یاریده ی دوژمنیان نه دهن و به پاره یه کی که می دوژمن گوندو شاره کانیان نه روختن.

نیسلام هر گیز لای ره وانه و په سهند نیه نیشتمانی جگه ی خوی داگیر بکا به جگه ی نه م دوو هو یانه:

۱- مەگەر بۇ ئەوۋى زىيانى توشى نىشتىمانى جگەى خۇيان بوبى و موسلمانان بىانەۋى ئەو ئاززارە نەيەلن، وەك ئەوۋى ئاگر بەربوبىتە خانوى يەكى لەو كاتەدا بۇ لا بردنى ئەو زىانە دروستە بچنە نىو خانوى يەكى تر بۇ كورژانە دنەۋى ئەو ئاگرە لە خانوى دراوسى كەيا، وىنەى ئەوۋى پىغەمەر ﴿ﷺ﴾ پەلامارى رۆمەكانى دا لە كاتىكا ويستيان مەدينە داگىر بىكەن و ئىسلام بىنە بر بىكەن.

۲- بۇ ھىزىكى دادپەرۋەر ھەيە بچى بەھاۋارى دانىشتوانى ھەرىمى بۇ راۋنانى داگىر كەران و سەركوت كردنى ستەمكاران و گەرپانەۋى ئاسايش بۇ ستەم لى كراۋان. ﴿وَلَا يَنْفَقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا﴾ وە خەرج ناكەن لەرىگەى خواداو نايىبەخشن خەرجىيەكى كەم وىنەى دەنكە خورمايە ياتورە كەيەو، نايىبەخشن خەرجى گەورە وىنەى عوسمان لەو شتەى بەخشى بۇ ھەلسوراندنى جەنگى تەبوك و، نايىبەخشن بىر و نايەنە دوۋا، ھىچ شىۋىي و ماندوبون و ناخوشىە توشيان بىي. ﴿إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيُحْزِبَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ مەگەر خوا نوسىۋىتى بۇ ئەو كەسانە لەبەر ئەوۋى پاداشتيان بداتەۋە بە شىرىنترىن پاداشتى شتى ئەيكەن لە جىھانداو ئەيىبەخشن .

كاتى ئايەتى (۱۲۰-۱۲۱) ى ئەم سورەتە ھاتنە خوارەۋە ھۆزو دىھاتى موسلمانا ووتيان: سويندەمان بەخودا لدوۋاى ئەم رۆژە لەھىچ جەنگى دوۋاناكەۋىن و دابارىن بەسەر مەدينەداو بۇ ئەو مەيەستە. خۋاى گەورە فەرمۋى:

وَمَا كَانُوا الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً
فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَفْقَهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿۱۲۲﴾

تەفسىرى زمناكۆيى

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قِيلُوا لِلَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً﴾ وه نابی و شایسته نیه بۆ باوهرداران که برۆنه
دهره وه هه مویان بۆ جهنگ، چونکه هۆی ژیان و گوزهرانیان نه که ویتسه تهنگانه وه
که سنایی خیزانه کانیاں بۆ به خیو بکه. به لکو چونه دهره وه نه گۆری هدر جاری
به گۆری پیوست، وا نه بی پیوسته بچه دهره وه وایش نه بی پیوسته هه ندی
له موسلمانان بچه دره وه، نه و پیوستیانه نه گه رینه وه بۆ فرماندانی پیغمهر (د.خ)
له دواى پیغمهر ﴿ﷺ﴾ بۆلای بیرو بۆچونی کاربه دهستانی نیاز پاک و دادپهروهه بۆ
موسلمانان.

﴿فَلَوْ لَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ﴾ دووایی بۆ نه چنه دهره وه
له هه مو کۆمه لیکی زۆر له باوهرداران تاقمیکی کهم و نه وانی تریان نه چنه دهره وه
له جیگهی خویان هه تا نه و تاقمه کهمه بگه رین به شوین زانست و زانیندا، نازاری خویان
بدن بۆ فیرونی پیوستیه کانی نایین و کاره ره واکان. وهك فیرونی زانیاری نایین و
فیرونی نه خشی سه ربازی و رامیاری و نابوری و بهرگری و کاره ره واکان و
قه دهغه کراوه کان له یك جوی بکه نه وه.

﴿وَلْيَنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ وه له بهر نه وهی تاقم و
خزمه کانی خویان بترستین له سزای خوا له سهر لادانیان له فرمانی خوا هه رکاتی هاتنه وه
بۆ لایان، بۆ نه وه بترسن له خواو کاری چاک بکه. نه وهی چاکه و نه وهی خراپه بیانزان،
خزمه کانیاں پیوسته گۆی بگرن له رینگه پیشان دهریان و پهیره ویان بکه.
هه ندی له زانایان و بگه زۆر به یان مانای نه و تابه تانه یان بهم جوړه کردوه: هه تا نه و
تاقمه یان ماونه ته وه فیرونی خویندن بین له خزمهت پیغمهر و زاناکاندا فرمانه کانی خوا فیرو

تهفسیری زمانکۆبی

بن لهه مو رویه که وه و نه و تاقمه فیّری نه وانه بکه ن چونه ته دهر وه بو جهنگ نه و
 زانست و زانیاریه فیّری بوون له خزمه پیغه مهر و زانا کانه وه و بیشان ترستین له سزای خوا
 کاتی گه رانه وه له جهنگ. یانی بن به دوو به شه وه: به شیکیان بچن بو جهنگ و به شتی
 تریان شاره زای سنورو ده ستور بن له مه دینه. نه و نایه ته پیروزه شاره زای نه و ه مان نه کا له م
 سه رده مه ی نیمه شیدا پیوسته له سه ر موسلمانان کرمه لیکیان تهرخان بکه ن بو فیرونی
 هه موو زانسته کان له هه ر جیگه یه فیرو بکرین، نیتر نه و زانسته ده ستوری په رستی یا
 یاسایی یا فرموده ی خواو پیغه مهر بی، یا فیرونی زانستی پزیشکی و نه ندازیاری یا
 دوزینه وه و دهره یانی پیت و فهری نیو زه وی و سه رزه وی و سروشتزانی و شتی
 تر، یادروست کردی چه ک و که شتی و زانستی کاره بایی، هه تا دی کاتی خوی مه زن
 فرمانی دا به پیغه مهر ﴿﴾ که یه که م جار خزمه کانی برستی نریکتر بونریک،
 فرمانیشی دا به پیغه مهر جهنگ بکا له گه ل نه ته وه کانی تر دا پی به پی و نریک بو دور.
 نه وه بو پیغه مهر ﴿﴾ یه که م جار جهنگی کرد له گه ل خزمه کانی خوی، له پاشا
 عه ره به کان، دووای نه وان خاوه ن نامه کان وه ک به نو قوره یزه و به نی نه زیرو خه یه رو
 فده ک، دوو باره گا وره کانی روم و شام، دووای پیغه مهر ﴿﴾ ها ورپیکانی پاش ماویه
 شام و عیراق و جیگه کانی تریان داگیر کرد، بوجی به جی کردنی نه و کارانه خوا فرموی:
 ﴿وَقَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ﴾ وه نیوه ی موسلمان جهنگ بکه ن له گه ل
 که سانیکی نه و تو له بی باوه ران نریک له نیوه نریک له دووای نریک. که واته پیوسته
 له سه ر هه مو لایه ک له موسلمانان کاتی ترسیان په یدا کرد له دوژمنی خویان خویانیان بو
 ناماده بکه ن و په لاماریان بده ن و ته فرو تونایان بکه ن به گویره ی توانا. به و مه رجه ی په یمانی
 ناشتی نه به سترابی له گه ل نه و بی باوه رانه.

﴿وَلِيَجْذُوا فِيكُمْ غِلظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ وه بو نه وه ی نه و بی باوه رانه
 ده ستیان بکه وی و بزائن له نیوه وه سه ختی و نازایی، بویان دهر که وی نیوه خوتانتان ناماده
 کردوه بو به رگری و، نیوه بزائن به راستی خوا له گه ل نه و که سانه یه خو پارژن له بی
 فرمانی خوا، له گه ل که سانیکه باوه ریان پاکه و نیازیان خاوپنه له جهنگ کردند، نه وه ی
 له توانایانه له چه ک و که ره سه و تفاق ناماده یان کردوه، خوی گه وره یش یارمه تیان نه دا.

له پاشا خواى مهزن باسى هه ندى تر له پاش ماوهى كرده وهى خراپى تى دوور ووانه نه كاو نه فهرموى.

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ
إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ أُولَٰئِكَ
أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ
لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ
سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِّنْ أَحَدٍ
ثُمَّ أَنصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهِ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ
﴿١٢٧﴾

﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا﴾ وه هه كاتى بنى رايه ته خواره وه سوره تى يا پارچه چه له قورنان دواى هه ندى لهو دوور ووانه كه سى وا هه به به گالته كرده وه بهو سوره تى قورنان به موسلمانان نه لى: چ كه سى له ئيه نهو پارچه سوره ته باوه ره ئانى زور كرده به پيغمهر و بزسن لهو شتهى نه لى. خواى مهزن وولاميان نه داته وه و نه فهرموى:

﴿وَإِذَا مَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ﴾ وه هه کاتی
بئریته خواره وه پارچه به له قورئان ته ماشایان نه کرد هه ندیکیان بؤلای هه ندی تریان و
چاویان له یهك دائه گرت و بی ته کهنین و گالته یان نه کرد بهو پارچه قورئانه و ئه یان ووت:
نایا یه کی له موسلمانان ئیوه ئه بینن نه گهر بچینه دهره وه، نه وهك نهییمان دهر بکهوی
ئابرویان بچی، نه گهر دووایی نه گهر بیانزانیایه یه کی له موسلمانان ئه یان بینن
دائنه نیشته له سهر شیوهی خراپه ی دلی بیسیانه وه.

﴿ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهِ قُلُوبَهُمْ﴾ له پاشا ئه و بی باوه رانه هه لسان له خزمهت
پیغه مهرو نه چون به لای کاری خویانه وه بی ناگا بون له تاوانی خوا وهك هیچ شتیکی
خراپان نه کرد بی، خوا دلی ئه وانی وهر گیر ابو له ئاستی راستی له دووای ئه و به لگانه
بؤیانی دانابو، دووایی باوه ریان نه هیئا که وواته خویان بهر پر سیاری ئه و وهر گه رانه راسته و
خو.

﴿بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بهو هویه وه به راستی ئه و دوو روداوانه تاقیمکن نه زانن و بیر
له فهرموده کانی خوا ناکه نه وه بؤ زانیی ریگه ی راست.
له پاشا خوی مهزن زوی فهرموده ی خوی نه کا بؤلای هه مو ئاده میزادو به توندی
سویند نه خواو نه فهرموی:

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

﴿ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ ﴾ بهراستی هاتوه بولای ئیوهی ئادهمیزاد نه گهر
بتانهوئى بگهرتین به داواى راستیدا و ریگه‌ی راست بناسن فروستاده‌یه له‌په‌گه‌زى خورتان
و له‌نه‌وه‌ی ئادهم، له‌به‌ر‌پزترین هورتان هه‌تا بئى به‌هوى رزگاریتان له‌نه‌زانین ووشکیتانه‌وه
بولای زانین و دل نه‌رمى.

﴿ غَزِيرٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ ﴾ گران و ناخۆشه له‌سه‌رى شتى تووشى ئیوه بئى له‌نازار
به‌هوى گوناخانه‌وهو له‌ریگه‌ی راست لادانتان له‌هه‌مو ئاده‌میزادى به‌بى جیاوازی، لایشى
گرانه بونه‌وه‌رانى تریش توشى نازارو خراپه‌بن.

﴿ حَرِيسٌ عَلَيْكُم ﴾ زۆر به‌په‌روشه‌وه کۆل نه‌ده‌ره له‌سه‌ر ئیوه‌ی ئاده‌میزاد به‌گشتى بۆ
دۆزینه‌وه‌ی ئاسایش و به‌ختیارى و خۆشیتان له‌هه‌مو کارپکشان له‌نه‌م‌پۆو له‌دوا رۆژدا، بۆ
نه‌وه‌ی ئیوه باوه‌ر به‌خودا به‌هتین هه‌تا توشى نازارى پاشه رۆژ نه‌بن.

﴿ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴾ زۆر به‌به‌زه‌یى و میهره‌بانه به باوه‌رداران، به‌خشنده‌یى
زۆره بۆیان هه‌مو کاتى له‌هه‌ولدايه که نازارو ناخۆشى توشیان نه‌بى، له‌هه‌ولدايه بۆ
به‌رگرى کردن له‌ده‌ست درێژلای بۆسه‌ریان و ئاواتى خۆشى نه‌وانه.

پێغه‌مه‌رى خوا هه‌رچه‌نده‌ خاوه‌نى به‌زه‌یى و به‌خششه بۆهه‌مو ئاده‌میزادو هه‌مو
بونه‌وه‌ران. به‌لام هه‌رکە‌سى به‌ناپه‌ه‌وا په‌لامارى باوه‌رداران بداو بیه‌وى یارى بکا به‌بونیان
و ناموسیان و نیشتمانیان و دارایی نه‌وان، زۆر به‌توندى و به‌تیژى ریگه‌یان لى نه‌گرى، بۆ
ناپه‌ه‌واى بى‌باوه‌رى و ستم و داگیرکردن له‌ئاده‌میزاد به‌تایه‌تى له‌باوه‌رداران نه‌رم و
نیان نیه له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئایینى ئیسلام ئایینى مرو‌فایه‌تیه، به‌بى نه‌و ئایینه مافى ئاده‌میزاد
ناپارێزرى، پێویسته له‌سه‌ر باوه‌رداران بپه‌ وولام و ئایینى ئیسلام بچه‌سپێنى.

﴿ فَأَنْ تَوَلَّوْا ﴾ دوواى نه‌گه‌ر پشتیان کرده راستى و په‌په‌ره‌وى پێغه‌مه‌ر ﷺ،
باوه‌ریان نه‌هیتاو هه‌ولتى جه‌نگ و دوورپوشى و پروپاگه‌نده‌ بلاو کردیاندا له‌دۆ
موسلمانان.

﴿ فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾ دوواى تو بلى: من خوام به‌سه‌و سه‌رم نه‌خاوا زالم
نه‌کا به‌سه‌ر بى‌باوه‌راند، هه‌چ که‌سى نیه په‌رستنى راستى بۆ بکرى مه‌گه‌ر هه‌ر خواى تاك
و ته‌نها.

﴿ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ﴾ هەر لەسەر خوا من پشت نه‌به‌ستم، هه‌مو کارێکم هه‌وای خۆ نه‌که‌م، هه‌ر خۆایه‌ توای به‌سەر هه‌مو شتی‌که‌ هه‌یه‌.

﴿وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ وه هدر خوايه پهروهردگارو خاوهني كورسي و تهختي زور گه و ره خاوهني هه مو بونه وهران. ياني بونه وهران زور گه و ره ترو فراوان تره له ئاسمانه كان و زهوي و جگهي نه وائيش. (عهرش) هيمايه له تواناي بي وينهي خوا بو هه مو بونه وهران.

*****

*****

*****

لهمه که ی ریزدار هاتوته خواره وه، جگه له نایه تی (۹۶-۹۴-۹۰) ژماره ی نایه ته کانی (۱۰۹) نایه تن.

کاتی خوی مه زن به سوره تی کوتایی هینا به باسکردنی پیغمهر ﴿ﷺ﴾، دهست به باسی توانای خوی نه کا لهم سوره ته دا به باسکردنی گه وره یی بی هاوتای خوی و نه و شته ییش ناردوو به تی بۆ سهر فروستاده ی خوی و نه فهرموی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّتِلَکَ اَیْتُ الْکِتَابِ الْحَکِیمِ ﴿۱﴾ اَکَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
اَنْ اَوْحِیْنَا اِلَی رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ اَنْذِرَ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا
اَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْکٰفِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا
لَسَحِرٌ مُّبِیْنٌ ﴿۲﴾

(بسم الله الرحمن الرحيم)

به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الرا﴾ زانایان بیری زۆر جیاوازیان هیه له مانای نه و پیتانه دا، له سوره ته کانی پیشودا باسیان کراوه به جۆری بیخته میشکه وه و جیگه ی برۆای زۆربه ی زانایان بی.
﴿تِلْکَ اَیَاتُ الْکِتَابِ الْحَکِیمِ﴾ نه و نایه تانه ی له مه و پیش باسیان کراوه، نه و نایه تانه ی ره وانه کراونه ته سهر موحمه د نایه ته کانی نامه یه کن پرین له زانست و مانایه کیان هیه دورن له تیک چوون.

ته فسیری زمانا کۆیی

به بی‌ی کات مانا کانیان ناگورین، پاکن و دورن له دژایه تی یه کتری، له سه‌ر
بنچینه کی به هیژ دانراون، دهست کاری و له ناو چون رویان تی تاکا، قه‌ده‌غه کهری
همو جوړه خراپه یه کن بی‌باوه‌رانی قوریش سهریان سورنما که خوا موحه‌مه‌د هه‌ل‌ب‌زیری
بو پیغه‌مه‌رایه تی له جگه‌ی نه‌وان، نه‌یان ووت: خوا که‌سی دهست نه‌که‌وتوه بیکا
به پیغه‌مه‌ر جگه‌ی هه‌تیوی نه‌بو تالیب، وایان دانابو له‌و دوو‌شاره گه‌وره‌ی مه‌که‌و تایف
نه‌بوایه پایوی گه‌وره بکرایه به پیغه‌مه‌ر، خوی مه‌زن وولامیان نه‌داته‌وه و نه‌فهرموی.

﴿اَکَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَا اِلٰی رَجُلٍ مِّنْهُمْ﴾ نایا جینگه‌ی سه‌رسورمانه بو
ناده‌میزاده بی‌باوه‌ره‌کان که نیمه‌سروش بنیرین بولای پایوی له‌خویان، نه‌و پایوه‌یش
بریتی بی‌له‌موحه‌مه‌د خوا هه‌لی ب‌زیری، خویان نه‌یناسن به‌بنه‌ماله‌و ره‌گه‌زه‌وه، بو‌یان پونه
راست گ‌زو داوین پاکه.

له‌پاشا خوا رونی نه‌کاته‌وه ه‌وی ره‌وانه کردنی پیغه‌مه‌رو نه‌و شته‌ی نه‌تو بو‌ی هاته‌وته
خواره‌وه رای بگه‌یه‌نی به‌ناده‌میزاد و نه‌فهرموی نیمه‌سروشمان ناردوه.

﴿اَنْ اَنْذِرَ النَّاسَ﴾ که به‌راستی تو ناده‌میزاد ب‌رستی و هه‌وال‌بده‌ی به‌وانه‌یان دژی
فهرمانی خوان و گونا‌هبارن به‌سزادانیان له‌لاین خوی گه‌وره‌وه.

﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوا اَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ وه تو موژده‌یش بده‌ی
به‌که‌سانیکی نه‌وتو باوه‌ریان هیناوه و فه‌رمان‌به‌رداری خوان و په‌رستی بو‌نه‌که‌ن
به‌پاداشتیکی زور گه‌وره له‌خزمه‌ت په‌روه‌ردگاری خویانا بدری به‌وان پیش‌که‌وتن و
پاداشتی شیرین و پله‌و پایه‌ی به‌رز له‌خزمه‌ت په‌روه‌ردگاری خویانا به‌ه‌وی کرده‌وه‌ی
پیشینی خویانه‌وه.

﴿قَالَ الْكَافِرُونَ اِنَّ هٰذَا السَّاحِرُ مُبِينٌ﴾ بی‌باوه‌ران نه‌یان ووت دووای نه‌وه‌ی
پیغه‌مه‌ر هات بو‌لایان به‌و کاره یه‌که خه‌رانه‌وه: به‌راستی نه‌و پایوه جادوو گه‌ریکی
ناشکرایه، کاتی نه‌و شتانه‌یان نه‌ووت بی‌ده‌سته‌لا‌تی و لاوازی خویانیان بو‌ده‌رکه‌وت و
هیچیان بو‌نه‌ماوه‌ته‌وه جگه‌ی له‌وه درو هه‌ل‌به‌ستن، خوی مه‌زن روی خوی نه‌کا بولای

ته‌فسیری ز مناکویی

ئەو کەسانە سەریان سۆر ئەما لەوێی کە خوا بنیری سڕوش بۆ پیاوی لەوان و بیانرسینی و موزدەیان بداتی، رونیشتی ئەکاتەوێ خواپە توانایە بەگوێرەیی ئارەزووی خۆی بونەوهران هەلەسۆرینی و سڕوش ئەنیری بۆ لای کەسێ شایستە بێ و ئەفەرموی:

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأُمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ
إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ
يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
أَلِيمٌ مَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ بەراستی پەرورەدگار و
هێنەرەدی ئێو و خواوەن و هەلسۆرینەرتان و ئەو کەسەیی پێوستە ئێو بپەرستن خواپەکی
ئەوتۆیە دروستی کردووە ئاسمانەکان و زەوی بەو قەوارە گەورەو هەیانە لەئەندازەیی
ماوەی شەش رۆژی ئەمڕۆدا، رۆژی خوا وەک رۆژی ئێمە نیە، چونکە پێش دروستبوونی
بونەوهران رۆژ کەلە سۆرانی زەوی بەدەوری خۆردا پەیدا ئەبێ لەوکاتەدا نەبوە. مانای
وانیە خوا توانای دروست کردنی ئاسمانەکان و زەوی بەیەک جار نیە، چونکە خوا ئەتوانی
بەفرمویی بێ، بەماوەی کەمتر لەچاو نوقانی دروست ئەبێ بەلام لەبەر شتیکی شایستە و

شایان به‌چہ‌ند جاری دروستی کردوون و ئیمہ نایزانین، بو فیّر کردنی ئیمہ کہ کارو کردہوہمان ہیدی و خاوہن پشو بن.

﴿ثُمَّ أَسْتَوَى الْعَرْشُ﴾ له پاش دروست کردنی ئاسمانه کان و زهوی خوا تواناو دهسته لاتی خوی داناو له سه ری عه رش. یانی به سه ر هه مو بونه وهران و دروست کراوانی خوی. مانای نه و پرسته یه هیمایه بۆلای نه وه ی چۆن نه بیژری پاشا له سه ر کورسی خوی دانیش بۆ هه لسه واندنی کاروباری نیشتمان. نه گینا خوای مه زن پاك و خاوینه له وه ی له جیگه یه دانیشی. مانای نه و نایه ته له نایه تی (۵۴) ی نه له عرافدا تیپه ربوه.

﴿يَذُبُّ الرَّمْلَ﴾ خواه سازیتى و رېښه خايشى همدو بونه وهران به گوږه ديارى
کردن و دانانى همدو كارى له جيگه شياوى خويا، همدو شتى ساز نه كاله سهر پله و
پايه شياوى خوى بت په رستان نه يان ووت: بته كانمان تكامان بو نه كهن لاي خوا، دوايى
خواى مه زن روني نه كاته وه هيچ شتى نيه تكاكار بى مه گهر كاتى خوا ده ستورى پى بدا.
نه و بتانه له هيچ شتى ناگهن چون نه بن به تكاكار؟ زور رون و ناشكرايه فريشته كان و
پيغمه مهران ناتوانن بېنه تكاكار بهى ده ستورى خوا، بو رون كړدنه وهى نه و شتانه خوا
نه فهر موى:

﴿مَمِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ﴾ هیچ تککاری نیه له پوژی دووایدا مه گهر له پاش ده ستوری خوا، نه و رسته یه گفتوگوی بت په رستان ژیراو ژور نه کاو نه ی روختی.

﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ نه و که سه ی خواهنی نه و جوړه شتانه بی له دروستکردن و بهر یوه بردنی همدو بونه وهران په ورو دگاری نیو یه به ته نه نه که جگه ی نه و، چ که سیکه نه و توانایه ی بی جگه ی خوا. که واته نیو نه و خوا یه به رستن به ته نه و به ته کان مه په رستن که له هیچ شتی ناگن. نایا بو نیو ناموژگاری وهر ناگرن و بیرناکه نه وه چ که سیکه شایانی په رستنی؟ هه تا تیگن هه ر خوا یه ته نه شایسته یه بو فرمانداری و په رستن.

﴿إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعاً وَعَدَ اللَّهُ حَقّاً إِنَّهُ يَنْدُبُ الْخَلْقَ ثُمَّ يَعِيدُهُ﴾ هدر بۆ لای خواجه
 گه پانه وهی ئیوهی ناده میزاد دووای مردن و زیندو بونه وهتان به گشتی. که واته خوتان
 ناماده بکهن بۆ پرسیار و وولام خوا به لینی داوه بهو گه پانه وهیه به به لینیکی راست و
 بیگومان. به راستی خوا به کهم جار نه یان هیئتیه بونه وه دروست کراوانی خوی له نه بونه وه
 بۆلای بون بهو جوړه سهر سورینه رانه ئیوه نه یان بینن له پاشا دووای مردن نه تان هیئتیه وه
 و زیندوتان نه کاته وه بۆ جاری دووهم. مه به ست له دروست کردن و مردن و
 زیندو بونه وه یان وهر گرتنی پاداشت و تۆله یه، وهك خوی مه زن نه فهرموی:

﴿لِيَخْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ﴾ له بهر نه وهی خوا یاداشتی
 که سانیکی نه و تو بداته وه باوه ریان هینا وه کرده وه چاکه کانیاں کرده وه به وهی
 دادپه روهی خویه وه، به شی خویان وهر گرن به بی کهم و کوری

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ حَمِيمٌ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ وه که سانیکی
 نه و تو باوه ریان نه هیینا وه بویان هیه ناویکی زور گهرم که ریخۆله یان پارچه پارچه نه کاو،
 بوشیاں هیه سزایه کی خاوه نازار و جگه ریان نه رزینی و له شیاں نه تویتیه وه به وهی
 شتی باوه ری پی نابه رن له خواو له پیغه مهر ﴿﴾.

خوی مه زن تواناو نه قلی داوه به ناده میزاد بۆ کردنی ههرشتی خویان ناره زویان هه بی
 له چاکه و له خراپه به گویره ی هه لبارده ی خویان، فهرمانی داوه به چاکه کردن و
 قه ده غه ی کرده خراپه کردن. دواپی هه یانه فهرمان بهرداری خویان کرده وه هه یانه دژی
 فهرمانی خوا وه ستاون. له پاشا هه ردوولایان نه مرن و به ره و گوری خویان نه نیرین به بی
 نه وهی یاداشتی چاکه کاران درایتیه وه سزای گونهاران درایتیه وه له جیهاندا. به لکو زور
 کهس له گونهاران یاخی بوون و سته میان کرده وه، که سی نه بهو پرسیاریان لی بکا.
 که واته زیندو بونه وهو پرسیاری پاشه روژ نه بی مانای وایه سته مکارو سته لی کراو،
 باوه ردارو به باوه یه کسانن. به لکو بی باوه چاکترو به ریزتر بی لای خودا له باوه ردار،
 خراپه کار به ریزتر بی لهو که سه ی له ریگه ی خودا کوژرابی. بیگومان نه وانه ش دژی

ته فسر ی زمنا کوی

دادپهروه ری و توانای خودایه، خودای مهزن بهر زترو دورتره له بی دادی و بی توانایی،
دوایی بیگومان دوای زیندو بونه وهو و پرسیار و وهلام هیه و خودای مهزن پاداشتی سته
لی کراوان نه داته وه به به ههشتی بهرین و پلهی بهرز، تۆلهی زۆر سهخت له سته مکار
ئه سیتی و نه یاخاته ناو دۆزه خ به بی گومان.

له وانه به هندی که سی سته لی کراو هاوار بکاو بیارپته وه له خودای مهزن، بلی: نهی
پهروهردگار: چ کاتی تۆ سته مکاران له ناو نه بهی؟ هه رچهنده خاوه نی باوه ره به لام دلی
سوتاوه، وائه زانی خودا له ناویان نابا، نه و پله یه تی، خودای مهزن پله ی نه.

ئه بی بزاین: نه و که سهیش بروای به زیندو بونه وهو و پرسیار و پاداشت و تۆلهی پاشه رۆژ
نه بی به راستی بروای به بونی خوا نه به یه وی یا نه یه وی، ئیتر جیگه ی سه رسورمان نه بلی:
نه گهر خوا هه بویه سته مکاری به بر نه کرد.

بۆ زانین: دروست کردنی بونه وهران و زیندو بونه وهران دوای مردنیان به کی که
له گری کۆره کانی زۆر گه وهی لای هندی له ئاده میزاده، هه ندیکیان نه لێن: بونه وهران
خۆیان له خۆیان وه دروست بوون به بی نه وهی که سی دروستیان بکا، نه و که سانه و تهی
که سیکن نوسراوی بینن، دوایی بلێن: به بی نوسه ره له خۆیه وه نوسراوه، هه ره له به ره نه وهی
نوسه ره که ی نابینی. به راستی نه و که سانه نه بی بزاین نه و که سی نه م بونه وهرانه ی
دروست کردوه زۆر زۆر گه وهره ره له و که سه ی نه خشه ی نوسراوه که ی کیشاوه به سه ره
کاغه زدا که چی نوسه ره که ی نابینری، نه و که سه ی بونه وهرانی دروست کردوه مه رج نه
به چاو بینری نه قل له لایه تره وه به جگه ی بینینی چاو باوه ره نه هیته ی به بونی خوا به بی
گومان، وه هندی له ئاده میزاد باوه ریان هتاوه به بونی خوا و باوه ریشی هیه به بونی
نوسه ره بۆ نه و کاغه زه.

له پاشا خوی مه زن فیری به لگه یه ترمان نه کا له سه ره یه کیتی خوا و توانای دروست
کردنی خۆی بۆ هه مو بونه وهران و نه فه رموی:

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ
ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾
إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ نَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَئِكَ مَا لَهُمْ
النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعَوْنَهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ
اللَّهُمَّ وَتَحِيَّاتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَانَهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً﴾ خوا که سیکی نه وتو زیه خوری گیراوه به به خشده ری
روناکی به جو ری نه و روناکیه هله نه قولی له خو یه وه بی نه وهی له شتی تره وه وه رگری.

ته فسیری زمانا کو بی

﴿وَالْقَمَرُ نُورًا﴾ و مانگی کردوه به‌روناکی دهر به‌هوی پرژه‌ی خوره‌وه، مانگ خوی له‌خویا تاریکه‌و روناکی له‌خوره‌وه وهر نه‌گری. مانگ و ههمو نه‌ستی‌ره‌کان و زه‌وی له‌خور جیا بونه‌ته‌وه به‌هوی توانای خوی گه‌وره. هندی له‌زانیان نه‌لین: (ضیاء- نور) هه‌ردووکیان به‌مانا یه‌کن -مه‌به‌ست له‌و نایه‌ته‌ ناگادار کردنه‌ویه له‌سه‌ر یه‌کی‌تی و توانای خوا، سودی دروست کردنی خورو مانگ نه‌و شته‌یه خوا ئاماژه‌ی بو نه‌کا به‌م رسته‌یه که نه‌فه‌رموی:

﴿وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ﴾ وه خوا دیاری کردوه بو ههر یه‌که له‌خورو له‌مانگ چه‌ندین جیگه‌یه بو سور خواردنیان له‌شوینی تاییه‌تی خویان به‌جوریکی نه‌گوراو به‌شیوه‌یه‌کی تاییه‌تی بو سودی بونه‌وه‌ران و گه‌شه کردنی نه‌و شتانه له‌سه‌ر زه‌وین.

﴿لَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِّ وَالْحِسَابَ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی ژماره‌ی دوواژه‌ مانگه‌ی ساله‌کان و ژماره‌ی کاته‌کانی مانگ و روزه‌کان بزانیان له‌مامه‌له‌و جی‌به‌جی کردنی کاره‌کانتان و زانیانی کاتی نوێزو رۆژو چه‌ج و به‌خشینی زه‌کات.

﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ خوا نه‌و شتانه باسکران له‌خورو له‌مانگ به‌و شیوه نه‌گورانه‌وه له‌دیاری کردنی جیگه‌کانی خورو مانگ دروستی نه‌کردون مه‌گه‌ر به‌راستی و له‌جیگه‌ی شیای خویانا دای ناو. به‌بی سود دروست نه‌کراون له‌واندا هه‌یه سودی زور بو ئاده‌میزاد به‌تاییه‌تی بو ئاین و بو کاروباری جیهان و بو ههمو بونه‌وه‌ران. به‌لگه‌یشن له‌سه‌ر یه‌کی‌تی و توانای خواو زانیاری خوا.

﴿يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ خوا رونی نه‌کاته‌وه به‌لگه‌و نیشانه‌ی رۆن و ئاشکرا له‌سه‌ر یه‌کی‌تی خوی بو تاقمی بیانه‌وی به‌لگه‌ له‌سه‌ر یه‌کی‌تی خوا بزانیان و سودی لی وه‌ر بگرن دووای بیر کردنه‌وه.

بو زانیان: بو ههر یه‌که له‌خورو له‌مانگ و له‌ئه‌ستی‌ره‌کان و زه‌وی جیگه‌ سو‌ری تاییه‌تی خویان هه‌یه، ههمویان دووسو‌ریان هه‌یه، سو‌ریکیان به‌ده‌وری خویاناو به‌و سو‌ره‌ چوار وهرز په‌یدا نه‌بی که‌ئه‌که‌نه دوواژه‌ مانگ، سو‌ری‌ تریان به‌ده‌وری خوردا که‌ شه‌وو

رؤژ پيدا نهی. به پيدا بونی شهو و رؤژ هه مو کاتی نه زانری له شهو و رؤژ هه فته و مانگ و سال به به شکر دنی شهو و رؤژ به (۲۴) بهش کات ژمیر پيدا نهی، بهو ژمارانه کاتی نویر له شهو و رؤژیکا رون بیته وه، له سالیکا کاتی حه ج و رؤژو زه کات رون نه بیته وه، کاتی دیاری بۆهاتو چۆو مامه له له نیو ناده میزاد دیاری نه کری.

نهوهی شایانی باسی یاسای نیسلام کاتی دیاری کردوه بۆ رؤژو بۆ زه کات و حه ج و عیدهی ژنان و جگهی نهوانیش له کاره پیوستیه کانی تری ناییندا بههزی مانگه وه نهک بههزی خۆره وه، چونکه خۆر هه مو به یانیهک هه لدی و هه مو ئیوارهیه ناوا ده بی له سه ر رچهیه کی نه گۆراو قهواره کهشی ناگۆری له کاتی هه لهاتن و ناوابوندا. به لام گۆرانی سه رما و گه رما بههزی دوری و نزیکي خۆر وهک یهک نین له وه رزه کانا و له هه مو جینگهیه. کهواته کات دانان بههزی خۆره وه پیوستی ههیه بۆ دیاری کردنی کات بۆلای لی کۆلینه وهیه کی یهک جار زۆرو قول و گران. به لام مانگ خۆی دهر نه خا به وینهی جیا جیا یانی له به کهم رؤژی مانگه وه بهجو کهو شهو له دوای شهو گه و ره نهی، له نیوهی دووایی مانگدا وورده وورده شهو له دووای شهو بهجو کهو شهو هه تا وای لی دی ناییری له دووایدا خۆر به حی دیتی به وینهی مانگی ییشو، دوو زده مانگه پيدا نهی و سالی پی دروست نهی. کهواته زۆر ئاسانه بۆ ناده میزاد به خوینه وارو نه خوینه وار وه بههزی مانگه وه ژماره کانی خویان دیاری بکه ن.

﴿إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ به راستی له گۆرانی شهو و رؤژدا. یانی هاتیان به دووای یه کدا و گۆرینی رهنگه کانیان و زۆر بون و کهمکردنی نه ندازه یان هه ندی جارو، ههیشه له شتی خوا دروستی کردوه له نیوه ئاسمانه کان و زه ویدا له نه ستیره و جگهی نه ستیره و له گیان له بهرو گیاو درهخت و میوه و خواره مهنی و کانه کان و روبارو چه نندین شتی تر چه نندین به لگه و نیشانه له سه ر یه کیتی و تووانای خوا بۆ تاقمی بترسن له پاشه رؤژی خویان و بترسن له بی فهرمانی خوا له باوه رنه هینان و له پاشه رؤژیان نه گه ر به شیمان نه بنه وه.

بۆ زانین: خوای مهزن خۆری دروست کردوه بهو روناکیهوه ههر لهخۆیهوه نهک بههوی شتی ترهوه، روناکی و گهرمی نهبهخشی بهبونهوه ران ههتا بیته هوی ژیاينان. مانگی دروست کردوه بهو روناکیهوه لهخۆرهوه وهری نهگری و نهبیته هوی شاره زاکردنی نهو کهسانه شهو رهوی نهکهن بۆ کاروان و فرمان. وهک لهمهو بهر باسمان کرد ههمو نهستییه کان بهزهویشهوه دووسوریان ههیه یهکیکیان به دهوری خویاناو نهوی تریان بهدهوری خۆردا، پیشینه کان نهوهیان نهئهزانی و گومانیان وابو خۆر نهسورپینهوه بهدهوری زهویدا و بهدهوری نهستییه کاندا. لهپاشا کاتی (گالیلۆ) زانای ئیتالی لهسهدهی ههفته ههمدا رونی کردهوه نهو شتهی قورئانی پیروژ لهسهدهی ههوتهمی زاینیدا فهرمویهتی که نهستییه کان ههمویان بهدهوری خۆردا نهسورپینهوه بۆ غونه: خوا نهفهرموی: ﴿ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَمْدًا وَهِيَ ثَمَرٌ مَّرَّ السَّحَابِ ﴾ وه تو کیه کان نهینی گومانت وایه وهستاون و، نهوان نهروژ بهوینهی رۆیشتنی ههور. مهبهست لهرویشتنی کیه کان نهمرۆیه نهک پاشهروژ چونکه لهپاشهروژدا کیه کان نهماون. ههروهها بۆ زهویش ههیه جولانی بهدهوری خۆرا لهههمو شهوو رۆژیکا که (۲۴) کات ژمیر نهکا، سورپ تری ههیه به دهوری خویا لهماوهی سالیکا که دووازده مانگی تهواو نهکا. لهم دوو سورپی زهوی نهمانهی خوارهوه پهیدا نهبن:

۱- پهیدا بونی شهوو رۆژو گۆرانیان بهکورتی جارێک و جاری تر بهدریژ بونیان.

۲- پهیدا بونی ههوا بهگۆیهی شوینهکانی زهوی و بهگۆیهی دورونزیکیان لهخۆرهوه لهناوهراستی زهوی، نهه لاولای هیللی ناوهراستی زهوی هوای مام ناوهندیان ههیه، لهههریمهکانی باکورو باشور بهسهرمای زۆرو بهستهلهک و سههۆل بهندان، بهگۆرانی پلهی گهرما و سهرمما لهههریمی بهدژی ههریمی تر.

لهپاشا خوای مهزن ههرهشه نهکا لهو کهسانه ئومیدیان برپوه بهگهیشتنی خزمهتی خواو خویان گیل نهکهن لهو بهلگانهی پیشوو لایانداه لهخوا پهستی لایان وایه پاشهروژ درۆیهو نهفهرموی:

﴿إِنَّ الدِّينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأْنَأُوا بِهَا﴾ به‌راستی که‌سانیکی نه‌وتو نومیدیان به‌گیشتن به‌خزمدتی نیمه‌و پروایان به‌پاشه‌روژنیه و به‌ته‌مای پاداشت و تۆله‌نین و رازی و خوش‌حالن به‌زینده‌گانی و ژبانی جیهان و به‌په‌سه‌ندی نه‌زانن و پروایان به‌پاشه‌روژنیه و دانیشتون له‌نیو جیهاندا به‌ئارام گرتنه‌وه همه‌مه‌به‌ستیان خوشی و رابواردنه به‌شتی کۆتایی پی‌دی، جوانی پروپوچی جیهان وای لی‌کردوون واز له‌خوشی به‌رده‌وامی به‌هه‌شت به‌یتن .

﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾ وه به‌راستیش که‌سانیکی نه‌وتو ئه‌وان بی‌ئاگان له‌نایه‌ته‌کانی نامه‌ی نیمه‌و بی‌ئاگان له‌و به‌لگانه له‌سه‌ریه‌کی‌تی خواو خویان گیل و گه‌وج کرده له‌بیر‌کردنه‌وه له‌بونه‌وه‌ران و له‌و شتانه‌ی له‌واندان و نامۆزگاری کاریان تی‌ناکات و خویانیان گیل کرده له‌بانگه‌وازی پیغه‌مه‌رو پیاوچاکان، همه‌مه‌به‌ستیان ئاراسته‌ی جیهان و رابواردنی جیهان کرده .

﴿أُولَٰئِكَ مَاوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ نه‌و تاقلانه جیگه‌یان ئاگری دۆزه‌خه به‌هوی شتیکه‌وه ئه‌یکه‌ن له‌گناهو بی‌ئاوه‌ری و بت په‌رستی و دوو‌رویی .
له‌و نایه‌ته‌وه‌بۆمان رۆن ئه‌بیته‌وه نه‌و که‌سانه جیگه‌یان ئاگری دۆزه‌خه ئه‌م تاقلانه‌ی خواره‌وه‌ن:

۱- نه‌و که‌سانه‌ن نومیدیان به‌خزمدت گه‌یشتنی خوا ئه‌بی و له‌زیندو بونه‌وه نه‌ترسن .
به‌ته‌مای پاداشت و تۆله‌نه‌بن، نه‌وانه همه‌ویان به‌درۆ ئه‌ژمیرن و پروایان پشان نیه .
۲- خوش‌حالن به‌زینده‌گانی و رابواردنی جیهان، چونه‌ته خواره‌وه‌و نه‌و په‌ریان گرتوه بۆ په‌لاماردانی و په‌یدا‌کردنی خوش‌گوزه‌رانی و رابواردن و پر‌کردنی گه‌ده‌یان، خه‌له‌تاوون به‌جوانی و روکه‌شی جیهان، رویان کرده بۆلای رابواردنی جیهان به‌هه‌ر شیوه‌یه بۆیان بلوی رائه‌بویرن .

۳- خویانیان گیل کرده له‌باسی خوا‌ی مه‌زن و بیر‌کردنه‌وه له‌نایه‌ته‌کانی قورئان و به‌لگه له‌سه‌ریه‌کی‌تی خوا، گوی‌ناگرن له‌و که‌سانه نامۆزگاری چاکه‌یان بکه‌ن، نه‌وه‌ی سود بگه‌یه‌نی به‌به‌ختیاری راسته‌قینه‌یان خویانی لی‌گیل ئه‌که‌ن .

۴- تارام و دلّ نیان به زینده گانی جیهان و راوه ستانی، دلّیان خورپه ی بی ناکه وی له هدره شه ی خوا، چونکه دلّیان مردووه له ناستی ناوی خوا.

نه و چوار تاقمانه جیگه یان ناگری دۆزه خه، نه و هدره شانه به ته نها بو نه و که سانه نیه باوه رپان به خوا نه بی به کرده وه به زمان. به لکو نه و که سانه ییش نه گریته وه نوپژ نه کهن و رۆژو نه گرن و زه کات نه دهن و حه ج نه کهن که چی خۆیان ناپارپژن له قه ده غه کراوه کان و په شیمان نابنه وه.

له پاشا خوی مه زن رونی نه کاته وه چۆنیه تی و شیوه ی باوه رداران و نه و پله خوا نه یانداتی له کاتی گه رانه وه یان بۆلای خوا، نه فهرموی.

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ﴾ به راستی که سانیکی نه و تو باوه رپان هیتاوه و چاکه کانین کرده پهروه ردگاری نه و وان شاره زای نه وان نه کا بۆلای ریگه ی راست و پاداشتیان نه داته وه به هوی باوه ری خۆیان که جیگه ی گرتوه له دلّیانا. به و باوه ره نانه یان ریگه و شوی به ختیار خۆیانی بی نه دۆزنه وه.

﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ نه روا به ژیر کۆشکه کانی نه واناو به م لاوای نه و کۆشکانه دا چه ندین روباری ناوی شیرین و بی گهرد له نیو چه ندین باخ و بیستانی خاوه نی خواره مه نی و گۆزه رانی چاک و خوشن.

﴿دَعَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ﴾ داخوازی و پارانه وه یان و گفتوگۆیان له به هه شتا نه مه یه: نه لّین: نه ی خوایه پاک و خاویتی بۆتۆیه و دوری له هه مو کاری ناشایسته.

﴿وَتَحِيَّتُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ وه سلاوو کات باشی نه و به هه شتیانه له نیو به هه شتا له یه کتری و له پاسه وانا نی به هه شت و سلاوو کات باشی فریشته کان له وان نه مه یه: به یه کتری نه لّین: یاخوا بی وه ی بن و به ناسایشه وه بژین.

﴿وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ وه کۆتایی پارانه وه و داخوازی نه وان نه وه یه به زمان و به دلّ نه لّین: به راستی هه مو سوپاسی بۆ خوایه پهروه ردگارو به خپو که ری هه مو بونه وه رانه.

يائى پاراندهو و هاواريان له داوى نهوانه ديه ديهستان كهوت نهو رسته يه ديت به ده مياناو
ماناى وانيه دوواى نهوه شتى نالين و داواى ناكهن.
له پاشا خواى مهزن نهى گيرته وه فهرموده دى خوى بولاى نهو كه سانه رونه كهن بولاى
جيهان و دليان به جيهانه وه به ستراره، خويانيان گيل كرده له پاشه روزه. كاتى پيغه مهري
خوا داواى كرد له دانىشتوان بولاى نايينى نيسلام له پاشا نهوان پيغه مهريان به درو
خسته وه، له بهر نهوه دى له قولايى بى باوه ريدا بون و گالته يان به فهرموده دى پيغه مهري
نه كرده و تيان: نهى خوايه نه گهر نهو شته دى موحه مه د نه يلى لاي تو راسته بيارنه
به سهرمانا بهرد له ناسمانه وه، يا بيهينه بولامان سزايه كى خاوه نازار، خواى مهزن
وولاى دانه وه وه فهرمودى:

وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ
أَسْتَعْبَاهُمْ بِالْخَيْرِ لَقَضَى إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ فَذَرُوا الَّذِينَ
لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا مَسَّ
الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا
عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ
لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

﴿وَلَوْ يُعْجِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ﴾ وه نه گهر خوا پهله بکا بۆ نادهمیزاد وولامیان بداتهوه بۆ ناردنه خوارهوهی رووداوی ناله بارو خراب و بی سود کاتی داوای نه کهن بهوینهی پهله کردنی نهوان بۆ ناردنه خوارهوهی چاکه بۆیان و لایان چاکه خوا به گورجی وولامی پارانه و هیان بداتهوه بۆ چاکه.

﴿لَقَضَى إِلَهُهُمْ أَجْلَهُمْ﴾ به راستی خوا له ناوی نه بردن و، هه مویان نه مردن و کوتایی به ژیانان نه هات. به لام خوا بنه بر کردنیان دووا نه خا له بهر سودی خوا نه یزانی که وولامی پارانه وهی نادهمیزاد نه داته وه بۆ خراپه و نه یان هیلیته وه هه تا ماوه یه، دوا یی هوی داوا کردنی خراپه یان نامیتی و چاکه یان بۆ نه ره خسی، به وینه یی تا قمی دوا یی موسلمان بون و له پستی نهوان باوه رداری زور پهیدا بون، نه گهر خوا له ناوی بردنایه نهو شتانه یان له کیس نه چو.

بۆ زانین: مه بهست له خهیر هه مو شتی که نادهمیزاد سودی بی وهر بگری له ژیانیا پهله نه کهن بۆ پهیدا بونی و نارامی بۆ ناگرن. مه بهست له شه پر شتی که زیانیان پی بگه یه نی، نادهمیزاد لای گرانو داوای ناکا مه گهر له بهر شتی روی تی بکا له خراپه بهو نه وه داوای خراپه یه نه کا سوکتر بی لهو خراپه یه توشی بو، یا وانه یی نادهمیزاد به جوریکی نااسایی خوی نه خنکیتی، یا له بهر نه وهی ناتوانن له روی دوژمنه که یانا راوهستن. بهوینه یی بت په رستان نه یان ووت: نه ی خوا یه نه گهر موحه مه د راست نه کا به رد بیاری نه به سه رمانا.

﴿فَقَنْدَرُوا الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَلُونَ﴾ دوا یی ئیمه واز نه هیتین له که سانیکی نه ووتو به ئومیدی نه وه نین به خزمه تی ئیمه بگهن له سنور لادانی خویانا سه رگه ردانین، له بهر نه وهی به لگه و نیشانه یی روغمان بۆ داناون و نه قلمان داونه تی نه گهر باوه ریان نه هیتا بیانیان لی وهر ناگیری، خوا پهله ناکا بۆ سزادانیان. له پاشا خوی مه زن هه وال نه دا به بهر گه نه گرتی نادهمیزاد له سه نازارو له ته نگانه داو نه فهرموی:

﴿ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا ﴾ وه هدر کاتی توشی ناده میراد ببوایه سهختی و نازار لههزاری و نهخوشی یا خنکان بهناو یانهمانی کشت و کال و نازهل و تنگ و چهلهمه و ناخوشی تر نهپارانهوه لهئیمه بهراکشای لهسهتر نهشت یا بهدانیشن یا به راوهستانهوه بهکزولی و ههزارییهوه بو لابرندی نهو شتانه.

﴿ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ صُورَهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسِّهِ ﴾ دواپی کاتی ئیمه لمان برد لهسهتری سهختی و نازارو پارانهوه کهمان لی وهرگرت نهروا بهرینگه و بولای کاره خراپه کانیا و هک لهئیمه نهپارایتهوه بو لابرندی نهو سهختی و نازاره توشی بو وهک هیج شتی نهبوئی.

بو زانین: پروودای گرانی وا هدی پال به ناده میرادهوه بنی و ناچاری بکا بوئهوهی دروو دوورویی بکا بو کهسی پیوستیکی هبی بوی جی بهجی بکا. بهلام چ شتیکی نهوتزیه پالی نابی بهو کهسهوه بولای بی فهرمانی و لهبیر چونهوهی چاکه کی کهسی لهوهو بهر لهو کهسه پاراوهتهوه بولای جی بهجی کردنی پیوستیه کهی خوی بهکزولییهوهو بویشی جی بهجی کردو نیستا لهبیری خوی نهباتهوهو نهروا وهک لهو کهسه نهپارایتهوه؟ بیگومان نهو کهسه زور نهفامه و نهوپهیری گرتوه لهخرایدا.

﴿ كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ وهک رازیتراوتهوه بو نهو کهسه نهو کاره خراپانهی رابواردن بینکا، رازیتراوتهوه بو نهو کهسانه لهسنوری خوا دهچون شتی نهیکه لهبت پهستی، نهو شته بو نهو کهسهی رازاندوتهوه گوی نه دانه بههمو شتی جگهی سودی خوئهتی.

لهپاشا خوی مهزن ههوال نهدا بهو شتهو بهو سزایه هاتوته خوارهوهو بو نهتهوه پیشوه کان. بو نهویش نهه نهتهوانهی سهردهمی پیغمهرو سهردهمی ئیمهیش بترسینی لهو سزایهی هاتوته خوارهوه بو نهو کهلانهی پیشو پی بنهپر بوون و نهفهرموی:

﴿ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَهُم رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ﴾ وه بهراستی ئیمه لهناومان بردن دانیشتوانی ههمو نهتهویه لهپیش ئیوهوه بون کاتی ستهمیان کردوه

له خوځیان و کاتې پیغمه مرکانیان هاتن بولایان به چه ندین به لگه ی رڼ له سهر راستی پیغمه مره کانیاں. دواي وولامي پیغمه مره کانیاں نه دایه وه و باوه رپان به خواو پیغمه مرایه تی نه وان نه هیتا.

﴿وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ وه نه و نه ته وانه باوه رپان به پیغمه مره کانی خوځیان نه هیتا و نه گهر له ناویش نه برانایه باوه رپان نه هیتا، خودا نه یزانی ههر به رده وام نه بن له سهر بی باوه رپي .
﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ ههر به و جوړه ی سزای گه لانی پیشواغان دا، نیمه سزای تا قمی نه ده یں تاوانبارن به هوی بت په رستیا نه وه له دانیش توانی مه که و جگه ی مه که.

﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له پاشا نیمه نیوه ی په یروانی مو حه مده ی ره وانه کراوی خوځواغان کرد به جیگه نشینی نه و گه لانه ی پیشو له سهر زهوی له دواي نه وه ی نه و اغان بنه بر کردوون، نه تان که ین به جوړی زهوی ناوه دان بکه نه وه و داد په روهری بلاو بکه نه وه و شاراوه کانی زهوی دهر به ین بؤ سودی ناده میزاد.

﴿لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ هه تا بزاین و ته ماشا بکه ین و نیشانی بده ین به دانیش توان به چ جوړی کار نه که ن له چاکه و داد په روهری و خراپه و تاوان، خراپه کان بؤ خو تان نه گهر ینه وه .

خوای مه زن به رله وه ی کرده و کانتان بکه ن نه زانی نیوه چ شتی نه که ن، وه که نه زانی نه ته وه یه دپته سهر زهوی و نه رواو میزوی کرده و و یان ماوه ته وه دواي نه وان نه ته وه یه جیگه یان نه گریته وه، نه و انیش کاتې خوځیان به سهر نه بدن، هه روها یه که له دووای یه که دین و نه رڼ. مه به ستیش له دروست کردنی ناده میزاد له سهر زهوی بؤ نه وه یه خوا په رستی بکه ن و فیری زانست و زانین و کرده و ی چاک بن به هه مو شیوه یه داد په روهری بلاو بکه نه وه، پیتی زهوی به کار به ین له سودی دانیش توانا نه که بؤ نازارو له ناو بردنیاں.

له پاشا خوای گه وړه هه وال نه دا به بت په رستان که به نومیدی به خزمه ت گه یشتی

خواین و نه فهرموی:

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَأَنْتَ بِقُرْءَانٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ﴾ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَأَنْتَ بِقُرْءَانٍ غَيْرِ هَذَا ﴿وه هدر کاتی بخوینیتته وه به سهر بهتپرستانا نایه ته کانی قورنانی نیمه به پرونی و ناشکرا کردنی فرماندان به چاکه و به قهدهغه کردنی خرابه کان که سانیکی نوتو به نومییدی گه یشقن نین به نیمه نه یان ووت:

تو قورنانی بهینه بولای نیمه جگهی نه مهی ئهی خوینیتته وه به سهرمانا، باسی زیندو بونه وه کو کردنه وه و رۆزی دووایی و پرسیارو پاداشت و سزاو جنیو دان به ته کانی نیمه ی تیدا نه بی.

﴿أَوْ بَدَّلَهُ﴾ یا نهو قورنانه بگوره و تیکه لاوو موتریکهی به چهند شتی له جیکه یه کی نهو قورنانه دا سزاو پاداشت وه رگرتن دانی، له شوینی تردا قهدهغه کراوه کان به ره وادا

تهفسیری زمانکویی

دانی. له جینگه تر دا نهو شتانه قهدهغه بیانکهن بهر هوا. مهبهستان نهوه بو که پیغمهر ﴿ﷺ﴾ دواى ههواو ههوهسى نهوان بکهوى و ناچارى بکهن بهیروپرای نهوان ههلسی.

بو زانین: پیغمهر ﴿ﷺ﴾ بهلگه ی نههتیاوه بو بت پهستان و بو جوو گاواره کان بهقورئانی پروژ. بهلام بهنهرمی و لهسهر خو له گهلان نه دوا. له گهل بت پهستان و جوهر کان بهتونندو تیژی له بهر نهوه ی نهوان و زورتر دوژمنی پیغمهر بون و بهزوری رویان لی وهر نهگیرا. بهلام گاواره کان وینه ی نهوان نه بون، بوبون به دوو تاقم: تاقمیکیان نوینه ی خویانیان نارد بو لای پیغمهر و سهرانه یان دا بهموسلمانان، تاقمی وستان مه دینه داگیر بکهن، نهوه بو پیغمهر ﴿ﷺ﴾ ریگه ی لی گرتن و سهر شوړی کردن له شامدا بههوی جدهنگی ته بوکوه، بهزیرانه له گهل پیغمهر ﴿ﷺ﴾ ههلسان. بهلام بت پهسته کان زور به گیلانه داویان له پیغمهر کرد قورئان بگورپی له بهر نهوه ی قورئان ئاینیکی تازه ی هتیاو، فهرمانی دا بو به کیتی خواو به کسانى نیوان ناده میزادو فهرمانی نه دا به باوهر کردن به خوایه کی تاك و تهنه او وهرگرنتی پاداشت و توله، نهیه ویست داد پهروه ی بلاو بیتهوه، چینایه تی و جیاوازی نه میئی، سود خواردن و ستم کردن له ناویانا نه میئی نهوه له لایه کوه، له لایه کی ترهوه بت پهستان باوهریان به چهند خوایه هه بو، باوهریان به زیندو بونهوه و پروژی دووایی نه بو، نه یان ویست ههرشتی لایان خوشتی بو یان رهوا بکری.

نه بی بزاین: هه ندی له لاوانی نه م سهرده مه ی ئیستایش شاگردی بت پهستانی نهو کاته ن و نه لئین: ناین چیه؟ هه موشتی رهوایه و قهدهغه کراو هه ر نیه، نارهق خواردنه وهو روتی ژنان شارستانی و پیش کهوتنه، هه ر بو نهو مهبهسته خراپانه بت پهستان داویان له پیغمهر نه کرد که قورئانی کیان بو بهیئی وینه ی ئاینی خویان بی، یاقورئان بگورپی به شیوه به خویان لایان خوشت بی. کاتی نهو داواو به لینه یان داوا کرد له پیغمهر ﴿ﷺ﴾ خوا نه فهرموی:

به‌رز بردبته سهر و راست گژو دهست پاك و داوین پاك بوی به‌جزری ناوی برای به‌دهست پاك و داوین پاك، به‌ناگاداری هه‌مو هژزه‌کانی مه‌که چۆن بوختان و درۆ هه‌لته‌به‌سی به‌دهم خواوه.

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمَجْرُمُونَ﴾ دواپی چ که‌سی سته‌م کارتره له‌که‌سی بوختان و درۆ هه‌لته‌ستی و بیدا به‌سهر خواداو هاوبه‌ش بۆ خوا دانی یا باوه‌ری به‌نایه‌ته‌کانی قورنانی خوا نه‌هینایی؟ به‌راستی رزگاری نایی تاوانباران له‌سزای خوا به‌هوی نه‌وی هاوبه‌ش دانین بۆخواو کوپو کچی بۆ پریاریده‌ن، نه‌بی بزانی رزگاری و سهر که‌وتن به‌راست گۆی ونیازی پاك په‌یدا نه‌بی، دۆرو بوختان ریگهی له‌ناوچون و نه‌مانه، که‌س نه‌و ریگه‌یه وه‌رناگری مه‌گهر نه‌و که‌سانه‌ی تاوانبارن. له‌پاشا خوی مه‌زن هه‌وال نه‌دا له‌ویی باوه‌رانه‌وه‌و نه‌فه‌رموی :

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُونَا

عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا

فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ

النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَأَخْتَلَفُوا وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا

الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ وه نهو بت په رستانه له جگه ی خوا
شتی نه په رستن زیان به وان ناگه یه نن و سودیان پی نابه خشن نه گهر هه مو کاتی خویشیان
به فیر و بدهن بو په رستیان.

﴿وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ وه نهو بت په رستانه نه لښ: نهو بتانه تکا کاري
تیمه ن لای خوا. به لام نهو پروایه ی نه وان خاوه نی پله و پایه یه کی وای نیه جیگه ی متمانه
بی له جگه ی گومان.

خوا ی مه زن فرمان نه دا به پیغه مه ری خوی به درو یان بخاته وه له و گومانه یاندا و بلی
به وان:

﴿قُلْ أَتُتَّبِعُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ تو بلی: نایا نیوه ی بت
په رست هه وال نه دهن به خوا و ناگاداری نه کهن به شتی نایزانی له په رستنی بته کان و له بونی
بته کان به هاویه ش بو خوا له نیو ناسمانه وکان و له نیو زه ویدا، نهو هه وال ه زور نار ه وایه.
نه گهر راست بوا یه خوا نه یزانی، کاتی بونی نه گونجا و بی لای خوا گفتو گو ی نهو بت
په رستانه دو رو بوختانه.

﴿سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بالا تر و دور تره له شتی بیکن به هاویه ش
بو ی له په رستندا و له وه ی نهو بتانه ریژدارین و بیارینه وه بو بت په رستان لای خوا.

ناده میزاد یه که م کات هاتونه ته جیهانه وه یه ک نایین و یه ک بیرو باوه ریان هه بوه که نایینی
سروشتی و پاک ی بوه، دور بوون له بی باوه ری، نایینان باوه ربون بوه به یه کیتی خوا، له پاشا
به دریژایی کات و روژ هه وا و هه وه س و ناره زوکاری پارچه پارچه ی کردن، له ریگه ی
ژی ری و نه قل دهر چون، بیرو باوه ریان زور بو، هه مه جوړه نایینان لی په یدا بو، وه ک خوا ی
گه وړه نه فهر موی:

﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا﴾ وه ناده میزاد په یدا نه بون له کاتی دروست
بونیان یه که م جار مه گهر یه ک نه ته وه بوون و به سروشتی پاکه وه خوا په رستیان نه کرد و
پیک هاتبون له سهر راستی خاوه نی یه ک نایین بوون که نایینی ئیسلام بوه هه ر له کاتی

ئادهمه وه ههتا قابیل هابیلی برای خوی کوشت، دوایی تیک چون و پارچه پارچه بون و بون به چهند نه ته وه یه وه به خاوه نی چندن بیر و باوه ری پروپوچ، بۆ ئه وه ی بگه رتیه وه بۆلای ئاینی پاک و خواپهرستی پیشویان خوا پیغمهرانی بۆ ناردن هه ندیکیان باوه ریان بی هینان، هه ندی تریان باوه ریان بی نه هینان.

﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه ئه گهر فهرمودیه له لایهن پهروه ردگاری تۆو پیش نه که وتایه که خوا په له ناکا له سزادان و له ناو بردنی تاوانباران له جیهاندا به وه ی میهره بانی خویه وه ههتا کاتی دیاری کردنی کوتایی ته مه نیان و مردنیان.

﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ به راستی فهرمان ده رئه کرا له نیوان ئاده میزادا له شتیکا دژی یه کتری بون، له و شته دا هه ر یه که یان ئاینیکیان هه لئباردبو، به جوژی خوا بی باوه رنی له ناو نه بردن و باوه رداران رزگاریان نه بو له کرده وه ی ناله باری بی باوه ران، پیاو چاکان و تاوانبارانی جوئی نه بونه وه، به لأم خوا هه مو یانی مؤلت داو دووای خستق، بۆ ئه وه ی هه مو ئاده میزادی بگا به و شته ی بی خۆشه له چاک و له خراب به گویره ی سه ره به ستی خویان و بیانیان نه مئی و هه ریه که یان پاداشتی ئاره زومه ندی خویان وه رگرن. ﴿وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ وه بت په رستان ئه لئین: بۆچی نه ئیراوه ته خواره وه بۆ سه ر موحه مه د له لایهن پهروه رده که ری خویه وه نیشانه وه به لگه یه ئه وان داویان نه کرد، کاریکی زۆر په کخه ری وا بۆی ره وانه بکرایه ئاده میزادی پال پیوه بنایه برۆا به راستی موحه مه د بکه ن به بی بیر کردنه وه. ئه وه بو داویان نه کرد خوا راسته و خۆ گفتوگزیان له گه ل بکا، ئه و کیوه مان بۆ بکا به زیر. باوک و دایکه مردوه کائمان بۆ زیندو بکاته وه. چهند داخوازی تر.

﴿فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ﴾ دووایی تۆ بلی: به راستی هه مو کاریکی نادیری هه ر بۆ خواپه و کهس نایزانی. ناردنه خواره وه ی ئه و کاره په ک خه رانه شتی نادیاربن په یوه ندیان به خواره هه یه و له ناردنه حواه وه ی ئه و داخوازییه ی ئه وان چندن شاراوه ی تیدایه نابی بیته خواره وه. ئه گهر خوا ئاره زوی هه بی ئه یان ئیرته خواره وه، هه چ شتی به ده ستی من نیه و نایزاتم.

﴿فَاسْتَطِرُّوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ﴾ دوايي نيوه چاوه پروواني فهرمانی خوا بکهن له نيوان نيّمه و نيوه دا، بهراستی من له گهل نيوه دا له وکه سانهين چاوه پرووان نه کهين ههتا بزانيں کام لاله نيّمه و له نيوه شايانترين بهوهی دوربن له خه شي خوا و توشي ناسايش نه دين، ههتا راست و چهوت و باوه دارو بي باوه جوي بکرينه وه.

قوره يشه کان کاتي بي فهرمانی خويان کرد پيغه مهر ﴿﴾ له خوا پارايه وه که گرايه ک وپنه ی گراڼی سالانی يوسفیان بو بنيري، له دوييدا توشي گراڼی و تهنگانه بون، ههتا وایان لی هات ئيسک و گزشتی مردار زبويان نه خوارد، بهو بونه وه نه بو سوفیان هاته خزمهت پيغه مهر ووتی: نهی موحه مه د: بهراستی تو هاتوی فهرمان بدهی به گه ياندن و چه سپاندنی خزمایه تی، خزمه کانت هه مويان له ناو چون بهوی برستی و گرايه وه، داوا بکه له خوا نهو سزايه له سهريان هه لگري، دوايي خوی مه زن سزا که ی له سه ر لا بردن، بارانی بو باراندن که چی له دواييدا چونه وه سه ر کرده وه خراپه کانیاں، لهو باوه ره وه خوا نه فهرموی:

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي
 ءَايَانَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ
 ﴿٢١﴾ هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ فِي الْأُبُرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِ
 وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَ تِهَارِيحٌ عَاصِفٌ
 وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا
 اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ

الشَّٰكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيَكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيٰوةَ
الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

﴿وَإِذَا أَدَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً بَعْدَ ضَرَاءٍ مُّسْتَهْمٍ﴾ وه هه ر كاتى ئيمه بمان چيشتايه
به ناده ميزادى دانيش توانى مه كه چا كديه له هه رزانى و لهش ساغى و ميهره بانى و به زه بى
خواو خوشى تر له دوواى تهنگانه به توشيان بوبو.

﴿قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مُكْرًا﴾ تَو بلى به وان: تَو له سهندنى خوا بو له ناو بردن و پوچ
كرنده و هى پيلانى نه وان تيژترو چوسزه له فيلى نه وان به ناردنه خواره و هى سزا بو سهريان
نه گهر ناره زوى هه بى.

﴿إِنْ رُسُلُنَا يَكْتُوبُونَ مَاتُمْ كُرُونَ﴾ به راستى نيراو ه كانى ئيمه كه برتين له فرشته كان
نه ينوسن شتى نه وان پيلانى بو نه گيرن و نه يكدن له كار ه خراپه كانيان، به و كرده وانه بى
خويان له روژى دوواييدا نابرويان نه چى و تَو له نه و پيلانه وه نه گرن.

له پاشا خواى مه زن چا كه وه دهسته لائى خوى دهر نه برى به سهر هه مو بونه وه رانه وه،
به جورى كه نه و چاكانه نه ژميرى كه به وانى به خشيوه وه نه فهرموى:

﴿هُوَ الَّذِي يُسَبِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ خوا كه سسيكى نه وتويه ئيوه نه با به رپوه به بى
نه وهى دهسته لائى ئيوه تيدا بى له ووشكاويدا به سواري چاره وى و شتى تره وه و
له روبرو دهر باو زه رياكانه وه به كه شتى و شتى تره وه، زور شتى ترى وايش له مه و دووا
پيدا نه كا ئيوه هه لئه گرى له سهر زه وى و له سهر دهر باو له هه وادا.

﴿حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ﴾ هه تا كاتى ئيوه له نيو كه شتیه كاندان و،
كه شتیه كان به نه وانه وه نه رَوْن به ناو ناوى دهر ياكانا.

ته فسيري زمنا كويى

﴿بَرِّحْ طَبِیَّةٌ﴾ به هوی هه لکردنی بایه کی نه رمه وه نه بایه کی نازار پهیدا که ره وه نه بایه کی لاوازه به لام بایه کی مام ناوهدیه.

﴿وَفَرَحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفَةٌ﴾ وه بهو بایه شادمان و که یف خوشن کتوپر هات بولایان بایه کی زور سهخت و شکیترو ناهه موار و زور تیزو نازاردره.

﴿وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ وه هات بولایان شه پوی گه وره و به رزی دهریا له هه مو لایه که وه و له هه مو جیگه به که وه، که شتی لی خور دهسته جلّه وی که شتی که ی له دهست دهر نه چی، مه ترسی پهیدا نه بی بۆ دانیشتوانی که شتی که به هه مو جو ری.

﴿وَقَالُوا أَنَّهُمْ أَحْيَطُ بِهِمْ دَعَاؤُا اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ وه گومانیان نه برد که نه وان به راستی چوار دهوریان دراوه به به لاو به ناخوشی و به له ناو چون، به ته مای ژبانی خو یان نه مان، له خوا نه پارانه وه و هاواریان نه کرد و په نایان بۆ نه برد نه و ناخوشیه لایا له سه ریان به نیازی پاکه وه نایینیان بۆ خوا دائه ناو ناوی بته کانیان نه نه بردو نه یان زانی سود به وان ناگه یه نن له وان نه نه پارانه وه، نه لّین:

﴿لَئِنْ أَلْجَيْتَنَا مِنْ تَحْتِنَا لَنَكُونَنَّ لِلشَّاكِرِينَ﴾ به راستی خوا نه گهر تو نیمه رزگار بکه ی له ته نگانه و له م ناخوشیه، هه مو کاتی له و که سانه نه بین سوپاسی میهره بانی تو بکه ی.

بۆ زاین: بت په رسته کان له کاتی ته نگانه دا له خوی په روه رد گاری خو یان نه پارانه وه. به لام له کاتی ناسایشدا خویان له بیر خویان نه برده وه و له بته کانیان نه پارانه وه. به داخه وه هه ندی به ناو موسلمانان نه م سه رده مه ی نیمه یش به گویره ی بروای پوچی خو یان له کاتی ته نگانه دا له مردوه کان و دارو به رد نه پارته وه و به ده وری گوری پی او چاکانا نه سورته وه و هاواریان لی نه که ن و زور جارانش سوژده یان بۆ نه بدن، له سوینده کانیشیان به و جو ره خراپه له ده وری گوری گه یلانی و روفاعی و پیشه وایان حوسه یان و عه باس و به ده ویدا نه سورته وه.

﴿ فَلَمَّا أُلْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَنْغَوْنَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾ وادوایی کاتی من نه وایم رزگار کرد لهو شتانهی نهوان لئی نه ترسان و نه ترسان بخنکین کهچی کوتوپر نهو که سانه دزی په ایمان و به لینه کانی حویان نهوستان به ناره واهزه ویدا در یژه نه دهن به سته ماکاری و نه چندهو به سدر کاره خراپه کانیان.

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغِيكُم عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾ نهی ناده میزاد: به راستی ستم کردنی نیوه ههر له سهر خوتانه. نیوه رابویرن به رابواردنی زنده گانی جیهان، رابواردن و خویشان ماوهی کورته و نه نجامه که ی په شیمان بونه وویه.

﴿ ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَتَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ له پاش نهو رابواردنه تان گه رانه و هتان هدر بولای نیمه یه، نهو خویشیهی جیهان تان نه بیته هوی داخ و خففت بوتان له پرزی دوایدا، دواپی نیمه ههوال نه دهبین به نیوه به شتی نیوه نه یکن، به گویره ی کرده و هی خوتان پاداشت و توله و هرنه گرن. له پاش نه و هی له پیشه و بهاسی هاندانی ناده میزاد کرا بولای پاداشتی پاشه پرز و له کهم کردنه و هی ژبانی خراپی جیهان، له مه و پاش باسی شیوهی ههردوو جیهانمان بو نه کری له لایه ن خوی مه زنه و و نه فهرموی :

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا عَلَيْهَا قَالُوا إِنَّهَا آمْرٌ نَالِيًّا أَوْ ظَنَرَأً فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٥﴾

﴿إِنَّمَا مِثْلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا إِذَا نَزَّلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ بهراستى زنده گانى جيهان كه
كتوپرى كوتايى بى دى وينهى نهو زيانه وهك ناوى وايه كه نيمه ناردومانته خواره وه
له ناسمان.

﴿فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ﴾ دووايى گياو پوه كى زهوى
ديت بهيه كاو ههنديكيان تيكه لاوى ههندى تريان نه بن له بهر زوريان له هه مو جوړه
گيايه كى قه شنگ سهوز نه بى نهو شتهى ناده ميزادو چوار بى كان نهى خون بهووشكى و
به تهرى بهوى ناوه وه.

﴿حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ﴾ هه تا كاتى زهوى جوانى و رازاوهى
خوى وهر نه گرى بهر هنگيكى جوانى جوړا جوړ و خوى نه رازينيته وه به وينهى بوكى بهرگ
و شخلى رهنگاو رهنكى دابى له خوى له زيرو زيرو ياقوت و نه لئماس، ناماده كرابى بو
گواسته وهى بولاى زاوا.

﴿وَعَنَ أَهْلِهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا﴾ وه دانيشتووانى زهوى گومان نه بدن كه بهراستى
نهوان توانايان هيه به سهر دره و كردن و لابر دنى بهر هه مه كانى زهوى و سود لى
وهر گرتيان.

﴿أَنَّا هَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَا هَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ﴾ كتو پر له ناكاو دا
فرمانى نيمه دهر نه چى بو لابر دنى سهوزايى و پوه كى نهو زهويه له شه ودا يا له پرژدا نيمه
بهروبو مى نهو زهويه نه كه ين به وينهى زهويه درهوى كشت و كال و سهوزايى و پوه كى
كرابى به جوړى وهك نه وهى دوتى نه درهخت و نه گياو نه سهوزايى تيدا نه بو بى و
دانه رابى و نه وه ستابى له سهر نهو زهويه هيچ پوه كى .

﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ هدر بهو جوړهى نيمه پوځان كرده وه وينهى
زنده گانى جيهان و پيمان ناساند نيمه روى نه كه ينه وه تواناو نيشانهى روى خومان بو
تاقمى بير بكه نه وه هه تا بويان دهر كه وى زنده گانى جيهان بهر وه نه مانه، نهو كه سهى دلى
به جيهانه وه به سترابى وهك كه سى وايه زورى تينو بى و له دوره وه شه پولى بينى و وابزانى

تاوه که چی سهری له هیچه وه دهر نه چی. که واته جیهان و سامانی جیهان وهك بلقی گهرما وایه له دور وه وانه زانری تاوه، نابی نرخی بۆ دابری و جهنگی بۆ بکری و خویتی بۆ برژی و زانایان بخه له تی.

﴿وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلٰى دَارِ السَّلَامِ﴾ وه خوا بانگی ناده میزاد نه کاو داوایان لی نه کا بۆلای خانوی ناشتی و بهختیاری و بۆ جیگه یه خراپه و ناکوکی تیدانیه وهك به ههشت که جیگه ی میهره بانی خوایه. ئارامی و ریژی تیدایه بۆ دانیشووانی، ترسیان له هیچ شتی نه. نه بی بشزانری نهو شتانه به جگه ی په رستی خواو فرمانه برداری خواو پیغمهر دهست ناکه وی.

﴿وَيَهْدِيْ مِنْ يَّشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ وه خوا ریگه نیشاندهر و راغویی کهری که سیکه ئاره زوی هه بی بۆلای ریگه یه راست و دروسته که بریتیه له تاینی پاکی ئیسلام، خوی مه زن نه قل. ژیری داوه به ناده میزاد هه ول به دن بۆ دوزینه وه ی ریگه یه بیان گه یه نی به ریگه ی سهر به رزی و بهختیاری و خوشی شاره زیایان نه کا، له پاشا خوی گه وره نهو که سانه ی بانگیان نه کری بۆلای تاینی ئیسلام نه یانکا به دوو به شه وه. باسی شیوه ی هه ریبه که یان به گویره ی خویان و نه فهرموی :

لِّلَّذِيْنَ أَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوْهُهُمْ قَتَرٌ
وَلَا ذِلَّةٌ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٦٦﴾ وَالَّذِيْنَ
كَسَبُوا السَّيِّئٰتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِّنْ
اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ كَاَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوْهُهُمْ قِطْعًا مِّنْ اَلَيْلٍ مُّظْلِمًا
اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ اٰشْرَكُوْا مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وُشْرَاكُمْ فَرٰيِلُنَا

بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَى بِاللَّهِ
 شَهِيدًا يَبِينُ وَأَيُّكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾
 هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ
 الْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾

﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخُسْنَى وَزِيَادَةٌ﴾ وه بو که سانیکی نهوتو ههیه چاکه یان کردوه
 پاداشتی که بههشته و زورتر لهو چاکهیه که شایانی کردهوی نهوانی.

زانایان هندیکیان لایان وایه نهوپاداشته زوره بریتیه لهچاو بی کهوتنی خوای مهزن به
 جزری شایسته ریزو خاوتنی خوا بی و دور بی لهوینه و ماوهی دیاری کراو بوته ماشا
 کردنی نیمه ی ناده میزاد بولای خوای مهزن. هندی تریان نهلین: شتی زورتری لهوهی
 شایسته ی نهو که سانه بی چاکه کانیا ن کردوه و باوهریان به خواو پیغمهر هیناوه.

﴿وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهُهُمْ قَتْرٌ وَلَا ذُلٌّ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ وه دانا پوشتی
 رومه تیان توژی رهش و دوکه لی رهش و رسوایی و بی باوهری، خوشی و ناسایش
 بهر رومه تیان وه دیاره، نهو که سانه دانیشتری بههشتن، نهوان له نیو بههشتا بهرده وامن و
 له خوشیدان.

﴿وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا﴾ وه که سانیکی نهوتو خراپه کانیا ن
 کردوه پاداشتی نهو خراپه به بوته ی خو بهتی به بی زورتر له بهر نهوهی خودا ستم
 له کهس ناکا، بگره زوربه ی خراپه که ران نازاد نه کا بهوی بهزه یی و میهره بانی خو بهوه
 به مهر جی به بی باوهری نه مردن.

﴿وَتَرْهَقُهُمْ ذُلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ﴾ وه هه مو له شیان دائه پوشتی رسوایی و بی نابروی. چ که سی بی رسواترو بی ترخ تر بی له و که سهی له نیو نه و کومه له زوری رژی دووایدا نابروی بچی، نیه بو نه و خراپه که رانه هیچ که سی بیانپاریزی له سزای خواو له خه شمی خوا.

﴿كَأَنَّمَا أَغْشَيْتَ وَجُوهَهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ به راستی وینه ی نه وه یه رومه تیان داپوشرایی به پارچه یه له شهوی تاریک. یانی دراوه به سه ر رومه تیان به رده یه له ره شی شهو، رومه تیان ره شه وینه ی تاریکی شهو. نه و خراپه که رانه دایشتووی ناگری دوزه خن، نه وان له نیو ناگردا به رده وامن ونایه نه دهره وه. له کاتیکا خوی گه وه ره وونی کرده وه سزاکانیان، رویشی نه کاته وه کاتی نه و سزادانه یان و نه فهرموی :

﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ﴾ و له رژیکا نیمه کژنه که ینه وه بونه وهران هه موویان به هه ر دوو تاقمه که وه له پانایی رژی دواییدا، له پاشا نیمه نه لئین به که سانیکی نه و تو هاویه شیان داناهه بو نیمه: به سه سن و مه جولین له شوینی خوتانا هه تا پرسیارتان لی نه کری ئیوه وهاویه شه کانی ئیوه که به گومانی خوتان هاویه شی خوان، رویه روی یه کتری بینه وه، بو نه وه ی هه مو تاقمیکمان به لگه و بیانوی خوتان بنوینن، به بی گومان له دواییدا هاویه شه دانهره کان و تاوانباران دائه پرین له هاویه شه کان که وایان نه زانی له ورژده دا سودیان پی نه گه یه نن، بویان رون نه بیته وه له سه ر ریگه ی خراپ بوون که باوه ریان به خواو به پیغمهر نه هیناوه .

﴿فَزَيْلَنَا بَيْنَهُمْ﴾ دواپی نیمه جوی نه که ینه وه له نیوانی نه وان وخواکانیان و په یوه ندیان له یه که نه پچری. یانی خوی مه زن له رژی دواییدا جیاوازی نه خاته نیوان هه موو بونه وهران هه ریه که یان به وشیویه له سه ری بوون، هه مو که سی به گویره ی کرده وه ی خوی مافی خوی بوون نه بیته وه، له و کاته دا بت په رستان بویان دهرنه که وی هیچ که سی خاوه نی زیان و سود نیه بویان مه گهر نه و که سانه به باوه ره وه مردوون، هه مو شتی به دهستی خوی گه رویه به ته نها .

﴿وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِبَانًا تَعْبُدُونَ﴾ وههوا به شه کانی بت په رستان که بته کانن نه لئین: ئیوه ئیمه تان نه په رستوه وهه واه وهه وهی خوتانتان په رستوه. نه وړوداوه یش له کاتیکا نه بی که له رژی دوا ییدا بت په رستان و ههوا به شه کانیاں ربه وړوی یه کزی نه وه ستن. خوا کانیاں به بت په رستان نه لئین: ئیوه بۆ ئیمه بت په رستنتان نه کردوه. به لام له می شک وگومانی خوتانا واتان دانابو خوا ههوا به شی هدی، له راستیدا ئیمه ههوا به شی کین خاوه نی بونی خومان نین مه گهر له می شکي ئیوه دا هه بین. که واته ئیوه هیچ شتی کتان نه په رستوه و ئیمه تان نه په رستوه مه گهر نار ه زوی خوتان .

﴿فَكَفَى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ﴾ دوا یی خوا به ته نها به سه نا گدار بی له نیوان ئیوه دا، خوا نه زانی ئیوه به بی به لگه و به درو له می شکي خوتانا ههوا به شتان داناه بۆ خواو نه زانی ئیمه له ئیوه بیزار بین، به راستی ئیمه نا گمان له په رستنی ئیوه نیه بۆ ئیمه، هیچ شتی له و باوه وه نازانین، ئیمه شایانی په رستن نه بووین، ئیمه به نده و دروست کراوی خوا ین .

﴿هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَّا اَسْلَفَتْ﴾ له وجیگه و له و کاته دا هه موو که سی تا قی نه کاته وه و نه زانی به شتی پیشیان خستوه بۆ خویان له چاکه و له خرابه له جیهاندا، هه مو یانیاں بۆ رون نه بیته وه له هه مو و لایه که وه .

﴿وَرَدُّوْا اِلَى اللّٰهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ﴾ وه نه گیر پیر نه وه بۆ لای نه و پاداشته نه وان بۆ خویان پیشیان خستوه خوا به ر یوه به ری راستی کاروباری نه وانه و نه و هه لیان نه سور پتی، هیچ که سی خاوه نی فرمان نیه جگه ی نه و خوا یه به تو و انایه و راسته .

﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتُرُوْنَ﴾ وه و ونوبه له وان و له کیسیان چوه شتی نه وان درو و بوختانیانی پیوه نه کهن که ههوا به ی خواں بومان نه پار پته وه لای خوا که بریتین له بته کانیاں .

نه و شتانه ی که بنچینه بۆ باوه ری راستی لای خوا ی مه زن سی شتن: یه کیتی خوا. پیغه مه رایه تی پیغه مه ران. زیندو بو نه وه له رژی دوا ییدا. له و نایه تانه ی پی شوداو له م نایه تانه ی دوا ییدا نه و سی شتانه روون کرا و نه ته وه، له و نایه تانه دا ههوا به شدانان بۆ خوا پوچ

کراونه ته وه، هه ر گومان بردنی به وهی نه ویتانه ی لای خوا بویان نه پارتنه وه پوچ
کراونه ته وه، نه و گومانه یشیان که زیندو بونه وه نه و قورئانش دانراوی موحه مده پوچ
کراونه ته وه، بۆ پوچ کردنه وهی نه و شتانه خوی مه زن نه فهرموی :

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ
فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ
حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾
قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ قُلِ اللَّهُ يَبْدُوا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ تۆ بلی چ که سیکه خوارده مه نی بدابه ئیره و
بتان ژینی له ئاسمانه وه به هوی ناردنی بارانه وه که نه پروینی دانه ویله و گژوگیا و درهخت و ،
لهزه ویشه وه به پرواندنی گیاو ئاو بۆ خواردنه وهی خۆتان و گیانه وه ران و ئازا ئان ،
به دروست کردنی کانه کان، له زیرو زیوو نه وتو نه لئماس و شتی ترو به رههم و میوه ی
جۆراو جۆر له تام و له رهنگه وه و سودی تریش .

﴿أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ﴾ ئایا چ کهسیکه خاوهنی گوئچکه و چاوه کانی
ئیوه ویه و دروستی کردون و پاراستونی له پروودانی ناله بار، تووانایشی هه بی دروست بکا
ئه و هه موشتانه له واندان که نه بنه هوی ژیا تان و سوود و هرگرتن و، بیان خه نه گه روه،
زور رونه و هر به گوئچکه و چاوه کانه وه خوتان ئه پاریزن له نازار و ناخوشی، هه رشتی
گوئچکه و چاوی نه بی زنده گانیه که ی بی سوده به شیوه یه شایانی زانیاری وزانین بن.
هه ره وان پیت و فهدر ده ر نه هیتری له قولای زه ویه وه و پرۆن بۆ ئاسمانه کان و دورایی زه وی
و بۆشایی ئاسمانه کان بپشکین و قولایی ده ریا کان دیاری بکه ن و پرۆن به سهر زه ریا کانا.

﴿وَمَنْ يَخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيَخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ وه چ کهسیکه توانای هه بی
ده ر بهیتی زیندوو یه کی خاوه ن گیان و گه شه که رو جووۆل که رو خاوه ن هه ست له
مردوو یه کی بی گیان و بی گه شه و بی جم و جوۆل و بی هه ست، توانای هه بی گیان بکا
به به ری زینده وه راندا و له نه نجامدا بیان مریتی، ئه وانه یه وه ک دروست کردنی ئاده میزاده
له تووی پیاو ژن، دروست کردنی گیا له دانه ویتله ی ووشک، توانای هه بی ده ر بهیتی
مردویه له زیندوی، وه ک ده رهینانی توو له گیانه وه ران. دانه ویتله ی ووشک له گزو گیای
خاوه ن گه شه و خاوه ن جم و جوۆل.

﴿وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ﴾ وه چ کهسیکه هه لیسورینی کارو فرمانی بونه وه رانو بیانبا به ریوه و
هه موو پیوستیان به م شیوه ریک و بی وینه یه، تووانای هه بی خوارده مه نی دروست بکا
له نیو زه ویداو ده ری بهیتی بۆ زینده وه ران و که سی له بیر نه چی. چ که سی بی به ریوه بیا
کارو فرمانی زه وی و ئاسمانه کان به وشیوه نه گوراوه. هه رکاتی ئه و پرسیارانه له بت
په رستان بکرایه .

﴿فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ﴾ دوا بی ئه لێن: خوا به ئه وه هه موه کارانه ئه کا له گوئچکه و چاوه
خوارده مه نی ده رهینانی خاوه ن گیان و بی گیان له یه کتری و هه لیسورینه ری پیوستی هه مو
بونه وه ران که چی له خه شمی خوا ناترسن و ئه لێن: ئه وبتانه هاو به شی خوان و بۆمان
ئه پارینه وه لای خواو نزیکمان ئه که نه وه له خوا، هیچ شهرم ناکه ن له وکرده وانه ی خو یانا
که دژی یه کترین .

﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ئایا دوایی ئیوه له خواو سزای خوا ناترسن و نهو بتانه نه کهن به هاو بهشی خواو لاتان وایه که خوا ههر به ته نهها دروست کهری بونه وهرانه، چۆن لاتان وایه سود وهر گرتنتان به هۆی بته کانه ویه نهک به دهستی خوایه .

﴿فَدَلِّكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ﴾ دوایی ههر کهسی خاوهنی نهو توانایه بی ههر خوای پهروه رگاری ئیوهیه راست و بهرده وامه پهروه رده کهریه که ناگو نجی جگهی نهو کهسی تر په رستراوی .

﴿فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾ دوایی نیه راستی مه گهر ریگه لی ونبون. ههر کهسی بازیدا به سهر راستیه کان که په رستنی خوایه نه که ویتسه ئیو گومراییه وه، خوای مه زن ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوون و دایان و له ئیو نه واندای هۆی ژیان، گوینچکه و چاوه کانی دروست کردوون که به هۆی نه وانه وه ئاده میزاد ریگهی زانین و زانیاری نه دۆزنه وه، ههر خوایشه خاوهنی مردن و زینده گانی، بونه وهران هه میان به لگهن له سهر تووانای گه وهری خوا .

﴿فَأَلَىٰ تُصْرَفُونَ﴾ دوایی ئیوه بۆ واز له راستی دین، هه تاکهی واز نایه رن له بت په رستی و به ره ویه کیتی خوا نارۆن و ریگهی راست نادۆزنه وه .

﴿كَذَٰلِكَ حَقَّقْتَ كَلِمَةً رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ههروه که راسته به ریوه به رایه تی خواو دووای راستی ههر کومراییه و واز له راستی نه هیتین، هه ربه و جوړه فهرمووده ی و فهرمان دانی پهروه ردگاری تو راسته له سهر سزادانی که سانیکی نهو تو لایان داوه له سنوری راستی و یاخی بوون له بهر نه وهی به راستی نهوان یاوه رنانه تین بهیه کیتی خواو پیغه مه رایه تی موحه مه د. له بهر نه وهی هه موو جوړه به لگه و نیشانه ی رونیان بۆ دانراوه بۆ دوزینه وهی ئایینی راست نهوان رویان وهر گیراوه له ناین و بی باوه ریان هه لبراردووه و بهی باوه ری مردوون.

﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخُلُقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ ئایا کهسی له هاو بهش دانهره کانی ئیوه لهو بتانه ئیوه نه یان په رستن یه کهم جار له نه بونه وه دهست بکا به

دروست کردنی بونه وهران له پاشا جاری تر زیندوویان بکاته وه له دووای مردنیان. بهی گومان خوی مهزن نهو تووانایه ی هیه ئیوه وه لامتان چیه ؟ له وکاته دانه وان وه لامی دهر نه برن و سهرشور نه بن .

﴿قُلْ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ تۆ بلی : بهلی خوا بۆ یه کهم جار دهستی کردووه به دروست کردنی بونه وهران له پاشا زیندوویان نه کاته وه دوای مردنیان بۆ جاری دووههه وهك جاری یه کهم .

﴿فَأَنى تَوَفُّكُونَ﴾ دواى ئیوه چۆن لادراون له نیازی ریگه ی راست کهیه کیتی خوایه، بهرهو ریگه ی ناراست و خوارو خێج روئنه نین و ووشه ی راست به درۆ نه خه نه وه ؟ خوی مهزن روی فهرموده ی خوا نه کا بۆلای پیغه مهر و نه فهرموی : بهت پهرستان بلی : نهو کهسه سایشته ی پهرستنې و ریگه نیشان دهرې بۆ لای راستی، داوای یارمه تی و کۆمه کی له هیچ کهسی ته کا ههر خودایه، نهو په رستراوانه ی ئیوه شایانی نهو شتانه نین و بی دهسته لاتن بۆ خوایه تی ناشین، بۆیه خوی مهزن نه فهرموی :

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ

فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ
مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾
بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ﴾ توبلی بهت په رستان: نایا
له هاو به شه کانی نیوه که سی هیه شاره زایی ناده میزاد بکا بو لای ریگهی راست، بتوانی
به لگه و نیشانه دانی بو دوزینه وهی هو ی رزگاری و ریگهی چاکه؟ بیگومان ناتوان نه و
وه لآمه بده نه وه چونکه بته کانیان به ردیکی کویر و که رن. به بو نه وه که پیغمه ر ﴿﴾
خاوه نی به لگهی بیگومانه له سهر نه وه که هه رخوا به راستی ریگه پیشانده ره بو لای
راستی خوا فهرمانی خو ی ناراسته ی پیغمه ر نه کاو نه فهرموی:

﴿قُلْ اللَّهُ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ﴾ توبلی به وان هه ر خوا ریگه نیشان نه دا بو لای ریگهی
راست، یارمته ی له هیچ که سیکه وه و ه ر ناگری. به لآم جگهی خوا ریگهی راست بو خویان
نه دوزنه وه نه بو جگهی خویان، نیر جگهی خوا هه ر که سی تر بی له فرشته کان و عیساو
عوزه ی ره وه.

﴿أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَى﴾ دوایی نایا که سی
که شاره زای ناده میزاد بکا بو لای ریگهی راست شایسته یه که په یه وهی بکری و دوای
بکه وی و چاوی لی بکری که خوی مه زنه و پیوستی به که سی تر نیه یا که سی راغویی
و ه ر نه گری و نه توانی ریگه بو خوی و جگهی خوی بدوزینه وه مه گه ر شاره زایی بکری و
ریگهی پیشان بدری. به تاییه تی نه و به ر ستر او انه ی نیوه نه شاره زایی و ه ر نه گرن و
نه ئه یشتوانن ریگه به جگهی خویان نیشان بدهن چونکه به ردو دره ختی بی گیان و ره ق و
ته قن.

﴿فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ دوايى چ شتى بۆ ئۆوه ههيه له پهرستى بته كان خاوهنى زيان و سود نين ئۆوه چۆن فەرمان نه ده ن كه سى پيوستى به هيج شتى نه بى وهك خوا بيكه ن به هاوتاو به و پنهى شتى له هه مو روپكه وه پيوستى به جگهى خوى هه بى، ئۆوه چۆن به رانه رى به كيان دائه نين، چۆن باوه رنه هين به وشته پر و پوچانه و له رپگهى راست لانه ده ن له گه ل نه وه مه وه به لگه ئاشكر ايانه له سهر پوچى و بى ترخى نه وان .

﴿وَمَا يَتَّبِعْ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا﴾ وه زۆر تر له وبت په رستانه دواى هيج شتى ناكه ون مه گه ر هه ر دواى گومانى نه كه ون كه هيج سودى نابه خشى و نه وان دوواى لاسايى با و بايره كانيان نه كه ون، بى نه وهى ئاگادارى ناوه رۆكى پوچى نه و په رسترا وانهى خويان بن، كه ميكيان له ناوه رۆكيان گه يشتون، پروايان به راستى موحه مه دو پيغه مه رايه تى نه و ههيه، زۆر چاك نه زانن نه و پنه هيج رپزيان نيه. به لām له بهر مانه وهى پله و پايه و سودى تايه تى خويان روله راستى وه نه گيرن به پيچه وانهى زۆر بهى زۆرى بت په رستان وانه زانن بته كانيان خاوهنى سود و زيان به گوپرهى نه و گومانهى خويان. له باسى ماناى تايه تى (١٧٠) ى سوره تى نه لبه قه رده دا به دريژى باسى لاسايى كردنه وهى با و بايران كراوه .

﴿إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ به راستى گومان سوود ناگه يه نى هيج شتى له راستى و زانين و له باوه رپى كردن، گومان و گۆتره كارى تووانى نه وه يان نيه له جيگهى زانيارى و بى گومانيدا دانرين و راستيان بى بدۆز رته وه .

بۆ زانين: گومان و گۆتره كارى بۆ ديارى كردنى بنچينهى ئاين و ياساو ده ستور هيج نر خيكي بۆ دانانرى. به لām دوواكه وتنى گومان بۆ كاروبارى ژيانى جيهان بۆ كشت و كال و بازرگاني قه ده غه نه كراوه له لايه ن ئايينه وه. نه گه ر قه ده غه بكري هوى گوزه ران نه وه ستى بۆ دانيشتوان، خراپه يشى تيدانیه برواى بيگومان پهيدا بكه ن بۆ به ده ست هيتانى به ره هم و پهيدا كردنى خواره مه نى، بگه ر جوړه پشت به ستى كه به خوا كه يار مه تيان نه دا بۆ نه و مه به سه .

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ بهراستی خوا نه زانی بهشتی نه وان نه یکن له په پیره وی کردنی بته کانیان به هوی گومانی پوچیانوه و وازه یانیان له به لگه و نیشانه ی رون، نه و رسته یه هره شه ی تونده بو بت په رستان که دوا ی گومان نه که ون .

﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه وه و قورئانه شایسته ی نه و نه یه که به بوختان دروست کرابی له لایه ن جگه ی خوا وه به و هه مو وه به لگه و نیشانه په ک خه رانه وه که دانراوی ئاده می زاد بی. به لکو له لایه ن خوا ی مه زنه وه هاتو ته خواره وه له تو وانی جگه ی خوا دا نه وینه ی نه و قورئانه دا بری .

﴿وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ﴾ وه به لام نه و قورئانه په وانه کرا وه بو سهر پیغه مهر راست گپړنکی نه و تو یه و پروایی کرده بو نه و نامانه ی بهر له قورئان نیراون رون کرده وه و په رپیدانه و درېزه پیدانه بو نامه ی خوا له پروا کردن به په یامی خوا و دیاری کردنی یاساو ده ستوری خوا بو هه لسوران دنی کاروباری ئاده می زاد له به ختیار ی هه ردوو جیهان و پیوستان به جگه ی قورئان نه مینی .

﴿لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ گومان له و قورئانه دا نه له لایه ن په وهر دگاری هه مو بونه وه هه رانه وه هاتو ته خواره وه. که واته شایسته ی مروقی ژیر نه گومانی هه بی له نامه ی خوا دا. بهراستی له و قورئانه دا هه یه کاری په ک خه و نیشانه ی زور رون له سهر نه وه ی که له لایه ن خوا و هاتو .

﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ به لکو بت په رستان نه لین: موحه مه د خوی نه و قورئانه ی هه لبه ستوه، بو دم کوت کردنی نه وان خوا ی مه زن نه فهر موی :

﴿قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ﴾ تو بلی به و بی باوه رانه: نه گهر نیوه راست نه که ن نه و قورئانه دانراوی موحه مه ده، دوا یی نیوه ش بهین سوره تی وینه ی نه و قورئانه بی له زمان پارویدا وله ریک و پیکیدا خوتان به عه ره بی زان نه زان .

﴿وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ وه نیوه بو دانانی وینه ی نه و قورئانه هه ر که سی تواناتان هه یه بانگی بکه ن له جگه ی خوا بو یار مه تی دانتان نه گهر نیوه راست نه که ن که نه و قورئانه هه لبه ستراوی موحه مه ده به گوپره ی گومانی خوتان .

﴿بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعَلَمِهِ﴾ بهلكو نهوبت په رستانه تو به درو نه خه نه وه به شتی نهوان نایزان وپی نه گه یشتون که قورنانی پی بزائن، قورنانه بیسن و بیری لی ناکه نه وه و پشه کی دژی نه وه ستن .

بینگومان زانای ژپرو خاوه نه قل ههنگاوئ نانی ههتا ووردنه بیته وه له وشته دی دیت بولای. به ووردی له جیگه ی شیاوی خویا دای نی، بویه مروقی ژیر دوزمنی شتی که نایزانی. ﴿وَلَمَّا يَأْتِيهِمْ تَاوِيلُهُ﴾ وه هیشتا نه هاتوه بو لای نهوان ماناو مه بهستی قورنانه و بهرله وه ی بیزانو لی تیگی نه له جزنیه تی مانای قورنانه به دروی نه خه نه وه به گوترو گومان. نه گهر ناموژگاری قورنانه و وانه کانی قورنانیان بزانیایه باوه ریان پی ته هینا .

﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ههروهك نهوبت په رستانه ی سهرده می تو قورنانه به درو نه خه نه وه ههروایش گه لانیکی نهوتو له پیش نه وانه وه بوون به درویان خسته ته وه پیغه مهرونامه کانیان .

﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ دواپی تو ته ماشاکه و بسواړه به چ جورئ بوه پاشه روژی سته مکاران و چون له ناو چون بڼه برېون، ههروایش نه بی ته نجام و کوتایي نه وانه ییش تو به درو نه خه نه وه.

له پاشا خویا مذن هندی له وکه سانه به درویان خسته ته وه قورنانه، وایان داناوه که هه لېبه سستی موخه مه ده، نه یانکا به دوو به شه وه، وهك نه فهرموئ :

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٌ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ
أَنْتُمْ بَرِيضُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ﴾ وهه ندى له خزمانى تو ئیستا به دروئه خه نه وه كه سى له مه و دوا باوهر به قورئان. نه هین له دهرونى خو یا نه زانى قورئان له لایه ن خواوه هاتو ته خواره وه، ده ست هه لبه ستى موحه مه د نیه. به لام له بهر لوت به رزی باوهره كه ی ده ر نابری، هه ر له م به شه هه یانه به دلی پاكه وه باوهره هیتی و ناشکرای نه كا به دلیكى بی گه رده وه.

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ﴾ وهه ندى له بی باوهران هه ن كه سى باوهرانه یین به قورئان به هو ی نه زانینه وه و به هو ی لاسایى كرده وه ی پیشوه كانیانه وه.

﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ﴾ وهه پهره ر دگاری تو زانتره به وكه سانه ی خراپه كارنو به رده وامن له سه ر بی باوهری و بلاو كرده وه ی بی باوهری. نه ورسته هه مو خراپه كاران نه گریته وه هه ر له وانه ی سه رده می پیغه مه ر ﴿ﷻ﴾ نه وانه ییش له مه وپاش دین هه تا كوتایى جیهان.

﴿وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ﴾ وهه نه گه ر نه وكه سانه باوهریان به تو نه هیتا وه و تویان به درو خسته ته وه، دوا یی تو به وان بلی: بو منه سودی كرده وه ی خو م و بو ئیوه یشه تو له و سزای كرده وه ی خو تان.

﴿أَنْتُمْ بَرِئُونَ مِمَّا أَعْمَلُوا وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ئیوه بیزارو هه راسانی له شتى من نه یكه م له خواپه رستى. كه واته ئیوه تانه له من مه ده ن و سه رزه نشتم مه كه ن و، منیش بیزارم له و كرده وانه ئیوه نه یكه ن له بت په رستى. كه واته منیش تانه له ئیوه ناده م.

پرسىيار/ زۆر لەدانىشتوان پرسىيار ئەكەن و ئەلەين: منداڵە كانمان شەپۆلى شارستانىەتى تازە وای لى کردوون تەمەل و سسەن لە بەجى هێنانى کارو پىوستى ئاين، بگرە پەنا بەخوا باوەريان بەئاین نیه لەوباوەرەوه چارەى باوک چ شتیکە ؟.

وہلام/ پىوستە لەسەر باوک منالە کانیان لەتەمەنى بچووکیدا بەگوێرەى یاسای ئاين رامیان بکاو پەرورەديان بکا لەسەر پىوستىەکانى ئاين، وینەى نوێژ و رۆژ و قەدەغە کراوە کانینا بى بناسین، دزی و دوزمانى و خواردنەوہى مەى و ھەموچۆرەکانى و قومارکردنیان لى قەدەغەبکەن، لەپاش گەورەبونیان باوک بەرپرسىيار نیه جگە لەترساندن و موژدەدان بەئەنجامى پاشەرۆژ و چارەبەتریان بۆ نیه .

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾ وەھەندىك لەبى باوەران کەسى گوى ئەگرى بۆ نامۆزگارى تۆ لەوکاتانەدا قورئان ئەخوینى و فیرى فەرمانەکانى قورئان ئەبن. بەلام جىگەى خوێان ناگرن لەدلیاناو فەرامۆشى ئەکەن ھەرۆک نەیان بیستى و خوێانى لى کەرئەکەن و سودى لى وەرناگرن .

﴿أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ﴾ دواى ئایا تۆ توانای ئەوەت ھەبە قورئان بەو بیستى بەجۆرى سودى لى وەرناگرن، تۆ لەتواناتا نیه گیل و بى ھۆشان ناگادر بکەیتەوہو فیرى چاکەیان بکەى، ئایا تۆ ئەتوانى و، ئەگەر چى ئەوان خاوەنى ئەقلو زانین بن و وەرناگرن فەرمودەى خواو قورئان، بۆ کەسى سودى ھەبە ژیربى، ئەوانە بى ئەقل و نەفامن .

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يُنْظَرُ إِلَيْكَ﴾ وەھەندىك لەبى باوەران کەسى ئەروانى بۆلای تۆوبەلگەو نیشانەى پتەمەراییەتى و راستى تۆ ئەبینى. بەلام ریز و پلەى تۆ نابینى و نایەوى بیان بینى بەجۆرى سودى لى وەرگرى. ئەوانە وەك کوێر وانە .

﴿أَفَأَنْتَ تُهْدِي الْعُمَى﴾ ئایا دواى تۆ توانات ھەبە رێگەنیشان بەدەى بەکەسى کوێربى و شارەزای بکەى بەجۆرى قازانجى لى بکا، ئەو قورئانە بینن و نامۆزگارى تۆ لەبەرچاو بکەن و کاریان تى بکاو سودى لى وەرناگرن .

تەفسیری زمانکۆبى

﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ﴾ وهتو بىرى ئەو رۆژە بکەرەو
ئیمە ئەوان کۆئەكەینهو لەو جیگە سامناکەى رۆژى دواىى دا لە کاتىکا لە گۆرەکانیان
دینه دەرەو زیندویان ئەکەینهو، لیان ئەخوړین بۆ شویتى پرسیارو پاداشتى
کردهو کانیان. وهك ئەو وان دانه نیشتون لە جیهاندا مەگەر کاتىكى کەم لە رۆژى، واتە
بە جۆرىکە وائەزانن لە جیهاندا نەزىاون جگەى ماوہیە کى کەم لە رۆژى جیهان .

﴿يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ﴾ ئەو بى باوهرانە لە نیوان خویانا یە کترى ئەناسنەو، بەوینەى ئەو
ناسینە لە جیهاندا یە کيان ناسیو، بەلام پاش ئەوہى ئازارو سامى ئەو رۆژە ئەبینن
یە کتریان لەبیر ئەچیتەو .

﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ بەراستى زیانیان لى کەوتو
کەسانىکى ئەوتو برۆایان بەخزمەت گەیشتنى خوا نەبوو بەزیندوبونەوہى رۆژى دواىى
نەبوو، ئەوبى باوهرانە راغویان وەرەگرتو بە جۆرى رزگاریان بکا لەوزیانە لەپاشەرۆژدا
توشیان ئەبى .

﴿وَأَمَّا نَرِيكَ بِغَضِّ الَّذِي نَعُدُّهُمْ أَوْ تَوَفِّيكَ ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ﴾ وهئەگەر ئیمە نیشانى
بدەین بەتۆ ھەندى لەوسزایانەى ئەوتو بەلێمان داو بەوبى باوهرانە کەتوشیان ئەبى
لەجیهاندا بەکوشتن و بەدیل کردیان، یائیمە تۆ بمرینن بەرلەوہى ئەوسزایانە توشیان بى
کەئەوسزایانە راست و بى گومانە توشیان ئەبى، ئیمە تۆلەیان لى ئەسینن باتۆیش نەى
بینى. وهك خوا ئەفەرموى سزای تریان ئەدرى لەپاشەرۆژدا، لەپاشا بۆ لای ئیمە
گەرانەوہى ئەو بى باوهرانە لەرۆژى دوایدا، سزایان ئەدەین بەسزای گەرەتر،
لەوسزایەتوشیان ئەبو بەبى گومان لەجیهاندا .

﴿ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ﴾ لەپاشا خوا شاہەتى ئەدا لەسەر شتى ئەوبى باوهرانە
ئەیکەن، ھىچ شتى لەخوا وون نابى و ئاگای لەھەمو شتى ھەيە، لەمەوپاش پاداشتیان
ئەداتەوہ بەشتى شایستەى کردەوہى ئەوانبى .

کاتی خوی مهزن رونی کرده وه به سهرهاتی پیغمهر ﴿ﷺ﴾ له گهل گله کهی ،
رونیشی نه کاته وه به سهرهاتی پیغمهرانی تر له گهل گله کانیا ناکه ره وانه کرابون بۆ لایان
و داوایان لی نه کردن باوهر به خوا بکهن و بیهرستن و یه تاك وته نهایی بزانتو نه فهرموی :
﴿لِکُلِّ اُمَّةٍ رَّسُولٌ﴾ بۆ ههموو کۆمهل و نه ته وه یه نیروا پیغمهریک هیهه ، موژدهیان
نه داتی و نه یان ترسینی بۆ جی به جی کردنی فهرمانه کانی خوا ، پاش ترساندن و مؤلته
دانیان توشی روژی پرسیارو پاداشت و سزای خویمان بوون .

﴿فَاِذَا جَاءَ رُسُوْلُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ﴾ دواپی کاتیک نیروا پیغمهره کان چون بۆ
لایان و باوهریان پی نه هینان و به درویمان خسته وه له لایه خاوا فهرمان درا له نیونیا
به شیوه کی دادپهروه رانه ، وه لآمی نه وانه نه دریته وه وه لآمی خویان داو ته وه بۆ په رستن
به سهر که وتن و پاداشتی چاک ، نه وانه ییش روویان وه رگیراوه له فهرموده کانی خوا توشی
سهرشوری و سزای خراپ نه بن ، نه وشته ههموویان به هوی دادپهروه ری خوا وه یه ،
نه وانه یان کرده وهی چاکیان کرده سهر به رزن ، نه وانه یان خراپه کار بوون سهرشورو
خه فته بارن .

﴿وَهُمْ لَا يَظْلُمُوْنَ﴾ وه نه و گه لانه سته میان لی ناکری و له پاداشتی چاکه یان کهم
ناکریته وه ، بگره خوا به میهره بانی خوی له تاوانی هه ندیکیان نه بوری .
له نایه ته کانی پیشودا خوی مهزن هه ره شهی کرد له و بی باوهرانه که باوهریان به روژی
دواپی نه بو وه به درویمان نه زانی ، فهرموی زیندو نه کریته وه دواپی مردنیان و سزایان نه دا ،
لهم نایه تانهی دواپیدا باسی به سهرهاتی نه و بی باوهرانه نه کا گالته یان نه کرد به فهرموده کانی
خوا و نه لین : نه و سزایه چ کاتی دیت ؟ نه فهرموی :

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
قُلْ لَا اَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ لِكُلِّ اُمَّةٍ

أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَخْرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعِجِلُ مِنْهُ
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ ؕ أَلَمْ تَكُنْ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ
 تَسْتَعِجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ
 هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْشِئُونَكَ
 أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾
 وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ؕ وَأَسْرُوا
 النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ؕ الْإِنَّ
 وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾

﴿ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ وەبى باوەران ئەلەين: چ كاتى پەيدا ئەبى
 ئەو كاتەى ئەوتۆ موحەمەد تۆ بەلەيت داوہ بەئيمە لەسزايە توشى ئيمە بىي، ياچ كاتى پەيدا
 ئەبى زۆرى دوايى ئەگەر ئيوەى باوەردار راست ئەكەن لەهاتيانا ؟ ئەورستەيه لەوہ لآمى ئەوہ دا
 هاتوہ لەنايه تى پئشوودا خوا فەرموى دوواى مردن زيندوتان ئەكەمەوہو سزاتان ئەدەم .

تەفسیری زمانگویی

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ تۆ بلی له وه لآمیان: من خاوه نی هیچ سودو هیچ زیانی نیم بۆ خۆم. یانی من توانای نه وهه نیه سودو قازانج به خۆم بگهیهنم و زیان و ئازار له خۆم دور بجه مه وه، که من نه توانم هیچ شتی بۆ خۆم بکهه چاکتر ناتوانم بۆ جگهی خۆمی بکهه، ههتا بتوانم به په له نهو سزایه به لینی پی دراوه توشی ئیوهی بکهه و نازانم چ کاتی دیت وچ کاتی رۆزی دواپی دیت.

﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر شتی خوا ئاره زووی بکا بی، هه مو کاری بۆ خوا به وه له وه وه په یه دانه بی. کاتی هه مو شتی خوا دیاری نه کا نزیک بی یادوور. کاتی ته مه نی هه مو شتی خوا نه یزانی. وینهی ناوه رۆکی نهه نایه ته له نایه تی (۱۸۷) ی سوره تی نه له عرافدا باسی کراوه.

﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ بۆ هه مو و تاقمی له ناده میزاد کاتیکی دیاری کراو دانراوه بۆ کۆتایی هاتی ته مه نیان و به پر کردنیان، ههر کاتی نه و ماوه به ته و او بوو نه و شته ی خوا بیهوی له سزاو شتی تر توشیان نه بی، وهک خوا نه فهرموی: ههر کاتی ماوه ی دیاری کراو هات بۆ به سه رهاتی پاشه پۆزیان به سزادان و بۆ له ناو بردنیان نه و تاقمه دوانا که ون له و ماوه به که مزین کاتی و پیشیش ناکه ون که مزین کات. به لکو نه وه ی خوا و یستویه تی توشیان نه بی له سزادان و کۆتایی پی هاتیان له و کاته دا. له نایه تی (۳۳) ی سوره تی نه له عرافدا مانای نه و پرستانه تی په ریوه، له نایه تی (۱۴۵) ی نالی عیمراندا به در پۆی مانای ووشه ی (أجل) به رونی باسکراوه.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا﴾ تۆ بلی به و که سانه نامه ی خوا به درۆ ته خه نه وه و داوا نه کهه به گورجی سزای به لینی پی دراو بیت بۆ لایان: نایا ئیوه هه و الله دهن به من نه گهر هات بۆ لای ئیوه سزای خوا که ئیوه داوای نه کهه له کاتی شه و دا که خه و توون یا له کاتی رۆژدا که ئیوه خه ریکی ئیش و کاری خۆتان، نه و کاتانه چ شتی کتان له ده ست دی.

﴿مَاذَا تَسْتَعِجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ﴾ چ شتیکی نهوتزیه تاوانبارن داوای پهله کردن لههاتنه خواره وهی نهوسزایه و بهراستی تیی کهوتوون، داوای سزای جیهان نهکهن یا سزای پاشهروژ، ههر کامیان بی نایا توانایان ههیه بهرگری لی بکهن و خویمان رزگار بکهن؟ نایا نهتوانن رابکهن له توانای خوا کهتووشی سزا نهبن؟ بو ههرجیگهیه پرون ههر بولای خوا نهرون؟

﴿أَلَمْ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ﴾ نایا لهپاش نهو داواکردنهی نهوان بو هاتنی سزا بهگورجی ههرکاتی نهوسزایه پهیداو، بهچاوی خویمان بینان باوه نههیتن بهبی گومان بههاتنی نهوسزایه کهئیوه بهدرۆتان نهخستهوه، نهگهر باوه ریش بهیتن سود لهو باوه ره وهرناگرن، چونکه کاتی پهشیمان بونهوه تان له کیس چووه. ویتهی ئیوه وهک فیرعهون وایه کهسودی له باوه رهیتان وهرنه گرت له کاتی خنکانی له نیو ناودا، وهک خوا نهفه رموی:

﴿الآن﴾ ههرچه نده نهوان باوه نههیتن لهوکاته دا، بهلام تو بهوان بلی: پیتان نه بیژری له کاتی باوه رهیتانانا: نایستا ئیوه باوه نههیتن که کاتی باوه رهیتان نهماوه؟ کات کاتی پرسیارو وهلامه و کاتی سزادانتانه، روژیکی نهوتزیه باوه رو کردار کاتی نهماوه.

﴿وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ وه بهراستی ئیوه بهگالته وه نهو سزایه تان بهدرۆنه خسته وه داوای پهیداو نیتان نه کرد بهگورجی بیت بو لاتان، ههموو چاکه و کردارتان له جیهاندا له کیس چوه، نهه کاته ریش کاتی وهرگرنتی پاداشتی کارو کرده وه تانه.

﴿ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ﴾ له پاشهروژدا نه بیژری بهو که سانه سته میان له خویمان کردوه بههاوبه شدانان بو خواو بهدرۆخسته وهی هاتنی سزا بو لایان لهروژی دیاری کراودا: ئیوه بیچیزن سزای بهردهوام له دۆزه خدا ئیوه نهمرن و نهو سزایه تان سوک نایی و له سهرتان هه لئاگیری.

﴿هَلْ تَجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تُكْسِبُونَ﴾ ئیوه پاداشتان نادریته وه مه گهر بهشتی ئیوه نهیکهن له جیهاندا نه گهر بهجگهی نهو شته پاداشتیان بدریته وه له پاشهروژدا نه بی خوا سته مکاری بی نهوهیش نه بووه نایشیی.

﴿وَيَسْتَنبِئُكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي رَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وهبی باوهران داوای ههوال له تۆنه کهن له باره ی هاتنه خواره وهی سزاو پیغمه مه رایه تی تۆوه وهه موو فهرموده کانی خوا: ئایا هه مو یه کی له وانه راستن و به گالته وه نه یان لَین: تۆ بلی به بت په رستان وبی باوهران: به لی نه و شتانه راستن به پهروه ردگاری خۆم سویندی و گومانیان تیدانیه و، ئیوه نهو که سانه نین بتوانن ریگه له ده سه لاتی خوا بگرن و نه یه لَن سزا توشتان بی. به بی گومان توشتان نه بی.

﴿وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ مَا فِي الْأَرْضِ لَأَفْتَدَتْ بِهِ﴾ وه به راستی نه گهر هه بی بۆ هه مو که سی سته می له خوی کردووه له جیهاندا به بی فرهانی خوا هه لَسابی هه مو شتی له زه ویدایه له گنج و سامان نه یکا به قوربانی و به دهر دو گیر ی خوی که به رگری پی بکا له ناهه مواری و سزای گرانی پاشه رۆژ. به لām به رتیل و دیاری و په شیمان بونه وه سودیان پی نابه خشی له ورۆژه دا، وهك خوا نه فره مو ی:

﴿وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ﴾ وه نهوان نه شار نه وهو دای نه پۆشن له ده روونی خویانا بی تومیدی و په شیمان بونه وهی خویان له هاوړیکانیان له کاتیکا نه بینن نهو سزایه له ورۆژه دا. به لām له پاش چ شتی له کاتیکا قازانجیان پی ناگه یه نی شار د نه وهی نهو په شیمان بونه وهی نهوان.

﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يظْلُمُونَ﴾ وه فره مان ئه دری له نیوان بونه وه راندا، له نیوان سته ما کارو سته م لی کراودا به داد پهروه ری هیچ که سی سته می لی نا کری وهك خوا نه فره مو ی: وه نهوان سته میان لی نا کری به که م کرد نه وهی پاداشتیان و به زور کردنی تۆله یان لهو فره مان دانه دا. نهو رستانه جاری تر له نایه تی (٤٧) ی نه م سوره ته دا باسی کراوه، له هه ردو شویندا پیویسته بیژرین. نایه تی پیشوتر بۆ ترساندن نهو که سانه یه به هو ی پیغمه ره وه توشی سزا بوون که به درویان نه خسته وه، نه مه ی تریان بۆ نه وه یه قوربانی و دهر دو گیر ی بی سوود به هه مو شتی له سه ر زه ویدا.

﴿ اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ﴾ نَبُوۀ ناگاداربن و بزائن بۆ خوايه شتی له ناسمانه کان و له زه ویدایه، هه رخا خواوهنی هه موویانه و فه رمان ئەدا و به کاری ئەهینی له نَبُوۀ ناسمانه کان و زه ویدا، کهس نیه رینگه ی پی بگری و پیویستی به هیچ شتی نیه به قوریانی و له به رتیل، پاداشت و تۆله به جیگه ی خویان ئەگه یه نی .

﴿ اَلَا اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴾ نَبُوۀ ناگاداربن و بزائن به لَین و واده ی خوا به بی گومان راسته، هاتی رۆزی دوا یی و پاداشت و تۆله، هه روه ها بۆ هه موو شتی تر به لَام زۆر تر له سته م کاران و بی باوه ران نازائن که رۆزی دووای دیت. به بی گومان هه مو بونه وهران زیندوو ئەکاته وه ، به گۆیره ی کرده وه ی شیای خویان پاداشت و تۆله یان بۆ رون ئەکاته وه.

﴿ هُوَ یَحِیْ وَیُمِیْتُ وَاِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴾ هه ر خوا زیندوو ئەکاته وه مردوو ان پاش مردنیان له رۆزی دوا ییدا، وه هه ر خوا ئەیان مرینی له جیهاندا، بۆ لای خوا ئەگه رپه وه بۆ وه رگرتنی پاداشت و تۆله .

بۆ زانین: ئاده میزاد بۆ باوه ر کرن به پیغه مه ر سی تاقمن: تاقمیکیان به بی به لگه و به بی داوای سویند خواردن هه ر کاتی پیغه مه ر بیفه رموا یه: من پیغه مه رم باوه ریان ئەهینا، چونکه ﴿﴾ له ماوه ی چل سال پیش پیغه مه رایه تی ناوبانگی ده ر کردبو به راست گۆو ده م و ده ست پاک .

تاقمی تر داوای به لگه و کاری په ک خه ریان له پیغه مه ر ئەکرد ئەوجا باوه رپانی ئەهینا . تاقمی تر یان کاتی باوه ریان پی ئەهینا داوای سوین خواردنیان ئەکرد که له داوا کردنی پیغه مه رایه تیدا راست ئەکا، داوای سویند خواردن باوه ریان پی ئەهینا. ئەوه یش ئاماژه یه بۆ لای ئەوه ی که داوای سویندیان له پیغه مه ر کرد له ئایه تی (۵۳) ی ئەم سوره هدا .

له کاتی که خوای مه زن باسی قورئان و موژده دان و هه ر شه کردنی کرد ، له مه و پاش باسی گه وره یی قورئان و ریزو پله ی قورئان ئەکاو ئەفه رموی :

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكُم مَوْعِظَةٌ
 مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
 يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ
 فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَاللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ
 تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ ؕ إِنَّا اللَّهُ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِن أَكْثَرُهُمْ
 لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ نهی ناده میزاد: به راستی هاتوه بۆ لای
 ئیوه نامهیه له و نامه دا ههیه په ندو نامۆزگاری له لایه ن په روهر دگاری خۆتانه وه، بۆ ئه وه ی
 فیری ئیوه ی بکا چاکه ی هه ردووجیهان به نه ئی و به ناشکرایانه وه .

﴿وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ﴾ وه هاتوه بۆ لاتان نامهیه رزگار که رتانه له و بیرو باوهره
 خراپانه ی له دهرون و دلتانایه، له نه زاین و ئاره زووی خراپ و له دووروی و گومان و
 شتی تری ناجۆر .

﴿وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه هاتوه بۆ لاتان قورئانی شاره زایی که ره بۆ لای
 رینگه ی راست و، میهره بانی و به زه یی خودایه بۆ باوهر داران و ئه و که سانه یه به فه رمانی
 خوا خۆتان ئه پارێژن له خراپه و بی فه رمانی خوا، میهره بانی خوا خوشه ویستی بۆ
 باوهر داران و ئه و که سانه ن رزگاریان نه بی له سزای خوا به وه ی باوهریانه وه .

ته فسیری زمانکۆبی

﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ﴾ تۆ بلی: هاتوه بۆ لای ئیوه نامۆزگاری کردنتان به هوی گه زهیی و ریژی خوا که به ئیوهی به خشیوه ناردنی پیغمهر بۆ لای ئاده میزاد به هوی به زهیی و میهره بانی خوا له گه لتان به نادرنی قورئان که یاریده ده رتانه بۆ باوه ره ییان و بۆ فیر کردنتان به یاسای به رزی ئیسلام .

﴿فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾ دواى به هوی ئه وانه ی قورئان پیویسته ئه وان شادمان و خوش حالبن، پیویسته هه ره به هوی ئه وانه وه هه ست به خوشی بکه ن و دلایان ئارام بگری و نابیی به کو کراوه کانی جیهان شادمان و دلخو شبن، وه ک خوا ئه فهرموی :

﴿هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ ئه وه ی له قورئاندا به چاکتره له شتی ئه وان کوی ئه که نه وه له دارایی. خوی مه زن رو ئه کاته بی باوه ران، فهرمان ئه دا به ره وانه کراوی خوی بلی به وان :

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ﴾ تۆ بلی به بت په رستان: ئیوه هه وāl به دن به من به شتی خوا ناردویه تیه خواره وه بۆ سوودی ئیوه له خواره مه نی که هوی ژیان و زینده گانیانه وه ک کشت و کال و چواربی و شتی تر .

﴿فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَاماً وَحَلَالاً﴾ دوا یی گپراوتانه له و خواره مه نیانه له خوتانه وه به قه ده غه کردنی هه ندیکیان و به ره واکردنی هه ندی تریان، یانی هه ندی له و خواره مه نیانه خوا دروستی کردوون بۆ ئیوه و بۆتانی ره واکردووه له خوتانی قه ده غه نه که ن خواردنیان و ئه لێن: خوا فهرمانی پێداوه، بۆ وینه ئه یان ووت: ئه وه ی له وورگی ئه و چوارپێانه دا به به تایه تی بۆ نیره کاغانه و بۆ ژنه کاغان قه ده غه یه .

﴿قُلْ اللَّهُ أَدْنَى لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾ تۆ بلی به وبت په رستانه: ئایا خوا ده ستوری داوه به ئیوه به قه ده غه کردن و ره واکردنی ئه و خواره مه نیانه، یا به بوختانی خوتان هه لتان به ستوه و ئه یده ن به سه ر خوا دا، بیگومان خوتان به دۆرو بوختان کردووتانه به یاسا بۆ خوتان .

﴿وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وهائیا چونی لیک نهدهنهوه کهسانیکی نهوتو رهوا نهکهن وقهدهغه نهکهن لهخزیانهوه کهبهراستی خوا له روژی دوا پیدا وازیان لی نههیی بهیی سزادانیان لهسهر دروو بوختان نهیدن بهسهر خوادا، بیگومان سزایان نهدا .

﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾ بهراستی خوا خاوهنی گهرهیی و ریژه بهسهر نادهمیزادهوه بههوی ناردنی پیغمههرا نهوه، نهقل دهستوری پی بهخشیون کهفهرمانی خوی پی بدوزنهوهو چاکه بکهن ولهخرابه خویان بیاریژن، بهلام زووتر له نادهمیزاد سوپاسی خوا ناکهن لهسهر نهو شتانه خوا بهوانی بهخشیوه، بهو گهرهیی به خوا نازان.

نهقلی خویان ناخه نهکار بو دوزینهوهی کاری چاک وخراب ، سهرشوری یاسا نابن، لهکاتیکا بهخشندهیی و چاکهی ناشکراو نهیی خوا نایه نه ژمارهوه کهسیان نایان زانی مه گهر خوا بیانزانی وناگاداریان بی، بزانی بهکردهوهی بهندهکانی خوی چونه له هه مو رویه کهوه .

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْءَانٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾
آلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

﴿٦٣﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِيلُ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ
 ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾

﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ﴾ وەتۆ لەهیج کاریکی چاک نابێ بتهوی بکهوی و، ناخوێتێتهوه قورئان بەسەر ئادهمیزادا، کاره کانت گهوره بن یا بجووک، نهیێ بن یا ناشکرا، دهر باره ی خوێتی یا له گهڵ جگه ی خوێت، ناخوێتێتهوه لهو کاره ی خوێت له قورئانا، به تایبه تی له نیو هه مو ئیشه تر دا که فه رمانه شایسته کانی قورئان بزانی، یا رای بگه یه نی به ئادهمیزاد تا په رستنی خوا ی بێ بکه ن .

﴿وَمَا تَعْلَمُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْهِمْ شُهَدَاءَ﴾ وەئیه ی ئادهمیزاد هیج کاریک ناکه ن چاک بن یا خراپ، گه وره بن یا بجووک نهیێ بن یا ناشکرا، مه گه ر ئیمه ناگدار بن له سه ر کاره کانتان، هه موو کرده وه کانتان نه ژمیرێن و لای ئیمه تۆمار نه کرێن .
 ﴿إِذْ تَقِفُصُونَ فِيهِ﴾ له کاتی که ئیه نه چنه نیو نهو کاره وه بیکه ن و به رده و ام بن له سه ری و ده ستی بێ نه که ن و نه یکه ن .

﴿وَمَا يَغْرُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ لِكَ وَلَا أَكْبَرَ فِي الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ وه وون نابێ له زانستی په روه ردگاری تۆ له کیشه انه ی میرو له یه، نه له زه ویدا و نه له نیو ئاسماندا، نه بجو کتر له میرو له یه و نه گه وره تر له کیشه انه ی نهو میرو له یه مه گه ر تۆمار کرا وه له نیو نامه یه کدا که ناشکرا و رۆن نه کاته وه هه مو شتی، هه موویان نو سرا وه له و نامه یه دا به بی که م و کوری له کاری چاک و خراپ .

﴿إِلَّا أَنْ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ئیه ناگدار بن و بزانه به راستی دۆستانی خوا هیج تر سیکیان له سه ر نه و نه وان خه فته بۆ هیج شتی ناخۆن که تاوت و نیازبان له کیس چووبی، خوا چاودێریان نه کا و نه یانپاریزی .

تهفسیری زمانکۆبی

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ دۆستانی خوا
 نه و کهسانه ی نه و تۆن باوه ریان هیناوه به و شتانه ی هاتونه ته خواره وه بو سهر پیغمهر و
 نه وان خو یان نه پاریزن له و شتانه خوا قه دهغه ی کردوون، بو نه و دۆستانه ی خوا هه یه
 چاکه یه کی خوش و موژده پیدانیان به لیوردن له زینده گانی جیهان و به رزگار بوونیان
 له پاشه رۆژدا، شادمان و خوشحالن به ژانی جیهان و پاداشتی پاشه رۆژ له و رۆژده دا
 فریشته کان پیشوازی گهر میان لی نه که نو موژده یان نه ده نی به سهر به رزی ورزگار بو نیان
 و چونیان بو به هه شت و به خوشی و به به رده و امی .

﴿لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ هیچ گۆرانی بو فهرمووده کانی خوا
 بو به لینی خوا نه، خوا هه ست و ئاره زووی له ههر شتی بی کهس ناتوانی رینگه ی لی بگری،
 نه و موژده ی خوا یه بیگومان دیتته دی، نه و کهسانه ی نه و موژده یه یان پیدراوه رزگار بو نیکی
 زۆر گه وره یه له جیهانا به وان دراوه که به و جو ره بی کهس رینگه ی بی ته با با نه و کهسه
 داناو زیره کبی .

نه و کهسانه خوا هنی پله و پایه و سامان بون له بی باوه ران و ترسیان پهیدا کردبو و
 له نه مان ی نه و شتانه، هه له شه بی و شتیان ده ست پیکرد له و کاته دا پیغمهر ﴿ﷺ﴾ جاری
 دا به یه کسان ی ئاده میزاد و بلا و کردنه وه ی داد په روه ی و فهرمو ی: سته م و پوتانه وه
 قه دهغه ن و باوی نه ماوه، نه و کار به دهسته بی باوه رانه نه یان ووت: ئیمه چۆن واز
 له دارایی و پله و پایه ی خۆمان دینن؟ نه وه بو دهستیان کرد به به رهن گاری کردنی پیغمهر
 و بوختان و درو یان هه له به به ست و نه یاندا یه پال پیغمهر ﴿ﷺ﴾، جاری نه یان ووت:
 موحه مه د شینه، جاری تر نه یان ووت جادو گهره، بریاندا که له ناوی بهن، بو دل دانه وه ی
 پیغمهر ﴿ﷺ﴾ خوا فهرمو ی :

وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ
 الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ

مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا
 الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِن فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
 سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 إِن عِنْدَكُمْ مِّن سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ قُلِ ابْنُ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَّعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
 نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَفَرُوا ﴿٧٠﴾

﴿وَلَا يَخْزُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وهتو خه فه تبار نه کا
 گفتو گوی بی باوه ران که تو به دور نه خه نه وه، هدره شه و راویژ نه کن بؤ له ناوبردن .
 به راستی گه وره بی وهیز و سهر که وتن هه موی هدر بؤ خوایه، خوا نایینی خوی سهر نه خاو
 تویش رزگار نه کا و یاریدهت نه دا، خوا به ته وای نه بیسی نه و بوختانه ی نه یدهن به سهر
 تودا و گالتهت بی نه کن، نه زانی به راویژ وفیل و ته له که بازی نه وان بؤ له ناوبردن تو،
 خوا له سهر هه له بؤ له ناوبردن :

﴿أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ ئیوه ناگاداربن ویزانن ههر بۆ خواجه ههر کهسی له نیو ئاسمانه کان و کهسی له نیو زه ویدان، ههر خوا خاوه نیانه که خوا خاوه نی ئهوان بی توانا بی هاوتای ههیه بۆ یارمهتی دانی تو، ئیتر ئه و که سانه خوا خاوه نیانه و فریشته و ئاده میزاد و جگهی ئهوانیشه .

﴿وَمَا يَتَّبِعُ الدِّينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شِرْكًا﴾ وه کهسانیکی ئه و تو ئه پهرستن له جگهی خوا دواى هاوبه شه کانی خوا نه که ووتوون، چونکه خوا هاوبه شی نیه ههر چه نده ئهوان ناویان ئه بدن به هاوبه شی خوا .

﴿أَنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ په پره وى هیچ شتیک ناکه ن مه گهر دوواى گومانى پوچى خویان که ووتوون له خزمهت خوا دا بۆیان بیارینه وه و نزیکیان له خوا بکه نه وه ئه وه شى بى بنچینه یه .

﴿إِنَّهُمْ أَلَا يَخْرُصُونَ﴾ ئه و بى باوه رانه نین که بوختان و درو هه لئه به ستن و ئه لاین: ئه و بتانه هاوبه شی خوان مه گهر ئه وه ی ئهوان ئه لاین گفتو گو یه کی بى زانست و گۆتره کاریه و درو نه که ن و بى باوه رن .

هه ندی له زانایان ئه لاین: ووشه ی (ما) له (و ما یبع) بۆ ئیستیفهامه یانى چ شتیکه ئه و بت په رستانه دواى که ووتوون و ئه پهرستن له جگهی خواى مه زن، ئه وه ی ئهوان ئه لاین نه گونجاوه، ئه و بتانه خراپه له خویان دوور ناخه نه وه و له خویان به چاکتر، به تاییه تی ئهوانه یان دارو به ردن .

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لَتَسْكُنُوا فِيهِ﴾ خوا که سیکی ئه و تو یه دروستی کردوه بۆ ئیوه شه و له به ر ئه وه ی ئیوه دانیشن له نیو و ئارام بگرن و پشووبده ن و بخه ون و ئازار و ماندویه تی رۆژتان نه مینی .

﴿وَالنَّهَارُ مُبْصَرًا﴾ وەرۆژی بۆ دروست کردوون ههتا رووناکی پهخش بکاته وه بهسەر زهویدا وئیهو بتوانن ئیشی تیدا بکهن، خواردمههنی و هۆی ژبانی خۆتان ناماده بکهن، نهو خوایه ئهوانه ی دروست کردبێ شایانی ئهونهیه هاوبهشی بۆ دابنری .

﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لِقَوْمٌ يَسْمَعُونَ﴾ بهراستی ههیه لهوشتانه دا باسکران نیشانه و بهلگه ی ئاشکرا لهسهر یه کیتی خوا و هاوبهش دانه نان بۆ خوا، بۆ تاقمی گوی بگرن له قورئان و راغویی وهر بگرن به ههوشه وه .

بۆ زانین: ئەگەر بەراستی ئیتمەى ئادەمیزاد بەراستی خاوەن ھەست و ھۆش بوینایە ورد
 بوینایەتەو لەچۆنەتێ دروستکردنی شەو و ڕۆژ و ھەلسۆراندنیان بەو شیوەیە ئەبیرن
 بۆمان ئەچەسپا کە ھەر خواپە بەتەنھاو بێ وێنە بە ڕۆژ و ڕۆژە ھەر بەرپۆرە بردن و پەرورە کردنی
 بۆنەو ھەران و دانانی ھەمووشتی لەجیگەى شیاوی خۆیا ئەوەتە خوا شەوی دروست
 نە کردووە ھەموکاتى ھەر لەجیگەى کەدا بێ، ڕۆژی شى دروست نە کردووە کاتە کەى ھەر بۆ
 شویتیکى تاییەتێ بێ بەلکەر ھەندى کات شەو لە ھەندى جیگەدا، ڕۆژە لەجیگەى تەردا،
 چونکە بەکوێرى وىستى خۆر بۆ زەوى ھەبە دووسۆر: سۆرپکیان بە ملاولای خۆرا و
 کۆتایی پىدایى لە (٢٤) کاتژمێر دا شەو و ڕۆژ پەیدا ئەبێ دین بەدەوى یە کەدا. سۆرپ
 تری ھەبە لەماوێ (٣٦) ڕۆژدا بە ملاولای خۆیا چوار و ھەرز پەیدا ئەبێ ھەریە کەیان
 بەجۆرە سەروشتى، بۆمان ڕۆن کراوەتەو ئەو دوو سۆرپە لەیە کاتان نین بۆ زەوى، بەو
 بۆنەو ڕۆی زەوى دەست ئەدا بۆ مانەو ھەو بەردەوامبونی ژيانى بۆنەو ھەران، بەلام
 ئەستێرەکانى جگەى زەوى ئەسۆرپن بە ملاولای خۆیان و بە ملاولای خۆردا لەیە کاتان
 ھەردوو سۆرپە کەیشى لەیە کاتان کۆتاییان پىدایى. کەواتە لایەکیان لە ھەموو کاتیکان
 شەو، ئەو لاکەى تری تریان لە ھەموو کاتیکان ڕۆژە، بەو بۆنەو لایەکیان زۆر ساردەو
 ئەو لاکەى تریان زۆر گەرمە، ئەو سۆرانەى زەوى بەو جۆرەى باسکران بەردەوامن ھەتا

کوتایی جیهان له بهر سوودی بونه وهران به هوی میهره بانی خواو و بو دروستکراوانی
خوی. بت په رستان گومانیان نه برد فریشته کان کچی خوان، جوه کان لایان و ابو عوزه یسر
کورپی خوابه و گاواره کان نه یان ووت: عیسا کورپی خوابه، خوی مه زن به درویان
نه خاته وه و نه فهرموی :

﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ﴾ بی باوه ران نه یان ووت: خوا وه ری گرتووه
بو خوی منال له کورپو له کچ، پاک و خاوتی بو خوابه له وه رگرتی منالدا، خوا بی نیازوه
پیوستی به وه رگرتی منال نی به .

نه وه ی بی باوه ران نه یلین بوختان و ده ست هله بته، داواکردنی منال له بهر نه مانه به :
نه و که سه ی داوای منال بکا له بهر نه وه به خوی لاوازه و نه یه وی به هوی مناله وه هیز په یدا
بکا، یاهه ژاره و نه یه وی سامان په یدا بکا و منال یاریده ی بدا بو به ده ست هینانی دارایی،
یاژیر ده سته به و نه یه وی به هوی مناله وه ریرو سهر به رزی به ده ست بهینی و خوی رزگار بکا
له سته می ژیر ده سته بی، یابی ناوه و که س باسی ناکا نه یه وی به هوی مناله وه ناوی ببری و
ناونیشان په یدا بکا و له دوا ی مردنی منالی هبی و میراته که ی بین، نه وانه هه موی هوی
داماوی و پیوست بونه به جگه ی خوی، نه ویش بو خوا دوره و ناگو نجی .

له نایه تی (۷۱) ی سوره تی نه لیه قهرده دا وینه ی نه و نایه ته باس کراوه، له و باسکردنه دا
به لکه له سهر نه بوونی منال بو خوا دریژه ی پیدراوه، ههر له ویش باسی (الْأَقَانِمِ الثَّلَاثَةِ)
یانی سی بنچینه گاواره کان باوک و کورپو گیانی ریزدارت (الْأَب وَالْآبَن وَرُوحُ الْقُدُسِ)
کراوه.

﴿لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ بو خوابه خاوه ن یه تی شتی له ناسمانه کان و
له زه ویدان به هه مو بونه وهرانی تره وه، خوا هه موویانی دروست کردووه و هینا ونیه ته
بونه وه و پیوستی به که س نیه له منال کاتی خوی گه وره خوی پاک کرده وه له وه رگرتی
منال پرووی ریژی خوی نه کاته وه بو لای بی باوه ران و نه فهرموی :

إِلَى وَلَا تُنْظِرُونَ ﴿٧١﴾ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ
 أَجَرَى إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾
 فَكَذَّبُوهُ فَنُجِّيْتَهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ
 وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾

﴿وَإِلَّ عَلَيْهِمْ نَبَأُ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ و هتو بخویند ره وه به سهر بت په رستانی مه که دا
 هه والی به سهر هاتی نوح پیغمه مر له کاتی کا نوح فرموی به تاقمه که ی خوی:
 ﴿إِنْ كَانَ كَبِيرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكَّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ نه گهر گه وره و گرانه له سهر
 نیوه ی بت په رست دانیشن و راوهستانی من که هه لئه سم به را گه یاندنی دهقی فرموده ی
 خوا و گرانشه ناموزگاری کردنی من بو نیوه به هوی نهو نیشانه و به لگه رونانه ی خوا .
 ﴿فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ﴾ دواپی من هه ره له سهر خوا پشت
 نه بهستم به تهنه هاو بو لادانی دهست دریژی کردنی نیوه بو من و بو سه رسه خستی من به سهر
 دوژمنانی خوا، که واته نیوه کارو پیلانی خوستان و هه مو هاو به شه کانتان کو بکه نه وه،
 هه مو و توانای خوستان بخه نه کار بو کوشتن و دهر کردن و راوانی من و مه شله ژین بو
 نهو شتانه ی نه تانه وی بیکن له گهل من .
 ﴿ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُون﴾ له پاشا با په نهان نه بی
 کاره کانتان له سهر خوستان بو نیازی له ناو بردنی من و ناشکرای بکن، له پاشا جی به جی
 بکن نه وه ی له دهر و نتانایه له خراپه کردن بولای من و دوا ی مه خن و موله تی من مه دهن،
 دوا ی نه وه ی رام گه یاندوه به نیوه نه وه ی من له سهری نه روم .

﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ﴾ دواپی نه گهر ئیوه پشت نه کهنه بانگه وازی من و
واز له ناموژگاری من نه هین، دواپی من هیچ کریه له ئیوه داوانه کرده، له لای من
همووشتیکی ئیوه بی ترخ و بی بهایه روو وهرچه رخانه ئیوه له ناموژگاری کردنی من بو
ئیوه نه سوود نه زیان به من ناگه یه نی.

﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ کری من له سهر هیچ
که سی تیه مه گهر له سهر خوایه به ته نها و له سهر ئیوه نیه و به راگه یاندنی فره منی خوا
هله سم و فره منم پندراوه له لایه ن خواوه که من موسلمان بم و به رده و امیم بو پرستی
نهو، له به رنه وهی من پروام وایه نه بی فره کانی خوا جی به جی بکه م، هه رنه وهیشه
چاکترین شتی بی که م بو خوا، که واته من دژی فره منی خوا نیم و مزه و پاداشت له جگهی
خوا داوانا که م.

﴿فَكَذَّبُوهُ فَتَبَيَّنْهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَكَ﴾ دواپی گه لی نوح باوه ریان به نوح نه هینا و
به دروین خسته وه و به رده و امیم بوون له سهری له دواپی دانانی به لگه له سهر راستی
داواکاری خوئی دواپش ئیمه نوحان رزگار کرد له خنکان به ئاو که سانیکیش له گه ل نوح
بوون له نیو که شتی که دا رزگارمان کردن.

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ خُلَافَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه ئیمه نوح و نه و که سانه له گه لی
بون له نیو که شتی که دا کردمان به جی که نشینی خنکاوه کان له سهر زه وی دواپی خنکانی
نه ویت به رستانه و، ئیمه خنکانمان که سانیکی نه و تو باوه ریان نه هینا بوو به به لگه پرونه کانی
ئیمه و به دروین دانا.

﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَدِرِينَ﴾ دواپی تو ته ماشابکه پاشه روژی نه و که سانه ی
له لایه ن پیغه مه رانه وه ترسیتراون چون بوه، دواپی باوه ریان نه هینا وه.
له پاشا خواپی مه زن رونی نه کاته وه به سهرهات و چیروکی نه و پیغه مه رانه ی خوا
ره وانه ی کردبوون دواپی نوح و نه فره موی:

ته فسیری ز مناکویی

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
 فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ
 الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ
 فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾
 فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا السِّحْرُ مُبِينٌ ﴿٧٦﴾
 قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرُ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ
 السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
 وَتَكُونَ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾
 وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَهُ السَّحْرَةُ
 قَالَ لَهُمْ مُّوسَىٰ الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا الْقَوْأ قَالَ
 مُّوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ
 عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ﴾ له پاشا ئيمه ره وانه مان كرد له پاش نوح چەندین فروستاده و نیراوی خۆمان بۆ لای تاقمه کانیان، ئەو فروستاوانه نسیراون له نیوان نوح و موسادا بریتی بون له هود بۆ لای گهلی عاد، سالیح بۆ لای گهلی سهمود، ئیبراهیم بۆ لای گهلی یابل. شوعیب بۆ دانیشتوانی ئەیکه‌ی دانیشتوانی مه‌دیه‌ن، دروودی خوا له‌سه‌ر هه‌موویان یی.

﴿جَاؤُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾ ئەو پیغه‌مه‌رانه چوون بۆ لای گه‌له‌کانی خۆیان به‌چه‌ندین به‌لگه‌ی روون و کاری په‌ك خه‌روه که‌نیشانه بوون له‌سه‌ر راستی ئەو پیغه‌مه‌رانه، دوا‌یی ئەو گه‌لانه به‌جو‌ره نه‌ بون که‌ باوه‌ر به‌ئین به‌و پیغه‌مه‌رانه به‌هۆی شتی‌که‌ به‌درۆیان خسته‌وه‌ به‌وشته له‌پیشه‌وه له‌سه‌ری بو‌ون له‌بت به‌رستی و پرۆگرامی گه‌لی نوح بو، نه‌ گه‌رانه‌وه له‌بی باوه‌ری و به‌درۆخسته‌وه‌ی پیغه‌مه‌ره‌کان، سو‌دی‌ان وه‌ر نه‌گرت له‌را‌غو‌ییان ده‌قاو ده‌ق خوی گه‌لی نو‌ح‌یان بۆ خۆیان هه‌ل‌ب‌زار‌دبو له‌باوه‌ر نه‌ه‌یتان به‌پیغه‌مه‌ره‌کان.

﴿كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ﴾ هه‌ر به‌جو‌ره‌ی ئیمه‌ گه‌لی نو‌ح‌مان خن‌کان به‌هۆی به‌درۆخسته‌وه‌یان هه‌روا‌یش ئیمه‌ مۆر ئە‌ده‌ین به‌سه‌ر د‌لی ئە‌و که‌سانه له‌سنو‌ور ده‌رچوون به‌هۆی به‌درۆخسته‌وه‌ی پیغه‌مه‌ره‌کانیان. پاشه‌ر‌و‌ژی قوره‌شیه‌کانیش هه‌روه‌ك ئە‌وان‌یی.

پرسیار/ ئە‌گه‌ر خ‌وای گه‌وره‌ مۆری د‌بی به‌سه‌ر د‌لیان بۆ‌چی خوا سزایان ئە‌دا؟
وه‌لام/ به‌راستی خ‌وای مه‌زن را‌غو‌یی خ‌وی دیاری کرد‌وه‌و فه‌رمو‌یه‌تی هه‌ر که‌سی به‌په‌ره‌ی پیغه‌مه‌ران بیکا به‌ختیاره، هه‌روا‌یش بۆ له‌ر‌ی‌گه‌ لادان یاسای دانا‌وه که‌هه‌ر که‌سی به‌په‌ره‌ی هه‌وه‌سی خ‌وی بکا سه‌ر لی شی‌واوه. بۆ نمو‌ونه هه‌ر که‌سی خ‌وی له‌سه‌ر ک‌ت‌وی بخاته‌ خ‌واره‌وه یامه‌له‌وانی نه‌زانی و خ‌وی بخاته‌ نیو رو‌باره‌وه‌و ملی بش‌کی و ب‌خن‌کی خ‌وی به‌ر‌پرسیاره، ئاده‌میزادیش خ‌اوه‌نی ئە‌قله‌و چا‌ک و خ‌راپ ئە‌زانی ئە‌گه‌ر به‌په‌ره‌ی پیغه‌مه‌ران نه‌کا‌و به‌په‌ره‌ی هه‌وه‌سی خ‌ویان بکه‌ن خ‌ویان سه‌ره‌ست و به‌ر‌پرسیارن.

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ له پاشا ئیمه ره وانه مان کردبو
دوای نهو پیغمه مرانه موساو هارون بولای فیرعهون و بولای مروّقه خاوهن پله بهرزه کانی
فیرعهون به چندنین کاری پهك خهرو بهلگه ی رونهوه، وهك داردهستی موساو دهسته
زورسپی و گه شه داره که یه وه که ده ری نه خست بو دانیشتون.

﴿فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ﴾ دوایی فیرعهون و ثاقمه که ی خویان به گه وره
گرت و یاخی بوون له خواو، نه وانه ثاقمیککی تاوانبار بوونو له سنور دهر چوبون به بونه ی
پهیره ی نه کردنی موساو گالته کردن به موساو و هارون.

﴿فَلَمَّا جَاءَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ﴾ دوایی کاتی چوو بولای
نهو ثاقمانه راستی و فهرمووده ی دروست له لایه ن ئیمه وه، کاری پهك خه رمان له سه ر
دهستی موسا نیشانندن. ووتیان: به راستی نهو کاره ی موسا نیشانی دا جادویه کی ناشکرایه
ویندی نهو جادویه جادو که رانی ئیمه نهیکه ن. ههروه ها بت په رستانی مه که نه یان ووت
لهو کاتانه دا قورثانی به سه ردا نه خویندنه وه و نه یان نه توانی به رانبه ری پیغمه مر بهکن:
موحه مه د شایه روجادو گه ره. بیگومان له م سه رده مه ی ئیمه دا هه مو چاکه خوازان تاوانبار
نه که ن بو نه وه ی نازاریان بدن به وه ی له یاسا دهر چوون.

﴿قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ﴾ موسا ووتی: ئایا ئیوه چو ن نه لین نه وانه
جادوون کاتی هاتوه بولای ئیوه راستی و کاری په کخه ری وای رینگه ی راستان بی تیشان
نه دن.

﴿أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ﴾ دوایی موسا ووتی: ئایا نه مه ی ئیمه لای ئیوه
به جادوی نه زانن. بیگومان جادو نه، چونکه جادو سه رلی تیک دهر تانه و ناوه رۆکی پوچه و
راستی له ئیوه وون نه کا. به راستی جادو گه ران سه رناکه ون و پیروزی به ده ست نایه رن و
به ناواتی خویان ناگه ن. چونکه درۆزن و پروپوچ خوازن.

﴿قَالُوا اجْنُسْنَا لِنَلْعِنُنَّ عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ فیرعهون و ثاقمه که ی به موساو هارونیان
ووت: ئایا تو هاتووی بولای ئیمه بو نه وه تو ئیمه لایه دی له شتی ده ستمان که ووتوه
که باو کانی ئیمه له سه ری بوون، نه تانه وی له په رسه راوی نه وان لاما ن بدن و دوایی.

﴿وَلَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ﴾ وه بۆ ئیوه پیدای بی گهره بی و پاشایه تی له ئیو زهوی میسر دا، بیگومان نه و جوړه گفتو گویانه پیشه ی هه مو که سی که ترسیان هه بی پله و پایه و سامانیان له دهست ده ربچی و نه مین .

﴿وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وه ئیمه باوه به ئیوه نایه رین . به لکو له دژتان نه وه ستین و جهنگیان له گه له نه که یان له بهر پاراستنی سودی تاییه تی خو مان و بهرده و امی پله و پایه مان . فیرعه ون بیری له وه نه کرده وه به بهر شیوه بی بهرانبه ری موسا بکا، به لای که مه وه له شوینی خویا رای وه ستیتی . نه وه که پله و پایه ی له کیس بچی و گه له که ی ئازاوه ی تی نه که وی، خوایه تی خوی له دهست ده رنه چی بۆیه خوی گهره نه فهرموی :

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ اغْتُوبِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ﴾ وه فیرعه ون ووتی به پیاوانی خوی : ئیوه بۆمنی بهین هه موو جادو گهریکی زۆر زانا له هونه ری جادودا، بۆ نه وه ی په کی موسا بخه ن و بۆری بده یان، قوری به سه ر فیرعه ون نه ی نه زانی له نه نجامدا چ شتیکی به سه ردی .

﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ﴾ دوا بی کاتی جادو گهره کان هاتن بۆلای موسا ووتی به وان : ئیوه فره بدن له گوریس و داردهسته کانتان . موسا نه وه ی فهرموی نه وه ی له فیرعه ون و جادو گهران برسی، چونکه خوا به لیتی بی دابو به سه ر که و تن و بروای به خوی هه بوو .

﴿فَلَمَّا أَلْقُوا﴾ دوا بی کاتی که جادو گهرانی فیرعه ون گوریسه کان و داردهسته کانی خویانیان فره دا گهرمای خۆر کاری کرده سه ر جیه ی ده ره وه ناوه وه ی گوریسو داردهسته کانیان، به بو نه وه گه و تنه جه و جۆل و دانیش توان وایان زانی نه وانه بوون به مار . به لام له بهر چاوا و ابون و بی ناوه رۆک بوون .

﴿قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ﴾ موسا فهرموی : شتیکی نه و تو هیناوتانه جادوه، نه و به لگانه فیرعه ون و تاقمه که ی ناوی نه بدن به جادو جادو نیه و کاری په که خه ره بۆ ئیوه . به راستی خوا به م نزیکه پوچ نه کاته وه جادوی ئیوه، چونکه ناوه که یان پوچه و بهر چاویه، نه وه ی خوا به می داوه پوچی روی تی ناکا .

ته فسیری زمان کۆبی

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ بهراستی خوا بهیژو بهردهوام ناکا کاری خراپه کاران، نای گیزی بهوهی سودی لی وهریگری و لهناوی نهبا و بنهبری نهکا .
 ﴿وَيُحَقِّقُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ وهخوا رانهوهستی و بهردهوامی نهکا بههوی فهرموده و فهرمانهکانی خویدهوهو نایینی نیسلام دهرئهخا و سهری نهخوا، باتاوانباران لایان ناخوش و گرانی، نارهزایهتی نهوان کاری خوا پهک ناخوا ماتهلی ناکا .
 بهرلهوهی موسا داردهسته کهی خوی فربهدا له کزرو کزبونویه کی زوردا و جادوگران بهتری، لهلاوان و تازه پی گهیشتوانی نهوهی نیسرائیل باوهریان بهموسا هینابوو، بهم جزره خوی مهزن نهفهرموی:

فَمَاءٌ آمِنٌ لِّمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةً مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ
 خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
 فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ
 ءَامِنُونَ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ
 تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا
 بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ
 أَن تَبَوَّءَ الْقَوْمَ كَمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً
 وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ
 رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ
وَأَشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾
قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ فَاَسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَان سَبِيلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

﴿فَمَا آمَنَ مُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةً مِنْ قَوْمِهِ﴾ له‌یه که مین کاتی موسا کرا به پیغمه‌ر دوا‌یی باوه‌ریان به موسا نه هینابو پیش نه‌وه‌ی کوری بو بگیری مه‌گر کرمه‌لی له مناله‌کانی خزمه‌کانی و که‌می له‌گه‌لی فیرعه‌ون و ژنه‌که‌ی فیرعه‌ونو ته‌نها پیاوێک له‌نه‌یتیدا .
﴿عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَغُلَّ غَلُّهُمُ أَنْ يَفْتِنَهُمْ﴾ له‌گه‌ل ترسانیان له‌فیرعه‌ون و سه‌روکه‌کانی گه‌ل و پیاو ماقولانی فیرعه‌ون که‌وه‌ریان بگیری له‌ناین و فیرعه‌ون سزایان بدا .

بۆزانین: دوا‌ی نه‌وه‌ی موسا دارده‌سته‌که‌ی خوی فره‌داو خوا راستی ناشکرا کرد له‌سه‌ر ده‌ستی موسا له‌کۆبونه‌وه‌یه‌کی گشتیدا جادو‌گه‌ران و ژماره‌یه‌کی زۆر باوه‌ریان هینا . به‌لام به‌رله‌ فره‌دانی دارده‌سته‌که‌ی لاوانی به‌نویسرائیلی هه‌ندیکیان باوه‌ریان هینابو، چونکه‌ تازه پێگه‌یشتوان له‌هه‌موو گه‌لیکا بوون به‌ سۆز بو شتی تازه په‌یدا بو، به‌لام باوه‌ریان هینا و نه‌ترسان له‌فیرعه‌ون له‌لایه‌که‌وه‌ له‌لایه‌تری شه‌وه‌ له‌سه‌روکه‌کانی به‌نو ئیسراییلی که‌نازاریان بدن و له‌ناین لایان بدن له‌به‌ر سوودی تاییه‌تی خویان .

﴿وَإِنْ فِرْعَوْنُ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾ وه‌به‌راستی فیرعه‌ون یاخیه‌کی زۆرداریو له‌سه‌ر زه‌وی میسردا، دانیشتوانی میسری ته‌چه‌وسانده‌وه‌ به‌تاییه‌تی به‌نویسرائیلیه‌کان و، به‌راستی فیرعه‌ون له‌وکه‌سانه‌ بو لایدا بو له‌سنور، چونکه‌ داوا‌ی خوایه‌تی نه‌کرد و نه‌وپه‌ری گرتبو له‌کوشتنی دانیشتوان و سته‌م کردندا .

ته‌فسیری زما‌کۆبی

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِن كُنتُمْ آمَنتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ﴾ وه موسا ووتی بهو خزمانی باوه رپان هیابوو له وکاته دا ترس بهروپانه وه دهرئه کهوت: نهی خزمانی خۆم نه گهر ئیوه باوه رتان هیئاوه به خوا ده ری برن به ناشکرای و لاتان وایی قازنج و زیان هه ربه دهستی خوایه، دواپی پیوسته ئیوه هه ر پشت به خوا به ستن کاری خۆتان به وبسپێرن نه کهه ر موسلمانن و سه رشۆری فه رمانی خوان و خۆتانتان داوه به دهست تووانی خواوه .

﴿فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ دواپی خزمانی موسا ووتیان: ئیمه هه ر پشت به یارمه تی خوا نه به ستن، هه رخوایشه به نازارو خۆشی هه موکه سی بزانی و توانای هه یه به سه ر هه موشتیکا به ته نها.

﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ نهی پهروه ردگاری ئیمه: تو ئیمه مه گێره به جیگه ی تا قی کردنه وه بو تا قمی سته مکاران و زالیان مه که به سه ر ئیمه دا و لامان به دن له نایین .

﴿وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ وه تو ئیمه رزگاربه که به هوی به زه یی و میهره بانی خۆته وه له تا قمی بی باوه ران و سته مکارانی تا قمی فیرعه ون و له سته می خوی. ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا﴾ وه ئیمه سروشان نارد بو لای موسا و برا که ی موسا که هارونه و فه رمانان پی دان دروست بکه ن بو خزمه کانیان له شارو گونده کانی میسر دا چه ن دین خانوی له واندا دانیشنو بجه سیته وه له نیویانا و په رستی خوی تیدا بکه ن و له میسر دهر نه چن .

﴿وَجَعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً﴾ وه ئیوه نه و خانوانه ی خۆتان بگێرن و بیانکه به پرووانگه و به مزگه وت. هه موتان رو بکه ن بویه ک لاو شه رزه و پارچه پارچه مه بن و هه ریه که تان رو بو لایه بکه ن .

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا وَاسْجُدُوا لِلرَّبِّ رَبِّكُم بِهِ اسْتَسْقُوا﴾ وه ئیوه نوێره کانتان بکه ن و به رپایان بکه ن له ومزگه وتانه دا و دلتن کو بکه نه وه له گه ل به کتری و له گه ل به کتریدا خوارو خێج مه بن

و، موسا تويش موژده بده به باوه داران بهر زگار بوونيان له جيهاندا و به پلهى بهر ز له به هه شتا .

﴿ وَقَالَ لَهُ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾ وه موسا ووتى له پارانه وهى خويا: نهى پهروهر دگارى ئيمه: به راستى تو به خشيوته به فیرعهون و تاقمه بهرزه كانى شتى خويانى بى تارايشت نه دهن له بهرگ و شخل و كهلو پهلى ناومال و داوته بهوان چهندين دارايى جوړاوجوړ له م ژيان و زينده گانى جهاندها له زپرو زيو نالتون.

﴿ رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ ﴾ نهى پهروهر دگارى ئيمه: بو نه وهى ئاده ميزاد وهر گيرن له پرنگهى خوت و له پرستنى تو لايان بدهن بو لای پرستنى فیرعهون .
﴿ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ ﴾ نهى پهروهر دگارى ئيمه: تو له ناوبيه دارايى نهوان و شوينه واريان مه يله باسوودى لي وهر نه گرن بو لادانسى دانىشتوان له پرنگهى نايى تو .
مه به ستى موسا نهويه لايان نه دهن كه نه وهى دارايى نه به خشى بهى باوه ران .

﴿ وَأَشَدُّ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴾ وه تو سهختى و دل پره قى بده به سهر دليانا و نازارو ناخوش بده به سهر يانا، بو نه وهى ش دوایى باوه رنه هيتن هه تا به چاوى خويان بينن سزايه كى نازار دهر به خنكاندنيان له نيو ئاودا، موسا نه و پارانه وهى كاتى كرد به نوميدى باوه رهنانيان نه ما بوو .

﴿ قَالَ أَجَبْتُ دَعْوَتَكُمْ ﴾ خوا فهرمووى: وه لامى پارانه وه كه تان وهر گيرا، نه وهى داواى نه كه ن جى به جى نه كرى، تارايشت و دارايى و رابواردنى نهوان له ناو نه بهين و دليان رهق نه كه ين، چونكه نه قلى خويان ناخه نه كار .

﴿ فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ دوایى ئيوه هه ردو وكتان راوه ستن له سهر راگه ياندنى په يامى ئيمه و برؤن له سهر كارى خوتان هه تا ديت بو لای فیرعهون و تاقمه كهى سزاي ئيمه و په پرهوى كه سانى كى نه و تو مه كهون نه زانن و باوه ريان به به لى ئى ئيمهى نه بى، موژده و هره شهى ئيمه گوران و نه بوونى تيدانايى و دينه بونه وه. نه بى

بزائری قدهغه کردنی پاریراوان له گوناوه وهک پیغه مهراڼ دروسته له لایهڼ خوای گه وره وه، چونکه له خواوهیه نهک له جگه ی خواوه، بو بالاتر هدیة فرمان بداو قدهغه بکا له هه مو که سی، نیرت با پلهیشی بدرزیی وهک پیغه مهراڼ .

له پاشا خوای مهن باسی نه وسزا گرانه نه کا، رونی نه کاته وه نه نجای پاشه روژی فیرعه ون و تاقمه که ی و نه فیرموی :

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ
فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَذْرَكَهُ
الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَالْتَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
خَلْفَكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَتِنَا الْغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾
وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبْوَءَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

﴿وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ﴾ وه نیمه به نوئیسراییلیه کافمان په راندنه وه له ده رای سور به خو شی و به ته ندروستیه وه، به بی ته وه ی ناوی ده ریا که ته ریاڼ بکا هه تا گه یشته وو شکانی له که ناری ده ریا که .

﴿فَاتَّبَعَهُ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا﴾ دواپی فیرعهون و سهربازه کانی که وتنه دواى بهنو ئیسرائیلیه کان له بهرنه وهی سته میان لی بکه ن و دهست دریتزی بکه نه سهریان، له بهرنه وهیش له سنوری خوا لایانده ابووبه خراپه کردن له گهل بهنو ئیسرائیلیه کاندای به گویره ی وستی خویان له کوشتن و نازاردانیان. به لام وستی نهوان شیرزه کراو موساو گه له که ی رزگار بوون، فیرعهون و گه له که ی له ناوچوون و خنکان، وهک خوا نه فهرموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَهُ الْغَرَقُ﴾ ههتا کاتی گه شسته فیرعهون خنکان بو ی دهر که وت نه خنکی و له ناو نه چی نه و کاته هوشی هاته وه به خویاو ده ماره که ی پارچه پارچه بوو ده سه لاتی نه ما.

﴿قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتَ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ فیرعهون وتی: باوه رم هینا که به راستی هیچ خواجه نیه په رستنی بو بکری مه گهر خواجه کی نه وتو بهنو ئیسرائیلیه کان باوه رپان پی هینا وه دواى فهرمانه کانی که وتوون و، من له و که سانه م موسلمانن و مل که چی خوام. فیرعهون له و کاته دا وازی له خواجه تی هینا، به لام نه و باوه رو مل که چی په سودی پی نه به خشی، وهک خوا ی مه زن نه فهرموی:

﴿الْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ نایستا باوه رنه هینی و بی ده سه لاتی و له مه و بهر تو بی فهرمانی خوات کردو له ناموزگاری پیغمه ره که ت دهر چووی، کاتی له تو واناتا هه بو په شیمان بیته وه باوه رت نه هینا و یاخی بوویت و سته مت به کار هینا و، توله و که سانه بوویت خراپه ت نه کردو دانیش توانت له ریگه ی راست لائه دا و خویشت له ریگه ی راست لات دابوو. که واته بجیره توله ی کرده وه ی خوت به خنکان و به له ناوچوون، تونه گهریت به مردار و بویه کی بیژلی کراوه و دانیش توان بهو شیوه یه نه ت بینن، ههتا ته می خوار بن به بونه ی توه، وهک خواته فهرموی:

﴿فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِبَدَنِكَ لِيَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً﴾ دواپی که خنکای و مردی نه ورورژه نیمه تو نه پاریزین به له شه که ته وه وه به مردووی و نایه لین بکه و پته ژیرده ریا وه و بی به خوراکی زنده وه رانی نیو دهر یاکه و که س نه ت بینن، به لکو به هوی شه پو لی ناوه که وه

فریت نه‌دهینه فره‌اغی ده‌ریاکه‌وه، هه‌تا دانیش‌توان سه‌یرت بکه‌ن و بی‌نرخ تو‌یان بو‌
 ده‌ربکه‌وی، بو‌نه‌وی تو‌بی به‌نیشانه‌و ته‌می خواری بو‌که‌سی له‌پاش تو‌وه دیت،
 ئیسرائیلیه‌کانیش باوه‌ریان زو‌رت‌ر بی‌، له‌م به‌سه‌ره‌اته‌ی فیرعه‌ونه‌دا نامو‌زگاری زو‌ری
 تیدایه بو‌ناده‌میزاد.

﴿وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ﴾ وه‌به‌راستی زو‌رکه‌س له‌ناده‌میزاد بی‌تاگان
 له‌نیشانه‌رونه‌کانی ئیمه‌و بیرناکه‌نه‌وه له‌وان هه‌تا ته‌می خواری بن.
 ﴿وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِیْلَ مَبِیْ اَصْدَقٍ﴾ دوا‌ی نه‌وی موسا و گه‌له‌که‌یمان رزگار کردن
 له‌سته‌می فیرعه‌ون به‌راستی ئیمه‌ ئیسرائیلیه‌کا‌نمان دانان له‌جیگه‌یه‌کی چاک و په‌سهند
 شایسته بی‌ بو‌گوزه‌رانیان له‌ هه‌رزانی هه‌ریمه‌که‌یانا دوا‌ی له‌ناو‌بردنی فیرعه‌ون.
 ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّیِّبَاتِ﴾ وه‌ئیمه‌ به‌خشیمان به‌به‌نو ئیسرائیلی هه‌ندی له‌خوادره‌مه‌نیه
 پاک، به‌تام و هه‌تا له‌خوشیدا بژین به‌چاک‌ترین ژیان.

زانایان له‌دیاری کردنی نه‌وه‌ه‌ریمه‌دا بیریان جیا‌وازه: هه‌ندیکیان نه‌لین: نه‌وه‌ه‌ریمه
 فه‌له‌ستینه، هه‌ندی‌ترین لایان وایه بریتیه له‌میسر و نه‌مدیان به‌ه‌تره‌ به‌ه‌وی فه‌رمو‌وده‌ی
 خوا له‌نایه‌تی (٥٨) ی سوره‌تی شو‌عه‌رادا نه‌فه‌رموی: ئیمه‌ فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌یمان
 ده‌رکرد له‌نیو‌چه‌ندین بی‌ستان و سه‌رچاوه‌ی ناو و گه‌نج و جیگه‌ی خو‌ش، هه‌ر به‌و
 وینه‌وه ئیمه‌ نه‌و جیگانه‌مان به‌خشی به‌به‌نو ئیسرائیلیه‌کان. نه‌و نایه‌ته به‌ناشکرا
 وانه‌گه‌یه‌نی خوا به‌نو ئیسرائیلیه‌کانی دانا له‌جیگه‌کانی فیرعه‌ونا.

﴿فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ دوا‌ی به‌نو ئیسرائیلیه‌کان نا‌زاوه‌یان نه‌بو له‌نایینی
 خو‌یانا و یه‌ک پارچه‌بوون و له‌سه‌ریه‌ک رینگه‌ نه‌رو‌یشن هه‌تا کاتی هات بو‌لای نه‌وان
 زانیاری به‌ته‌ورات، دوا‌ی به‌دژی مه‌به‌ستی فه‌رمانی ته‌ورات هه‌لسان و پارچه‌پارچه‌بون و
 بیروباوه‌ری جیا‌وازیان په‌یدا‌کرد و داوا‌ی زو‌رشتی نه‌گونجاویان کرد له‌موسا و ناو‌نیشانی
 پیغه‌مه‌ری ئیسلامیان له‌ته‌وراتا گو‌ری و باوه‌ریان بی‌ته‌ه‌یتا.

﴿ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴾ به راستی پهروه ردگاری
تو فرمان نه دا له نیوان به نو ئیسرائیلیه کانا له پاشه پروژدا له شتیکا نه وان شپره و
ناکوکیان تیدا نه کهن، چاکه کهران و خراپه کاران له یه که جویی نه کرینه وه و پاداشت و
توله ی خویان وهر نه گرن له وروژده دا .

له پاشا خوی گه وړه راستی پیغمه رابه تی مه حمه د روڼ نه کاته وه، دوی نه وه ویش
باسی به سهرهات و میژووی پیغمه رانی پشوروی باسکرو نه فهرموی:

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقرءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ
﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

﴿ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ ﴾ دوی نه گهر تو له گوماندا ی له شتی که نیمه
ناردومانه ته خواره وه بولای تو له باس و به سهرهاتی موسا و پیغمه رانی تر، یانی
به وکه سانه بلای گومانیان هدی له و را که یاندنانه ی تو به و جوړه ی تو باست کرده .
﴿ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقرءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ ﴾ دوی تو پرسیار که له که سانیکی نه و تو
نامه کانی خویان نه خوښنه وه له پیش توره هاتوره بوی پیغمه ره کانی نه وان، له زانا خاوه
نامه کان پیرسه، نه وان هه والت نه دهنی که نه و هه و الا نه تو به و انت ووتوه راسته له باسی
نه و پیغمه رانه دا، ناوونیشانی تویش له و نامه دا نوسراون .

ته فسیری ز مناکوپی

﴿لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ بهراستی هاتوه بۆ لای تۆ له لایه پەروردگاری تۆ و راستی که قورئان و نایینی ئیسلامه به لگه و نیشانهی رونهوه. که واته بهرانبهر بهو که سانه گومانیان ههیه له راستی نهو شتهی ئیمه ناردومانه تۆ زۆر توندو تیژ به له گه لیان، له باوهری خۆتا دوودلی رووت تی نه کا و بهردهوام به له سهر باوهری خۆت، وهك خرای مهزن فرمان نه دا به پیغه مهرو نه فهرموی:

﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ دواپی تۆ لهو که سانه مبه به گومانیان ههیه لهو شتهی هاتوه بۆ لای تۆ دلت جولهی تی نه که وی، هه ره وهك باوهری پیشوی خۆت به له بهردهوامیدا .
﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِ اللَّهِ﴾ وه تۆ له که سانیکی نهو تۆ مبه به باوهریان به نیشانه کانی خوا نهو به درو یان نه خه نه وهو باوهریان به نایه ته کانی نهو قورئانه نه هاتوه بۆ لای تۆ ته می خوار نابن بهو شتانهی توشیان بهو، هه موویان زیانیان به خویان گه یاندوهه.
﴿فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ دواپی تۆ بیسی له ریزی نهو که سانه دا زیان به خویان نه گه یه نن، بانه وهیش بزانی نهو هه موه روپی کراوانه بۆ لای پیغه مه ر ﴿﴾ له ناوه روکا رو کردنه بۆ لای جگهی پیغه مه ر لهو که سانه ی گومانیان هه یه. نه گینا پیغه مه ر ﴿﴾ نه گومانی هه یه و نه نایه ته کانی به درو نه خاته وه

﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بهراستی که سانیکی نهو تۆ چه سپاوه به سه ریانا فهرموده ی پهروردگاری تۆ به وه ی به یی باوهری نه مرن و بهردهوام نه بن له سه ری، باوهرناهیتن چونکه فهرموده ی خوا به درو ناخرینه وهو فهرمانی تیک نادری و باوهرناهیتن .

﴿وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ وه نه گهر چی هاتوه بۆ لایان هه موو نیشانه و به لگه یه له سه ر نهو شته ی تۆ هیانوته، نهو که سانه باوهرناهیتن هه تا به چاوی خویان سزای خاوه ن نازار نه بینن، نهو کاته ی کاتی بی ئومیدی یه، باوهرهیتن بی سوده بۆیان .

کاتی خواباسی نه‌وی کرد خوا باوه‌ری له‌فیرعه‌ون وهرنه‌گرت کاتی بینینی سزا، خوا نه‌وباسدی فیرعه‌ونی لکان به‌باسی باوه‌ره‌ینانی تاقمی یونس به‌رله‌هاتنه‌خواره‌وی سزا، وه‌ک خوا له‌ئایه‌تی (۹۸) ی نه‌م سوره‌ته‌باسی نه‌فهرموی :

بۆ زانین: کورته‌ی باسی گه‌لی یونس به‌م جو‌ره‌ی خواره‌ویه :

نه‌وگه‌له‌دانیشتووی (نه‌ینه‌وا) بوون له‌نزیکی (موسی) بیتیان نه‌پهرست، خودای مه‌زن یونسی پیغه‌مه‌ری نارد بۆ لایان، داوای لی‌کردن واز له‌بت په‌رستی بین، نه‌وگه‌له‌یه‌که‌مین جار وه‌لامی یونسیان نه‌دایه‌وه. به‌لام یونس نزیکه‌ی نۆسال له‌نیویانا مایه‌وه‌و ئامۆزگاری نه‌کردن و نه‌یفه‌رموو: بت په‌رستی سودبه‌خش نیه. نه‌وگه‌له‌ههر به‌رده‌وامبون له‌سه‌ر بی‌باوه‌ری خو‌یان، کاتی که‌یونس به‌ته‌مای چاکه‌و باوه‌ری نه‌وان نه‌ما، ئاگاداری کردن له‌دوای سی‌رۆژ سه‌رله‌به‌یانیه‌که‌ی خوای گه‌وره‌سزا نه‌نیرته‌خواره‌وه بۆ سه‌رتان. نه‌وگه‌له‌به‌یه‌که‌تریان راگه‌یاند که‌چاودیری یونس بکه‌ن نه‌گه‌ر مایه‌وه له‌ناویانا ترسیان نه‌بی له‌وسزایه، نه‌گه‌ر رۆیشه‌ده‌روه‌نه‌وا بی‌گومان نه‌وسزایه‌دیته‌خواره‌وه بۆ سه‌ریان، له‌شه‌ودا یونس تیشووی خو‌ی هه‌لگرت چوه‌ده‌روه. به‌یانی گه‌له‌که‌ی هه‌لسان و گه‌ران یونسیان نه‌دی، بۆیان ده‌رکه‌وت یونس راستی فهرمووه‌سزا نه‌رژئ به‌سه‌ریان، دوایی نه‌وگه‌له‌په‌شیمان بونه‌وه‌له‌بت په‌رستی. به‌رگی کۆنیان له‌به‌رکرد له‌شار ده‌رچوون به‌ژن و خێزانه‌وه‌و به‌ئاژالیه‌وه. رو به‌نزاو پارانه‌وه‌له‌خوای مه‌زن، هه‌رسته‌میکیان له‌یه‌که‌تری کردبوو گه‌ردنی یه‌کیان ئازاد کرد، به‌بو‌نه‌وه‌خوا له‌وان خو‌شبوو سزاکه‌ی له‌سه‌ر هه‌لگرتن به‌رله‌وه‌ی برژئ به‌سه‌ریان، نه‌گه‌ر سزاکه‌یان به‌هاتایه‌خواره‌وه به‌ته‌واوی باوه‌ره‌ینانه‌که‌یان قازانجی نه‌ئهبوو بۆیان به‌وته‌ی گه‌لی فیرعه‌ون، له‌مه‌ویاش له‌سوره‌تی (سافاتا) به‌دریژی باسی به‌سه‌ره‌اتی یونس و گه‌له‌که‌ی دیت. ژماره‌ی نه‌وگه‌له‌ی یونس سه‌ده‌زار یا زۆتر بون، خوا ناوی یونسی بردووه‌به‌یه‌کی له‌پیغه‌مه‌ران و له‌پیاو چاکان، ناوی بردوه‌به‌خاوه‌ن حوت، خوای مه‌زن له‌باره‌ی یونس و گه‌له‌که‌یه‌و نه‌فهرموی:

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا
 ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ
 إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ
 جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا
 كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ
 عَلَىٰ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾

﴿ فَلَوْلَا قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ ﴾ دوواپی بۆ دانیشترانی هیچ
 گوندی له گونده کانی نه بوه بی فەرمانی خویان کردبی له کاتی هاته خوارهوی سزادا بۆ
 سهریان باوهریان هینابی نهو باوهرهینانهیان سوودی به خشیی بهوان باوهرهکیان
 له وکاته دا، جگه له تا قمی یونس باوهرهینانیان سوودی پی نه به خشین له کاتی هاته
 خوارهوی سزادا .

﴿ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴾ کاتی تا قمی
 یونس باوهریان هینابوو له کاتی بینینی سه رهتای هاتی سزاکهیان ئیمه لمان برد لهوان
 سزای رسوا کردنیان له زنده گانی جیهانداو، ئیمه خوشی و رابواردنمان به خشی بهوان
 له جیهاندا هتا کاتی تهواو بونی نه ندازهی ته مه نیان بی سزا. کاتی خوی مه زن له مه و بهر
 روونی کردهوه که باوهرهینان به تیزی سودی نیه بۆ خواوه نه که ی، نه گهر باووهرهینان
 به زۆر سودی ببوایه خوا هه موو دانیشترانی زهوی ناچار ده کرد بۆ باوهرهینان، وهک
 خوی گه وره نه فهرموی :

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا﴾ و نه گهر پدروهر دگاری تو ناره زووی
بگردایه به راستی باوهریان نه هیتا که سانی له روی زهویس هه موویان به ته واوی . به لام
ناره زووی نه وه ناکا باوهر بهیتی هیچ که سی مه گهر به نیتیارو سه ربهستی خوئی باوهر بهیتی

﴿أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ نایا دواپی تو نه ته ویت ناده میزاد
ناچار بکهی به زور هه تا نه وان باوهر بهیتن . که واته تو زوریان لی مه که بو باوهر هیتان نه و
شته له توانای تو دا نیه ، خوا تو وانای هه یه به لام سه ربهستی به خشویه به هه موو که سی و
نه توانن باوهر بهیتن .

﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ وه پیوست نیه بو هیچ که سی خوا دروستی
کردوه که باوهر بهیتی مه گهر به ده ستورو فرماندانی خواو زانیویه تی باوهر نه هیتی .
﴿وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾ وه خوا نه گیرئی و دانه نی بی باوهری وسزا
به سه ر که سانیکی نه و تو به کار نایه رن نه قل و بیرى خو یان بو دوزینه وهی به لگه له سه ر
راستی توو نایینی نیسلام .

له پاشا خواى مه زن رونی نه کاته وه شتی که کاریگهر بی بو نه و گه لانه ی که بیه وی
شاره زیان بکا بو لای چاکه و نه فهر موی:

قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ

قُلْ فَانْظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نَجِّى

رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَاجِ الْمُؤْمِنِينَ

﴿١٠٣﴾ قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلٰكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِّنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

﴿قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تو بلی بهت پرستان: نیوه ته ماشا بکه و بینن چ شتیکی نه و تو له ناسمانه کان و لهزه ویدان، نه گهر نیوه ووردبینه وه لهو شتانه نه بینن به لگه و نیشانه ی زور له سهر توواناو یه کیتی خوی گه وره. به راستی نهو ناسمانانه بهو نه ستیرانه وه له ناویانندان هاتو چونه کهن هدریه که یان له جیگه ی خویا، کیشانی یه کتری و راگرتنی هه موویان بو یه کتری، زه ویش به وانه وه له سهرینی و له ناویدان له ناده میزاد و گیانه وهرانی تر و گزوگیا و کانگا کان، گورانیان به هاتنی شهو وروژ و گهرماو سهرما و هدرزانی و گرانی، نه وانه هه موویان به لگه ن له سهر ده سولات و یه کیتی خوی مه زن .

﴿وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ وه سوود نابه خشی چه ندین نیشانه ی روون چه ندین ره وانه کردنی پیغه مه رانی ترسینه ر به تاقمی باوه رنایه رن، مروقی زیر نه بی به ویه لگه و پیغه مه رانه ته می خوارنابن، نه وکه سانه به گویره ی سروشتی خویان ناماده نین بو باوه ره نین. که واته به لگه و هه ره شهو موژده ی ترسینه ران سوودی نابی بویان، نهو که سانه جگه له سوودی خویان له جیهاندا دوزمنی هه موو به لگه یه کن و بیر له هیچ شتی ناکه نه وه .

﴿فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ دووایی نایا نهو بت په رستانه چاوه پرووانی هیچ شتی نه کهن له به لگه و نیشانه و چ شتی ماوه ته وه بویان ؟ مه گهر چاوه پرووانی رووداو هاته خواره وهی سزایه بکه ن بیت بو سهریان به وینه ی سزای روظانی توشی که سانیکی نهو تو بوون روظیشتبون له پیش نه وانه وه له وینه ی گهلانی نوح و عاد و سه مود و جگه ی نه وانیش. بیگومان نه وه ی تووشی گهلانی پیشو بوو تووشی نه مانیش نه بی که واته تو هره شه یان لی بکه و بیان ترسینه .

﴿قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ﴾ تو بلی که واته نیوه چاوه پرووانی نه و سزایه بکه ن دیته خواره وه بو سهرتان به راستی من له گهل نیوه دا له و که سانه م چاوه پرووانی نه کهن .

به راستی یاسای خوا له گهل ناده میزاد نه وه یه: که پیغمه مران نه نیوی بو لایان موژده نه دا به وان به کردنی چاکه، نه یان ترسینی له کردنی کاری خراب، هه ندیکیان باوه ربه و پیغمه مرانه نه هینن، هه ندی تریان به درویان نه خه نه وه، نه وانه یان باوه رانه یین خوا له ناویان نه یا.

﴿ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ له پاشا نیمه رزگار نه که ین فروستاده کانی خو مان و نه و که سانه ی نهو تو باوه ریان هیناوه له و سزایه و له ناو بردیان، له پاش له ناو بردنی بی باوه ران.

﴿كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه ربه و جوړه ی پیغمه مران و باوه ردارانمان رزگار کرد هه ربه و جوړه پیویسته له سه ر نیمه به هو ی گه و ره یی خو مانه وه نیمه رزگار بکه ین نه و که سانه باوه ریان هیناوه به مه جمه د، نه وانیش دوژمنی نه وانن له ناویان نه به یین . له پاشا خوی مه زن فرمان نه دا به پیغمه مره ی خوی بیزاری خوی ده ربړی له هه موو په رس تراوی جگه ی خوی و نه فهر موی:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي﴾ تو بلی نه ی ناده میزاد: نه گهر نیوه له گومانان له بو راستی نه م نایینه ی من که بو نیوه م راگه یانده و بو م رون کردونه ته وه .

﴿ فَلَا أَعْبُدُوا الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ دواپی من ناپه رستم که سانیکی نه وتو ئیوه
 نه دیان په رستن له جگه ی خوایه که سوودیان نیه بو خویان و جگه ی خویان، زیان به کهس
 ناگه یه نن .

﴿ وَلَكِنْ أَعْبُدْ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ ﴾ وه به لآم من نه په رستم خوایه کی نه وتو ئیوه نه مریڼی،
 کام له و دوو په رستراوانه شایانی په رسته ؟ نه و په رستراوه ی من یا نه و په رستراوه ی ئیوه ؟
 ﴿ وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ وه من فهرمانم پیسراوه که من له و که سانه بم
 باوهر نه هیڅن به فهرمانه کانی خوی گه و ره به هو ی شتی که وه که نه قلله، به هو ی شتی
 به سروس نیردراوه بو لای من .

﴿ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ وه فهرمانم پیسراوه: که تو
 راوه ستینه دهرونی خوت و روی پی بکه بو لای ئایینی من به جوړی فهرمانت پی داوی
 به رده و ام به له سه ری روو و ه رمه گپړه بو لای ئایینی تر، وخوا نه فهرمو ی به من: تو له و بت
 په رستانه مه به په رستی جگه ی خوا نه که ن .

﴿ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ وه تو
 مه په رسته له جگه ی خوا شتی سوود به تو نه داو زیان به تو نه گه یه نی، نه گهر نه یشی
 په رستی نازارت پی ناگه یه نی، دواپی نه گهر تو نه و کاره بکه ی و جگه ی خوا به رستی،
 دواپی به راستی تو له و که سانه نه بی که سته میان له خویان کردوه، په رستیان له جیگه ی
 شیاوی خو یا دانه ناوه، بیگومان پیغه مه ری خوا نه و ه ی نه کردوه .

بوزانین: ناده میزاد کاتی وانه بی تووشی نازارو زیان نه بن به هو ی نه و شتانه وه خویان
 نه یکه ن. به لآم خوی مه زن سه ربهستی پی به خشیون، وایش نه بی شتی وانه که ن نه بیته
 هو ی سوودیان، نه وانه هه مویان نادرینه پال خوا، چونکه نازادو سه ربهستن له کردنی
 هه موویانا، هه ندی شت هه ن ناده میزاد دهسته لاتی خو یانی تیدا نیه، وهك نه و ه ی هه و ره
 گر مه یه له ناسمانه وه دیت و نه ی کوژی، یاخوا به گیل و گه و ج یابه گه و ره و زیرهك دروستی
 نه کا، نه وانه و زورشتی تر به دهستی خوایه به ته نها، وهك خوی مه زن به بونه ی نه و به شه ی
 دواپیان نه فهرمو ی :

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ
يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ
ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ
مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

﴿وَإِنْ يَمْسَكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ و نه گهر خوا توشی توی بکا نازاری
له نه خوشی و هه زاری، دواپی که سی نیه لابه ری نه و نازاره بی مهر گه خوا، نیر نه و
نازاره ی توشی خوت بی یاتوشی دارایی و خیرانت، نه گهر هه مو بونه وهران کو بینه و نه بو
لابردنی ناتوانن لای بیهن .

﴿وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾ و نه گهر خوا ناره زوو بکا و بیه وی چاکه بیه
بیه خشی به تو له له ش ساغی وله هه زانی بو خوت یابو خیرانت، دواپی هیچ که سی تیه
بگیرینه و ریگه بگری له و ناره زوو خوایه، هه روه ها بونه وهران هه موویان کو بینه و نه
نه و شته ی خوا بیه وی پیدا به تو له و توانایان نیه گهرانه و نه ی نه و شته .

﴿يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ خوا نه گه یه نی به بیه نده کانی خوی هه ر که سی له و ان
ناره زوو ی هه بی هه مو بیه کی له وزیان و چاکه بیه، هه ر خوایه به ته نه ها خاوه نی دان و نه دان
بیه خشی به بونه وهران به ته نه ها .

﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ و هه ر خوایه لی خوشبوونی زوره بو گونا بهاران، میهره بان و
خاوه نی به زه بیه بو هه مو که سی له خوا په رستان .

له پاشا خوای مهزن کۆتایی بدم سوره ته دینی به ئامۆژگاری زۆر چاک له بهردلدا نه وهی
 پیغمهر ﴿﴾ به مۆژده دانیش به باوهرداران و هه ره شه کردن له بی باوهردان و نه فهرموی:
 ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ تۆ بلی ئهی ئاده میزاد: به راستی هاتوه بۆ
 لای ئیوه راستی له لایهن پهروهردگاری خۆتانه وه له نامه ی خواو پیغمه مری خوا .

﴿فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾ دوا یی هه ره که سی رانومایی وه رگری، دوا یی
 رانومایی نه وه ره گرته سوودی هه ره بۆ خۆیه تی به ته نها .

﴿وَمَنْ ضَلَّٰ فَلِأَنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ وه هه ره که سی ریگهی وون کردبی و له راستی لای
 دایی، دوا یی به راستی نه وه که سه نه نجامی خراپه ی له ریگه لادانه که ی هه ره له سه ره خۆیه تی
 به ته نها .

﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ وه من ناگاداریم نه به سه ره ئیوه داو کاری ئیوه به من
 نه سپیرا وه . به لکو من به ته نها مۆژده ده ره ترسیته ری ئیوه م، هه موو کاریکشان هه رخوا
 ناگاداری نه وانه یه .

﴿وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ﴾ وه تۆ پهیره ی شتی بکه به سه ره ئه نیرری بۆ لای تۆ،
 چه شتی که فه رمان بی ته دا رای بگه یه نه به ئاده میزاد و خۆیشته کاری بی بکه وه
 به ورونا که یه دا برۆ .

﴿وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَخْضَمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ وه تۆ ئارام بگره له سه ره ئازارو ئیشی
 نه وه که سانه دژی تۆن له بی باوهردانی مه که، هه تا کاتی خوا فه رمان ته دا له نیوان تۆو
 نه واند، یاتۆ سه ره نه خا یا فه رمانت بی ته دا بۆ جهنگ کردن له گه لیان، تۆ هه یج خراپه یه کی
 نه وانت توشنایی له و ئارام گرته ی تۆدا، وه هه ره خوا به چاکترینی هه موو دادوه ران و
 فه رمان بدا له نیو ئاده میزادا له پرووی دادپهروه ری وه هه له له خوای مه زنه وه دووره، نه یی
 وناشکرای ئاده میزاد نه زانی، خوا به کی نه وتۆیه نه به خشی به هه موو که سی مافی خۆی
 نه گه یه نی به هه موو که س به شی خۆی له پاداشت وتۆله .

﴿ سوره تی هود ﴾

ئەو سۆرەتە لای زۆریە ی زانیان لە مەکە هاتۆتە خوارەو هەموو نایەتەکانی، هەندی
لە زانیان ئەلین: جگە لە نایەتی (۱۱۴) لە مەدینە هاتۆتە خوارەو، ئەم سۆرەتە دوا
سۆرەتی یونس هاتۆتە خوارەو. نایەتەکانی (۱۲۳) نایەتن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّكِبِ كُنْتُ أَحْكَمْتُ أَيْنَهُ ثُمَّ فَضَّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ﴿١﴾
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا
رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ يُمْنِعْكُمْ مِّنْعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ
كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾

﴿ ألم ﴾ لە سەرەتای سۆرەتی ئالی عەرماندا مانای ئەو پیتانە کراوە. لە سۆرەتی
ئەلبەقەرەدا بێر و بۆچوونی زۆر لە زانیان باسکراوە لە بارە ی ئەو پیتانەو. لەم
سۆرەتەیشدا بایسی بیری هەندی لە زانیان لە بارە ی مانای ئەو پیتانەو ئەکەین. زاناکان
هەندیکیان ئەلین: هاتنە خوارەو ی ئەو جۆرە پیتانە بەلگە ی بێگومانن لەسەر راستی
پێغه مەرایە تی پێغه مەر ﴿ ﷺ ﴾ یانی مەروئیکی نەخوێنەوار ئەو نامە یە لە لای خۆ ی مەزنەو
بۆ نەهاتن چۆن ئەزانن ئەو نامە یە لەم پیتانە پێک دێت. ئەمە لە لایە کەو لە لایە ترەو
کە لەو پیتانە پێک دێت و بە زمانی عەرەبیشە بۆ زمان پاراوانی عەرەب ناتوانن وێنە ی
سۆرەتی لەو نامە یە دا بنن. کەواتە بە یی گومان دروست کراوی ئادە میزاد نیەو فەرمودە ی
خۆ ی گەورە یە بە تەنها.

﴿كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ﴾ نهوهی هاتوه بۆلای موحهدهد که قورئانه نامهیه که هۆنراوتهوه به هۆنراویه کی توندو تۆل خراپه و لاوازی روی تی ناکا نهلهبارهی لهفزه کهیهوه نهلهبارهی مانا کهیهوه قهدهغه کراوه له نهمان و له گۆران، پلهی زۆر گهورهیهو بههیزه و ناشکراو کاریگهره بۆسهه میشکی ئادهمیزاد. زۆر رۆن و بی هاوتایه و یاسای ئیسلامی تیدا رۆن کراوتهوه. وهك خوای مهزن نهفهرموی:

﴿ثُمَّ فَصَّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾ له پاشا مانای ئایهتهکان رۆن کراوتهوه به شیویه بهندهکانی خواپوستان پی ههپی له لایه کهسیکهوه که خوای گهورهیه ههموو شتی له جیگهی شیای خویا دانهنی ناگای له ههموو شتی ههیه، ههموو بیروباوهری موسلمانان و فهрман و نامۆزگاری و ههوالهکانی نهو نامهیه رۆن کراوتهوه بۆ ئادهمیزاد. سورهت به سورهت ئایهت به دواي ئایهت رۆن کراوتهوه.

﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَنَشِيرٌ﴾ له بهر نهوهی که ئیوه هیچ کهسی نهپهرستن مهگهر ههر خوای تاك و تهنها و ئیوه له بت پهستی دوربخه نهوه. به راستی من بۆ ئیوه له لای خواو ترسینهرم له سزای ناگرو مۆژدهدهرم به بههشت و پاداشت بۆ باوهردارانی دلپاک.

﴿وَأَنْ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ وهله بهر نهوهی ئیوه دواي لی خوشبوون بکهن له پهروهردگاری خۆتان، له گوناوهکانی له مهو پاش خۆتان بیاریزن و له بت پهستی دوربکه ونهوه.

﴿ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ﴾ له پاشا ئیوه بگهڕینهوه بۆلای پهروهردگاری خۆتان پهشیمان بینهوه له گوناوهکانتان، له مهو دوايش خۆتان بیاریزن له گوناوه، بۆ نهوه هیش بهر خوداربسن له چاکه ی خوا به توندی بهندهیی خوا بکهن، وهك خوا نهفهرموی:

﴿ثُمَّ يَمْتَعِكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا﴾ له پاشا پهروهردگاری خۆتان خواردن و خوشی و رابواردنتان پی نه به خشتی به رابواردنیکی شیرین و خوش له م ژيانهی جیهاندا. نه گهر داوای لی بوردن بکهن.

﴿إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ ههتا کاتی دیاری کراو و ناوبراو له لایهن خواى گه وړه بؤ
کو تایی ته مه ننان.

پرسیار / پیغمبر ﷺ نه فرموي (إِنَّ الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ) بهرآستي
جيهان به نديخانه ي باوهر دارانه و به هشتي بي باوهرانه. كه چي مروتني وائهي تهنگانه ي
وای به سهردي به جوري هيچ شتيكيان دهست ناكه وي خوي و خيزاني پي بزيئي، نه و
فرموده ي پيغمبره چون يك نه گرن له گهل نه و فرموده ي خوايه (ثُمَّ يَمْتَعُكُمْ مَتَاعاً
حَسَنًا).

وہ لَام/ تھو فرمودہی پیغمبرہ ﴿ﷺ﴾ بہرانبہر تھ کرئ لہ گہل تھوشتہی خوا نامادہی کردوہ بڑ باوہرداران لہ بہہشتا، بیگومان جیہان بڑیان بہندیخانہیہ۔ بہ لَام جیہان بہہشتی بی باوہرآنہ بہرانبہری تھ کرئ لہ گہل تھو سزا گہورہیہ بڑی نامادہ کراوہ لہ پاشہ روژدا۔ بیگومان جیہان بہہشتہ بڑیان۔

پاش ئەوێ خۆی مەزن فەرمانی دا بە پاکێ و بێ گەردێ پەرستنی خوا، بپاریشی بە
 پیغممەرایەتی موحەممەددا، داوای لێ خۆشیوون بکەین لە پەرورەدگار خۆمان و پەشیمان
 ببینەو لە گوناھە کاغانەتا لە جیھاندا ماوین. بپاریینەو و بنە برمان نەکا وینە ی گەلانی
 پیشو، داوای ئەوانە پاداشتی ھەریە کەمان ئەداتەو بە گوێرە ی کردەوێ خۆمان زۆر بێ.
 یا کەم. وەك ئەفەرموئ:

﴿ وَيُوتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ﴾ وپهروهگار ئه به خشی به هه موو خاوهن چاکه یه پاداشتی چاکه ی خویان به یی کهم و کوری له پاداشتی کرده ووی جیهانیان بگره زور ترشیان یی ئه به خشی.

﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ﴾ وهه گهر ئیوه پشت بکه نه ئاینی ئیسلام و واز له فهرمودهی پهروه دگاری خۆتان بهیئن و پهیرهوی یاسای قورنان نه کهن، دواى به راستی من نه ترسم سزای رۆژیکى گه و ره برژى به سه ر ئیوه دا، چونکه نه و رۆژه ناخوشی و ناو زای زۆر گه وه ری تیدا به رچاو نه کړی، تۆله ی زۆر گه وه رت ان له سه ر نه که وئ، نه و رۆژه بریتیه له پاشه رۆژ.

﴿ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ بۆلای خوایه لهو رۆژه دا گه رانه وهی ئیوهو، هه ر خوایشه دهسته لاتی ههیه به سه ر هه موو شتیكا و خاوه نی تووانای زۆره، مردوو ان زیندوو نه کاته وهو په رسیاری کرده وهی ان لی نه کا، پادا شتی هه موویان نه داته وه به گویره ی کرده وهی خویان به جوړیکی داد په روه رانه.

له پشه وه خوای مه زن باسی قورنانی کرد. دوا یی رونی نه کاته وه کرده وهی بی باوه ران له کاتی بیستی خویندنی قورناند او نه فهرموئ:

الْأَنبَاءُ
يَتْلُونَ صُدُورُهُمْ لَيْسَتْ خَفُوفًا مِنْهُ إِلَّا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ
يَعْلَمُ مَا يَسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

﴿ أَلَا إِنَّهُمْ يَتْلُونَ صُدُورَهُمْ ﴾ ئیوه بز ان و ناگادار بن به راستی بی باوه ران دلی خویان له راستی وه رنه گیرن. به تاییه تی کاتی به لای تو دا تی نه برن و تو قورن ان نه خوینی، چونکه له دلا دوژمنی تو ن و رقیان لیته و نهو رقیان نه شارده وه.

﴿ لَيْسَتْ خَفُوفًا مِنْهُ إِلَّا حِينَ يَفْشُونَ ثِيَابَهُمْ ﴾ له بهر نه وهی بشار نه وه نهی تی دلی خویان له خواو پیغه مه رو باوه رداران ناگاداری خراپه و دوژمنایه تیه کانیا بن. ئیوه بز ان و ناگادار بن نه یانه ویت نهو دوژمنایه تی و رقه ی خویان په نهان بده ن کاتی خویانیا ن دانه پوشت به بهرگی خویان، چونکه لایان ناخو ش بوو گو یان له فهرموده ی خواوه بی.

﴿ يَعْلَمُ مَا يَسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴾ په روه ردگار نه زانی به شتی بی باوه ران په نهانی نه دهن به شتی ده ری نه برن و ناشکرای نه کهن له دلیاناو بده م نه لین له مه و بهرو له مه و دوا یش به راستی خوا نه زانی به شتی له دلیانایه له چا ک و له خراپ گه وره بی یا بچوک.

نهو ئایه ته دهرباره ی نه خنه سی کوری شوره یق هاتوه ، پیاویکی گفتوگو شیرین
روخو شبوو، گفتوگوی خوشی له گه ل پیغه مهه ر نه کردو له دلّیا رقی له پیغه مهه ربوو ﴿ ١٠٠ ﴾
هه ندی له زانایان نه لّین: دهرباره ی دوورو ه کان هاتوته خواره وه به گشتی.

به یاریده ی خوا کوتایی به نویسنی جزمی یازدهههه هات له پوژی دووشه ممه
حه وتی مانگی ره جهب سالی (١٤٢٠)ی کوچی به رامبه ر - ١٥ / ١١ / ١٩٩٩ ی زایینی.
داواکارم له خوا به دلّیکی پاکه و یارمه تیم بدا له سه ر چاپ کردنی ئهم ته فسیره .
له گوناھی خوّم و باوک و دایکم خوشبین. و مناله کانم دلّ نه رم بکا
له سه ر په رستی خو ی و هو ش له پاشه روژ بکه نه وه

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

به ناولى خواى به خشندهى مپرده بان

سوپاس بۆ خواى بونه وهران. درودى بى پايان له سهر پتغمه درى خوشه ويستان
وله سهر يار و يا وهران و خيزان و خاوهن با وهر رانيى .
له كاتيكا خواى گه وره باسى تووانا و زانيارى خوى كرد يه كه م جار به سهر هه مو
زينه وهر يكا بروا به سهر زهوى دا، دووهدم جار به سهر ناسمانه كان و زهويدا له كوتاييدا
باسى توواناى خوى نه كا بۆ زيندوو كرده وهى بونه وهران و نه فهرموى :

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ
عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ
إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى
أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨﴾

﴿ وَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا ﴾ وههچ شتيكى زيندوو نه بروا به سهر
زهوى و به نيو زهويدا مه گهر له سهر خوايه خوارده مه نى بداتى و به خپره بكا، نير بى يامى،

ته فسیرى ز مناکوږی

ناقل بن یاکیل، توانای بی بہ خشیون بگہرین بہ زویدا بو بہ دہست ہینانی خوار دہمہنی نہک بہ تہمہلی دانیشن .

﴿وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَ مُسْتَوْدِعَهَا﴾ وہ خوا ئہ زانی بہو جیگہیہ ئہ چنہوہ بو لای و ئارامی تیدا ئہ گرن لہ سہر زہویدا . ولہ کاتیکا زیندوون لہ سہر زہوی، ئہیشزانی بہو جیگہیہ دوی مردنیان لہوا دائہنرین .

﴿وَمُسْتَوْدِعَهَا﴾ وہ خوا ئہ زانی بہو جیگہیہ بہر لہ بونیان بو ماوہیہ لہوی دانراون لہ پستی باوکیان و مندالدانی دایکیان و پاشہ رۆزیان بہرہو چ جیگہیہ ئہرۆن بہ کورتی خوا ئہ زانی بہ بہ سہرہاتی بونہوہران و بہ جیگہی بونیان بہر لہوہی گیان بکری بہ بہریاناو دوی ئہوہیش ئہبن بہ خواہنی گیان وبہ ئہنجامی دوی مردنیان ئہ زانی .

﴿كُلِّ فِي كِتَابٍ مِّمِّنْ﴾ ہہمو ئہوشتانہی باسکران لہ بونہوہران و لہ خوار دہمہنی و بہخیو، کردنیان و بہ ئہنجامی بہ سہرہاتی بہر لہ بونیان و دوی مردنیان تۆمار کراون لہ نیو نامہیہ کی تاشکراو روندا وبہ ہہمویان ئہ زانی .

﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ وہ خوا کہ سیکی ئہوتویہ دروستی کردوہ ئاسمانہ کان و زہوی لہ ماوہی شہش کاتی جیاوازا . لہ ئایہ تی (۵۴) ی سورہ تی ئہلئہ عرافدا بہ دریزی مانای ئہو رستہیہ کراوہ، ہہروایش لہ سورہ تی یونسدا لہ ئایہ تی (۳) لہ مہودوایش لہ ئایہ تی (۵۹) ی سورہ تی فورقاندا، لہ ئایہ تی (۴) سورہ تی سوژدہدا .

﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ وہ خواہن داری و توانای خوا بہ سہر ئاودا بوو، یانی جگہی ئاو ہیچ شتی لہ بونہوہران دروست نہ کرابوو . بہ لآم ئہ وئاوہ لہ چ جیگہیہ بوہ لہ کویدا راوہ ستاوہ ئہوانہ ہہمویان بہ لگہو نیشانہیان لہ سہر نیہ، ئہقلیش بہ جوریکی سہلئیراو رینگہ بہوشتانہ نابا، گۆترہ کاری باوی نیہ . کہواتہ پیویستہ ہہوالہی زانیاری خوی مدزن بکری .

﴿لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ خوا دایناوہ لہ نیو ئیوہداو لہ نیو زہویدا ہیژو توانایہ لہ بہرئہوہی جوی بکاتہ کہ سانیکی ئہوتو خویان بہخیو ئہ کەن بہ ماندوبوونی خویان و

که سانیکی نهوتو له سهر دارایی و سامانی هه ژاران خوځان به خپو نه کهن و سته میان لی نه کهن و له بهر نه وه دانیشتوان بزنان کام لایان کاری شیرین و چاک نه کهن، دوی تو له گونا هباران نه سینې و پاداشتی پیاو چاکانیش نه داده وه، نه گهر بهو جوړه نه بی دروست کردنی بونه وهران بی سود نه بی، پیاو چاکان و خراپه که ران له یه که جوئ ناکرینه وه.

﴿وَلَيْنَ قُلْتُمْ أَنتُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾

وه نه گهر تو بتوتایه به خزمه کانت: به راستی زیندوو نه کرینه وه له پاش مردنتان، به راستی نه لاین: که سانیکی نهوتو باوهریان نه هیناوه: نه وهی تو نه یلی هیج شتی نیه مه گهر جادویه کی ناشکرایه یانی به گوږه ی نه قلی ناته وای خوځان نه و فرموده ی خوایه یان به بی ناوهر وک دانه نا وینه ی جادو، بو نه ویش ناده میزاد بی بخه لیتن.

﴿وَلئنْ أَخْرَأْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أَمَةٍ مَّغْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا يَجْسِبُهُ﴾ وه نه گهر نیمه نه و

سزایه به لیتی بی درابوو، دوامان بخستایه هه تا ماویه کی دیاری کراوی هه لبر ژراو، نه و بی باوهرانه نه لاین: چ شتی که نه و سزایه ی راوه ستانوه نه گهر تو راست نه که ی له وه دا تو نه یلی.

﴿أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ نیوه ناگادارین

و بزنان نه و روزه ی نه و سزایه دیت بولایان لانداری له وان نه و سزایه و دیته خوار بو سهریان و نه م لاو لایان نه گری نه و شته ی نه وان گالتی پی نه کهن و په له یانه بیت بولایان و لی ناترسن. له پاشا خوی مه زن رونی نه کاته وه چو نه تی و به سهرهاتی نه و مرو فانه که له خو ش ی و له رابوردندا نه ژیان و سوپاسی خویان له سهر نه نه کرد، نه فهر موی:

﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُونُ مِنَّا شَاكِرًا﴾ وَلَيْنَ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ

مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ ﴿١٠﴾
 إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
 وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾

﴿وَلَيَنْ أَدْقُنَا الْإِنْسَانَ مِنْ رَحْمَةٍ﴾ و به راستی نه گهر نیمه له لایه‌ن خۆمانه وه به‌خشیمان به ناده‌میزاد گه‌وره‌یی و چاکه‌ی خۆمان له‌ناسایشس و ساغی و دارایی و پله‌و پایه‌و خیزانی زۆر.

﴿ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُورُ كُفُورٌ﴾ له‌پاشا نیمه نه‌و چاکانه‌مان لانه‌بردو له‌و مرۆفه‌مان سه‌نده‌وه به‌راستی نه‌و مرۆفه نه‌و په‌ری بی‌نومیدی نه‌بی له‌هه‌موو چاکه‌یه‌کی نیمه‌و سوپاسی چاکه‌کانی نیمه‌ناکاو وانه‌زانی نیمه‌بۆی ناگیرنه‌وه نه‌و چاکانه‌ی هاتوچۆی تیدا نه‌کری.

﴿وَلَيَنْ أَدْقُنَا نِعْمَاءَ بَعْدَ ضِرَاءٍ مَسَّتْهُ﴾ وه‌نه‌گهر نیمه‌بمان به‌خشیایه به‌و مرۆفه‌چهن‌دین خوشی و چاکه و خوارده‌مه‌نی له‌پاش نه‌و سه‌ختیه توشی بوبو له‌بیماری و هه‌زاری و ناخوشی.

﴿لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنْهُ إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ﴾ به‌راستی نه‌و مرۆفه نه‌لئ: رۆشیت نه‌و سه‌ختی و ناخوشیانه توشی من بوبو له‌وه ناترسی ژبانی بگۆری له‌و ناسایشه‌وه بۆ ناخوشی. به‌راستی نه‌و مرۆفه شادمانه به‌و چاکه و خوشیه خۆی هه‌له‌ئ کیشی به‌سه‌ر دانیش‌توانی تر‌داو سه‌ری لی نه‌شیۆی، ناخوشی و هه‌زاری پیتشوی له‌بیر نه‌چیتسه‌وه که‌چی شایان بۆ نه‌و مرۆفه نه‌وبویه سوپاسی خوی بک‌ردایه.

﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ مه‌گهر که‌سانێکی نه‌وتۆ نارامیان گرت له‌سه‌ر نه‌و ناخوشیه و بیماریه و سوپاسی خویان ک‌ردی به

ته‌فسیری زمانکۆیی

هممو جوړی کردهوه چاکه کایان کردی له کاتی خوشی و ناخوښیدا، نهو که سانه بو
نهوان نهی لی خوشبوونی نیمه و بویشیان نهی پاداشت و مزه ی زور گوره له هممویان
بجو کتر بهه شته.

بو زانین: قورنای پیروز تهماشای ناده میزاد نه کات له روی بیرو باوه رو کرده و په پانه وه به
چ شتی باوه نه هین و به چ کارئ هه لسه سن باوه ریش له دلدايه و خوا نه یزانی. قورنای
پیروز بو راغومایي کردن هاتوه دواوای پهرستی خواو نه کا، بهو شیرانه به پیار چاک
یاخراپه کار نه ناسری، له بیرمان نه چی نهو بیرو باوه ره قورنای دواوای نه کا بروایه به خواو
به پیغمه رو به روژی دواوای، نه گهر ناده میزاد لهو باوه ره وازی هینا قورنای پیروز
ناویان نه با به ستم کارو زیانومه ندو بی باوه رو نه زان و یاخی و سوپاس نه گوزارو
هزاران شیوه ی تری ناپه سهند.

له پاشا خواي مه زن فهرمانی نه دا به نیردراوی خو ی به وه ستانی به رده و ام له سهر
به چی هینای فهرمانه کانی خواو هانیشی نه دا به به لگه ی رون بو دانیش توانی دهر بخا هه تا
بیانویان نه میتی، دواي نه فهرموی:

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ

وَضَاقَ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ

مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِي

وَادْعُوا مَنْ أَسْطَاطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾

فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ مَا أُنْزِلَ بِهِ لَمْ يَكُنْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ

إِلَهُهُ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ به راستی تو هدر ترسینه‌ری ئاده‌میزادی له‌بی فەرمانی خواو کۆتایی نه‌که‌ی له‌گه‌یاندنی فەرموده‌ی خوا به‌گشتی ئیتر بۆ نه‌بی دَل ته‌نگ بی و، خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کا ئاگاداره‌و پشت به‌و به‌سته به‌چۆنه‌تی نه‌وان نه‌زانی و پاداشتی گفتوگۆو کرده‌وه‌ی نه‌وان نه‌داته‌وه، گفتوگۆی نه‌وان کارت تی نه‌کا.

﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ﴾ به‌لکو بت په‌رستان نه‌لین: موحه‌مه‌دو نه‌و قورئانه‌ی هه‌لبه‌سته‌وه خۆی دای ناوه له‌لایه‌ن خواوه بۆی نه‌هاته‌وه، تو له‌وولامی نه‌وانا بلن: دوا‌یی نه‌گه‌ر راست نه‌که‌ن (۱۰) سوره‌ت وینه‌ی نه‌و قورئانه به‌هه‌ل به‌سراوی له‌لایه‌ن خۆتانه‌وه به‌یتن نه‌گه‌ر راسته لاتان له‌خۆمه‌وه دامناوه له‌لایه‌ن خواوه بۆم نه‌هاته‌وه ئیوه‌ش عه‌ره‌بن و زمان پاراون وه‌ک من و نه‌توانن وینه‌ی شتی دابنن.

﴿وَادْعُوا مِنْ أَسْطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ وه ئیوه بانگ بکه‌ن بۆ یارمه‌تی دانی خۆتان له‌سه‌ر بۆردانی من هه‌ر که‌سی له‌توانا‌نا هه‌یه بانگی بکه‌ن له‌جیگه‌ی خوا نه‌گه‌ر ئیوه راست نه‌که‌ن نه‌و نامه‌یه ده‌ست کردی منه، له‌نایه‌تی (۲۳)ی سوره‌تی نه‌لبه‌قه‌ره وینه‌ی نه‌و رستانه مانایان کراوه.

﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ﴾ دوا‌ی نه‌وان نه‌گه‌ر وولامی ئیوه‌یان نه‌دایه‌وه بۆ دانانی (۱۰) سوره‌ت له‌وینه‌ی نه‌و قورئانه هاته‌وه بۆلای ئیوه، دوا‌ی ئیوه بزانی که به‌راستی نه‌و شته هاته‌وه‌ته‌خواره‌وه بۆلای ئیوه به‌هۆی زانی‌نی خواو سروشتی خوا‌یه به‌ته‌نها. بۆ یاسای رۆژانه‌ی ژیا‌نی ئاده‌میزاده هه‌تا هه‌تایه، هه‌روه‌ها ئیوه‌ی بت په‌رست بزانی که ناتوانن به‌ره‌نگاری نه‌و قورئانه بکه‌ن هه‌تا بۆتان ده‌رکه‌وی جگه‌ی له‌خوا له‌توانای که‌سدا نه‌دانانی نه‌و قورئانه.

﴿وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ وه ئیوه بیشزانن که هیچ خوانیه شایانی په‌رستنبی جگه‌ی خوا‌یه که زانی‌یه به‌هه‌موو شتی و خوا‌ه‌نی تووانایه به‌سه‌ر هه‌موو بونه‌وه‌راند، دوا‌یی ئایا بۆ ئیوه سه‌ر دانانه‌وینن بۆ خواو به‌رده‌وام نه‌بن له‌سه‌ر ئاینی پوچی خۆتان و بی باوه‌ریتان، ئیوه‌ی بی باوه‌ر هیچ ده‌رفه‌تیکتان بۆ نه‌پاش نه‌وه‌ی ئیوه نه‌توانن

بهره نگاری قورنان راوهستن جگه له وهی ئیوه بۆ رنجۆن و سه ر دانه وێنن به رانبه ر به
قورنان و به موحه مه د.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ
﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ
مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَطِلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ كَانَ
عَلَى يَمِينِ رَبِّهِ ۖ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ ۖ كُتِبَ
مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۖ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۖ
مِنَ الْأَحْزَابِ ۖ فَاَلْنَارُ مَوْعِدُهُ ۖ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۚ إِنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾

﴿ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ ﴾ وهه ر كه سێ به سروشتی
خواری خۆی زنده گانی جیهان و نارایش ت و جوانی جیهانی مه به ستنی و واز له ژبانی
پاشه رۆژ به یتنی ئیمه به ته وای ته گه یه نین به و كه سه پاداشتی كرده وهی خۆی له جیهاندا
له لهش ساغی و له پله و پایه و رۆزی فراوان و منالی زۆر.

﴿ وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴾ وهه و كه سانه له جیهاندا هیه شتی له پاداشته كانیان كه م
ناكریته وه. نه دریته ده ستیان به ته وای له جیهاندا.

بۆزانين: هەر كەسى هەر شتى بېچىنى هەر ئەو شتە ئەدرۆشەو، هەر كەسى ژىرانە بازارگانى بكا قازانچى دەست ئەكەوى. هەر كەسى لە وانە كانى قوتابخانەدا كۆشش بكا لە تاقى كۆرەندەو، سەرئەكەوى، هەر كەسى كارگەيە دروست بكا يا كانزايەك هەلگەنى دارايى زۆر كۆنە كاتەو لە گەنجينە كەيدا، هەر كەسى تەمەللى و كارنەكا هەزاربى و بى چارە ئەبى، پاداشت و چاكەى پاشەرۆژ بەستراو بە كۆرەو، چاكى خواو نەكەيەو بەبى كەم و كورى ئەو پاداشتە وەرئەگرى.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبَّطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئەو كەسانەى چوون بە قوتا لە جيهاندا وازيان لە جگەى جيهان هتاهو كەسانىكى ئەوتۆن نيه بۆ ئەوان لە پاشەرۆژدا مەگەر ئاگرى دۆزەخ و، نابوت و پوچ بۆتەو شتى ئەوان كۆرەندەو لە جيهاندا لە كۆرەو چاكە كانيان، چونكە مەبەستيان لەو شتە پاشە رۆژ نەبوو بەلكو هەر جيهانيان مەبەستبوو، ئەو، وىستويانە وەريان گرتەو، كۆرەو كانيان لاى خوا بەهيج شتى ناچى، با كارىكى وایان كۆرەو هەموو ئادەمیزاد سوديان لى وەرگرتى، بەمەرچى باوەريان بە خواو پىغەمەر و فەرمودەكانى خوا نەبووى و، پوچ و بى سودە شتى ئەوان ئەيكەن هەربۆتەو لە جيهاندا باسيان بكۆرى و خويان مەبەست نەبووى و بەردەوام بوين لەسەر بى باوەرى و بى فەرمانى خوا.

لە پاش ئەو، خوى مەزن باسى ئەو كەسانەى كۆرەو كۆرەو كانيان هەر بە گۆزەرانى خۆش و ناوێردنى جيهانە، لەمەو پاش باسى ئەو كەسانە ئەكا بۆ خوا ئىش ئەكەن و دانىشتوان بانگ ئەكەن بۆلاى پەرستى خواو ئەفەرموى:

﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ﴾ ئايا دوايى كەسى هەر مەبەستى ژيانى جيهان بى وێنەى كەسێكە لەسەر بەلگەيەكى رۆبى لەلايەن پەرورەدگارى خۆيەو بەهۆى باوەرپوونى بەخواو بە پىغەمەر و بە قورئان و، هاتى بە دواى ئەو بەلگە رۆندەدا كە بەلگەيەكى ئەقلىيە شتايەتى لەسەر راستى ئەو كەسە لەلايەن پەرورەدگارى خۆيەو، ئەو شايتە يا جبرائيلە يا زمانى پىغەمەرە ﴿ﷺ﴾ وێنەى كەسێكە بەلگەى بە دەستەو نەبى.

﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ أَمَامًا وَرَحْمَةً﴾ و له پیش هاتنه خواره وهی قورئان و رهوانه کردنی موحه مدیش نیّر ابوو نامه ی موسا که تهوراته به پیشه اوو به خشش بوئه و که سانه رهوانه کرابوو بولایان که دهستی بی بگرن بوکاری جیهان و فیربوونی یاسایان، گرنگرتینی نهو کارانه موژده دانی تهورات بوو به موحه مدو پیغهمه رایه تی، پیش نه وهی قورئان شایه تی بو بدا له سهریان.

﴿أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ نهو که سانه دواى به لگه کانی راستی نه که ون که بریتین له
قورئان و له نامه ی موسا که هاتوه بوسه رى باوهر به موحه مه د نه هیتن.

﴿وَمَنْ يُكْفَرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَإِنَارُ مَوْعِدُهُ﴾ وهه ره که سئ له تاقمه کانی دانیشتوانی مه که و نهو که سانهی کوبونه ته وه له سه ره دوزمنایه تی فروستاده ی خواو برپاریانداوه جهنگ بکه نه له گه لیا، دواپی ناگری دوزه خ به لینگای نهو که سه یه له پاشه رۆژداو نهو ناگره جینگای نهو که سانه یه باوهر به موحه مه د ناهین.

خواهی مہزن روئے کاتہ ہمور نادمیزاد بہ شیوہ کی گشتی، لہ پیغمبروہ دہست پی
 نہ کاو نہ قدرموی:

﴿فَلَا تَكُ مِنْ مَرِيَّةٍ مِنْهُ الْحَقَّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ دوایی تَوَّله
گوماندا مہ بہ لہو راستیہی قورٹان و پیغہ مہرایہ تی موحہ مہدو تہو ناگرہ بہ لَین پی دراوہ .
بہ راستی تہو قورٹانہو راستی موحہ مہدو پاشہ روژی خرابی بی باوہ ران تہوانہ ہہ موویان
راست و لہ لایہن پەرہ ردگاری تَوَّہ ہاتوون و ، بہ لام زورتر لہ نادہ میزاد باوہ بہو
راستیہ ناہین ، چونکہ تہوان دوژمنی راستین و بہ شتی راست تالوز تہبن و لہ یاخی
بوون و خرابہ کردن ناوہستن و بروا بہ ہیچ ناینتی نایہرن .

مروفي ژيرو کارزان وا پيوسته بوي گوماني له وهدا نه يي که موحهده فرودستاده ي
خوايه قورئان سروشه له لايه ن خواي گه وړه هاتوه، دواي ئه وه ي راي نواندوه ئه و
همووه به لگه و نيشانه رونا نه له سهر داواکاري پيغمه مري خوي. به لام هدر کاتي ئاساني
بر مروفي که گوماني هه يي به وه ي ته ورات و ئينجيل موژده يان داوه به پيغمه مريايه تي

موحه مد ﴿ ۱۰ ﴾ دواپی نابا ناسان نیه بز ندو کهسه گومانی هه پی له وه دا که به راستی نه به خشری به ناده میزاد به هوی خوشی و زینده گانی هه ردوو جیهانیان که قورئانه و شتی وای هیناوه نه هیچ پیغه مه ری وه نه هیچ چاکه خوازی نهی هیناوه.

له کاتیکا خوی مه زن رونی کرده وه که موسلمانان و بی باوه ران له یه که وه دورن و نریک نابنه وه له یه کتری و دریژه نه دا به باسی نه و تا قمه دروژنانه و نه فهرموی:

وَمَنْ

أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ
عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ أَلَّا شَهِدْتُمْ لِآلِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ
رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾
أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

هَمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى
وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

﴿٢٤﴾

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ وه چ کهسی سته مکار تره لهو کهسی درو دروست بکات به بوختان پیدا به سهر خوادا، وینهی کهسی هاوبهش و نکا کاری بی بهلگه دابنی بز خوا له به کان و جگهی به کان، به بی فهرمودهی خواو پیغمه مر خوارده مهنی رهواو قه دهغه بکا به گویره ی هوهوسی خوی، دارایی دانیش توان و داگیر بکاو تالانیان بکا به ناوی سهر به ستیه وه بلئی: خوا سروشتی نه ناردوه بو پیغمه مران، له کاتیکا درودان به سهر جگهی خوادا خرابتری، نه بی درودان به سهر خوادا چه نده خرابتری.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْرِضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ﴾ نهو پوختان چیانه رائه بویرین به سهر پهروه ردگاری خویان له روژی دوا پیدا بو پرسیار به هه موو کردارو گفتوگوانه وه. ﴿وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ﴾ وه شایه ته کان ناگادارن له فریشته کانی چاودیری و له فریشته کرده وه نوسه کان و له پیغمه مران و نه ندامه کانی خویان نه لئین: نهو تاقمه بوختان چیانه که سانیکی نهو تون درویان نه دا به سهر پهروه ردگاری خویان له جیهاندا، نه مروی پاشه روژ نه بن به پندو نابرویان نه چی.

خوای مه زن پیوستی به شایهت نی یه و هه موو شتی نه زانی و توانای به سهر هه موو بونه وهراندا هه یه. به لام نهو شایه تانه بو نه وه یه هه تا تاوانباران نازاریان پترسی و بیانوویان نه مینی، بروا پیدا بکن که سیان ده ست ناکه وی پهنای بو بن.

﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ ئیه ناگاداربن و بزانی بی به شیون له به زه بی خواو نه فره تی خوا له سهر سته مکارانه و رزگاریان

ته فسیری زمناکزی

ناب، نهو سته مکارانه که سانیکي نهو تۆن رینگه له نایینی خوا نه گرن و نایه لن په رستی خوا بکه، وه دواي رینگه ی خوارو ختیج نه کهون، نه لئین: خوا هاو به شی هه یه و گومان له دلی دانیش توانا په یدا نه کهن هه تا باوه ر نه هیئن و بگه رینه وه بۆلای بت په رستی و بی باوه ری، وهك خوا نه فەر موئ:

﴿ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴾ وه نهو سته مکارانه له گه ل نهو رینگه گرته یشدا

باوه ریان به رۆزی دواي و پرسیارو پاداشت و تۆله نیه.

﴿ أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ﴾ نهو بی باوه رانه له وانه نین په کی خوا بخه ن

که سزایان بدا له جیهاندا نه گهر خوا ئاره زۆ بکا سزایان بدا له زه ویدا و ناتوانن رینگه له توانای خوا بگرن .

﴿ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءُ ﴾ وه نابی بۆ نهو بی باوه رانه هیچ دۆست و

کار به رپوه به ریکیان له جگه ی خودا که سزایان نه درئ. نهو بتانه نهوان کردوینان به دۆست بۆ خویان هیچ سودی بهوان نابه خشی. مالوم و قه شه کانیش خویانیان بۆ رزگار ناکرئ، ئیتر چۆن چه کی لی خوشبوون نه ده ن به تاقه مه کانیان؟

﴿ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ﴾ به لکو دوو چه ندانه نه کرته وه بۆ نهو که سانه سزای خوا،

جاری له سه ر بوختان کردنیان و درۆدان به سه ر خوا دا، جاری تر له سه ر رینگه گرتنیان له دانیش توان بۆ باوه ره یئان، جاری تر له سه ر نه وه ی باوه ریان به زیندوو بونه وه نیه.

﴿ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴾ نهو که سانه توانایان نی به گوئ

بگرن له قورئان و بیسن به شیوه یه سودی لی وه ر بگرن و، بهو جو ره یش نه بوون راستی بیسن و خویانیان کویر کرد له ئاستی ئایه ته کانی قورئانی خوا، بیریان له خویان و له بونه وهران نه ته کرده وه به جوړئ سودیان پی بگا و ئاموژ گاریش وه ر ناگرن. بیگومان له بی باوه ریدا چونه ته خواره وه.

﴿ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴾ وهوون نه بی لهو که سانه شتی به درۆ و به بوختان

نه یان کرد به هاو به شی خوا. له ناو نه چی نهو شته ی نهوان نه یان کرین و نه یان په رستن و بۆیان ده ر نه کهوئ بی توانان.

﴿لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ﴾ گومانی تیدا نیه که به‌راستی نه‌و که‌سانه له رۆژی دوایدا هەر نه‌وانن زیانۆمه‌ندو هیچ که‌سی له‌وان زیانۆمه‌ندتر نیه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاخْتَبُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ به‌راستی که‌سانیکی نه‌وتۆ باوه‌ریان هیتاوه به‌ئاینی نی‌سلام به‌دلی پاکه‌وه‌و کرده‌وه‌و چاکه‌کانیان کرده‌وه‌و پالیا‌نداوه به‌لای خواوه به‌کۆولی و ترسه‌وه‌و ئارامیان گرتوه له‌سه‌ر ئازار به‌نیازی پاکه‌وه‌و نه‌و که‌سانه به‌و جوړه‌بن دانیشتوی به‌رده‌وامی به‌هه‌شتن، نه‌وان له‌ناو به‌هه‌شتان دیرکات. کاتی خوی مه‌زن باسی چۆنیه‌تی بی باوه‌ریان و نه‌و کارهی کرد له‌سه‌رینی له‌کۆیر کردنی خویان له‌رینگهی راغویی و رینگهی راست، له‌که‌ر کردنی خویان بۆ بیستنی راستی، باسی باوه‌رداران و نه‌و شته‌ی کرد که‌نه‌وان له‌سه‌ری بوون له‌روناکی دلیان و بیستنی راستی و سه‌رشۆری بۆ فه‌رمانی خوا، خوی مه‌زن و ینه‌یه باس نه‌کا له‌باره‌ی نه‌و دو‌تاقمه‌وه نه‌فه‌رموی:

﴿مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ﴾ و ینه‌ی نه‌و دو‌و‌تاقمه‌ی بی باوه‌رداران و باوه‌رداران له‌بی فه‌رمانی خوی گه‌وره‌و له‌فه‌رمان به‌رداری خوی مه‌زن به‌م جوړه‌یه:

﴿كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ﴾ تاقمی بی باوه‌ریان وه‌ک مروفتیکی کویر وایه به‌رینگهی شاره‌زایی ده‌رناکا وه‌ک که‌سیکی که‌ر وایه هیچ شتی نه‌بیستی هه‌رگیز.

﴿وَالْبَصِيرَ وَالسَّمِيعَ﴾ تاقمی باوه‌رداران وه‌ک که‌سیکی ساغ وان هه‌موو شتی نه‌بینی وه‌ک که‌سیکی گوئی ساغ و بی ده‌ردوان هه‌موو ده‌نگی نه‌بیستی و وه‌لامی بانگ که‌ر نه‌داته‌وه.

﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ نایا نه‌و دو‌و‌تاقمانه و ینه‌ی یه‌کن و به‌رانبه‌ری یه‌کترین له‌لایه‌ن و ینه‌وه؟ نایا دو‌وایی ئیوه بۆ نامۆزگاری وه‌رناگرن و بیربکه‌نه‌وه‌و باوه‌ر به‌ئین هه‌تا بۆتان ده‌رکه‌وئ نه‌و دو‌و‌تاقمه‌ وه‌ک یه‌ک نین و زۆر جیاوازن له‌هه‌موو رویه‌که‌وه. کاتی له‌پیشه‌وه باسی موژده‌دان و هه‌ره‌شه‌کردن و هاندان و سه‌رزه‌نشت کرا، له‌پا باشا باسی هه‌والی پیغه‌مه‌رانی پیشو نه‌کری هه‌تایی باوه‌ریان بۆرسن و

ته‌فسیری زمناکۆیی

١٠٠
١٠١
١٠٢
١٠٣
١٠٤
١٠٥
١٠٦
١٠٧
١٠٨
١٠٩
١١٠
١١١
١١٢
١١٣
١١٤
١١٥
١١٦
١١٧
١١٨
١١٩
١٢٠
١٢١
١٢٢
١٢٣
١٢٤
١٢٥
١٢٦
١٢٧
١٢٨
١٢٩
١٣٠
١٣١
١٣٢
١٣٣
١٣٤
١٣٥
١٣٦
١٣٧
١٣٨
١٣٩
١٤٠
١٤١
١٤٢
١٤٣
١٤٤
١٤٥
١٤٦
١٤٧
١٤٨
١٤٩
١٥٠
١٥١
١٥٢
١٥٣
١٥٤
١٥٥
١٥٦
١٥٧
١٥٨
١٥٩
١٦٠
١٦١
١٦٢
١٦٣
١٦٤
١٦٥
١٦٦
١٦٧
١٦٨
١٦٩
١٧٠
١٧١
١٧٢
١٧٣
١٧٤
١٧٥
١٧٦
١٧٧
١٧٨
١٧٩
١٨٠
١٨١
١٨٢
١٨٣
١٨٤
١٨٥
١٨٦
١٨٧
١٨٨
١٨٩
١٩٠
١٩١
١٩٢
١٩٣
١٩٤
١٩٥
١٩٦
١٩٧
١٩٨
١٩٩
٢٠٠

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾
 أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَوْمِ

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ لَذِئِرٌ مَّبِينٌ﴾ و بهر پاستی ئیمه نوحان ره وانه کرد بولای خزمان و تاقمی خوئی، دواپی نوح به وانی ووت: بهر پاستی من ترسینه ریکی ناشکرام بو ئیوه، رونی نه که موهه بوتان ریگه سزادانتان و ریگهی رزگارتان.

﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ که ئیوه هیچ شتی مه بهرستن مه گهر خوای تاك و تنهها و مه یکن به هاوبهش بوخوا له بهرستندا جگهی خوا، ههر خوایه شایه نی بهرستنبی، نه گهر خوا بهرستن ئیوه رزگارتان نه بی له سزای نازاردر، نه گینا خوا سزای زورگه و ره تان نه دا، وهك خوا نه فیه می:

﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ﴾ نوح ووتی به خزمانی خوی: بهراستی من نه ترسم بکه ویتنه سهر نیوه سزایه کی خاوه نازار نه گهر نیوه یهرده وامبن له سهر بی باوه ری و بت پهرستی. به کورتی نهو گهلهی نوح بت پهرست بوون، دواپی نوح به دوو ووشهی کورته ناموژگاری کردن که سهرچاوهی پهرستنی خوی مهزنه.

بۆزانیڭ: نوح (د) دووۋهه مین فروستادهی خواجه باس کرابئی له پاش ئادهمی باپیره گه وره ی نوح، پاش ئادهم (ئیدریسه). نوح کور ی لامیک کور ی متوشالیح کور ی ئوخنوح = (ئیدریس) کور ی ئەلیا کور ی مههلائیل کور ی ئەنوش کور ی ئادهم.

نوح به دريژى باسى كراوه له سوره تى نه نه عرافدا. له سوره تى هود. له سوره تى
 نه لم نمون. له سوره تى نه لشوعه را دا. له سوره تى نه لبه قهره. له سوره تى نوحدا.

تہفسیری زماناکوئی

لەم کاتەدا کە خوای مەزن باسی نوح پێغەمەرمان بۆ ئەکا، وای بە باش ئەزانم باسی ھەندێ شتی زۆر گرنگی دۆزراوەی میژوی و ئایینی بنوسم کە لە ئەوپەڕی گرنگیدانە ئەوەیش ئەمەیه، کە مامۆستای زۆر ئاین پەرورەر عەبدوللا زەھاوی دەری خستو، لە رۆژنامەی ئەلئەھرامی قاھیرەدا بڵاوکراوەتەووە لە لاپەرەی (٣) ی ئەو رۆژنامەیەدا لە رۆژی ١٧/١١/١٩٨٤ ئەمەش دەقی گۆرانی ئەو دەرکەوتووە لە زمانی عەرەبیەووە بۆ لای زمانی کوردی.

ئێستا زانای بەناوبانگی کە لە پورناسی عێراقی عەبدوللا زەھاوی لە ئەندەنە پایتەختی بەریتانیا، ئەژی و بەردەوامە بۆ ئەوەی ھەموو روی زەوی ناگادار بکا بە روداوێکی تازە. بە راستی ئەو مەزھەبە ھەلساو بە خوێنامادەکردن و خوێماندوکردن و کۆشەشەو، ماوەی دوو سالە لە مانا کردن و گۆرانی چەند تەختەیی بەنرخ (الألواح القیمة) خەریکە کە نوسراوەتە لەسەر زمانی نوح بە سروش و بە فەرمانی خوای بەرزو مەزن، ھەر و ھا سالیکی تری ماوە کۆتایی بەو گۆرانە بەیانی. لە پاش ئەوەی کە شارەزایی وەرگرتووە بۆ لای کردنەووەی گری کۆیرەیی ئەو گۆرانە (فک رموزها) لە زمانی مزماریەووە لە زمانی کوردیەووە کە ئەو گری کۆیرەیی بەو دوو زمانە نوسراوەتەووە.

بە راستی ئەو زانایە ھەرشتی لەو گۆرانە کۆتایی پێی بەیانی دای ئەنی لە یەکن لە گەنجینەکانی ئەندەندنا چونکە بە گۆیرەیی بیری خۆی گەنجیکە بۆ مەزھەبە نایەتە ژمارە.

بەر لەو باسەیش رۆن بۆوەتەووە کە ئەو تەختانە گەوگۆریان کردووە لە بارەیی ئەتۆم و ووزەیی ئەووەی (الذرة والطاقة النووية)، لەو باسەدا گەوگۆیشی کردووە لە توانای کاول کەریەکەووە کە بۆ زەوی پەیدا ئەبی بە ھۆی تەقینەووەی ئەتۆمەووە.

ئەمڕۆ ئەو تەختانە دەری خستو چەند شتی تری تازە کە لە ئەوپەڕی گرنگیدان. وەك

ئەمانەیی خوارەووە:

تەفسیری زمانکۆیی

به‌راستی نوح باسی ووشه‌ی قورئانی کرده به زه‌قی که قورئان نه‌فهرموی: به‌راستی نه‌مانی کیوه‌کانی زه‌وی که به وینه‌ی خوری هه‌لاجی کراویان لی دی له سوکی کی‌شانوه ته‌خت بونیان له‌گه‌ل زه‌وی که نه‌و روداوه به دریزلی له قورئاندا باسکراوه.

به‌راستی نوح رائه‌سپیژی که دوا‌ی مردنی له‌شه‌که‌ی بنیژی له‌گۆره‌که‌یدا روبه‌روی مه‌که، نه‌و فهرموده‌ی نوحه‌ی پیشش دروست کردنی که‌عه‌ بوه به‌نزیکه‌ی (۱۸۰۰) هه‌زار هه‌شسه‌د سال.

به‌راستی که‌شتی نوح له‌نگه‌ری گرتوه له‌دوا‌ی لافاوه‌که (التوفان) له‌سه‌ر کی‌وی (هه‌لجورد) یانی هه‌لگورد له‌باکوری کوردستانی عیراقدا، هه‌لگورد ناوی تازه‌ی نه‌وه کی‌ویه‌که باسی کراوه له‌قورئاندا به‌ناوی (الجودی). نوح چه‌ند پارچه‌یه له‌و که‌شتیه‌ی خوی به‌کاری هیناوه بو نه‌وه‌ی یه‌که‌مین خانوی پی دروست بکا، نه‌و خانوه‌یش هه‌ر نه‌و شوینه‌یه له‌شی نوحی تیدا شاراوه‌ته‌وه له‌پاش نه‌وه‌ی کۆچی دوا‌یی کرده. ژماره‌ی نه‌و که‌سانه‌ی رزگاریان بوه له‌گه‌ل نوحدا له‌لافاو چوار که‌س له‌نیرینه‌و شه‌ش که‌س له‌ژنان بویه‌که‌مجار.

عه‌بدو‌لا زه‌هاوی له‌باسه‌که‌یدا نه‌لی: به‌راستی که‌شتی نوح له‌نگه‌ری داکوتاوه له‌دوا‌ی شه‌ش رۆژ له‌و لافاوه‌که هه‌موو دانیش‌توانی روی زه‌وی داپۆشیوه له‌سه‌ر کی‌ویی (نه‌واخین) نه‌و کی‌وه‌نانوئراوه به‌و ناوه، چونکه‌ نوح پاش نه‌وه‌ی خوا رزگاری کرد له‌گه‌ل نه‌و که‌سانه‌ی له‌گه‌لی بوون و هاتنه‌ دهره‌وه‌ دلی کرایه‌وه‌و باوه‌ری زۆرتربو به‌خوا. له‌پاشا خوا‌ی گه‌وره‌ داوا‌ی کرد له‌نوح نه‌و کی‌وه‌ناوبنی به‌ناوی خویه‌وه. ووشه‌ی نه‌واخین پێک هاتوه له‌دوپارچه: (نوا) که‌ ناوی نوحه. (خین) یانی پێکه‌نین و دل کراوه. له‌قورئاندا ناوی نه‌و کی‌وه‌هاتوه به‌ (الجودی) که‌ که‌شتیه‌که له‌نگه‌ری له‌سه‌ر گرتوه. وه‌ک خوا نه‌فهرموی: (وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودَى) یانی که‌شته‌یه‌که راوه‌ستا له‌سه‌ر کی‌وی جودی. نه‌و کی‌وه‌نیستا ناوی هه‌لگورده‌که که‌وتۆته کوردستانی باکوری عیراق و باکوری شاری گه‌لا له‌به‌نزیکه‌ی شه‌ش میل، به‌رزایی نه‌و کی‌وه (۱۶) هه‌زار پیه،

یه که مین جیگه یه که نوح ئارامی تیدا گرتوه گوندی (رایاته) له باکوری کیوی هه لگورده وه به نژیکه ی چوار میل. به راستی نوح وه باسکرا پارچه کانی که شته یه که ی خوی به کارهینا بو سهرگرتنی خانویی که خوی له قورو بهرد دروستی کرد.

تهخته بزماریه کزنه کان ئه لئین: به راستی نوح پاش نهو خانوه که خوی دروستی کرد بوی دهر کهوت که نهو ناوچه یه که گوندی رایاتی تی که وتوه ناوچه یه کی داپوشراو چره بارانی زوره، هه وره گرمه و بریسکه و چه خاخه ی بهرده وامه و ره شه بای زوره، له بهر ترسی مناله کانی وازی لهو جیگایه هینا و جیگایه تری دوزیه وه له ته نیشتی خواره وه ی کیوی زینگه بگری له هه وای بای تیژو سهخت و په ناگاین، دوا یی خانویه کی دروست کرد له گال له، له دووای نهو بیش مناله کانی پینچ خانوی تریان دروست کرد له نژیک سهرچاوه ی ئاوێک لهو ناوچه یه بو خویان له نژیک خانوه که ی نوح و به دراوستی نوح. له بهر نهو ی نوح له پیش لافاوه که دا ناشی دروست نه کرد، دوا یی که رایه وه بو سهر بیشه ی خوی، ناشیکی بو خوی دروست کرد له نژیک سهرچاوه ی ئاوێک لهو ناوچه یه دا شوینه واری نهو ناشه ئیستا ماوه ته وه. لهو ته ختانه دا هاتوه:

مه که نهو روانگه یه یه کاتی نوح کوتایی به ژبانی هات و زانی له لایه ن پهروه ردگاری هه موو بو نه وه وانه وه نژیکه هه تا هه تابه خه ونی پيدا بکهوئ و بمرئ، رای سپارد که (ئیریانی) کوری بیخاته گوره وه له خانوی بیشه وه ی خوی که گوندی رایاته و دروستی کرد بو بوخوی، سهری گرتبوو به داری که شته یه که ی خوی، نهو یی راستی زنه که یشی که ناوی (ئه مننه یه) لهو خانوه دا نیژراوه.

ماموستا عه بدولا زه هاوی روی زور گه شایه وه و نه بووت: ئالییه دا موزده یه کی گه وره بو هه موو موسلمانان که به راستی نوح رای سپارد که روانگه که ی روبه روی مه که یی، تهخته بزماریه کان به ئاشکرا باسی نه کرد به هه موو دهر برینیکه وه ناوی مه که ی پیروز که نهو روداوه ماوه یه کی زور بووه بهر له دروست کردنی عه که، له پاشا مه که به (۱۸۰۰) سال دووای نهو روداوه دروست کراوه.

تهفسیری زمانکویی

قورئان له سهر زمانی نوح (القرآن علی لسان نوح).
 ههروهها ماموستا عهبدولا زههاوی له سهر باسه که ی خوی ئه پوا، ئه و ماموستا زور له
 خواتر سه روی زورتر ئه گه شیتته وه ئه لی: لیڕه دا موژدهیه تری زور گرنه بۆ هه موو
 موسلمانان که به راستی قورئان له سهر زمانی نوح به ئاشکرای بیاسی کردوه پیش ئه وهی
 سروش بیته خواره وه هبۆ سهر موحه مه د به هه زاران سال.

له دوای ئه وه که تهخته بزماریه کان باسی ئوتۆمۆو هیژه کاول که ره کانی کرد (الذرة
 والنواة والقوة التدميرية)، نوح ئه فهرموی له تهختهیه تر دا: گۆره کان له مه وپاش نامیننه وه
 له روی زهوی به هوی تهقینه وهی نه وه وهی، ئه و کاته زهوی و ئاوو زهریا کان هه موویان
 گهرم ئه بن و ئاگریان لی بهرز ئه بیته وه و گهرم و سور ئه بن، له وه و دووا زهوی وه ک مردار
 بۆ بۆگه نی لیدی. له پاشا نوح به رونی باس ئه کا دووا ی ئه وانه که شیوهی نه مان و
 کۆتایی ئاده میزاد له قورئاندا باس ئه کری، ئه و له ناوچونه ییش وینه ی له ناوچونی توفان نیه
 بۆ ئاده میزاد. به لکو له مه وپاش به هوی هیژیکی کاول که ری ئه بی. بیگومان زهوی له و
 کاته دا وه ک خوری هه لاجی کراوی پی دی، ئه و رستانه له قورئاندا هاتوون، وه ک
 ئه فهرموی: (كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ).

له چ جیگه یه ئه و لافاوه دهستی پی کردوه (أین بدأ الطوفان)

له باره ی دهست پی کردنی ئه و لافاوه که زهوی و ئه و شتانه ی به سهر زهویه وه بوون
 دای پۆشیون. له تهخته بزماریه کانه وه نوح ئه فهرموی: به راستی له و کاته وه زهوی
 دروست کراوه یه که مین شارئ لافا و قوتی داوه شاری ره سه (الرّس) که له قورئاندا باسی
 کراوه (قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ)، ئه و شاره ئه مرۆ که وتۆته ژیر گۆلاوه رۆچوه کان و
 زه لکاوه کانی (رئس العینه) له باشوری عیراقدا، ئه ویش ناوی تازهی (الرّسه) هوی
 ناوبردنی به و ناوه ئه وه یه که نه وه کانی نوح چونه وه بۆ ئه و جیگه یه جاری تری دوو هه م،
 ئه دیانزانی ئه و جیگه یه بو به هوی دهردی سه ری بونه وه ران و نه مانی ئاده میزاد، ئه وان ئه و
 ناوه یان به سهر دا بری، مانای ئه و رسته یه: به سه رهاتی راستی ئاده میزاد له ویدا شارا وه ته وه
 (الحقیقة تكون هنا).

ئەو کەسانە ی رزگاریان بوو لە گەل نوحدا (الَّذِينَ نَجَّوْا مَعَهُ).

ژمارە ی ئەو کەسانە رزگاریان بوو لە گەل نوحدا: لە پیاوان چوار کەس: سام. حام. اشر. ئیریانی کورانی نوح. لە ژنان شەش کەس: ئەمنە، ژنی نوح و خوشکی باوکی خۆی. چونکە لەو کاتەدا دروست بوە خوشکی باوکی خواست. عایشە. تارا. راعنا. شەرمەن. کچانی نوح. رۆباب کچی مەتای برای دایک و باوکی نوح.

ترساندنیک ی تر بۆ ئادەمیزاد (أَنْذَارُ آخِرٍ لِلْبَشَرِ)

نوح ئەلێ: هەمو ئادەمیزاد بە گەل و بە کار بە دەستە کانیانەووە بترسێنێن لە چەکی نەووە ی. لە خۆیان بایی ئەبن و سەریان لی تێک ئەچێ بە هۆی کۆشک و قەلاو تەلارە کانیانەووە، خۆای مەزن و بێ گەرد بە نوح، ئەفەر موی:

ئەگەر تۆ ئەو کەسانە بترسێی لەو لەناوچونە کە باسکران ئەلێن: چ کەسی ئەلێ ئەوانە پەیدا ئەبن بەبێ گومان؟ لەدوا ییدا تۆ بەو کەسانە بلێ: ئەو پرسیارانە لە مەویش ئاراستە ی من کراو لەو کاتەدا من ئیوهم ئەترسان بە لافاو، ئەو کاتەیش ئیوہ ئەتان ووت بەمن: چ کەسی ئەلێ ئەو لافاو پەیدا ئەبێ؟

عەبدوللا زەهاوی کۆتایی بە گۆرانکاری ووتە کە ی خۆی ئەهینی و ئەلێ: بەراستی من هیوام وایە بەناوی خوا و بەناوی نوح پیغمەرەووە کە ئادەمیزاد پیویستە ئەو ترساندە بە چاکی وەر یگرن بەبێ گالتە، ئادەمیزاد خۆیان ئەبن بە هۆی نەمانی خۆیان. ئەم ئەستیرە یە خوا بە خشیویەتی بەوان پیت و خواردە مەنی وای تێدا یە پیویستە لە سەر ئادەمیزاد خۆیان ماندو بکەن بە هۆی ئەو شتەووە لەزانین کە دراوہ بەوان و خزمەتی مرقایەتی پی بکەن. لە جیاتی ئەو ی کە شەیتانە کانی زەوی کاو لی بکەن و لەناوی بن خزمەتی مرقایەتی بە گشتی پی بکەن و زەوی ئاوەدان بکەنەو.

نوح باسی کردووە و پرایگە یاندووە کە لەو کاتە یشدا دەر فەت هە یە بۆ ناشتی لە نێوان گەل و کار بە دەستاندا ئەو ی شایستە بی بۆ زانایانی ئایینی و زانایانی مرقایەتی کە بزانی و ئاگاداری ئەو ترساندە بن کە خوا فەر مویەتی لەبارە ی ئەو شتەووە من ئە یلیم.

تەفسیری زمانا کۆبی

کوتابی به گورانکاری ماموستا عہدوللا زہاوی ہات لہ نوسراوہ بزماربہ کان بولای
زمانی عہرہ بی، منیش کہ دانہری نہم تہ فسیرہم دہقی نوسراوہ کہی ماموستا عہدوللا
زہاویم وەرگیراوہ لہ زمانی عہرہ بیہوہ بولای زمانی کوردی کہ زمانی زک ماکی نوح
پیغمبرہ ﴿ﷺ﴾

دوای نہوہی نوح گہلہ کہی خوئی ناگادار کرد و ترساندنی لہ سزای خوا، بو
روونکردنہوہی نہو سزایہ توشیان نہ بی لہ پاشہ پرودا نہ گہر خوا بہ تہ نہا نہ پەرستن، پیاوہ
گہورہو سہرؤ کہ کانیاں بروایان پی تہ ہیناو دژی و ہستان. و ہک خوا تہ فہر موئی :

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا
مِثْلَنَا وَمَا نَرِيكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا أَنْ كَابِدُوا
الرَّأْيَ وَمَا نَرِي لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾
قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى يَمِينٍ مِّن رَّبِّيَ وَءَاثَنِي رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِهِ فَعَمِيتَ عَلَيْكُمْ أَنْزَلْتُ مُكْرَمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾
وَيَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِنِّ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا
أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقُّو أَرْبِهِمْ وَلَكِنِّي أَرْكُمُ
قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طُرِدْتُمْ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا

أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي
 أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا
 لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

﴿وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا﴾ دوایی تاقمی لهسه رو که کانی
 تاقمه که ی نهوانه ی نهوتویان باوه ریان نههیناو ووتیان: ئیمه تو به هیچ نازانین مه گهر
 ناده میزادیکی وینه ی ئیمه نه پاشای و نه فریشته، هیچ ریژیکی زیاترت نیه بهسه ر ئیمه دا،
 چون تو له نیو ئیمه دا هه لژی ریراوی بو پیغه مه رایه تی. ئیمه چون بچو وکی تو نه کهین،
 بیریان له فهرموده ی نوح به باشی نه کرده وه .

﴿وَمَا تَرَاكَ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا لَنَا بَادِيءَ الرَّأْيِ﴾ وه ئیمه تو نابینین پهیره وی
 تویان کردبی مه گهر که سانیکی نهو تو دوای تو که وتوون به کهم کات بهرله بیر کردنه وه
 نهوانه له نیو ئیمه دا هه ژار وی ترخن و جولاو پینه چی و پیشه یان بی ترخه .

﴿وَمَا نَرَى عَلَيْكُمْ مِنْ فَضْلٍ بَلْ نُنْظَنُكُمْ كَاذِبِينَ﴾ وه ئیمه بو ئیوه هیچ گهره بی و
 ریژی نابینین بهسه ر ئیمه وه هه تا تو به ته نهها بیت به پیغه مه ر، هه تا بتوانی ناخوشی و نازار
 تووشی نهو که سانه بکه ی. وه لامی تویان نه دا وه ته وه، به لکو ئیمه گومان نه بهینه ئیوه
 دروژنن له داوای پیغه مه رایه تیدا و نهوانه یش دوای تو که وتوون دروژنن له باوه ر
 بی کردنی تودا وراست ناکه ن وپیوه بوون و له رو داماون. بیگومان پیوانی خاوه ن پله و
 ره گه زه پرست به چاوی بی ترخ ته ماشای هه ژاران نه که ن، کرده وی چاک لای بی باوه ران
 بوش و بی هوده یه، ئیر چون باوه ر به پیغه مه ران نه که ن که خاوه نی کوشک و ته لار نین .

﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ﴾ نوح
 به تاقمه کانی خوی فهرموو: ئیوه هه ووال بدن به من نه گهر من لهسه ر به لگه یه کی ناشکرام

له لایه ن په روه ردگاری خو مه وه وه به خشییستی به من ورپزی منی گرتبی به پیغه مه رایه تی وئیسلامه تی له لایه ن خو یه وه که من راست نه که م، نایا له و کاتانه دا نه تانه وی من چ شتی بکه م و داوی چ شتی له من نه که ن نایا نه تانه وی من واز له پیغه مه رایه تی به یم و بلیم به خوا من پیغه مه رایه تیم ناوی و به ناده میزاد رانا که یه نم په یامی تو .

﴿ فَعَمِيتُ عَلَيْكُمْ أَنْزَلْتُكُمْهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴾ دواپی نیوه کوپرایسی دراوه به سهر چاوه کانا تانا و پیغه مه رایه تی من لاتان داپو شرابی و نه توانن ریگه ی پی بدوزنه وه، نایا نه تانه وی نیمه نیوه ناچار بکه ین له سهر وهر گرتی نه و به لگانه و باوه به فروستاده یی من به ین و خوابنا سن که توانانان هدی به سهر یانا به وینه ی من و له کاتیکا نیوه نه و شتانه تان پی ناخو شیی ولاتان گرانی، نه و پیغه مه ره به و شتانه وه هاتوه ته خواره وه خو شتان ناوین، نه بی بزنان زو تان لی ناکری و خو تان سهر به ستن .

﴿ وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ ﴾ وه نه ی تا قمه کانی من: من داوا له نیوه ناکم له سهر را که یاندنی فرموده ی خوا هیچ داراییه هه تا گرانی له سهر تان گفتوگوی من، کری وپاداشتی من له سهر هیچ که سی نه مه گهر هر له سهر خوا به، پیغه مه ران داوی کری ناکه ن نه گهر راست بکه ن. به لام مفته خو ر و ده ست بر و دروژن نه و که سانه ن داوی دارایی و سامان له دانیشنوان نه که ن بو که یاندنی فرموده ی خواو پیغه مه ران. له م سهر دهمه ی نیمه دا نه و جوړه مرو فانه زوړن به تاییه تی نه و که سانه ی به ناو نه لین: نیمه خاوه نی ته ریقه تین، هندی به ناو زانای نایینی دوکانی ته لاق چا کر دنه وو نوشته نویسیان داناوه. بی باوه ران داویان کرد نوح باوه ران دهر بکا .

﴿ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ ﴾ وه نوح له وه لامی نه وانا فرموی: من که سانیکي نه و تو باوه ریان هیناوه راویان ناییم و دهر یان ناکم هر له به رنه وه ی هه ژار و بی سامان، هه ژاری لای خوابه گونا هانا ری، یادهر یان که م له سهر نه وه ی باوه ریان هیناوه. به راستی نه و که سانه به خزمه ت په روه ردگاری خو یان نه که ن له روژی دوا ییدا، هر خوا نه زانی به نیازی دلیان، پاداشتیان بداته وه به گویره ی باوه ری خو یان .

﴿ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴾ وه بهلام من نيوه به گهليكي نهران و گيل تهماشا نه كهم، نازانن بهو شتانه نه بنه هوئى سوودى نيوه، زور راسته مروف دوژمنى شتيكه نه يزاني .

﴿ وَيَقَوْمٌ مَّنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾ وه نهى تاقي من چ كه سيكه يارمه تي من بدا و قه ده غه ي بكا له من سزايه له لايه ن خواؤ بيت نه گهر من نه و باوه ردارانه راوبنيم و دهريان بكهم ؟ نايا دوايى بؤ نيوه ناموزگاري وهرناگون و له خوا ناترسن كه داواي دهركردنى نه و كه سانه نه كهن .

﴿ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي أَمْلِكُ ﴾ وه من به نيوه ناليم لاي من هديه گه غينه و دارايه كاني خواو خواوه ني جوړه ها سامان و نه يدهم به خوم و به و كه سانه ي پهيروى من نه كهن . بهلكو من مروفنيكم وهك نيوه و ناگام له نيازى دلى كه س نيه و، من نهو شتانه ي ديارنين و له بهر چاو نين نايانزانم و نايش ليم بهراستي من فريشتهم . بهلكو من مروفنيكم .

﴿ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَدْعُرِي اعِينَكُمْ لَنْ يُوْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا ﴾ وه من ناليم به كه سانكي نه و تو نيوه فهران نه ده ن به سهر يانا بي نرخی و به چاوى سو كه وه تهماشايان نه كهن خوا نابه خشي بهوان چاكه له ههردوو جيهاندا، خوا سهر يان نه خوا ياريده يان نه داو راغويان نه كا .

﴿ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ خوا زاناتره به شتي له دهرووني نه و كه سانه دايه له چاكه و له خراپه و نيازى پاك له وهر گرتنى بانگه وازى نوح بؤ لاي بهرستى خوا، نه گهر نه وه ي نيوه داواي نه كهن من بيكهم له گهل باوه رداران . بهراستي من له و كاته دا له سته مكاران نه زميرريم له خوم و له بونه وهران . بي باوه رپه به نامه كاني خوا .

له پاشا خواي مه زن باسى وه لامدانه وه ي گه لي نوحان بؤ نه فهرموى بهرانبهر به نوح :

قَالُوا يَنْحُوحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ

جَدَلْنَا فَأَيْنَا يَمَّا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٣٢ قَالَ

إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ
نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أُنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ
هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَبَهُ
قُلْ إِنْ افْتَرَبْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَجْحَرُونَ ﴿٣٥﴾

﴿قَالُوا يَا نُوْحُ قَدْ جَاءَ لَنَا خِطَابٌ﴾ تا قه کھی نوح ووتیان: نهی نوح:
به راستی تو دوژمنایه تی نیمهت کردو گفتوگوی زورت دژی نیمهت کردوه دوایی نهو
دوژمنایه تیهت زورت کرد وله نه ندازه دهر چوه .

﴿قَاتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ که واته تو نه و سزایه به لینی بی ته دهی و
هده شده بی ته که ی له نیمه بیهینه نه گهر تو له و که سانه ی راست نه که ی له به لینی خوتا .
﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ نوح فهرموی: به راستی نهو
هده شده منه هه رخا نهی هینی نه گهر ناره زوی هه بی زوتر بی یا درهنگ تر، نیوه
ناتوان په کی خوا بخدم و ریگه لهو سزایه بگرن، ناتوان له دهستی خوا هه لینی با پشان
وابی ژماره تان زوره .

﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أُنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ﴾
وه ناموژگاری من سوود به نیوه نابه خشی نه گهر من بهوی که ناموژگاری نیوه بکه م،
چونکه نیوه دلشان ره قهو ناوری ناده نه وه بو دوزینه وه ی راست و ناموژگاری سوودی بو
نیوه نابی نه گهر خوا بهوی نیوه له ریگه لادا و بنه برتان بکا بهوی سزای خویه وه، نیتر
من چاره نامینی. به لام هه رچهنده هه مووشتی به دهستی خوا به، بیگومان خوا ناده میزادی
سه ربه ست کرده وه نه قلی داوه تی بو هه لیژاردنی کرده وه ی چاک یا خراب، هه رکامیان
هه لیژری خوا نه وه یانی بو دروست نه کا.

﴿ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾ وهئیوه هه ربولای خوا نه گهرینه وه له پرژی دوایدا، پاداشتی هه مو کهسی نه داته وه به گویره ی کرده وه ی خو یان چاکی یا خراب .
﴿ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ﴾ به لکو تاقمه کانی نوح نه لین: نوح خو ی نه و شتانه ی هه لبه ستوه و سروه ی خوانیه، خوی مه زن نه فهرموی. که نه وه یان بو تو ووت له وه لامی نه واندا .

﴿ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَجْرِمُونَ ﴾ تو بلی: نه گهر من خو م نه و سروه م هه لبه ستی دوا یی له سهر من نه که وی به ته نها تو له ی نه و تاوان کرده ی من و، من بی زارم له تاوانی شتی ئیوه نه یکن له به دؤر خسته وه ی من و بوختان به من کردن که گویا من له خزمه وه سروه م هتاوه .
له پاشان خوی مه زن باسی به سهرهاتی نوح و گه له که ی نه کا، دوا ی نه وه ی گفتو گزی زور له نیوان نوح و گه له که ی روی داو نه فهرموی :

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ
فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَأَصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا
وَوَحِّينَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾
وَيَصْنَعِ الْفُلَكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا
مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُّقِيمٌ ﴿٣٩﴾

﴿وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾
 وه سروش نیرا بۆ لای نوح که به‌راستی که گه‌لی تۆ باوه‌رناهیته‌ی له‌مه‌و پاش مه‌گه‌ر
 که سیکه‌ی نه‌وتۆ باوه‌ری هینابی له‌مه‌و به‌ر ، دوا‌یی تۆ خه‌فه‌تبار مه‌به‌ به‌هۆی شتی‌که‌وه
 نه‌وان نه‌یکه‌ن له‌به‌درو‌خسته‌وه‌ی تۆو نازاردانی تۆو گه‌یاندنی په‌یامی خوا ، خ‌وای مه‌زن
 هه‌والی به‌نوح دا نه‌وشته‌ی ئی‌مه‌ به‌تۆمان سپارد کۆتایی پی‌هات و په‌یامی منتان گه‌یاند
 به‌وشیوه‌یه داوات لی‌کرا بوو . به‌لام نه‌وان وه‌لامی تۆیان نه‌دایه‌وه .

کاتی خ‌وای مه‌زن ویستی گه‌لی نوح بنه‌بر بکا فه‌رمانی دا به‌پیغه‌مه‌ری خ‌وی که‌شتیه‌ک
 دروست بکات بۆ خ‌وی و تا‌قمه‌ باوه‌رداره‌کانی . فه‌رموی :

﴿وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُفْرِقُونَ﴾ وه تۆ
 دروست بکه که‌شتیه‌ به‌ناگاداری ئی‌مه‌و له‌به‌رچاوی ئی‌مه‌ و به‌هۆی سروشی ئی‌مه‌ بۆ‌لای
 تۆ له‌چۆنیه‌تی دروست کردنی نه‌و که‌شتیه‌ به‌چ شیوه‌ یه‌ دروستی بکه‌ی تۆ گه‌فتو‌گو
 مه‌که‌ له‌گه‌ل من و داوام لی‌مه‌که‌ له‌باره‌ی که‌سانیکه‌ی نه‌وتۆ سته‌میان له‌خ‌ویان کردوه‌ و
 باوه‌ریان نه‌هینا که‌له‌وه‌که‌سانه‌ ببورم، بۆیان مه‌پا‌ری‌ه‌وه‌ به‌راستی نه‌وان نه‌خنک‌ترین به‌ئاو
 به‌هۆی فه‌رماندانی منه‌وه‌، ئی‌تر بائه‌وه‌که‌سانه‌ نزیک‌ترین خ‌زمی خ‌وت بن .

﴿وَيَصْنَعِ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأْ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ﴾ وه نوح ده‌ستی کرد
 به‌دروست کردنی که‌شتیه‌که‌ به‌و جو‌ره‌ی خوا فه‌رمانی پیدابوو، هه‌موو کاتی سه‌رو‌که‌کانی
 تا‌قمه‌که‌ی برۆشتایه‌ به‌لای نو‌حدا گالته‌یان به‌نوح نه‌کرد و پی‌ته‌که‌نین، نوح نه‌یفه‌رموو:
 من خ‌ۆم نه‌زانم چ شتی نه‌که‌م .

﴿قَالَ إِنْ سَخِرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ﴾ نوح فه‌رموی به‌تا‌قمه‌کانی
 خ‌وی: نه‌گه‌ر ئی‌وه ئی‌ستا گالته‌ به‌من نه‌که‌ن و نازانن من چ شتی دروست نه‌که‌م، دوا‌یی
 ئی‌مه‌یش به‌راستی گالته‌ به‌ئی‌وه نه‌که‌نین له‌کاتی هاتنه‌ خ‌واره‌وه‌ی سزا بۆ سه‌ر ئی‌وه هه‌روه‌ک
 ئی‌وه گالته‌ به‌ئی‌مه‌ نه‌که‌ن ئی‌ستا .

﴿ فَسَوْفَ نَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴾ له مه و دوا بهم
نریکه نیوه نه زان چ که سی له نیمه و له نیوه دیت بولای سزایه نابروی بباو رسوای بکا
له جیهاندا به خنکانی له نیو لافاودا، چ که سی نه پرژی به سهریا سزای به رده وام و پایه دار
له پاشه پرژدا و هه رگیز رزگاری نه بی له و سزایه له پرژی دوا ییدا .

گه لی نوح نه یان ووت: نیمه نه زانین سودی دروست کردنی نه و که شتییه چ شتییه،
به لام به گویره ی هه وه سی خو یان گالته یان به نوح نه کرد. به لام نوح بروای به خو ی هه بو
نه زانی نه نجامی کرده وه ی و باوه رداران چونه ؟ پاشه پرژی بی باوه رانیش چو ن نه بی .
لاوانی نه م سهرده مه یس له گالته کردنیان به تاین وینه ی بی باوه رانی نه و سهرده مه ن،
نه وه ته نه لین: نو یژ و پرژ و له خولی بیسته مدا باوی نه ماوه، گالته به و که سانه نه که ن
خاوه نی تاینی پاکن و نازان سودی په رستنی خوا چ شتییه، وینه ی گه لی نوح نه یان
نه زانین سودی دروست کردنی نه و که شتییه چ شتییه، به بی ناو چو ن دروست نه کری
هه تا توشیان به توشی نه و لافاوه بو. که واته پیوسته لاوانی نه م سهرده مه بترسن له سزای
خوا، نازان خوی گه و ره چ شتیکی لایه .

نوح به رده وام بو له سهر دروست کردنی نه و که شتییه به گویره ی ناموژگاری و
سروش خوی مدزن به باوه ری بیگومانه وه .

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ أَمِنَ وَمَاءَ أَمِنَ مَعَهُ ۖ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا
فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبْنَاهَا وَمُرْسَاهَا ۚ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ

تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ
فِي مَعَزِلٍ يَنْبُئِي أَرْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾
قَالَ سَاءَ وِئَالِي جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ
الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
مِنَ الْمَغْرِقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَأْ
أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ
بَعْدَ اللَّقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾

﴿ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ﴾ ههتا کاتی فەرمانی ئیمه رویشته بۆ سزادانی ئەو گەلە ی نوح، روی زەوی جوۆشی خوارد و ئاو لەروی زەوی لەهەمو لایە کەو هەلقولاً .
 بۆ زانین : ووشە ی (التَّنُّور) بەزۆر مانا هاتو ه : دەر کەوتنی روناکی بەیانی، ئەو شتە ی ئەوتۆ نانی تێدا ئەبڕژی ئەم مانایە بیرۆکە ی زۆرترینی زانایانە . بەمانا روی زەوی، زانایان لایان وایە لیڕەدا ئەو مانایە مەبەستە ، هەر کامیان بێ مەبەست ناگۆری، خواش ئەزانێ بەهەمو شتی .

﴿قُلْنَا اَحْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ وهئيمه به نوحان ووت: تو هه لښگره له نيو نهو که شتیه دا له هه موو جوړه گیاندارۍ سودۍ لی وهر نه گیری و له هه موو جوتی دووان نیریک ومییه که، خوی مه زن به میهره بانی خوی نهو گیاندارانه ی بو نوح کو کرده وه .
﴿وَاهْلُكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ وهه لیش بگره خیرانه کانی خوت نه وانه یان باوه ردارن مه گهر که سی که له و خیرانه ت پیش که وتبی له سه ری فرموده ی ئیمه و برپارمان دایې بو خنکاندنی به ناوو باوه ری نه هیئایې وه که ژنه که ی نوح و کوره که ی .

﴿ وَمَنْ آمَنَ ﴾ وههلهشی بگره لهنیو نهو کهشتیه دا کهسی باوهری هیناوه لهجگه ی خیزانه کانت .

﴿ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴾ وهباوهریان نههینابوو لهگهل نوحدا مهگر کهمیک لهگهله کهی خوی وهک ژنیکی تری و کورهکانی و (۷۲) کهسی تر لهوان .

﴿ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا ﴾ وهنوح فهرمانی خوی بهجی هیناو فهرموی بهوانه ی لهگهلیابون: تیوه بچه نیو نهو کهشتیه بههوی پیروزی ناوی خواو لهکاتی رپوشتنی کهشتیه که ولهکاتی وهستانیدا و لهنگهر نهگری، یانی بههوی هیرو توانای خواو نهو کهشتیه نهرواو نهیشهوستی .

﴿ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ بهراستی پهروهردگاری من لی خوشبوونی زوره بو باوهرداران، میهرهبان و خاوهن بهزهیه که رزگاریان بکا لهمهترسی نهو لافاوه .

﴿ وَهِيَ تَجْرِي فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ﴾ وهنهو کهشتیه نهرویشته بهسهر نشینهکانهوه لهنیو شهپوی ناودا کهوهک کیوهکان وایون ، لهو کاته تنگیه دا نوح بانگی کهنعانی کوری خوی کرد بهپهزارهوه وهک ، خوا فهرموی :

﴿ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا ﴾ وه نوح بانگی کوره کهی خوی کرد لهکاتیکا نهو کوره لهگوشهیه کی کهناردا بو بهتهنهایی: نهی کوری خوشهویستم: تو سواری کهشتیه که بیه لهگهل نیمه دا و باوهرپهینه بانهخنکی لهنیو ناودا .

﴿ وَلَا تُكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴾ وه کوری خوم تو لهگهل بی باوهرانددا مهبه و نهخنکی و نهمری. نوح نهیزانی نهو کوره ی بی باوهرو دوو پرووه .

﴿ قَالَ سَأُولَىٰ إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ ﴾ کوره کهی نوح ووتی: من لهمهوپاش پهناهبه بولای کیوی نهپاریزی لهناوو ناخنکیم، وای نهزانی نهوو گیرو گرفته توشیان نهی ناوه بهتهنها، نهی نهزانی هوی خنکان خهشمی خوایه لهبی باوهران و نهیهوی بهبریان بکا .

﴿قَالَ لَاعِصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ﴾ نوح فەر موی به کوره کە ی: ئەمڕۆ هیچ پارێزەر و پەنایە نیه رینگه بگری له فەرمانی خوا بۆ سزادان و خنکان به ئاو، کێوه کان هەر چه نده به رزبن رینگه له توانای خوا ناگرن مه گهر بۆ کەسی خوا به خشنده یی له گه ل کردیی و ویستی بیانپاریزی له ئاوی لافاو. که واته گرو گرفتیی ئیوه به هوی لافاو که وه نیه و پارێزەر هەر خوا به ته نها، هەر کەسی خوا میهره بانی له گه ل کردیی رزگاری نه کا .
﴿وَحَالِ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمَغْرِقِينَ﴾ وه که و ته نیوان باوک و کوره وه شه پۆلی ئاوی لافاو که، دوایی کوره کە ی نوح له ریزی نه و که سانه ی باوه ریان نه هیتابوو خنکا، نه و گفتو گویانه رۆشت له نیوان نوح و کوره کهیدا، وینه ی نه وه ی نه وان یه کجار زۆره له نیوان باوک و کورپی نه مۆدا له خوا یاخی بوون و برو به هانه ی پوچ دروست نه که ن و نازانن پاشه پۆز یان وینه ی نوح و کوره که یه تی .

﴿وَقَبْلُ يَأْرَضُ أُنْبَلِي مَاءَكَ وَبِاسْمَاءِ أَقْلِي﴾ وه بیژرا له لایه ن خوای مه زنه وه: نه ی زه وی: قوت به ده ره وه و هه لئێ مژه ناوه کە ی خۆت و نه ی ئاسمان: بگروه ئاوی خۆت و به سببی هاته خواره وه ی باران .

﴿وَعِغْضَ الْمَاءِ قَضَى الْأَمْرُ﴾ وه چوه خواره وه ئاو به زه ویدا و جی به جی کرا فەرمانی خوا که ویستبوی بنه بر کردنی گه لی نوح ورزگار کردنی نوح و خێزانه کە ی و باوه رداران .
﴿وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ﴾ وه که شتی که راوه ستاو له نگه ری گرت له سه ر کێوی جودی که نه یکی شاری موسله له باکوری عێراق، نه و کێوه که نیو نه راوه به جودی له بهر نه وه یه گه لی کورد ناوبراون به (گۆتی) دانیشتیوی ده وری نه و کێوه بوون له کۆندا، بۆ نه و مه به سته ته ماشای نامه ی جه مال بابان بکه به ناوی (أصول أسماو المندن والمواقع العراقیه) لاپه ره ی (۹۵ - ۱۱۶ - ۱۲۹) .

﴿وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ وه بیژرا له لایه ن خواؤ: دوربسی به دور بونی زۆر له میهره بانی خوا بۆ تاقمی سته میان له خۆیان کردو باوه ریان نه هیتاو هه میوان خنکان .

خوای مه زن کۆتایی به باسی نوح و لافاو و گه له کە ی نوح نه هیتی و نه فەر موی:

ته فسیری زمانکۆیی

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ
 ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ ﴿٤٥﴾
 قَالَ يَنُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ
 مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾
 قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
 تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَنُوحُ
 اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ
 وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ
 مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
 مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

﴿ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ النَّبِيَّ مِنْ أَهْلِي ﴾ وه نوح هاواری کرده
 بهروره دگاری خوی، دواپی ووتی نهی پهروره دگاری من: بهراستی نهو کورهی من
 هندیکه له خیرانه کانی من، تویش فهرموته خیرانه کانی تو رزگار نه کم له خنکان .
 ﴿ وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ ﴾ وه بهراستی به لئیدانی تو زور راسته، تو
 دادوه رترینی هه مو دادوه رانی، له هه مو زانایان زانتری و فهرمانی تو هه راسته
 و بیگومانه .

﴿ قَالَ يٰ نُوحُ اِنَّكَ لَئِْسَ مِنْ اَهْلِكَ اِنَّكَ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ ﴾ خوا فەرموی ئەوی نوح:
بەرپاستی ئەو کورە لەخیزان و هاو نایینی تۆ نیه، لەو کەسانە نیه خوا بەلێنی دابی رزگاری
بکا، چونکە بەرپاستی ئەو کورە خواوەنی کرداریکی چاک نیه، خیزانی پیغمەهران پیوستە
پیاو چاک و لەخوا ترسین، باوەکو لەرەگەزیشدا دووربن لەپیغمەهران .

﴿ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ﴾ دواوی تۆ داوا مەکە لەمن شتی نەزانی چاکە یا
خرایە، مەیلی باوکایەتی پال بەتۆوە نەیت ئەو داواوەم ئی بکە، لەو راپستیهو رۆن
نەبیتەو ئەو پەيوەندیە لەنیوان باوک و برادایە بەهۆی بی باوەرپەووە لەهەک نەبچرین. پشت
و رەگەز لای خوا باوی نیه و بەهیچ شتی دانانری بۆیە خواى مەزن قەدەغەى کرد
لەنوح پارانەووی بۆ کورەکەى کەباوەری نەهیتابوو، عەلى کورپی نەبو تالیب ئەلی:
دۆستی موحمەد کەسێکە پەپرەوی خوا بکاو بپەرستی باوەکو لەویشەو دووربی،
دوژمنی موحمەد کەسێکە بی فەرمانی خوا بکا، باوەکو خزمی نزیکیی .

﴿ اِنِّیْ اَعْظُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجَاهِلِیْنَ ﴾ بەرپاستی من نامۆزگاری تۆ ئەکەم و لیت
قەدەغە ئەکەم لەو کەسانەى چاک و خراپ نەزانن رلەبارەى ئەو پرسیارەتەو بۆ ئەو
کورەبی باوەرەت، داواى شتی بکە خوا بریاری دابی بیکا لەخنکاندنی کورپی بی باوەرەت.
﴿ قَالَ یٰ اَرْبُّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْأَلَکَ مَا لَیْسَ لِیْ بِهِ عِلْمٌ ﴾ نوح ووتی: ئەوی
پەرورەدگاری من: بەرپاستی من پەنانه گرم بەهۆی تۆوە کەمن داواکەم لەتۆ شتی من
نەزانم ئەو شتە چاکە یا خرایە، کەتۆ بتهوی شتی بکەى من داواکەم تۆ ئەو شتە نەکەى .

﴿ وَاِلَّا تَغْفِرْ لِیْ وَتَرْحَمْنِیْ اَكُنْ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ ﴾ وەنەگەر تۆ لەمن خۆش نەبی و
بەخشندهیم لەگەڵ نەکەى من لەو کەسانە ئەم زانیان بەخویان گەیاندهو، ناوەرۆکی ئەو
نایەتە ئەوپەری ترساندنە لەخواى گەورە، ئەوپەری پارانەوویە لەلایەن پیغمەهریکەووە کە
گوناهی ئی ناوەشیتەووە، پیوستە ئیمە بەو هەموو کردەووە خراپانەووە خۆمان ئەیزانین بەو
فەرمودەیه تەمی خوا ربن ووانەى ئی وەرگرین .

پرسیار/ چوڼ خوای گه وره و به به زه یی منالائی بی گونا له گه لی نوح و له گیانادارانې بی تاوان همویانی له ناو برد ؟

وه لّام/ زانایان وه لّامی زوری نه و پرسیاره یان داوه ته وه، نه وه یان جیگه ی متمانه بی نه مه به: که خوای مه زن خاوه نی همو شتی که، نه وه ی بیه وی بیکا نه یکا ونابی پرسپاری بکری .

﴿قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ﴾ بیژرا له لایه ن خواوه: نه ی نوح: تو دابه زو و بیره خواره وه له نیو که شتی که دا بو سهرزه وی به ئاسایش و به ناشتی بزی له لایه ن ئیمه و به چه ن دین فیه رو پیت و پیروزی له سهر تو بی به زور یونی منالو نه ته وه کانت له مه و دوا، هتا به ئاده میکی دوو هم بنا سرت .

﴿وَعَلَىٰ آمَمٍ مِّن مَّعَكَ﴾ وه نه و ئاسایش و پیروزی له سهر تا قمی کیش بن له گه ل تو ن و باوه ریان هیئا نه ته وه له دوا ی نه وه هتا روژی دووایی

﴿وَأَمَّمْ سَمْتَهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه چه ن دین تا قمی تر له مه و دوا په یدا نه بن ئیمه به خوشی نه یان ژین. له جیهاندا به روژی فراوان و سامانی زور، له پاشا له لایه ن ئیمه وه توشیان نه یی سزایه کی خاوه ن ئازار له روژی دوا یدا به هو ی بی باوه ری و بی فهرمانی خوا، وه که گه لی عادو سه مود و بت په رستانی تر .

﴿تِلْكَ مِنْ آيَاتِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ نه و هه و اله ی نوح و به سهرهاتی گه لی نوح هه ندیکه له و هه و لانه ی نادیارین و نه یی بوه ئیمه نار دومانه بولای تو به سروش به هو ی جیره نیله وه، نه تو و نه تا قمه کانی تو نه و هه و لانه یان نه زانیوه به رله ره وانه کردنی سروش بولای تو .

﴿فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ دوا یی تو ئارام بگره و خوړا گر به له سهر نه و شتانه ی توشی تو نه بن له لایه ن قوره یشیه کانه وه به هو ی گه یان دنی ئایینی خوا به وان. هه روه که نوح خوړگو خاوه ن ئارام بوو له سهر نازاری گه له که ی خو ی. به راستی پاشه روژی چاک و رزگار بوون بو نه و که سانه یه خو یان نه پارژن له گونا و له بت په رستی و بی باوه ری و له خوا نه تر سن وینه ی نه و که سانه باوه ریان هیئا وه .

باسکردنی لافاو: وهنبی هدرهتهنها نامه نایینه کان باسیان کردبی، بهلکو باسی نهو
 لافاوهی کاتی نوح زانایانی تر دهستیان که وتووه له تهخته کانی (الألواح) بابل
 وناشوریه کان که نه وانیش باسی لافاوی کاتی نوحیان کردوه (۲۱۰۰) دووه هزارو سه د
 سال بهرله دایک بوونی عیسا، زانایان گومانیان نیه که گهلانی رابورددویش وینهی
 گهلانی هیندوستان و یونان و چین و بهرازیل و جگهی نه وانیش باسی نهو لافاوهیان
 کردوه هدرچه نده جوره جیاوازش له نیوان باسه کانداهیه، بهلام له ناوهر و کدا ههمویان
 وهک یه کن، نهبی بزاین باسی نهو لافاوه بو ته می کردنی ناده میزاده له سهر سته م کردن .

وَإِلَىٰ عَادٍ

أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَبْقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ
 غَيْرُهُ إِن أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَبْقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ

أَجْرًا إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

وَيَبْقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
 عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا

مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ

بِتَارِكِي ۚ الْهِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

إِن نَقُولُ إِلَّا أَعْرَبْنَاكَ بَعْضَ الْهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ

وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِّنْ دُونِهِ فَكِدُونِي
جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُم مَّا
مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنِّي عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

﴿ ٥٦ ﴾

﴿ وَاٰلِٓ عَادٍ اٰحَاۡمُهُمْ هُوۡدًا قَالَ يٰۤاَقۡوَمُ اعۡبُدُوۡا اللّٰهَ ﴾ وەئیمە رەوانەمان کرد بۆلای گەلی
عاد هودی برای پشتی و نیشتمانی خویان ووتی : ئەى خزمانى خۆم ئێوه خوا بەتەنها
بپەرستن . لەباسى مانای نایەتى (٢٦) ی سوره نى ئەلئەعرافدا باسى هود بەدرێژى کراوه
لە گەل جیگەى گۆرە کەیدا، یە کەمین کەسە بەزمانى عەرەبى گفتوگۆی کردوه ..
ئەو گەلەى هود بت پەرست بوون، هود داواى لى کردن خوا پەرستن ووتی :
﴿ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِن أَنتُمْ إِلَّا الْفٰتِرُونَ ﴾ نیه بۆ ئێوه هیچ خواىە شایانى پەرستن
بیت جگەى خوا مە گەر ئێوه تاقمیکى درۆزن و بوختان چىن . بەدلسۆز یەوه بەوانى
ووت :

﴿ يٰۤاَقۡوَمَ لَا أَسْأَلُكُمۡ عَلَيْهِۤ اٰجۡرًا ﴾ ئەى خزمانى خۆم : من داواناکەم لەئێوه هیچ کرى
یە لەسەر گەیاندى پەيامى خوا ، بەلام پێویستە هەموو پێغەمەرى گەلى خۆى ناگاداربکا
کە هیچ شتیکى لەجیهاندا ناوى ، بۆ ئەوهى نەبیت بە جیگەى گومان ، نیازی پاك بۆ
دانىشتوان رۆن بکاتەوه .

﴿ إِنۢ أَجۡرِيۤ اِلَّا عَلَى الَّذِیۡ فَطَرَنِیۡۤ اَفَلَا تَعۡقِلُوۡنَ ﴾ کرى و مزەى من لەسەر هیچ
کەسى تێە مە گەر لەسەر کەسیکى ئەوتۆیە بەتوانای خۆى منى دروست کردووه لەسەر
نایىنى پاکی خۆى و بێزارم لەبت پەرستى .

نایا ئیوه بو تیناگهن و ووردنابنه وه له سهر به سهرهاتی گهلی نوح و ته می خوارنابن ؟
 نه و گهله ی هود پیشه یان کشت و کالو دانه و یله چاندن بوو، پیوستیان به دانه و یله ی زور
 هه بوو. کاتی وه لامی هودیان نه دایه وه خوا بارانی لی گرتنه وه و توشی گرانی بون،
 ژنه کانیشیان منالی نه نه بو، نه زوکی توشی ژنه کانیان بوو بویه هود فهرموی به گهله که ی.
 ﴿وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾ و نه ی خرمانی
 من ئیوه داوای لی خوشبوون بکه ن له پهره وردگاری خوتان له پاشا ئیوه بگه رپنه وه بولای
 خواو له گونا هه کانتان په شیمان ببنه وه، نیازی خوتان خاوین بکه ن، نه گه ر ئیوه نه و کارانه
 بکه ن پهره وردگار نه بیژی و نه بیژی به سهر ئیوه دا بارانی زور و به خور و په یتا په یتا
 له کاتیکا پیوستیان به باران هه بی بو سه وزبونی دانه و یله کانتان .

﴿وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾ و ه خوا زور نه کا بو ئیوه دووچه نانه ی
 نه کاته وه هیژی تر له گه ل نه و هیژه ئیستا ئیوه هه تانه یانی به ربوبی کشتو کالتان و
 منالتان دوویات نه کاته وه، ئیوه واز له و شته مه هین من بانگی ئیوه ی بو نه که م و
 به رده وام مه بن له سهر کردنی تاوانی خوتان و گونا هه کردن .

﴿قَالُوا يَا هُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ﴾ تا قمه که ی هود
 ووتیان: نه ی هود: تو به به لگه یه کی رون و راستیه وه نه هاتوی بولای ئیمه له سهر
 پیغه مه رایه تی خوت هه تا ئیمه دوا ی تو بکه وین و، ئیمه به گفتوگوی تو واز له پهرستی
 خوا کانی خومان ناهین دوا ی خوا به کی ته نها بکه وین .

﴿وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ و ه ئیمه باوه ر به تو ناهین وه نه و که سانه ی په پره وی تو
 یان کردوه ئیمه په پره وی تو ناکه ین، چونکه تو مرو فیککی وه که ئیمه شایسته ی نه وه نیت
 باوه ر به تو بکه ین و داوی تو بکه وین .

﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا غَيْرُكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ﴾ ئیمه له باره ی تو وه هیچ شتی نالین
 مه گه ر نه زانین هه ندی له خواکانی ئیمه توشی تو یان کردوه نه خوشه یکی خراب له شیتی
 وگیلی، چونکه تو جنیوت داوه به و خوا یانه ی ئیمه .

﴿ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَ أَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِهِ ﴾ هود ووتی:
به‌راستی من خوا نه کهم به‌شایهت و نپوهیش شایهتی بدهن به‌راستی من بیزارم و دورم
له‌شتی نپوه نه‌یکه‌ن به‌هاوبه‌ش بو خوا له‌جگه‌ی خوا .

﴿ فَكَيْدُنِي جَمِيعًا ثُمَّ لَسْتُ ظَرُوفٌ ﴾ دواپی نپوه و خوا کانتان به‌همه‌موتانه‌وه فیلی خوتان
به‌کار بهین بو من و چیتان له‌لایه به‌کاری بهین بو له‌ناوبردن من له‌پاشا مؤله‌تی من
مده‌ن و من دوا مه‌خن .

﴿ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هِيَ آخَذَ بِنَاصِيهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ به‌راستی من نیشی خوم هم‌واله‌ی لای خوام کردوه پدروهردگاری من
و پدروهردگاری نپوه، هیچ شتی نیه له‌گیانداران پروا به‌سر زه‌ویدا مه‌گر خوا به‌ته‌نها
خواه‌نیه‌تی به‌همو جوړی و به‌ناره‌زووی خوی هه‌لی نه‌سورپنی ورامیان نه‌کا له‌سر
کاری بیه‌وی، هیچ که‌سی خواه‌نی قازانج نیه نه‌بو خوی و نه‌بو جگه‌ی خوی. به‌راستی
پدروهردگاری من له‌سر ریگه‌ی راست و دادپه‌روه‌ریه، هه‌ر که‌سی په‌نای بو بیا په‌نای
نه‌دا .

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ
رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ
﴿ ٥٧ ﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِّنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿ ٥٨ ﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ جَدِّ جَحْدُ وَإِيَّاكَ
رَبِّهِمْ وَعَصُوا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿ ٥٩ ﴾ وَاتَّبِعُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا

بَعْدَ الْعَادِ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾

﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا رَسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ﴾ دوايي نه گهر ئیوه واز بهیئن له باوه رهینانو پشت بکهنه په یامی خوا، دواي به راستی من رام گه یاندوه به ئیوه شتی من نیراوم له لایه ن خواوه بهو شته وه بهیئم بو لای ئیوه و بیتان پر اگه یه نم .

﴿وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا﴾ وه په روه ردگاری من دانه ئی له جیگه ی ئیوه گه لیکی تر جگه ی ئیوه، دارایی و سامانی ئیوه به وان نه به خشی، کومه لیک نه بن چاکتر له ئیوه و دروستیان نه کاو، ئیوه هیچ زیانی به په روه ردگاری من ناگه یه نن به هو ی واز هینان یان له په یامی خوا و باوه رهینان به خوا .

﴿إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِیظٌ﴾ به راستی په روه ردگاری من ناگاداره به سهر هه موو شتیکا و به نیازی هه مو یان نه زانی، کرده وه ی ئیوه له و په نهان نیه و بی تاگانیه له پاداشت دانه وه تان .

﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ وه کاتی فه رمانی ئیمه چوو بو لای سزادانی گه لی عاد و بو بنه بر کردنیان، ئیمه هودو که سانیکی نه وتو باوه ریان هینابوو له گه لیا رزگارمان کردن به هو ی به خشنده یی و به زه یی له لایه ن ئیمه وه بو رزگار کردنی نه وان له سزای جیهان .

﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ وَتِلْكَ آيَاتُ رَبِّهِمْ﴾ وه ئیمه باوه ردارانمان له گه لی عاد رزگارکرد له سزایه کی زور قورس وگران له روژی دوایدا و، نه وه هو زه ی عادبون باوه ریان به نیشانه روونه کانی په روه ردگاری خو یان نه هینابوو، هودیان به درو خسته وه که ئیستا گوړه کانیان نیشانه یان دپاره له چو لایی نه حقا فدا .

﴿وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه گه لی عاد بی فه رمانی پیغمه ره کانی په روه ردگاری خو یان کردبوو، په پره وی فه رمان و کاری هه مو زور داریکی یاخیان نه کرد گوی یان له راستی نه نه گرت و، له م جیهانه دا

ته فسیری زمنا کوی

وله روزی دوایدا دواى شتى كه وتبون كه هوى له ناو بردنيان و بى به شېوون له به زه بى
خوا له هه ردوو لا يانا.

﴿إِلَّا أَنْ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادِ قَوْمِ هُودٍ﴾ نيوه ناگداربن و بزائن به راستى
گهلى عاد باوه ريان به په روره دگارى خويان نه هينابو بزيه تووشى سزاي خوايون، ناگداربن
و بزائن دورن به دوربوني ته واو له به زه بى خوا گهلى عادى تا قمى هود.

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ
يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ
وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ
﴿٦١﴾ قَالُوا يَصَلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ
نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ﴿٦٢﴾
قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّي وَءَاتَنِي
مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي
غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾

﴿وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ وه نيمه ره وانه مان كردبوو بزوای
سه مودی دانېشتوانی حيجر برای پشتي خويان نهك برای تايني سالح ووتی: نهى خزمانی
خوم نيوه خوا به رستن و به ته نهاى دابنين.

﴿ مَالَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ ﴾ وەبۆ ئیوە نیە هیچ خواپە شایانی پەرستەن بێ جگە ی خواپە تاک و تەنھایی، خوا ئیوەی دروست کردووە لەزەوی و لەو نادەمە ی لەزەوی دروست کراوە. بەتایبەتی لەو تۆوەی ئیوە ی لی پەیدا نەبێ، ھەموو بونەو ھەری لەئادەمیزاد و لەئازال و درەخت و گز و گیایا راستەو خۆیان بەھۆی شتی تر ھەو لەزەوی دروست کراون و تەمەنیشی بێ بەخشیون و، داوی کردووە لەئیوە تەمەنی خۆتان بەسەر بێدە لەزەویدا و ئاوەدانێ بەکەنەووە تەمەن درێژی بەئیوە بەخشیووە بۆ ماوەیە لەزەویدا دانیشن و داوی بەجێ بەیەلن بۆ تاقمی تر، بۆیە:

گێڕاوە تەو پاشایانی فارس روبرای زۆریان ھەلکەند و درەختی زۆریان ناشت و تەمەنی زۆریان بێ درابوو کەچی ستەمکاربون، بۆ ئەو مەبەستە پرسیاریان لە پێغەمبەرێ کردلە و کاتەدا لەو بارە ی ھەو، خوا سەروشی بۆ نارد، ئەوان زەوی ئاوەدان ئەکەنەووە داوی بەندەکانی تر لەویدا ئەژین بەخۆشی.

﴿ فَاسْتَفِرُّوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴾ داوی ئیوە ی گەلی سەمود داوی لی خوشبوون بکەن لەخوا لەبۆ گوناھە کانتان، لەپاشا ئیوە بگەرێنەووە بۆلای و پەشیمان ببنەو، بەراستی پەرورەدگاری مە زۆر نزیکە لەو کەسانە ی بە ئومیدی لی خوشبوونی خزان، وەلامی ئە و کەسانە ئەداتەو لەخوا ئەپارێنەو.

﴿ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا ﴾ خەزمانی صالح ووتیان: ئە ی صالح: بەراستی جیگە ی ئومیدبووی لەئیو ئیمەدا بەرلەووە ی تۆ ئەم کارە بلاو بکەیتەووە بتهوی بێ بەپاشای ئیمە و پرس بێ کراوی ئیمە.

﴿ اتَّهَنَّا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُوا آبَاؤُنَا ﴾ ئایا تۆ ئەتەوی قەدەغە ی بکە ی لەئیمە کە ئیمە پەرستین شتی باو بایرانی ئیمە ئەو شتەیان پەرستووە پشت لەدوا ی پشت، چون ئیمە وەلامی تۆ ئەدەبنەو.

﴿ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴾ وەبەراستی ئەو شتە ی تۆ ئەیلێ ئیمە ئەخاتە گرمان و نازاری دەرون و گومانە کە ی ناشکرایە.

تەفسیری زەمانکۆبی

﴿ قَالَ يَا قَوْمِ اَرَأَيْتُمْ اِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً ﴾ سالح فدرموی :
 نهی خزماتی من : نایا ئیوه ههوال نهدهن بهم نه گهر من له سهر به لگهی راون و راستیم
 له لایه ن په روه ردگاری خومه وه و خوا داییتی به من میهره بانی و پیغه مه رایه تی له لایه ن
 خویه وه و فدرماتی بی دایم بانگی ئیوه بکه م بولای په رستی خوا یه کی ته نها .
 ﴿ فَمَنْ يَنْصُرُونِي مِنَ اللَّهِ اِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُوْنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴾ دواپی چ که سیکه
 یاریده ی من بداو فریام بکه وی نه گهر من بی فدرماتی خوا بکه م له بهر دلی ئیوه و په یامی
 خوا رانه گه یه م ، دواپی په پره وی کردنی ئیوه هیچ شتی بو من په یداناکا جگه له وه ی زیان
 له خوم بده م به بوچ کردنه وه ی شتی خوا به خشویه مه به من و خوم پیشانی سزای بده م
 یه وه ی نه و شته ی ئیوه داوای نه که ن .

وَيَقَوْمٍ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ ءَايَةٌ
 فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي اَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوْهَا بِسَوْءٍ فَيَاْخُذَكُمْ
 عَذَابٌ قَرِيْبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِيْ دَارِكُمْ
 ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعَدُّ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ
 اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا
 وَمِنْ خِزْيٍ يَّوْمَئِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿٦٦﴾ وَاَخَذَ
 الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا الصَّيْحَةَ فَاصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ جِثَمِيْنَ
 ﴿٦٧﴾ كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا اَلَا اِنَّ ثَمُوْدَ كَفَرُوْا رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا
 لِّثَمُوْدَ ﴿٦٨﴾

﴿وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ﴾ وهنه‌ی خزمانی من: نه‌مه هوشتریکه دروستکراوی خویابه له‌سهر شیوه‌ی جگه‌ی هوشترانی تر دروست کراوه بو ئیوه‌ی تیدایه به‌لگه‌و نیشانه‌ی رون و کاری په‌کنهر. دروست کردنی نه‌و هوشتره له‌وه‌وه‌هاتوه گه‌له‌که‌ی داوایان کرد له‌سالح که له‌و به‌رده هوشتری بیته‌ده‌روه، سالح داوای کرد له‌خواو خوایش مه‌به‌سته‌که‌ی هینایه‌دی.

﴿فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾ دواپی واز له‌وهوشتره به‌پین بابو‌خوی بخواو بله‌وه‌ری‌له‌گژوگیای زه‌وی و بخواته‌وه ناوی زه‌وی و، ئیوه‌ نازاری مه‌ده‌ن و زیانی به‌ئیوه‌ ناگه‌یه‌نی و بابو‌خوی بله‌وه‌ری و ئیوه‌ هیچ خراپه و نازری به‌و هوشتره مه‌گه‌یه‌نن له‌کوشتن و جگه‌ی کوشتن، دواپی ئیوه‌ تووشی سزایه‌کی زور نریک و کوتوپر نه‌کا.

﴿فَقَعَرُوهَا فَقَالَ لَمَتُّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ دواپی گه‌له‌که‌ی هوشتره‌که‌یان سه‌ربری، دواپی سالح فه‌رموی: رابویرن و بژین له‌خانه‌وه‌کانی خوتانا ماوه‌ی سی‌روژ له‌دواپیدا ئیوه‌ له‌ناوئه‌جن.

﴿ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ﴾ نه‌وسزایه‌ی نه‌وتو خوا به‌لینی پی داوه‌و دووای سی‌روژ دیت بو لاتان و دروی تیدانایی و ناگه‌رینه‌وه.

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا لَنَجِّنَا صَالِحًا وَالدِّينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ دواپی کاتی‌هات فه‌رمانی ئیمه‌ بو سزادانی نه‌و که‌سانه و یستمان له‌ناویان به‌ین، ئیمه‌ سالح و که‌سانیکی نه‌وتو باوه‌ریان هینابو له‌گه‌لیانا رزگارمان کردن به‌هوی میهره‌بانی و به‌خشنده‌یی خو‌مانه‌وه له‌جیهاندا.

﴿وَمَنْ خِزْيَ يَوْمَئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ وه‌رزگارمان کردن له‌ناپروچوون وله‌رسوایی هه‌ردوو جیهان و له‌جیهاندا له‌ناوه‌چوون و له‌پاشه‌روژیشدا سزای گه‌وره‌ترین نادری به‌راستی په‌روره‌دگاری تو زور به‌توانایه و زور به‌ده‌سه‌لآت به‌و رزگاررکردنی دوستانه‌ی خو‌یی و بو له‌ناوبردنی دوژمنانی ناین.

﴿ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴾ وه که سائیکی نهوتو
سته میان له خویمان کرد دهنگیکی زور سخت و تیژ گرتی له لایه ن جبره ئیله وه ، دوایی
له نیو شاره که یانا که وتن به ده ما به مردووی .

﴿ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ﴾ به ویندیه کی وایان لی هات که هه رگیز له و شاره دا نه بوین
و مایه وه له ویدا نه بوین .

﴿ أَلَا إِنَّ تَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْدًا لَتَمُودَ ﴾ ئیوه ناگاداربن ویزانن به راستی ناقمی
سه مود باوهریان به پوره روره دگاری خویمان نه هینا ، ناگاداربن دورن به دوربون له بهزه بی خوا
ناقمی سه مود .

له پاشا خوای مه زن باسی به سه رهاتی ئیبراهیم و لوت نه کا و نه فهرنوی:

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى قَالُوا
سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيدٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا
رَآ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَأَمْرًا تُقَائِمَةٌ
فَضْحَكْتَ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾
قَالَتْ يَوَيْلَئِي ءَالِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا
لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهَ
وَبَرَكْنَاهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾

﴿وَلَقَدْ جَاءَ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى﴾ بهراستی چون بۆ لای ئیبراهیم بهموژدهدان کۆمهلی نیراوه کانی ئیمه له فریشته کان ههتا موژدهی خوش بدهن به ئیبراهیم و ژنه که ی که خوی مهزن کورپکیان نه داتی که ناوی بنین ئیسحاق و دواپی ئیسحاق یه عقوب . نه وهی شایانی باسی نهو فریشتانه له سی که مژ نه برون .

﴿قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ﴾ له پیشه وه فریشته کان به ئیبراهیمیان ووت: سلّو وناشتی ئیمه له سه رتۆ بی ئیبراهیم له وه لامی فریشته کاند ووتی: ناشتی و بی وهی له سه ر ئیوه بی. ﴿فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِینٍ﴾ دواپی ئیبراهیم نه وه ستا و به په له بۆ یانی هینا گویره که یه کی برژاو به گهرمی که خوشترین خوارده مه نی بو که خوانیان راخست و خوارده مه نیه که یان دانا له سه ری ده ستیان بۆ نه برد .

﴿فَلَمَّا رَأَى أَن يُدْبِرَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَّرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ دواپی کاتی ئیبراهیم بینی نیراوه کانی ده ست دریز ناکه ن بۆ لای خوارده مه نی گوشتی نهو گویره که یه نهو کاره ی نه وانی بی ناخوشبو که نای خۆن، وه که وه ترس له وان که نازاری بدهن .

﴿قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ﴾ ووتیان تۆ مه ترسه بهراستی نیراوین بۆ لای تا قمی لوت که به فه رمانی خوا سزایان بدهین به وجۆره ی فه رماغان پی دراوه ، ئیمه نازرمان بۆ تۆو تا قمی تۆ نابی .

﴿وَأَمْرَأَتُهُ فَاثِمَةٌ فَضْحَكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمَنْ وَرَاءَ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ وه ژنه که ی ئیبراهیم وه ساتبو له و دیوی په رده وه و گوپی گرتبو له گفتو گو یان، دواپی له نه مانی ترس له سهریان له خوشیا نا پی که نی و له خوشی بنه بر کردنی نهو گه له داوین پی سه ی لوت . دواپی ئیمه ی فریشته موژده مان دا به ژنه که ی ئیبراهیم به وه ی خوا کوری نه داتی به ناوی ئیسحاق و دواپی کوری تری نه داتی به ناوی یه عقوب .

﴿قَالَتْ يَا لَوْلَا الْإِلَهُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ ژنه که ی ئیبراهیم ووتی: نه ی هاوار بۆ من جیگه ی سه رسورمانی منه، نایا من چۆن منالم نه بی و من پیره ژنیکی نه زۆک و له و ته مه نه دام منالم بی به گویره ی ناسایی و نه وه ش میرده که مه

له‌ته‌مه‌ندا گه‌یشتوه‌ته‌کاتی پیری وله‌پی‌اوه‌تی که‌وتوه، زانایان نه‌لین: ته‌مه‌نی ئی‌براهیم (۱۲۰) سال بو ته‌مه‌نی خاتون سارای ژنی (۹۰) سال. بۆیه‌ ووتی: به‌راستی نه‌و موژده‌دانه‌ له‌باره‌ی منال بوونی منه‌وه‌ شتیکی سهر سورینه‌ره‌ به‌گویره‌ی سروشت.

﴿ قَالُوا أَتَعْجَبْنَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ﴾ فریشته کان ووتیان به خاتون ساری ژنی ئیبراهیم: ئایا تو سهرت سورئه مینی له کارو فرمانی خوا، خوا ویستی ههرشتی بکا ئه فهرموی: بیه نهوشته بیه کوتوپر ئه بی .

﴿ رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴾ میهه بانی و به خشندهیی خواو
 بیت و پیروزی له سهر ئیوه بی نهی خانه دانی پیغمهر، بهشتان له پیاو چاکان نه بری هه تا
 رۆژی دواپی، خویشان خاوهنی بیت و پیروزی و نهوی زۆربن، ههروایش بوو خوای
 گه وره نهوی زۆری پی به خشین و زۆریان کران به پیغمهر و ئیبراهیم به ئاگر نه سوتا،
 له نهوی ئیبراهیم گه وره ترینی هه مو بونه وهران خوای مه زن دروستی کرد که موحه مه دی
 کوری عه بدولایه. به راستی خوا خاوهنی هه مو چاکیه و شایانی هه مو سوپاسی که
 له نه نجامی نه و هه دا چاکه ی زۆری بی ژماره ی به خشیوه به به نده کانی خوئی، خاوهنی
 گه وره یی و سه خاوه ته. که واته جیگه ی سهر سورمان نه که خوا چاکه بدا به هه مو که سی
 و داوای بکا له خوا و بزائن بهو چاکیه .

فَلَمَّا ذَهَبَ

عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوَاعِ وَجَاءَهُ الْبَشَرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ

قَدْ جَاءَ أَمْرُكَ وَإِنَّهُمْ لَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾

﴿ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ ﴾ دواپی کاتی رویشت و لاچو ترس له لایه نه
ئیراهیمه وه له باره ی نه خواردنی گوشتی گویره که که وه میوانه کانی ناسی و زانی ئیشیان
چیە .

﴿ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى ﴾ وه چو بۆلای ئیراهیم موژده دان به کور و کوره زایه و خاتون
سارای ژنیشی دلشادبوو بهو موژدهیه . به لآم نه وه بو به سزادانی گه لی لوت دل گرانبون .
﴿ يَجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴾ ئیراهیم دهستی کرد به گفتو گو کردن له گه ل نوته ره کانی
ئیمه له باره ی سزادانی تا قمی لوت وه . زانایان نه لاین : چۆن ئیراهیم تووانی نه و گفتو گو یه
له گه ل په زه وه رد گاری خو ی بکا ؟

له وه لآمدا زۆربه ی زانایان و پیشه وای رازی و خاوه نی ته فسیری مه نارو ووتویانه : نه و
گفتو گو یه له بهر تا قمی نه بو به لکو له بهر لوت بو وه ترسا وه له گه ل تا قمه کهیدا تووشی
سزا بی .

هه ندی تر له زانایان نه لاین : هیچ جیا وازی نه له نیوان گفتو گو کردن له باره ی لوت وه وه
له نیوان تا قمی لوت . به لآم له بهر نه وه بو هه تا به ته وای پروا پهیدا بکا له و کاره خراپه ی
نه وان که به جوړیکه ئومیدی چاک بوونیان لی ناکری . له بهر نه ویشه به راستی گفتو گو
کردن له گه ل خوا دا بو لا بردنی سزا یادو ور که و تنی گونا هو بی فره مانی نه ، به لکو
پیچه وانه که ی راسته ، نه و دا وایه ش دل نه رمی و به زه یی نه به خشی ، بۆیه خوا باسی ئیراهیم
نه کا به چاکه و نه فره رمی :

﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيتٌ ﴾ به راستی ئیراهیم مرو فیک بو په له ی نه کرد وه
تۆله بسینی له که سی خراپه ی له گه ل بکا ، خه فه تی زۆری نه خوارد بو ئاده میزاد بی فره مانی
خوا بکه ن ، روی بۆلای خوا نه کرد به ته نها .

﴿ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا ﴾ . فریشته کان ووتیان : نه ی ئیراهیم : تو واز به ته له و
گفتو گو یه ، دا وای هیچ شتی مه که له باره ی سزادانی گه لی لوت وه وه و به زه ییت به وانا
نه یه ته وه . ئیمه فره مانان پی درا وه .

﴿إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾ به راستی فەرمانی خوای پهروه ردگاری تو هاتوه بۆلای له ناوبردنی گهلی لوت، داواو پارانه وهی تو بۆ ئه و سزایه ناگه ریښه وه، چونکه نه وان بهرده وامن له سهر کرده وهی خرابی خوین .

﴿وَأَنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ﴾ وه به راستی دیت بۆلای ئه و گهله سزایه کی نه گهراوه ، پارانه وهی توو جگه ی پارانه وه بی سوده .
له پاشا خوای مدزن هه وال ته دا به چونی فریشته کان بۆلای ی لوت، پاشا رۆشتیان له لای ئیبراهیم، باسی ئه و شتانه یش ته فهرمو ی له نیوان لوت و فریشته کاندایه وراو نه بیژی و نه فهرمو ی :

وَلَمَّا
جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا
يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَتَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ
﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَنَعْلَمُ مَا نُرِيدُ
﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنِّي بِيَكُمُ قُوَّةٌ أَوْ إِيَّايَ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا﴾ وه کاتی نیراوه کانی ئیمه چون بۆ لای لوت کهوته نیو خه فته وه به بونه ی هاتی نیراوه کانه وه و نازاری بی گه یشت

و، دلی بههاتی نهوان تهنگبو بهجوری گرانو هه لگرتنی نهو خهفته و توانای نه مابو.
له باسی نایهتی (۸۰) ی سورهتی نه لئه عرافدا باسی نه وه مان کرد که لوت برازای
نیبراهیمه و دانیشتی رۆژ هه لاتی نه ردهن بوه .

نهو گه له ی لوت یه که مین نه ته وه بوون چونه ته لای پیاوان بۆ کردنی نهو کاره
خراپه ی له جگه ی ژنان، نهو کاره خراپه یان نه کرد له گه ل پیاوان به ناشکرای، هه ر که سی
وه لای نه دانا به وه به زۆر خوسیان نه داو سواری نه بون با میوانیش بوایه زۆریش به ریز
بوایه .

هه ر له بهر کردنی نهو کاره خراپه و ناره وایه کاتی فریشته کان چون بۆ لای لوت له سه ر
شیوه ی لارانی جواندا لوت ترسا گه له که ی ده ست دریزی بکه نه سه ریان و نه توانی
بیانپاریزی بۆ به زۆر دلی تهنگبو .

﴿وَقَالَ هَذَا يَوْمَ عَصِيبٍ﴾ وه لوت فه رموی: نه م رۆژه رۆژیکی زۆر سه خت و گرانه
لای من به جۆری که له توانای هیچ که سی کدا نیه بهر که ی نهو کاره بگری .

﴿وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ﴾ وه تاقمه که ی لوت چون بۆ لای خانه که ی لوت زۆر
به گورجی رایان کرد و په له یان نه کرد بکه نه لای خانه که ی بۆ کردنی نهو کاره ناههواره
له دلیانابو، وایان نه زانی نه م جار هیش وهك جارانی پیشوه کهس نیه بهر نه گاریان بکا.
﴿وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ وه له پیش هاتی نهو فریشتانه نهو گه له
نهو کاره خراپ و بیزلیکرا وانه یان نه کرد و نه م جار هیش وایان نه زانی نه و فریشتانه منالی
جوانن، هیچ نه رخیکیان بۆ پاشه رۆژ دانه نا .

﴿قَالَ يَأْقُومُ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ﴾ لوت فه رموی: نه ی تاقمه که ی خۆم:
نائه وانه که چه کانی من ئیوه نه مانه تان بو ی نه مانه پاکترن بۆ ئیوه له پیاوان و ماره یان بکه ن
و بیان که ن به ژنی خۆتان، مه به ستی لوت له و کچانه کچانی گه له که ی بون، چونکه
هه مو پیغه مه ری بهرام بهر به گه لی خۆی وهك باوکیان وایه هه مویان وینه ی کور و کچی
نهون، نهو کاته دروست بووه ژن ماره بکری له بی باوه ران.

﴿ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْرُونْ فِي ضَيْفِي ﴾ دواپی ئیوه لهخوا بترسن وکاری قیزهون مه کهن و ئیوه من شهرمهزار و رسوا مه کهن لهبارهی میوانه کاغهو، دهستی ناپاکیان بو درپژ مه کهن وریژیان لیگرن .

﴿ أَلَيْسَ فِيكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴾ ئایا بو نیه لهنیو ئیوه دا پیاویکی ژیر و شارهزا راغویتان بکا بولای راستی و بتان گیرپتهوه له کردهوی قیزهون .

﴿ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكُمْ مِنْ حَقٍّ وَ إِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ ﴾ تاقمی نوح ووتیان بهراستی تو زانیوته ئیمه هیچ پیوستیکمان به کچه کانی تو نیه، ماره برین و چونه لای ژنان ریگهو رچهی ئیمه نیه و چونه لای پیاوان ریگهی ئیمه یه و، بهراستی تو نه زانی ئیمه چ شتیگمان پیوسته، ئیتر گفتوگوی تو نرخ یی نیه لای ئیمه .

بو زانین: مرؤف که ریگهی بو بهرللا کرا له ویزدانی خویشیانا له هیچ کەسی نه ترسان و خوی بهنایین و مرؤفایه تیه وه نه بهست شهرمی نامینی و خواوهن هیچ رهوشتیکی چاک نابی. که واته ئاره زووی ههرشتی بکا نه بکا، وینهی گهلی لوت لهم سهردهمه ی ئیمه دا یهک جار زوره، بینگومان خوای گه وره ههتا ماویه مؤله تیان نه دا، دوربی یانزیک بهتوله و پاداشتی کردهوی خویانیان نه گه یه نی، بهتایه بتی کار به دهستانی نه مسردهمه بهرپرسیار یاسای خوا نابزه زین . لوت که بوی ده رکهوت ناموژگاری کردن سودی بهوگه له ناگه یه نی روی کرد بولای میوانه کانی .

﴿ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ ﴾ لوت فهرموی به میوانه کانی: بهراستی نه گهر بوم هه بوایه هیزیک بهرانبهر بهم گه له نه م خسته کار بو پاراستی ئیوه لهوان .

﴿ أَوْ آوَى إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴾ یا په نام نه برد بولای گوشه یه کی سهخت له پیاوانی بههیز و نازا له ههر هوزی بوایه و نه چومه لایان بو پاراستی خوم و بو پاراستی ئیوه، بهلام ئیوه نه زانن که من بهم شیوه یه م ئیوه نه م بینن و ئیوهش ژماره تان که مه ههتا یاریدهم بدهن، دؤست و کهس و کاریشم که مه له سه رمان هه لیده نی. که واته داوای لی بوردن ده کم .

کاتی فریشته کان ناخوشتی و خهفه تیان له لوته وه بینن کاتی ئه وه هات نه و مه بهسته نه پتیه بوی ره وانه کراون ده ری برن، موژده یان به لوت دا بهم چوار مه ژده یه: (۱) نهوان

نیراوی خوان. (۲) بی-اوه-ران به-ئاواتی پیسی خو-یان ناگه-ن. (۳) خوا-نه و گه-له
بنه-پ-نه کا. (۴) خوا-ی مه-زن خو-ت و خیر-انه کانت رزگار نه کا، وهک نه فهرموی:

قَالُوا

يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ
مِّنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَ أَنْكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا

مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا

حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ

وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾

﴿قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ﴾ نیراوه کانی خوا ووتیان: نهی لوت: به-راستی نئمه

نیراوی په-روه-دگاری توین، بو سزادانی نه وان هاتوین، دلت به-هیر بی و نئمه بو
رزگار کردنی خو-ت و خیر-انه که-ت هاتوین.

﴿لَن يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾ نه و تا-قمه ناگه-نه لای تو به-جوړی بتوان نازاری تو بده-ن، خو-ت

بگره و له-نئمه مه-ترسه و قابی خانوه که-ی خو-تانیان بو بکه-روه، دواپی هاتنه ژووره وه و
چاویان نهی نه-بینی، وینهی کوپړ چوونه دهره وه و هاواریان نه کرد و نه-یان ووت: خو-تان
رزگار بکه-ن. به-راستی جادو گه-ران له-خانوی لوتان.

﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾ دواپی تو له-م شاره به-جوړه

دهره وه به-خو-ت و خیر-انته وه به-به-شیک له-شه ودا وه روژ نه-بیته وه، هیچ به-کی له-نیوه ناوړ

بۆ پاشه وهی خۆی نه داته وهو نه نواری بۆ دووای خۆی. هیچ کهسی له خهزانه کانت به جی مه یه له .

﴿ إِلَّا أَمْرًاكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ ﴾ مه گهر ژنه که ی تو نه بی، به راستی توشی نه و ژنه نه بی نه و شته ی توشی نه و گه له نه بی و نه ویش وه ک بی باوه رانی تر له ناو نه چی. لوت به دل ته نگیه که وه فهرموی: چ کاتی له ناو نه چن، نیراوه کانی ووتیان:

﴿ إِنْ مَوْعَدُهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴾ به راستی کاتی سزادانی نه و گه له ده ست پنده کات له سه ره تای به یانی وه، ئایا کاتی به یانی نزیک نیه. به لئ: زۆر نزیکه، وه ک خوا نه فهرموی:

﴿ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا ﴾ دوای به یانی کاتی هات فهرمانی ئیمه بۆ سزادانیان له کاتی دیاری کراودا و بنه بریان بکهین ئیمه سه ره وه ی شاره که مان خسته ژیره وه ی و ژیرا و ژوورمان کردن، هه موو دانیش توانی له ناو چون .

﴿ وَآمَطْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سَجِيلٍ مَنضُودٍ ﴾ وه ئیمه رژاندمان به سه ریا پارچه پارچه ی نه و شاره دا و به سه ر نه وانه یانا چوبونه ده ره وه بۆ کاروان به ردی ره ق له گلی سۆر کراوه ی وینه ی خشتی سوور یه ک له دوای یه ک و به بی و وچان نه رژا به سه ریا نا .

﴿ مُسَوِّمَةٍ عِنْدَ رَبِّكَ ﴾ نه و به ردانه دیاری کرابون و نیشانه کرابون له لایه ن په ره و ردگاری توو به نیشانه یه کی دیاری کرا و تایبه تی که هه ره یکه یان جیگه یه کی تایبه تی بۆ دیاری کرابو که له و جیگه یه دا. خوای مه زن بت په رستانی مه که هۆشپار نه کاته وه که دوور نیه به راستی نه وه ی تووشی گه لی لوت بوه توشی نه وانیش بیی، وه ک نه فهرموی:

﴿ وَمَاهِي لِلظَّالِمِينَ بَعِيدٍ ﴾ وه ها تنه خواره وه ی وینه ی نه و به رده دورنیه بۆ سته م کارانی مه که یش بیه خواره وه .

بۆ زانین: هه موو سته مکارانی ته م رۆژه له رووی هه مو زه ویدا نیشانه ن بۆ هاته خواره وه ی سزا له ئاسمانه وه، باسته م لی کراوان راپه رن و خوایش یاریده یان ده دا کۆشک و ته لاریان ژیرا و ژوور بکه ن به وینه ی گه لی لووتیان بیی .

ته فسیری زما کۆبی

بەپراستی خواى مەزن کاتى وىستى سزا گەلى لوت بەدا فەرمانى دا کەزەوى
بومەلەرزەيە کى زۆر بەھىز و ناھەموارى لى پەيدا بى. بەلى: ئەو ھەو چىايە کى ناگر
لەزەويدا تەقيەو، شارە کەى لەبىج دەرھىنا، سەرەو ھەو خوارەوى بەدانىشتوان و کۆشک و
تەلاربانەو ھەو رۆچون، لە کاتى تەقيەو ھەى شارە کەيان بەردى گراوى ئەچو بەئاسماندا بەھوى
ئەو ھىزەو کە خوا داى نابوو لەنيو زەويدا، پەيتا پەيتا بەردە گەرم ئەرژا بەسەر
شارە کەدا، دوورنە دەرياچەى لوت جىگەى ئەو شارەبى، ئەو شارە سى رۆژ لە
بەيتو لوقە دەسەو دوورە .

خواى مەزن لەپاش بەسەرھاتى گەلانى رابوردو باسى بەسەرھاتى شوەيب و
گەلە کەى ئەکا .

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ

شُعَيْبًا قَالَتْ يَقُومُ عِبْدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ

وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُّكُمْ بِخَيْرٍ

وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَقُومُ

أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا

النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتَوْفُوا أَلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ

بِحَفِيزٍ ﴿٨٦﴾

﴿وَالِی مَدَیْنِ اَحَاهُمْ شُعَیْبًا﴾ وهئیمه ره‌وانه‌مان کرد بۆلای دانیش‌توانی مه‌دیه‌ن شو‌عه‌یی برای خو‌یان، نه‌و شاره‌ نیو نراوه به‌ناوی مه‌دیه‌نی کوری ئیبراهیم. زانایان بۆ ره‌گه‌زی شو‌عه‌یب بیران جیا‌وازه. هه‌ندیکیان نه‌لین شو‌عه‌یب کوری نویل کوری ره‌عویل کوری عینا کوری مه‌دیه‌ن، هه‌ندی لایان وایه کوری نووه‌یب کوری مه‌دیه‌نه، هه‌ندی تریان نه‌لین: کوری عینای کوری مه‌دیه‌نه.

﴿قَالَ یَا قَوْمِ اعْبُدُوا لِلّٰهِ مَا لَکُمْ مِنْ اِلٰهِ غَیْرَهٗ﴾ شو‌عه‌یب فه‌رمووی: نه‌ی تا‌ق‌می من: ئیوه‌ خوا به‌رستن بۆ ئیوه‌ نیه‌ هیچ‌ خوا‌به‌ شایانی به‌رستن بی‌ جگه‌ی خوا. نه‌و گه‌له‌ی شو‌عه‌یب له‌ کیشانه‌و پی‌وانه‌دا زۆریان بۆ خو‌یان نه‌برد و که‌میان به‌جگه‌ی خو‌سیان نه‌دا، شو‌عه‌یب دوای داوا‌کردنی به‌رستی‌ خوای لی‌ کردن، داوا‌یشی لی‌ کردن واز له‌و ره‌و‌شته‌ خرا‌به‌ به‌یتن و فه‌رمووی:

﴿وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ اِنِّیْ اُرَاکُمْ بِخَیْرِ وَاِنِّیْۤ اَخَافُ عَلَیْکُمْ عَذَابَ یَوْمٍ مُّحِیْطٍ﴾ وه‌ئیه‌ به‌شی ئاده‌میزاد که‌م مه‌که‌نه‌وه‌ له‌پی‌وانه‌و کیشانه‌داو که‌میان به‌دنه‌ی. به‌راستی من ئیوه‌ وانه‌بینم به‌چاکه‌یه‌کی گه‌وره‌وه‌ نه‌ژین و له‌هه‌رزانی‌دان و دارایی زۆرتان هه‌یه‌ و پی‌وستیان به‌که‌م کردنه‌وه‌ی مافی ئاده‌میزاد نیه‌ که‌ نه‌و کاره‌ خرا‌به‌ بکه‌ن و من نه‌ترسم له‌سه‌ر نه‌و کاره‌ خرا‌به‌ ئیوه‌ نه‌یکه‌ن توشی سزایه‌ ببن چوار ده‌ورتان بگری و بنه‌بربن نه‌گه‌ر به‌رده‌وام ببن له‌سه‌ری.

﴿وَيَا قَوْمِ اَوْفُوا لَکَیْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ وه‌ئیه‌ با پی‌وانه‌و کیشانه‌تان ته‌واو‌بی به‌جو‌ریکی داد‌په‌روه‌رانه‌ و هه‌ریه‌که‌ مافی خو‌ی بدریتی، دوای قه‌ده‌غه‌کردنی که‌م کردنی پی‌وانه‌و کیشانه‌ فه‌رمان‌یشی پێ‌دان بۆ ته‌واو‌کردنیان به‌داد‌په‌روه‌رانه‌ بۆ باش‌تر په‌یوه‌یستیان به‌ ته‌واو‌کردنیانی.

﴿وَلَا تَنْجَسُوا النَّاسَۤ اَشْیَآءَهُمْ﴾ وه‌ ئیوه‌ مافی ئاده‌میزاد که‌م مه‌که‌نه‌وه‌ له‌داراییه‌کانیان. له‌به‌رته‌وه‌ی نه‌و گه‌له‌ به‌رده‌وام‌بون له‌سه‌ر نه‌و کرده‌وه‌ خرا‌به‌ خوای مه‌زن سی‌ جار نه‌و قه‌ده‌غه‌کردنه‌ی دوو‌پات کرده‌وه‌ هه‌تا نه‌و فه‌رمانه‌ به‌هێ‌زتری بۆ واز‌هێ‌نان له‌و‌کاره‌ خرا‌به‌ نه‌گینا ناوه‌رو‌کی نه‌و ر‌ستانه‌ هه‌م‌ویان یه‌کن.

﴿وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ وهئوه بالو مه كنهوه خراپه ی كيشانه و پتوانه لهزه ويدا له كاتیکا ئیوه بتانهوی خراپه كه ربن و واز له خراپه كردن نه بهرن و رېگه له دانىشتوان بگرن و دارایی نه وان داگیر بكن .

﴿بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا نَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيضٍ﴾ شتى خوا نه بهيلىته وه بو ئیوه له قازانج دواى ته و او كردنى پتوانه و كيشانه چاكتره بو ئیوه و پیتی زوتر نه بی ته گهر ئیوه باوه رتان به خوا هه بی و، من خراپه ی ئیوه ناپارێزم و كرده وه كانتان ناژمیږم و دواى پاداشتان بده مه وه . من ته نها فه رمانی خوا به ئیوه رانه گه یه نم و ناموژگاریم له سه ره وه بهس .

بو زانین: ته گهر ئیمه و وردینه وه له میژووی گهلانی پېشو، له پرووداوی ئهم سه رده مه ی خویشمان و وردینه وه بو مان رو ن نه بیته وه هوی هه مو ناژاوه یه له پرووی زه ويدا شارذنه وه داگیر كردنى سامانی ئاده میزاد و زهوت كردنى ماف و دارایی هه ژاران ه كه به و بو نه وه كه میك له سه ته مكاران نه به نه خاوه نی سامانی ززر مافی دانىشتوان بی شیل نه كهن، كار به ده ستان و چلكاو خوړه كانیان نه به نه خاوه نی ده یان كوژك و ته لار . به لایم به هه زاران ئاده میزاد به و بو نه وه بی خانو و بی ده رامهت و بی نان به سه رگه ردانی نه سوړپته وه . ناوه روكی مانای نه و ئایه تانه نه وانه مان بو رو ن نه كه نه وه .

قَالُوا يَشْعِيبُ أَصْلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ

تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ

إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ

كُنْتُ عَلَى يَمِينٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ

أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَاجُكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ

مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

وَيَقَوْمٍ لَا يُجِرُ مَنَّاكَ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنْكُمْ
بَبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾

﴿قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصْلَاكَ تَأْمُرُ أَنْ تَذُكَّ مَا يَعْذُ آبَاؤُنَا﴾ گهلی شوعهیب ووتیان: نهی
شوعهیب: ئایا نوژی تو فرمان نهدا به ئیمه کهواز بهتین له پهرستی شتی باو پایری ئیمه
نه پهرستن؟

﴿أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مِثْلَ مَا نَفْعَلُ﴾ یا که ئیمه واز بهتین له کردنی شتی تاره زوومان
هه بی بیکهین له داراییه کانی خو مان، به گویره ی گفتوگری تو ئیمه قازاخی زور نه کهین بهر
جوژی تاره زوومان هه بی.

﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾ به راستی تو مروفتیکی هیمنو ژیری. که واته تو چون
به ئیمه نه لئی، به لای ئیمه تو بووی به پیاوکی گیل و ریگهت لی تیک چوه، هه رکه سی
باوه ری به خواو به روژی دوا بی نه بی نوژی نه کا به جیگه ی گالته کردن به نوژی که ران.
بیگومان شوعهیب یه کی بو له نوژی که ران، بو به خزمه کانی ووتیان به شوعهیب، ئایا
نوژی که دت فرمانت بی نهدا که ئیمه نه و کارانه نه کهین.

له و ئایه ته ی پیشودا نه مانه مان بو روون ده بیته وه: که په یامی پیغه مه ران هه ربه ته نه ا
به جیه تانی دور شمی ئایینی نه. به لکو هه موو شیوه یه کی کز مه لایه تی و زانیاری و ئابووری
و بهرگری و رامیاری نه گریته وه به مه رجی دژی ئاین نه بن. یاسای پیغه مه ران مافی
ئاده میزادی دیاری کردوه له هه لسان و کرده ویا له زانیی روژانه یا. نابی ده ست دریتی

ته فسیری زمانا کو بی

بکریتە سەر مافیان، قەدەغەشی کردوو زیان بەدانیشتوان بگەیه نری نەلەیه کێکیان و نەلە زۆریان لە لایەن هیچ کەسێک و هیچ لایەنیکەو، رونیشی کردووەتەو گەورەترین دوژمنی پێغمەران و نوێژکاران و پیاوچاکان ئەو کەسانەن دارایی زۆریان کۆ کردووەتەو بەفیئەل و بەدەست برین و دەست خستە، ژیانی پاشەپوژی هاو نیشتیمانان بە گوێرە ی هەوەسی خرابی خۆیان .

تایینی ئیسلام دژی سەرمایەداری و سۆشیالیستە. یەكەمیان لەبەرئەوێ كۆمەڵێكی كەم مافی زۆربەى نیشتمانان داگیر ئەكەن و بێبەشیان ئەكەن لەپیت و فەرى نیشتمانی خۆیان. دووهمیان لەبەرئەوێە نرخ بۆ تاكەكەس و گشت ئادەمیزاد دانائین، هەموو دانیشتوان خاوەنى هیچ جوړە دارایی و سامانی نین و بەنانەسكى ئەژین.. بەلام تایینی ئیسلام ئەیهوێ گری كۆپڕەى هاو نیشتمانان بكرێتەو پیت و دەست كەوتى نیشتمان بەدیه كسانى بەش بكرێ بۆ هەمو لەنیو دانیشتوانا، هەموو ناخۆشى هاو نیشتمانان رێگەى لی بگری لەلایەن كار بەدەستانەو، هیچ گیانەوهری بێ بەش نە كری لەپیتی نیشتمان، ئیتر خاوەنى هەر پلەیه بن. خزم بن یاییگانه، هاوئایین بن یانه.

﴿ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي ﴾ شوعهيب فہرمووی: ئەي تاقمى من:

ئایا ئیوھ ھەوال ئەدەن بەمن ئەگەر من لەسەر ڕێگەی ڕون یم لەلایەن پەرورددگاری
خۆمەوھ بەجۆریکی شایستە و بچیتە میشکەوھ بروام پێ ئەکەن یانە ئیوھ چ شتیکتان لەمن
نەوی، ئەو شتە ی بۆ خۆم پێم خوشی بۆ ئیوھش پێم خوشە .

﴿وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ وہ پھر وہ ردگاری من لہ لایہن خویہ وہ روزی بہ خشیوہ

بهمن و دارایی و سامانی ره‌وای داوه بهمن به‌یّ ئه‌و‌ی دهستی هیچ که‌سی بېرم و پی‌وانه‌و کی‌شان‌یش ناته‌واوبکه‌م، له‌ گه‌لّ ئه‌و هم‌و چاکه‌و میهره‌بانیه‌دا ئایا شایسته‌یه من فه‌رمان نه‌ده‌م به‌ئی‌وه واز له‌بت په‌رستی به‌یئن، له‌ ده‌ست برینی دانیش‌توان کۆ‌تایی به‌یسنن. پی‌شه‌ی پی‌غه‌مه‌ران ئه‌و‌یه فه‌رمان بدا به‌چاکه‌و به‌قه‌ده‌غه‌کردنی خراپه‌. من له‌خۆمه‌وه فه‌رمان ناده‌م و له‌لایه‌ن خ‌وای گه‌وره‌ به‌سروش بۆ‌م دی.

﴿وَمَا أَرِيدُ أَنْ أَخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ إِنَّ أَرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ﴾ و همن نامهوی که من پیش ئیوه بکهوم بۆلای شتی، ئیوه لهوشته قهدهغه بکهوم و من بهتهنها داگیری بکهوم بۆ خۆم، مهرجه بۆ ههموو پیغهمه ریک کاره کانی بۆ موژده دانی و دانیشنوان راونهنی، من هیچ مه بهستیکم نیه مه گهر که ئیوه چاک بکهوم بههۆ فهرماندانم به چاکه و قهدهغه کردنی خراپه له ماوهی تووانی خۆمدا بۆ چاک کردنتان له کارو گفتوگۆتانا و بهردهوامم له سهر هه لگرتنی ههمو نازاری لهو رینگه یه دا، پاشه رۆژتان بهختیاربی بههۆی بهرستی خواو هه تا ماوم کۆل نادهم له چاکه کردنی ئیوه به گۆیرهی تواناو، چاکه خوازان بهدهم و بهزمان و به کردهوی چاکي خویانه ئامۆزگاری دانیشنوان بکهون و بهردهوامین لهیانگ کردنیان بۆلای رینگه ی چاک و بهرگه گری بۆ نازار لهو رینگه یه دا و بهنارهقی ناوچاوانی خویان بژین و نهبن بهسهر خه لکه وه بهبار.

﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيتُ﴾ وه رینگه ی چاکه و خوا بهرستی ئاسان ناکری بۆ من مه گهر بههۆی ویست و هیزی خواوه، ههر له سهر خوا پشت نه بهستم بۆ گه یاندنی فهرمانی خوا نه که بههۆی خۆمه وه. ههر بۆلای خوا نه گهر پیمه وه بهو نیازه وه ههر بۆلای خوا رونه کهم لههاتنه خواره وهی ههمو کاره ساتی.

﴿وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَايَا أَنْ يَصْبِيحَكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ﴾ وه نهی خزمانی خۆم: دوژمنایهتی زۆر کردنی من نابیته هۆی نه وهی که توشی ئیوه ی بکا وینهی شتی توشی گهلی نوح بوبه خنکاندنی ئاو یا توشی گهلی هود بو بهبایه کی زۆر سهخت یا توشی گهلی صالح بهدهنگیکی توندو تیژ که ئهوانه ههمویان بنه برپون بههۆی بهدروخشته وهی پیغه مبه ره کانیا نه وه، هیچ گهلی دوژمنایهتی پیغه مبه ره کانی خویان نه کردووه نه گهر کردیبتیان سزای خوا هاتوته خار بۆسه ریان بههۆی بی باوه ری خویانه وه.

﴿وَمَا قَوْمٌ لَوْ طُ مَنكُم بِبَعِيدٍ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُم ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾
 وه گهلی لوت دورنیه له ئیوه وه وشوئنه کانیان لیئانه وه نزیکه، بوجی ئیوه ته می خوار نابن
 و ئیوه داوای لیخوش بون له پروهرد گاری خوتان بکن که بته کاناتان په رسته وه، له پاشا
 ئیوه په شیمان بنه وه بولای خوی پروهرد گارتان که چاکه ی زور نه به خشی به وه که سانه
 له کهم کردنه وه ی پوانه و کیشانه وازنه هینن. به راستی پروهرد گاری من زور به خشنده وه
 میهره بانه بونه وه که سانه له خوا نه پارینه وه، چاکه و خوشه وستی به کار نه هینی بو پیاو
 چاکان.

قَالُوا يَشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ

وَإِنَّا لَنَرْنَكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ

عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ

اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ

مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ

سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ

كَذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ

أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ

الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيارِهِمْ جَثِمِينَ ﴿٩٤﴾

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ أَلَا بُعْدًا لِّلْمَدِينِ ۚ كَمَا بَعْدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾

﴿قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثْرًا مِّمَّا تَقُولُ﴾ گهلی شوعهیب ووتیان: ئه‌ی شوعهیب ئیمه نازانین زۆر شت لهو شته‌ی تۆ ئه‌یلێ له‌یه‌ کیتی خواو قه‌ده‌غه‌بونی ناته‌واوی کیشراو و پئوراوه‌کان.

ئه‌و گه‌له‌ی شوعهیب ئه‌یانزانی به‌و شته‌ی له‌هه‌ره‌شه‌کردن و ترساندن که شوعهیب ئه‌ی فهرمو به‌وان.

به‌لام مهبه‌ستیان ئه‌وه‌ بوو ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان ئه‌یکه‌ن بۆچی ئه‌بێته‌ هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی سزا بۆسه‌ریان؟ به‌گومانی خۆیان وایان ئه‌زانی پیاو چاکن. په‌رستنی بته‌کان دام و ده‌زگای باپیرانه‌، که‌م کردنه‌وه‌ی کیشانه‌و پێوانه‌ سه‌ربه‌ستیه‌ له‌ په‌یداکردنی داراییدا، ئیتر ئه‌وانه‌ بۆ ئه‌بێ خراپ بن؟ که‌واته‌ فهرموده‌ی شوعهیب لای ئه‌وان گیره‌ شیۆتی و هۆی کاول کردنی وولاته‌. ئه‌و بیرو بۆچونه‌ی ئه‌وان نه‌ریت و ره‌وشتی هه‌مو چه‌ته‌و ده‌ست به‌رو رینگه‌گرانه‌ له‌هه‌مو کات و جینگه‌یه‌، ئه‌و نامه‌ردانه‌ خۆیان هاو نیشتمانی خۆیان ئه‌کوژن و سامانیان داگیر ئه‌که‌ن و به‌لایانه‌وه‌ وایه‌ خراپ نیه‌، ئه‌گه‌ر خراپه‌یان لێ بگیرێ ئه‌لێن به‌و هه‌زارانه‌: ئیوه‌ تاوانبارن و وولات تێک ده‌رن و گیروگرفت ئه‌سازێتن و دژی یاساو ئاساسیش و ناشتین: ئه‌و خوێن مژانه‌ مهبه‌ستیان ئه‌وه‌یه‌ دانیشتوان سه‌ریان بۆ شور بکه‌ن. به‌ده‌یان و سه‌دانیاان ئه‌ده‌ن به‌دادگای ناره‌وا‌ی خۆیان بۆکوشتن و به‌ند کردنیاان.

﴿وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا﴾ وه‌ئیمه‌ به‌راستی تۆ ئه‌بینین مرو‌فیکێ لاوازو بی هیژی، ناتوانی به‌رانبه‌ر ئیمه‌ راوه‌ستی. که‌واته‌ تۆ بۆخۆت دانیشه‌و سه‌ر کزبکه‌.

﴿وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ﴾ وه‌ ئه‌گه‌ر خزمه‌کانی تۆ نه‌بوایه‌ که‌له‌سه‌ر ئایینی ئیمه‌ن به‌راستی ئیمه‌ تۆمان به‌رده‌باران ئه‌کردو، تۆهیچ گه‌وره‌یه‌کت به‌سه‌ر ئیمه‌دا نیه‌و له‌ ئیمه‌ به‌ده‌سه‌لات ترنیت هه‌تا نه‌توانین به‌رده‌بارانت بکه‌ین.

﴿ قَالَ يَا قَوْمِ اَرْهَطِيْ اَعْرُ عَلَيْكُمْ مِنْ اللّٰهِ ﴾ شوعهيب فہرموی: نہی ناقمی من: نایا نہو خزمو تاقمہی من بہہیزو دہسہلات ترن لہلای ئیوہ لہخواو نامہو نایینی خوا، نہبویاہ ئیوہ خواتان بہگہورہتر بزانیبایہ .

﴿ وَأَتَّخِذْهُمُ ظَهْرًا ﴾ وهتيوه فرمانی خواتان واز لی هیناوهو بهویندهی شتیکی فریدراو
 ناوری لی نادهنهوهو لهیری خوټانی نه بهنهوهو نهی خه نه پشستی خوټانهوه .

﴿إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ بهر اِستی پوره در گاری من نه زانی به شتی ئیوه بیکه،
کرده وهی ناشکراو نهیتی ئیوه نه زانی له روژی دوایدا به گویره ی کرده وهی خوتان
پاداشتان نه داته وه .

﴿وَيَا قَوْمِ اَعْمِلُوا عَلَىٰ مَكَانِكُمْ اِنِّي عَامِلٌ﴾ وەئەى تاقدى من: ئىۋە كارى خۇتەن بىكەن بەگۈيرەى تواناۋ ھىزى خۇتەن لە كەردنى كارى خراپ و چ شىتەكتەن پىي خوشە نامادەى بىكەن بۇ خۇتەن. بەرەستى مەنىش كارى خۇم دەكەم بەگۈيرەى تواناۋى خۇم لە چاكەۋ لە كۆشش ناتەرمە بۇ بەدەست ھىنەنى ئاۋاتى خۇم بەجۇرى خۇابىرى دابىۋ پاشە رۇزىشەم ھەر سەركەۋتەنە .

﴿ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَهُوَ كَاذِبٌ ﴾ لهـمـو دوا ئیـوه نهـزانن چ کهـسی
دیت بۆلای سزایه رسوای بکاو نابروی بباو نهـشـزانن چ کهـسی درۆ نهـکا، لهـمـو دوا
راستگرو درۆزن نهـزانرین و لهـیهـک جویی تهـبنهـوه .

﴿وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ﴾ وهئيوه چاوهروان بکهن بۆ ئه و شتهى ئه یلیم و بۆتان ده رنه که وئ چ شتیکی سامناک پهیدا نهیی، بۆتان ده رنه کوی کام لامان سه رنه که وین . به راستی من له گه ل ئیوه چاوهروان نه که م بۆ هانتی ئه و سزایه . من به بی گومان به پروام به راستی و به پیغه مبه رایه تی خو م هه یه .

﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا لَنَجِّنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ وه کاتی فه رمانی ئیمه
 رۆی بۆلای سزادانی نهو گه لهو بۆله ناو بردنیا ئیمه شوعهیب و کهسانیکی نهو تۆ
 باوه ریان هیناوه له گه شوعهیب رزگارمان کردن لهو سزایه به هۆی میهره بانی و به زهیی
 له لایهن ئیمه وه .

﴿وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثَمِينَ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا﴾
 ودهدنگی سزایه کی سهخت کهسانی نهو تو سته میان له خوین کردبو نهیان گری و
 همویان نهمرن، دواپی نهو گله بهدهما لهسر ههردو نهژنویان نه کهون به مردویی لهنیو
 شاره کهیان وه که نهوهی هیچ کهسی لهو شاره دا نهبوئی و کهسی تیدا نهژیایی .

﴿أَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ﴾
 نهیوه بزائن و ناگاداربن یاخوا دوربن
 له میهره بانی و بهزهیی خوا بو دانیشتران مهدهیهن وه که نهوهی سهمود دور کهوتنه وه له
 میهره بانی خوا .

له دووای نهوهی خوای مهزن باسی نهو شتانهی کرد توشی گهلی نوح و هودو صالح
 و لوت و شوعهیب برو، باسی فیرعهون و گهلی فیرعهون نه کاه نه فیرموی :

وَلَقَدْ

أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٦٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

وَمَلَأَ بِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٦٧﴾

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ

الْمُرُودُ ﴿٦٨﴾ وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ بِئْسَ

الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٦٩﴾

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾
 وه بهراستی نیمه رهوانه مان کردبو موسا
 به چه ندین کاری په که خهر و نیشانه رونه کانی نیمه و بهدهسته لاتیکی ناشکرای په که خهر،
 لهوانه تهوهرات و داری دهستی و دهستیکی سبی بی نه خوشی و بی دهدرد .

﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَتْهُ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ﴾ بۆلای فیرعون و پیاوه به ریزه کانی، دووایی
 نهو تاقمه په پیرهوی کارو کرده وی فیرعونیان کرد و باوه ریان نه هیتا. نه گهر فیرعون
 یارمه تیده ری نه بوايه بهو نه ندازه یه بی شهرم نه نه بو بلی: من په روه ردگاری گه وره ی ئیوهم
 و جگهی من ئیو خوايه تر تان نیه، سروشتی ناده میراد له مه و به رو ئیستاش ههروهك نهوان
 وان. به لآم ناوه کانیان له یهك جوئ نه بنه وه جاری به فیرعون ناو نه بری جاری تر
 به نه مرو دو، له م سهرده مه ی ئیمه یشدا به جوړه ناوی تر ناو نه برین وله ستم کردندا وهك
 نهك وان، به وینه ی هاو په یمانی سهر بازی .

﴿وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ﴾ وه فهرمان و کاری فیرعون ژیرانه نیه وله سهر
 پروگرامیکه راست نیه سهرلی شیوانی روت و گومرایی ناشکرایه. موسا به فهرمانی خوا
 بانگی فیرعون و تاقمه که ی نه کرد بۆ لای په رستنی خوا له یه که م کاتا دژی موسا
 راوه ستاو به لایه وه گرانو جگهی نهو په رستی، نهو بیرو بۆ چونه ی فیرعون ژیرانه نه بو.
 به لآم هه موو مه به سته که ی فیرعون مانه وه ی گه وره یی خو ی بو، نه تر سا نه و پله و پایه
 هه دیه تی له ناو بیچی، هه موو که سی له پیاوه کانی په پیره وی فیرعونیان نه کرد و نه ویش
 پیشیان که وت بۆ لای گومرایی له جیهاندا .

﴿يَقْدَمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَيَنْسَ الْوَرُودُ﴾ فیرعون له پروژی
 هه لسانه وه له گوړدا پیشی تاقمه که ی خو ی نه که وی بۆ لای دوزه خ ههروهك له جیهاندا
 پیشیان که وت بوو بۆ لای گومرایی. دوا ی تاقمه که ی خو ی خسته نیو ده ریا له جیهاندا،
 پیشیان نه که وی و نه یان خاته نیو ناگری دوزه خه وه له پروژی دوا ییدا. خراپه نهو جینگه یه
 نهوان نه چنه ناوی. ووشه ی (الورد) به مانا گه یشته به ناو، ووشه ی (المورود) به مانا
 ناوه، لیره دا به کاره ی تراون بۆ ناگر. له جیاتی نه وه ی تینویه تیان بشکیتی ریخو له یان پارچه
 پارچه نه کاو نه ندانه کانیان نه سوتیتی .

﴿وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَنْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ﴾ وه دوا ی نهوان خراوه و بهوان
 به خشراوه یی به شبوون له میهره بانی و به زه یی خوا له م جیهانه و له پروژی دووایدا،

لهجهاندا خنکان بهئاوی دهريا و لهپاشهروژدا نهخرینه ناو، ناگری دوزهخ. خراپه
کومه کی بهوان و نهوهی بهوان بهخشراوه و خراپ بهخششیکه بهوان بهخشراوه دواي
نهوهی خواي مهزون باسی بهسهرهاتی نهتهوه کانی پيشووی کرد له گهل هلوپستان بو
پيغه ميره کان، نيسش به پيغه ميري بهريزي خوی نه فهرموی: ههندی لهونه ته وانه سو ماو
شوینه واریان ماو ته وه، وهك شاره کانی عاد و سه مود، هه نديکیان شوینه واریان نه ماوه
بهوینهی گهلی نوح ولوت، خوا نه فهرموی:

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَىٰ نَقِصُهُ عَلَيْكَ
مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَابُعٍ ﴿١٠١﴾
وَكَذَٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ
أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾

﴿ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَىٰ بِقُصَّةٍ عَلَيْكَ ﴾ نهوهی باسکرا لههوالی گونده کاول بوه کان
نیمه ههواله کانیان باس نه کین، بوئه وهی تویش بگپریته وه بو گله که ی خوت هه تا بیی
به ناموزگاری بویان و ته می خوار بین .

﴿ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴾ ههندی لهو گونده هه یانه ناوه دانه و شینایی تیدا یه هه یانه
کاولن بهوینهی شینایی دره و کراو یانی هه یانه شوینه واریان ماوه و هه یانه شوینه واریان
نه ماوه .

﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ وه نیمه به له ناو بردنی دانیش توانی نه و گوندانه سته مان له وان نه کردوه، به لام نه وان خوړیان سته میان له خوړیان کردوه به نه پهرستی خواو به وه لام نه دانه وهی پتغمه مره کانیاں .

﴿فَمَا أَغْنَتْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّنَا وَمَا وَاوَدُّهُمْ غَيْرَ تِلْكَ﴾ دواپی خوا کانی نه وتوی نه وان نه دیاں پهرستن له جگهی خوا سوودی به وان نه به خشی کاتی هات فرمانی پروه ردگاری تو بۆ سزادانیاں و خه شمی خوا له وان ناگیر پته وه، خوا کانیاں زورنا کدن بۆ نه وان جگهی له ناو بردن و زیاندان به وان .

﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ وه به وینهی نه و سزادانه به: سزادانی پروه ردگاری تو کاتی سزای دانیش توانی گونده کان بدات وه کاتی دانیش توانیاں سته مان له خوړیان بکه ن .

﴿إِنْ أَخَذَهُ آلِيمٌ شَدِيدٌ﴾ به راستی گرتن و سزادانی پروه ردگار خواهن نازاره و زور سه خته . به لام دواي ناگادار کردنیاں به هزی پتغمه مره کانیا نه وه نه گهر په شیمان نه به وه .
نه و هره شهیه به رده وامه به هزی فهرموده ی قورنان و فهرموده ی پتغمه مره وه . که واته پیوسته له سهر دانیش توانی روی زهوی چاره وړانی همو جوړه سزایه بکه ن نه گهر واز له بی فرمانی خوا نه هین . به تایه تی له م سهرده مه ی نیمه دا گازی کیمیاوی و بونبای نو تومی وجه ندین مینی چیتراو له زه ویدا که بۆ دانیش توان ناماده کراون .

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ

ذَلِكَ يَوْمٌ تَجْمَعُ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٧٣﴾ وَمَا

نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٧٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ

إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٧٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَيُفَنِّي

النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٦﴾ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ
 ﴿١٧﴾ ﴿١٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا ففِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْذُورٍ ﴿١٨﴾
 فَلَا تَكُ فِي مَرِيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
 آبَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ ﴿١٩﴾ نَصِيبُهُمْ غَيْرُ مَنْقُوصٍ ﴿١٩﴾

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ﴾ بهراستی له باسکردنی نهو هه وال و
 بهسه رهاتهی گهلانی رابووردودا ههیه. بهلگهی رون بۆ کهسی له سزای پاشه رۆژ بترسی،
 بهند و ترس هه ر باوه داران سودی لی وه رنه گرن.

پرسیار/ بهراستی توفان و بومله رزه و کاره ساتی تر که پهیدا نه بن کاریکی سروشته
 له وانیه له مهو بهر و وله مهو دوایش پهیدا بن و تاوانبار و بی تاوان و باوه داران وه
 له یه که له ناو نه بن، په یوه ندیان به خراپه کردنه وه نیه. که واته پیغمه مه ران دهوریان نیه ؟.

وه لام/ بهراستی پیغمه مه ران پیشه کی گهله کانی خو یان نه ترسان به پهیدا بوونی نهو شتانه
 بۆ سزادانیان، هه ر له و کاته یشدا جوړی سزاکه و هاتیشی بۆ دیاری کردوون
 بهر له پهیدا بوونیان له دووایدا هه ر به وشیره یه پیغمه مه ره کان فه رموبویان نهو رووداوه پهیدا
 نه بو بهی پاش و پیش. که واته فه رموده ی پیغمه مه ران به سروش بوه .

﴿ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ﴾ نهو رۆژه ی دوایی رۆژیکه
 کۆنه کریتته وه بۆ نهو رۆژه هه موو ناده میزاد، بۆ نهو ی پرسیار بکری له هه موویان له سه ر

تهفسیری زمانکوی

نهوشتانه ی پیشیان خستوه بۆ خویان له چاکه له خراپه. وهئو رۆژه رۆژیکه هه موو دانیشتوانه کانی ئاسمانه کان و زهوی تیدا نه بیری و ناماده نه کرین.

﴿وَمَأْوِیْهِ لَا لِأَجَلٍ مُّعَدُوْدٍ﴾ وهئیمه نهو رۆژه مان دوا نه خستوه مه گهر بۆ ماوهیه کی دیاریکراو له لایه ن خوی مه زنه وه، بۆ هه موشتی لای خوا ماوهیه کی ههیه کوتایی بی دی به بی پاش و پیش نهو ماوهیه کوتایی بی هاتی جیهان و هه مو بونه وهرانه و کهس به ماوهی نهو رۆژه نازانی جگهی خوا.

﴿یَوْمَ لَا تُكَلِّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ﴾ کاتی نهو رۆژه هات هیچ کهسی گفتوگو ناکا مه گهر به ده ستوری خوا، که واته ده ستور نه دری بهو کهسه خوا بیهوی له هه ندی جیگه دا بۆ نهوی بهرگری بکا له خوی له بهردهم دادگایه کی دادپهروهردا یا بۆ کهسی تر پاریته وه بۆ کهسی خواد ناره زووی هه بی.

﴿فَمِنْهُمْ شَقِیٌّ وَ سَعِیْدٌ﴾ دوا ی دانیشتوان له وجیگهیه وه ستانه دا نه بن به دووبهش : هه ندیکیان به ده بخت و بی چاره سزایان نه دری، هه ندی تریان نوسراوه بۆیان به ختیاری و نه خرینه به هه شته وه. به بی گومان به ده بختی و به ختیاری به هوی کردهوی خویانه وهیه.

﴿فَاَمَّا الَّذِیْنَ شَقَوْا فِی النَّارِ لَهُمْ فِيْهَا زَفِیْرٌ وَ شَهِیقٌ﴾ دوا یی که سانیکی نهو تو به ده بی خت بوون له نیو ناگردان بۆ نهو که سانه ههیه له نیو ناگری دۆزه خدا هاتو چۆی هه ناسه له نیو سیکیان هه تا بهرز نه بیته وه په راسوه کانیان، وه بۆیشیان ههیه گه رانه وهی هه ناسه یان بۆ سنگیان، هه ندی له زانیان نه لین: شهیق هه ناسه ی سه خته زه فیر هه ناسه ی سوکه، زوحاک و مو قاتیل نه لین: زه فیر دهنگی کو دریزه له سه رتاوه شهیق دهنگی گری دریزه له کوتاییدا کاتی نهی گیر پته وه بۆ لای سنگی. نه بو العالیه نه لی: زه فیر دهنگی قورگه، شهیق له نیو زکدایه.

﴿خَالِدِیْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَ الْاَرْضُ﴾ بهرده وامن له نیو ناگری دۆزه خدا به بهرده وامی ئاسمانه کانی و زهوی دۆزه خ. بیگومان دانیشتوانی دۆزه خ و به هه شت ئاسمان وزه ویان ههیه نهوی له سه ره وهیه ئاسمانه و نهوی له خواره وهیه زهویه.

هر كه سى خرايه نيو ناگر دوزه خوه به هوى هر گه ناهي كه وه بى تواناي دهر چوونى
 نيه نه به هوى خويه وه وه نه به هوى پاران وه يه كه سى تره. كه واته بهرده وامه له ناو، ناگر دا.
 به لام كاتى خوا ناره زووى كرد نهى هيتته دهر وه و بهرده وام نايى له نيو ناگر دا، وهك
 خوا نه فهرموى :

﴿إِلَّا مَاشَاءَ رَبُّكَ فَعَلْتُ لَمَّا يُرِيدُ﴾ مه گهر شتى خواى پهروه دگارى تو ناره زووى
 كر دى له دهر هيتانى كه سيك له ناو، ناگر دا كه به گوناوى زوره وه مردوه به لام
 باوه رداربوه. به راستى پهروه دگارى تو شتى بيهوى نه يكاو همو شتى له نه نجامدا
 نه گهر پته وه بولاى ويستى خوا له دهر چوونى هر كه سى ناره زووى هبى له نيو ناگدا
 به مانه وهى هر كه سى ناره زووى هبى .

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَاشَاءَ
 رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُوذٍ﴾ وه كه سانيكى نهو تو به ختياريان دراوه تى له نيو به هه شتان
 بهرده وامن له نيو نهو دا به نه ندازهى بهرده وامى ناسمانه كان و زهوى، مه گهر شتى خواى
 پهروه دگار ناره زووى كر دى، نه به خشرى بهوان شتى نابريته وهو كو تايى پى نايه، نهو
 كه سانه يش برتين له پيغه مه ران وراست گويان وشه هيدان و پياو چاكان.

پرسيار / كه سى چوه به هه شت نايه ته دهر وه كه واته مه به ست له ناره زو كر دى خوا چ
 شتيكه ؟

وه لام / مه به ست نه وه يه خوا دهر يان نه كا بولاى چا كه به وينه ي نهو پادا شته باچا كتر
 له ويدان، ناماره يشه بولاى تواناي خوا، ههر شتى دژى كردارى خوا نه بى پرسيارى
 لى ناكرى وخوا همو شتى نه كا باوه كو لاى نيمه به گويره ي سروشت نه بى، ناگر شت
 نه سوتيتى به لام كه خوا فهرموى سارد بهروه سارد نه بى .

﴿فَلَا تُكَلِّمُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ دوايى له گوماندا
 مه به له شتيك نهو تا قمه نه يه رستن، نهو تا قمانه نهو شتانه ناپه رستن مه گهر به و جوړه ي له مه به ر
 باو باپيرانيان نه يان نه پهرستن لهو كاته دا به ناره وايى و به پوچى، نهو جزره رهو شتانه تازه نيه، نهو
 تا قمه ي نيس تا لاسايى پيشوه كانيان نه كه نه وه، هه روا بوه ههر وانه بى

بی‌باوهران له‌ناو نه‌چن و باوهرداران رزگاریان نه‌بی. رسته‌ی (فَلَا تُكُ فِي مَرِيَةٍ) ههرچه‌نده روی بی‌کراوه بۆلای پیغمهر ﴿ﷺ﴾ به‌لام له‌ناوهر و کدا ههرگه‌له‌کدی نه‌گریته‌وه، چونکه پیغمهر ههرگیز ناکه‌وینه گومانه‌وه.

﴿وَإِنَّا لَمُوقُوهُمْ نَصِيْبُهُمْ غَيْرَ مَقْصُودٍ﴾ وه به‌راستی ئیمه به‌ته‌واوی نه‌ده‌ین به‌ویت پهرستانه له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا بی‌فه‌رمانی ئیمه نه‌کدن به‌شی خو‌یان له‌و رۆزیه بۆیان دیاری کراوه بی‌ته‌وه‌ی هیچ شتیکی لی‌که‌م بکریه‌وه، پاداشتی چاکه‌ی جیهان‌یان نه‌دریته‌وه به‌ته‌ندروستی و ههرزانی و خیرانی زۆرو پله‌وپایه. له‌رۆزی دوا‌یشدا به‌شی خو‌یان وه‌رته‌گرن له‌سزا به‌ته‌واوی.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَفَى فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ
﴿١١٠﴾ وَإِنْ كَلَّا لَمَا لِيَؤْفِقَهُمْ رَبُّكَ أََعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ
الْأَيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلَّذِينَ
﴿١١٤﴾ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَأُخْتَلِفَ فِيهِ ﴾ وه بهراستی ئیمه بهخشیومانه بهموسا نامهیه که تهوراته، دواپی ناکوکی له و نامهیه دا پهیدا بو، هندی کهس باوهریان پی هیناو و تاقمی تریان پی باوهربوون. بیگومان هه مو نه تهویه له کون وه له تازه دا پتک نه هاتوون له سهر فهرموده ی پیغه هره کانیا ن و ناموژگاری که ره کانیا ن به نیازی پاکیا نه وه. ئه وه بو به نوئیسرا ئیلی پیغه مه ره کانی خو یانیا ن کوشت، بگره ئه وانه یشیا ن باوهریان به موسا هیناو دووای موسا ته وراتیا ن سوتا ن و جوړه ها خراپه یا ن زیندو کرده وه. که واته جیی سهر سورما ن نیه که تاقمی باوهر به تو بهین و تاقمی تر له خزمه کان و نه ته وه که ت باوهر ت پی ته هین.

﴿ وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ﴾ وه نه گهر فهرموده و فهرمانی خوا ی پهره ردگاری تو پیش نه که و تابه بو دوواخستی سزادانی ئه و که سانه ناژاو هیا ن پهیدا کرد له و نامهیه دا بهراستی فهرمان نه درا له نیوانیا به نارنده خواره وه ی سزا بو سهریا ن و چاک و خراپیا ن له یه که جو ی نه کرایه وه. به لام کاری شایسته ی خوا وله وه دایه بنه برنه بن به ناردن سزا بو سهریا ن.

﴿ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَرْتَبٍ ﴾ وه بهراستی دانیشترانی مه که که له گوماندا ن لهراستی قورئا ن و هاته خواره وه ی قورئا ن بو سهر تو به گومانیکی ناشکراو زور به هیز. بهراستی خوا ی مه زن هه تا روژی دواپی سزادانی که سیکی دوواخسته باوهری به تهورات نه هیناوه له تاقمه که ی خوی و دووایشی خسته بو که سی باوهری به قورئا ن نه هیناوه له گه ل مه حمه د، وه که خوا نه فهرموی :

﴿ وَإِنْ كَلَّا لَمَا يُؤْفَقِيهِمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴾ وه بهراستی هه مو که سی له باوهرداران و له بی باوهرا ن سویند به خوا ی پهره ردگاری تو به ته وای نه یاندا تی پادا شتی کرده وه کانیا ن. بهراستی پهره ردگاری تو ناگاداری شتی که ئه و ان ئه یکه ن له چاک وله خراپ وله پادا شت وله سزا.

﴿فَأَسْتَقِيمْ كَمَا أَمَرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾ دووایی تۆ راوهسته لهسه ر ئایینی خۆت و کارکردن بهو ئایینه و بانگ کردن بۆلای ئه و ئایینه بهو جوړه ی فرمان بهتۆ دراوه، با لهسه ر ئه و ئایینه راوهستی کەسی په شیمان بۆتهوه له بی باوه رپی و گه راوه تهوه بۆ لای خوا به نیازی پاکه وه بهو جوړه ی فرمانی بی دراوه .

﴿وَلَا تَطْفُوا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه ئیوه دهرمه چن لهو شته ی بۆتان دیاری کراوه و بی فرمانی من مه کهن. به راستی په روهر دگاری تۆ نه بینی شتی ئیوه نه یکه ن. که واته ئیوه له خوا بترسن و بی فرمانی خوا مه کهن .

﴿وَلَا تَرْكُتُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ وه ئیوه مه یلتان نه بی بۆلای که سانیکی نه و تۆ سته میان له خویان کردوه، به هیچ جوړی خوشتان نه وین یه دل، به گویره ی توانا بی دهنگ مهن له کرده وه ی خرایان، دوایی تووشی ئیوه نه بی ناگری دۆزه خ بهو بۆنه وه .
﴿وَمَالَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ وه نیه بۆ ئیوه له جگه ی خوا هیچ دۆستیک له بته کان و جگه ی بته کان بتناپاریژن له سزای خوا، له پاشا ئیوه یاریده تان نادری، نه گهر ئیوه بهرده و امین له خو شه ویستی سته مکاران .

بۆ زانین: زانا یان ئه لئین: جهنگ کردن پیوسته له رپی خوا دا و بۆ بلاو کردنه وه ی ئایینی ئیسلام و بهرگری له ئیسلام و له نیشتمانی موسلمانان و بهرگری له خۆت و له دارایی و له ناموس. به لکو بهرگری له وانه پیوسته ئیتر په یوه نندیان به خۆته وه هه بی یابه جگه ی خۆته وه. خاوه نی ته فسیری (ئه لجه واهیری) ئه لی: هه رکاتی دوزمن له بی باوه ران په لاماری موسلماناناندا و ترسی ئه وه ئه کرا شکۆی ئیسلام نه مینی، یا ئه یان ویست شاره کانی ئیسلام داگیر بکه ن و دیلیان بکه ن و بیانکه ن بهه بنده و داراییان داگیر بکه ن، ئه و کاته پیوسته بهرگری لهسه ر پیاوانی سه ربه ست و بهنده و ساغ و نه خوش و کویر و شهل و جگه ی ئه وانی ئه گهر پیوست بوو، مه رج نیه حازربوونی پیشه وانی موسلمانان و ده ستوردانی، به تاییه تی پیوست نیه لهسه ر ئه و که سانه ی ده ست درپژی ئه کرپته سه ریان. به لکو پیوسته هه موو موسلمانان راپه رن بۆنه و بهرگریه ئه گهر

﴿ذَلِكَ ذِكْرِي لِلَّذِينَ﴾ فرماندان بهراوهستان و به کردنی نویژ وقه دهغه کردنی
خو شه ویستی سته مکاران بیر خسته وهو ناموژ گاری کردنه بو نهو که سانه ناموژ گاری
وه نه گرن و بیر له توانای خوا نه که نه وه .

بو زانین: سته م کردن سی جو ره :

۱- سته می وا هدی له لی خوشبوونی بو نیه له لایه دن خوا وه که بریتیه له ها و به شدانان بو
خوا .

۲- سته می مروف له خو ی به کردنی گونا می بچووک یا گه و ره گونا مه بچو و که کان
کرده وه ی چاک لایان. گونا مه گه و ره کان هه و الهی ویستی خوا به بو لی خوشبون یاسزدانی
خوا وه نه کان یان .

۳- سته مکردن له جگه ی خو ت نهو سته مه لی بو ردنی بو نیه و تو له ی لی نه سیری نه گهر
سته م لی کرا و واز له مافی خو ی نه هیئی .

﴿وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه تو نارام بگره له سه ر به جی هیتانی
فرمانه کانی خوا دوور که و تنه وه له قه دهغه کرا وه کان و خو تیان بو ماندو بکه، دوایی
به راستی خوا له ناو نایا پاداشتی چاکه که ران به هه مو جو ری به و مهر جی له به رسودی
ناین بویی، نه بی بزاین نهو که سانه له سه ر ریگه ی راستن توشی دهر دی سه ری زور نه بن
له سه ر راستی له لایه دن سته مکارانه وه، بو یه خوا ی مه زن فرمانی داوه به نارام گرتن له سه ر
به جی هیتانی فرمانی خوا، نارام گرتن گه و ره ترین په رستی خوا به .

دوای نه وه ی خوا ی مه زن باسی نهو شتانه ی کرد تروشی گه لی نوح و عادو سه مود و
جگه ی نه وان بو له سزادان و له ناو بردن یان به هو ی خرا به کردن یان له زه ویدا باسی
نه وه ی شمان بو نه کا نهو گه لانه زوره یان خوا وه نی سته م و تاوان بوون و که میکیان چاک
بوون ورز گاریان بوه. نه وه یه خوا نه فهر موی:

فَلَوْلَا

كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ

فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۖ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ
 رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾
 وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا يَزَالُ النَّاسُ مُخْتَلِفِينَ
 ۚ ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
 لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾

﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أَلَوْ بَقِيَّةٌ يَتَّهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ﴾ دواىى بۆ
 پهيدا نه بوو له دانىشتوانى چاخه كان كه ئيمه له ناومان بردون هه واله كانيانان بۆ ئيوه
 گيرايه وه له پيش نه وهى نه ته وهى موحه مه ده وه بوون به چهند كه سى خوا وهى نه قل و
 فرمانبه ردارى و چاكه بن هه لسانايه به قه ده غه كردنى خراپه له نيو زه ويدا. يانى نه بو له نيو
 نه واندا كه سى ريگه بگرئ له خراپه له نيو زه ويدا بۆيه له ناومان بردن، سامانداره كانيان و
 خاوهن پله كانيان سته ميان نه كرد له دانىشتوان و نه وانى تريان بى دهنگ دائه نىشتن، به و
 بۆنه وه هه ردو ولايان بون به جىگهى خه شى خوا.

﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَاهُمْ﴾ مه گهر كه ميك له دانىشتوانى نه و چاخانه له وانه ئيمه
 رزگارمان كردوه و بيا وهريان هيبابو به ووشهى راست و فرمانيان نه دا به چاكه ريگهيان
 نه گرت له خراپه وهك پيغه مه ران و پياوچكان و ژمارهيان كه م بون نه و كه سانه نه چونه ژير
 فرمانيان.. ووشهى (قرن) به دانىشتوانى هه موو كاتى دائه نرى و زورتر بۆ سه د سال
 به كار نه هيترى.

﴿ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴾ وه که سانیکی نهوتو سته میان کردبو له خوین به بی باوه ری و به بی فرمانی خوا دووای شتی که وتبون رایان نه بوارد له نیویدا له ناره زوواتی خوین و گرنگیان نه دا به پهیدا کردنی و وازیان له چاکه هینابوو سه ری لی شیواوو، نهو که سانه تاوانباربن، یانی پیاوچاکان ریگیان له پیاوخرایان نه گرت هه تا خراپه بلاونه که نه وه، به لآم نهو که سانه زه بونی رابوواردن و خوشی بون به رده و امبون له سهر خراپه بلاو کردنه وه هدر له به رنه وهی سامانداربون .

﴿ وَمَا كَانَ رُبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى يُظْلِمُ وَأَهْلِهَا مَصْلِحُونَ ﴾ وه پهروه ردگاری تو نایه وی له ناو بیا دانیش توانی گونده کان به هو ی سته م کردن و لادانیان له سنوری خوا، له کاتیکا له دانیش توانی نهو گونده هه بن پیاوچاکان و چاکه خوازن رله گهل یه کتری و کرده وه بیان راست و دروستی و نه خه نه سهر بی باوه ری و خراپه کردنیان له یه کتری نیر بایی باوه ریش بن. یانی به ته نها بی باوه ری خوا دانیش توان بنه بر ناکا هه تا جگه له بی باوه ری ده ست نه کهن به سته م کردن له یه کتری، له کاتی سته میانا خوا له ناویان نه با، بویه بیژراوه ناسایش و ناشتی و سامان پایه دار نه بی له گهل بی باوه ریدا و به رده م نابن له گهل سته م کردن له هاو نیشتمانان. له خزمه ت خوادا چاکه کهر و خراپه کهر وهك یهك ته ماشا ناکرین. خوا سزایان نادا نه گهر سوپاسی خوا بکه بن له سهر چاکه ی خوا.

﴿ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ﴾ وه نه گهر پهروه ردگاری تو ناره زووی بکردایه هه مو ناده میزادی نه گیرا به یهك نه ته وه وه له سهر یهك نایینی راست نه بون و ریگیه ی چاک و خرابی بو دیاری نه کردن. به لآم کاری شایسته ی خوا وای پیویست کرده له یهك جو ی بن به گویره ی سروشت هه یانی باوه ردار و بی باوه ر، هه یانی زاناو هه یانی نه زان، هه یانی هه ژارو ساماندار. هه یانی باوه ردار و بی باوه ر، هه یانی شاری ولادی، وهك خوا نه فه رموی :

﴿ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ مُخْتَلِفِينَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ﴾ وه ناده میزاد لاناچن جیاوازنه بن و له سهر نایینی جیاوازنه بن: هه ندیکیان له سهر راستی نه بن و هه ندیکیان له سهر کاری پوچ

ونزیکه دووکهسیان وهك یهك نهبن ، بهوشپویه بهردهوام نهبن مه گهر کهسی
پهروهردگاری تو میهره بانی له گله کردبی بهوئی گه ورهیی خویه وهو پاراستیتی
له ناکوکی و جیاوازی بنچینهی ناین و پیک هاتین له سهر ناینی راستی .

به کورتی خوی مهزن بهیچ جوئی زورناکا له نادهمیزاد له سهر باوه رهینان . نه گهر
خوی گه وره نهو ناره زویه بکا نهبی نادهمیزاد له سروشتی خوی بشوریتیه وه بهوینهی نازال
وجانه وه رانی تریان پی بکا و بهرپرسیار نهبن بو هیچ شتی . به لام خوی مهزن ناره زووی
وایه نادهمیزاد جوئی بکاته وه له نازال و بونه ورانی تر وپله وپایه ی وایان بداتی له وپله و
پایه بهر زتر نهبی و به وپله یه ناگه نه بی کوشش و سهر بهستی ههر له بهر نه ویشه
سهر بهستی به خشویه به نادهمیزاد و کردونی به خاوه نی نه قل هتا پاداشتی ههر شتی خویان
هه لی بژیرن بیانداتی و مرو قایه تی خویان بجه نه کار . نه وهی باسمان کرد وه لامی
نهو که سانه یه نه لی : بوچی خوا ناره زوو ناکا و خوزگایه ناره زوی بکر دایه هتا هه مو
به نده کانی خوی رزگار بکر دایه له جهنگ و رق و کینه و ره گه زپه رستی و بی باوه ری و
سته م کردن .

﴿وَكَذٰلِكَ خَلَقْنٰهُمْ﴾ وه ههر بو نهو جیاوازیه نادهمیزاد له سهرینی پهروهردگاری تو
دروستی کردوون . هه ندیکیان به زاناو هه ندی تریان به نه زان ، هه ندیکیان به باوه ردارو
هه ندیکیان به بی باوه ر . به لام نهو شتانه ی له تووانای خویانایه و بوخویانایان هه لبژارد نه بیته
حجه ی پاداشت و توله . هه ندی له زانایان مانای نه ورسته یان بهم جو ره کردوه وه
پهروهردگاری تو نادهمیزادی دروست کردوه بو نهو میهره بانی و به زه ییه له گه ل کردوون
هتا نه وایش میهره بانی له گه ل یه کتری بکه نه . بیگومان میهره بانی و به زه یی خوا
هه موشتی نه گریتیه وه هتا دوی ناینی راست بکه ون و به ور استیه هه لسن .

﴿وَمَتَّ كَلِمَةً رَبِّكَ لِأَمْلِئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَلِنَّاسٍ أَجْمَعِينَ﴾ وه فهرموده ی
پهروهردگاری تو کوتایی پیهاتوو که به راستی من دوزه خ پرته کهم له جنو که و نادهمیزاد
به گشتی ، چونکه نه زانم زوریان باوه ریان نه هیناوه .

وَكَلَّا نَقْصُ

عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِيتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
 الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٥﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٤٦﴾ وَانظُرُوا إِنَّا مُنظِرُونَ
 ﴿١٤٧﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهَا
 فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٨﴾

﴿ وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ ﴾ وهئیمه همو هه والیکمان لهه والی

بیغه مه ران نه خوئینه وه به سهر تودا و بۆت رون نه کهینه وه.

﴿ مَا نَشِيتُ بِهِ فُؤَادَكَ ﴾ شتی رابگرین و دلی توی بی به هیز بکهین به وشته، هه تا دلی تو

نه که ویتته جم و جۆل و بهو شادمان بی و نازارت نه میتی و بتوانی په یامی ئیمه بگهینه نی
 به ناده میزاد.

نه وهی شایانی باسی میژوو نووسانی یتشوو گرنگیان داوه به باسی روداوی رامیاری
 به ته نهها. نه وانه ی ئیستا گرنگی نه دهن به باسی نابووری و زانیاری و هونه ری و جگهی
 نه وانش بۆ زانییان. به لام قورنانی پیروژ گرنگی داوه بهو روداوانه بۆ نه وهی دانیش توانی
 بی نامۆزگاری بکاو نه وانش ته می خوار بن وریگهی بۆ بدۆزنه وه وهك خوای گه وره
 نه فهرموی :

﴿ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾ وههاتوه بۆلای تو له نیو نهو

هه والانه دا نه وهی راست بی و نامۆزگاری کردن و یاد کردنه وهیه بۆ باوه پرداران .

ته فسیری زمنا کۆلی

﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَائِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ﴾ و هتو بلی به که سانیکی نه و تو باور ناهین له دانیشتوانی مه که و جگه ی مه که: ئیوه کاربکن له سر نه و شیوه یه و نه و ریگه یه ئیوه له سرین له بی باوهری و نازاردانی من و هاوړپکام. به راستی من کار نه که و ناوهم له سر گه یاندنی په یامی خوا به کرده و ی ئیوه ناخه له تیم.

﴿وَانْتَظِرُوا وَإِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾ و هئیه چاوهروان بکن بو گورانی نه و کاته ی شهیتان به لیتی بی داو که ئیمه بنه بر نه بین. به راستی ئیمه چاوهروان نه که ین بو هاتنه خواره و ی سزا بو سهرتان، هردو و لامان چاوهروانی به سهرهاتی خو مان نه که ین. به یاریده ی خوا ئیمه به ره و به ههشت نه روین و ئیوه یش بولای دوزه خ و سزادانتان.

﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ﴾ و هبو خواجه به نه نه ها شاره و ی ناسمانه کان وزه و ی و خوا نه یانزانی و ئیمه نایانزاین، خوا نه زانی به و شتانه له و اندان له مه و بهر و له مه و پاش و بولای خوا نه گیر رینه و ه کاره کانی هردو و جیهان، هیچ شتی توانای نه و ه نیه له دهستی خوا دهر بچی.

﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ دوی تو خوا به رسته که جیگه ی گه رانه و ی هه مو شتی که تو هه رپشت به خوا به هسته و هه موو کاری هه و الهی نه و بکه هه رخوا به سه بو هه مو شتی، په روه ردگاری تو بی ناگانیه له شتی ئیوه نه یکه ن. که و اته توله نه سینتی له خراب کاران و پاداشتی چا که که ران نه داته و ه، هه ردو و لایان به گویره ی کرده و ی خو یان، دواپی هاوار بو نه و که سانه بی تاگان و ته می خوار نابن و کاتی خو یان به فیر و نه دهن، له خوا دا و اته که ین بمان پاریزی له خه فته و په شیمان بونه و ه بکا به به شمان.

خوایه له گوناپی خوم و باوک و دایکم خوشبی و روژوی مانگی ره مه زانم

لی و هه برگری و یاریده م بده ی له سر و هه گرتنی نایینی ئیسلام و

هاوړپی دلسوزم فاعه ی خیرانم رزگار بکه ی له نه خوشی.

(۶) مانگی ره مه زان سالی ۱۴۲۰ به رانه ر ۱۴/۱۲/۱۹۹۹ زاینی.

ته فسیری زما کوپی

﴿ سوره تی یوسف ﴾

ئەو سۆرەتە لەمە کە ھاتۆتە خوارەو. ژمارە ی ئایەتەکانی (۱۱۱) ئایەتن. ھەندێ لەزانایان ئەلین: جگە لە ئایەتی (۱-۲-۳-۱۱) لە مەدینە ھاتۆتە خوارەو. دوا ی ئەو ی خوا ی مەز ن کۆتایی بە سۆرەتی ھود ھینا بە باسی پێغەمەر ان. لەم سۆرەتە شدا باسی ھەوآل و بەسەر ھاتی یوسف و براکانی ئەکا بە شیرینترین ھەوآل و ئەفەر موی:

(بسم الله الرحمن الرحيم)

بە ناوی خوا ی گەورەو میەرەبان

﴿ الرا ﴾ مانای ئەو پێتانه لە سۆرەتە پێشوە کاندە وە ک سۆرەتی ئەلبەقەرەو سۆرەتەکانی تر باسیان کراوە .

﴿ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴾ ئەو ئایەتەکانی پێک ھاتوون لەو پێتانه و پە ک خەری ئەو کەسانەن دژی تۆن، ئایەتەکانی نامە یە ک ن مانایە کی رونیان ھە یەو مانا کانیان لای ەدرە بە کان ئاشکرایەو پە کیان ئەخا و ناتوانن وێنە ی دابینن و کە چی لەو پێتانه دروستبوون ھۆنراو و پەخشانی خوێانیان پێ دانەنن، ئەو نامە یە ش بریتێ لە قورئانی پیرۆز ھەموو گیر و گرفتی لەناو ئەباو ھەموو دەستوری نادە میزادی تیا رۆن کراو تەو .

تەفسیری زمانکۆیی

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بەراستی ئەوانامەییەمان ناردووە خوارووە بۆ لای تۆ لە کاتی کە قورئانی کە بە زمانی عەرەبیە بۆ ئەوێ گەورەیی قورئان بزانن و لە ماناکە ی بگەن و کاری پێ بکەن. کەواتە برو بیانووتان نامینی.

پرسیار/ بەراستی موحەمەد ﷺ نیراوە بۆ ھەموو ئادەمیزاد وەك لەناوەتی (٢٨) ی سورەتی سەبئدا زانراوە، ناردنەخوارووەی قورئان بەزمانی عەرەبی وانیشتان ئەدا موحەمەد بەتایبەتی بۆ عەرەب نیراوە. نەك بۆ جگەى عەرەب، دواىى رینگىە بۆ كۆكردنەوہى ئایەتەكان چ شتىكە ؟

وہ لام/ ۱- بہ راستی ناردنه خواروہوی قورئان بہ زمانی عہرہ بی ئوہ ناگہ یہ نی عہرہ ب بہ تہ نہا داوای فرمان و وانہ کانی قورئانیان لی داوا بکری، چونکہ باوہر داران بہو قورئانہ بروایان بہ تہورات و ئینجیل ہدیہ کہ چہ زمانہ کانیان جگہی زمانی قورئانن و پیوستہ باوہریان پی بکہین .

۲- زمان رېځگه يه بولای مهبهست، مانا و ناوهرۆك مهبهسته نهك رېځگه، ناگونجی ماناو ناوهرۆك وهك زمان ههربو گهلی بی نهك بۆگهلی تر، ئهوهی ئادهمیزاد نرخسی بو دابنسی چ ههموو ئادهمیزاد باوهری بی ئههیتی، ههموو گهلی ژمارهیان زورئهی بزهووری ژمارهی زمان. بهلام ماناو ناوهرۆکی زمان بو ههمویانه. نهك بهتهنها بو گهلیك و بو رهگهزی.

۳- نه گهر پیغمهر په وانه نه کړی به زمانې گه له کهي خوی نهی به چ زمانې گفو گریان
له گه ل بکا؟ چونکه زمانې ده ست ناکه وی هه موو گه لی نه و زمانه بزانی .

﴿ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقِصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ﴾ ئیمه روون نه کهینه وه و نهی خوئینه وه به سهر تودا چاکترین وشیرین ترین هه وال و چیرۆک له نیو ئه وه وه والانه دا له نیو قورئانی پیروزدان، چونکه له و چیرۆکه دا ههیه ته می کردن و باسی کاری شایسته و شیای زور: وینه ی به زهیی براکانی یوسف و داوین پاکی و مانا کردنی خه وه کان و شتی تریش به هوی ئه م قورئانه وه ئیمه به سروش نارد و مانه بۆلای تو.

تہ فسیری زمنا کوئی

﴿وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ﴾ وه بدرستی بهرله هاتنه خواره وهی نه وسرو شه و
 نهم سوره ته تو له که سانه بوی بی ناگابرون له وهه والانه ؛ چونکه نه وهه والانه په دابرون
 بهرله هاتنه خواره وهی نهم سوره ته به چه ندین چاخیک . زانین و زانیاری پیغه مهراڼ له پیش
 بوونیان به پیغه مهر و دووای بونیان به پیغه مهر بهر اور دنا کرین له گه له یه کزی . زور رونه
 زانیاری پیغه مهر یه جار زور تره له ماوهی بهرله پیغه مهرايه تی زانیویه تی .

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ

أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿١﴾

قَالَ يَبْنَىٰ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا

إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ وَكَذَلِكَ يَجْنَبِيكَ

رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ

وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ

إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٣﴾

﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي

ساجدین﴾ تو بیرى نهو کاته بکه ره وه که یوسف به باو کی خو ی ووت: نه ی باو کی من:
 له خه وما بینیم یازده نه ستیره و، بینیم مانگ و خور سوژده یان برد بو من و پړویان لی
 نه گرتم زور به شهر مه وه .

زانایان بو ته مهنی یوسف و له کاتی بیننی نهو خه وه دا بیران جیاوازه نه وهی شایانی
 باسبی ته مهنی هر چه نده بو بی گرنګ نه . به لآم تازه بی گه یشتووی ژبرو ربك و ربك و

ته فسری زما کوی

شوځ و دهم و چاوشيرين و هه لکه وتوو بوه. زنايان مانای نهو خه وهيان داوه ته وه به وهى يازده نه ستيره که بریتين له يازده براکانى و خوړ بریتيه له دايکى و مانگ بریتيه له باوکى . هه ندى له زانايان لايان و ايه دايکى يوسف بهرله بينينى نهو خه وه کوچى دوايى کردووه، له پاشا باوکى خوشکى دايکى يوسفى هيناوه، که واته دايک بریتيه له پورى يوسف . باوکى يوسف به هوى نهو خه وه زانى که يوسف پاشه رپوژيکى گه وړه ههيه و ترسا براکانى پيلانيکى بو دروست بکه ن و له ناوى ببه ن، بويه خوا له زمانى باوکيه وه نه فهرموى :

﴿ قَالَ يَأْتِيَنَّكَ رُؤْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكْبَهُوا لَكَ كِبِدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴾ باوکى ووتى: نهى کورى من: نهو خه وهى خوت مه گپړه وه به سر براکانسا و ماناکه ي بزنان، دوايى نه وان پيلانى بو تو بخه نه کار به پيلانيکى زور گه وړه و توى تيدا بچى، من واته زانم تو يان خو شناوى له په ي جوړى نه وه دان داويکت بو دابنين و فيلت لى بکه ن. به راستى شهيتان دوژمنيکى ناشکرايه بو ناده ميزاد، هه رله کونه وه و له کاتى ناده مددا، نه خاته دلى براکانته وه و هانيان نه دا بو له ناو بردنت .

﴿ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَّبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ﴾ وه هه ر به و جوړه ي خوا توى هه لېزارد بو بينينى نهو خه وه په وړه ردگارى تو هه لت نه بژيړى بو پيغه مه رايه تى و پاشايه تى و فيري توى نه کا مانا لى دانه وهى چه ندين خه و که کس نايانزانى و يوسف زاناترين که س بووه بو مانا کردنى خه و.

﴿ وَيَتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ يَعْقُوبَ ﴾ وه په وړه ردگار چاکه ي خوى ته واو نه کا به سر تودا به پيغه مه رايه تى و به سر خيزانه کانى يه عقوبا به براکانيشته وه و به نه وهى خيزانه کانپانه وه .

﴿ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ ﴾ هه وړه ک ته واوى کرد چاکه ي خوى به سر باوکه کانتا بهرله تو ئيبراهيم و ئيسحاق، چاکه خوا نايه نه ژماروه له هه موويان گه وړه تر پيغه مه رايه تيه .

﴿ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾ به راستى په وړه ردگارى تو نه زانى چ که سى هه لته بژيړى له نيو ناده ميزادا بو فروستاده ي هه مو شتى له جيگه ي شياوى خويا دائه نى و هه ر شتى ناره وړوى بکا نه يکا .

ئادهمیزاد وهك بۆمان پروون نه بیتوه خزمه تكارو سهرشۆری ئهم سی شتانهی خواره وهیه، ههموو تواناو کۆششی خۆیان به کار دیتن بۆ پهیدا کردنی نهوسی شته :

۱- ههول ئه دهن بۆ به دهست هیتانی خوشی تایه تی خۆیان و بۆ دوور خسته وهی نازار له خۆیان. ئهم به شهیان بهر زترینی ئاواتی ئادهمیزاده، له پیتاوی ئهم به شهدا دهست له کهس و کارو ههموشتی ههله گری هه بۆ خوی .

۲- خزمایه تیه: ئادهمیزاد ههول ئه دهن بۆ پاراستنی خزمایه تی و بهر زینه وهی پلهو پایهیان. به لām نه گهر خزمایه تی خوشی و سوودی تایه تی خۆیان بۆ نه ره خستنی و نازاریان لی دوور نه خاته وه ریزی خزمایه تی لایان کهم نه بیتوه، کهواته پاراستن و خوشه و یستی خزمایه تی به نه ندازهی زۆری و کهمی پاراستنی خزمایه تیه بۆیان، نه گهر کهسی خزمیکی له دهست ده رچی خه فته و نازاری نهو کهسه به نه ندازهی چاکه ی نهو خزمیه بۆ نهو کهسه، نه گهر نهو خزمه چاکه ی له گه ل نهو کهسه نه کردی وهك بیگانه ته ماشای نه کا ، ئادهمیزاد واز له نزیکترین کهس نه هیتی بۆ سوودی تایه تی خۆیان، دوورترین بیگانه لای ئادهمیزاد له نزیکترین خزم بهر پزتره بهو مه رجی چاکه ی جیهانی نهو بیگانه له گه لیان زۆر تر بی. کهواته خزم کاتی بهر پزتره واز له چاکه ی خوی بهیتی. بۆ نمونه قابیل هابیلی برای دایک و باوکی خوی کوشت. کورانی به عقوب یوسفی برای خۆیانینا فری دایه قولایی و تاریکی چاله وه. زۆرجاران دایک کوری منالی جگهر گۆشه ی خوی کوشته له بهر نه وهی له گه ل دوسته که ی رابویری. وایش بووه کور باوکی خوی کوشته له بهر نه وهی دارایی باوکه که ی بخوا، چه ندرتین کاری ناهه مواری وهك نهو پیتشوانه ی رووی داوه .

۳- ئادهمیزاد ههول ئه دهن بۆ خوشی و سوودی کۆمه ل و هاو نیشتمان و مرقۆایه تی به بی جیاوازی، بۆ به دهست هیتانی ئهم به شهیان له یه کیکه وه پهیدا نه بی ناین پهروه ر وله خوا ترس بی یا خاوه نی ههستی نیشتمان پهروه ری بن. به نه ندازه یه هۆشیارو پاک و خاوین و دلپاکن که سوودی گشتی لایان بهر پزتره له سوودی خۆیان و نازاری گشتی به نازاری

تهفسیری زمناکۆیی

خوی نه زانی، دادپهروه ری لایان له هه مووشتی چاکتره. به لām مهردمانی ناپاک و له خوا نه ترس هه سوودو ژبانی خوی لا مه بهسته، نیز هه موو دانیشتران بۆ مه بهستی خوی بکوژی لای گرنه نه، چاکترین به لگه کرده و هی ناپه وای براکانی یوسف له گه یوسف هه له بهر نه و هی باوکیان نه وانی خوشیوی، به لām به تاواتی خویان نه گه یشت و بون به جیگه ی خه شی خواو باوکیان، یوسف ریز و گه وری ده ست کهوت و براکانی به سه رشوری له بهرده میا راههستان و دانیان به تاوانی خویان و داوای لی بوردنیان کرد.

براکانی یوسف کهوته دل پیسی و پسلان سازان بۆ یوسف له بهر چاو چنۆکی خویان، بۆ نه و مه بهسته کهوته داو دانان بۆی. نه یان نه زانی یوسف چون له ناو بهن و له بهر چاوی باوکیان نه مینی، هه ندیکیان نه یان ووت: با بیکوژین، هه ندی تریان نه یان ووت: له شوینیکی چۆلا به ره لای بکهین و سه ر بۆ هیچ جیگه به ده رنه کا، هه ندی تریان به شیوه تر، هه تا نه و کاته بر دیانه ده ره وه له نه نجامدا هه موویان بر یاندا بیخه نه نیو چاله وه، خوی گه وری به جوړیکی کورت نه و باسه مان بۆ نه کا، نه هه رموی:

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ

آيَاتٌ لِّلسَّائِلِينَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا

أَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾ اقْتُلُوا

يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن

بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ

وَالْقَوَّةَ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ

فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَبْنَآ بَنَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ

لَنَصْحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَسِرُونَ ﴿١٤﴾ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾

﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلْمُتَلَكِّينَ﴾ به راستی هدیّه له چیرۆك و هه‌والی به‌سه‌رهاتی یوسف و براکانی چه‌ندین به‌لگه له‌سه‌ر تووانا و زانیاری و کاری شایسته‌ی خوا بۆ نه‌و که‌سانه پرسیار بکه‌ن و بیان‌ه‌وی له ناوه‌رۆکی راسته‌قینه‌ی باسه‌که بگه‌ن و ته‌ماشای چۆنه‌تی دارژاندنی باسه‌که بکه‌ن و ته‌می خوار بن. زانیان نه‌لین: نه‌و که‌سانه‌ی پرسیاریان کرد جووه‌کان بوون. ووتیان به‌عه‌ره‌به‌کان پرسیار بکه‌ن له موحه‌مه‌د: ه‌وی گواسته‌وه‌ی یه‌عقوب و مناله‌کانی چ شتی بو له زه‌وی که‌نانه‌وه بۆ شاری میسر؟ کاتی پیغه‌مه‌ر ﴿﴾ باسه‌که‌ی بۆ هاته‌ خواره‌وه هه‌موو لایه‌کیان سه‌ریان سوڤما چۆن موحه‌مه‌د نه‌و باسه‌ی زانی، چونکه نه‌و جوړه کارانه له‌توانای ناده‌میزادا نیه که‌نه‌و مروه‌ نه‌ نامه‌یه‌کی خوڤنده‌ته‌وه و نه هاوریه‌تی زانیانی کردوه.

بۆ زانین: کورانی یه‌عقوب یوسفی برای خو‌یانیان خسته‌ نیو قولایی و تاریکی چاله‌وه هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ی باوکی خوشی نه‌وی، قه‌ره‌شیه‌کانیش جه‌نگیان کرد له‌گه‌ل پیغه‌مه‌ر ﴿﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی خوا ریزی لی‌گرت و کردی به‌پیغه‌مه‌ر، ریزی دا به‌سه‌ر نه‌وانا و هه‌مو ناده‌میزادا له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا پیغه‌مه‌ر ﴿﴾ برای نه‌وان بو، خوای مه‌زن یوسفی‌شی

سهرخست به سهر براکانیدا، ههروایش پیغمه‌ری سهرخست به سهر قوره‌یشیه کاند، له‌وکارانه‌دایه ناموژگاری و ته‌می کردن بو نه‌وکه‌سانه له راستی بگه‌ن.

﴿إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ غَصِيَّةٌ﴾ تو بیری نه‌وکاته بکه‌روه که کورانی یه‌عقوب ووتیان که به‌راستی یوسف و براکه‌ی که بینامینه خوشه‌ویست ترن له نیمه لای باوکمان و، نیمه کۆمه‌لیکی به‌توانا و نیشکه‌رین و له ته‌مه‌نیشسا له‌وان گه‌وره‌ترین و سوودمان زۆرت‌ره له‌وان، نه‌وان منال و بی‌ده‌سه‌لاتن و بی‌هیزن، که‌واته پیویسته باوکمان ریزی نیمه بدا به‌سهر نه‌واندا.

﴿إِنَّ أَبَالَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ به‌راستی باوکی نیمه له نیو سته‌م و گومرایی دایه به‌ناشکرا که نه‌وانی له نیمه خوشتر بوی، به‌و جو‌ره‌ی پیویسته باوکمان مافی باوکابه‌تی خوی به‌رپوه نابا له نیو خیزانه‌کانیدا. یوسف و بینامینی برای له ژنی دووهم بوه ناوی راحیل بوه، زۆر جارن دایک جیاوازی ته‌بیته هوی رق و کینه له نیو خیزانیکا. له نه‌نجامدا براکانی یوسف پیک هاتن و ووتیان:

﴿أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ﴾ نیوه یوسف بکوژن یا فره‌ی بده‌نه زه‌وی‌یه‌کی چۆلی و له ناوه‌دانیه‌وه دووری و چۆل و بی‌خواردمه‌نی بیست و نه‌توانی بگه‌رپته‌وه بو لای ناوه‌دانی، نه‌وکاته پوخته ته‌بیست روی باوکمان بو نیوه به‌ته‌نها و مه‌یل به‌لای جگه‌ی نیوه ناکاو واز له خوشه‌ویستی یوسف نه‌هینی و له بیری نامینی.

﴿وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ﴾ وه نیوه له‌وه‌ی کردنی نه‌وکاره و دوی نه‌مانی یوسف بن به‌تاقمی په‌شیمان بینه‌وه له‌و تاوانه و بگه‌رپنه‌وه بو لای خوا، باوکمان ناشت بکه‌نه‌وه به‌هه‌ر بیانوی بوتان ناماده نه‌کری و کاری جیهانتان به‌باشی نه‌روا به‌رپوه. ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهَ فِي غِيَابَةِ الْجَبِّ لَتَلْقِيَنَّ بَعْضَ السَّيَّارَةِ﴾ ووته بیژی له‌براکانی یوسف ووتی: نیوه یوسف مه‌کوژن، چونکه کوشتی بی‌گوناهان تاوانیکی گه‌وره‌یه و فره‌ی بده‌نه نیو قولایی خواره‌وه و تاریکی نه‌ویره و نه‌وچاله‌وه هه‌لنی ته‌گرن هه‌ندلی له‌هاتوچۆکه‌ران و رییواران که نه‌گه‌نه لای نه‌ویره و نه‌وچاله‌، نه‌ی بدن بو وولاتی خویان و نیوه‌یش به‌ناواتی خۆتان نه‌گه‌ن.

﴿إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾ نه گهر نه تانه وی نه و کاره بکه نه گهل یوسف و دووری نه خه نه وه له باو کی .

زانایان نه لئین: نه و که سه ی نه و ناموز گاری به ی کردن که یوسف نه کوژن به هوزا بو، هه ندی تریان نه لئین رو بلی پورزای یوسف بو که ته مه نی له هه موویان گه وره تر بو مرو فیکي زیر بوو .

دوایی براکانی بیک هاتن بچن بولای باوکیان به ههر فیل و ته له که یه بی بویان بلوی یوسفیان له گهل بنیری بۆ سه یران و له دهره وه له ناوی بیهن و چونه لای .

﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَأْتَانَا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ﴾ براکانی یوسف ووتیان: نه ی باو کی ئیمه چ شتی که بۆ تو ترست له ئیمه هه یه له سه ر پاراستی یوسف و ، ئیمه دل سوزی یوسفین و نه پیا ری زین .

﴿أَرْسَلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَع وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ تو به یانی یوسف ره وانه بکه له گهل ئیمه به خوشی رابویری و میوه جاتی دهره وه بخوا و یاری بکا وهك منالانی تر و پیشبر کی بکاو، ئیمه به راستی نه پیا ری زین له نازارو کاره ساتی تر، نه و هه موو درو و ده له سه یان دروست کرد له به رنه وه ی نه یانزانی باوکیان یوسفی خوش نه وی .

﴿قَالَ لِيُخْرِجْنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ﴾ به عقوب ووتی: به راستی من خه فته بار نه کا که ئیه یوسف بیهن و له به ر چاوم نه مینی و نارامم لی بیرئ .

﴿وَأَخَافُ أَنْ تَأْكُلَهُ اللَّذَبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ﴾ وه من نه ترسم که گورگ یوسف بخوا و ئیه له و کاته دا بی ناگابن به هوی یاری کردنه وه و سه ر قالی به خیر کردنی نازاله کانتان بن و جگه ی نه وانه یش .

﴿قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ اللَّذَبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ﴾ کورانی به عقوب ووتیان: نه گهر گورگ بیخوا وه ئیمه کۆمه لیکي زور به هیزین له به رده م شیردا نه وه ستین به راستی له و کاته دا ئیمه زور لاوازو زیانۆمه ندین و توانای پاراستی خو ماغان نابی و شایانی نه وه ین له ناو بچین و نرخی که مان بۆ دانه نرئ .

ماموستا دلسوزه کانیان و به دهیان بوختانیان نه دهنه پالیان و نه لاین: باوک و ماموستا کانیان
 سهر به ستمان لی زهوت نه کهن، هر له به رنه وهی هاوری شهیتانه کانیان رویان بولایان بی و
 کرده وهی خراب و بی ره وشتیان بی بکهن. کورانی یه عقوب به کراسی خویناوی یوسف وه
 چونه وه بولای باوکیان، کورانی نه م سهرده مهیش به بی و وچان پروپاگنده و ووتهی
 هه له بستر او ناراسته ی باوکیان نه کهن و نه لاین: باو و کمان به کری گیر او کور نه په رسته، هر
 له به رنه وهی بویان بلوی که میک ناگری ناژالی خویان سارد بکهنه وه. کورانی یه عقوب
 شهوی به گریانه وه هاتنه وه بولای باوکیان به فرمیسی دهست کرده وه به گفتوگوی
 دروی هه له بستر او، نه وهی نازار له دلی باوکیان ده ریکهن و پروایان بی بکا کورانی نه م
 سهرده مهیش له به رده م باوکیان درو به کار دین و به دهیان سویندی دروینه ی بولای نه خون
 هه تا سهر له باوکیان تیک بدن له به رنه وهی ناره زوی خراپی خویان به دهست
 بهین و وایش نه بی دهست نویزو نویژ نه کهن له به رده م باوکیان. له دوی فره دانی
 یوسف بولای و تاریکی نه وچاله به و هه مو نازار و بی به زهیه کردیان له گدل
 یوسف خوا نه فهرموی :

وَجَاءُوا

أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ

وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ

بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ

بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ

وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا

ته فیری زما کوی

وَأَرَادَهُمْ فَأَذَلَّ دَلْوَهُ قَالَ يَبُشِّرِي هَذَا أَعْلَمُ وَأَسْرُوهُ بِضْعَةَ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَّوهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ
دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾

﴿وَجَاءُوا إِلَى أَبِيهِمْ عَشَاءً قَائِلِينَ يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّبُّ﴾ وه کورانی یه عقوب شهوی هاتنه وه بۆ لای باوکیان به درۆ نه گریان بۆ داپوشینی تاوانه که یان ووتیان: نهی باوکی ئیمه: ئیمه رویشین بۆ دهشت یاری بکهین و یوسفمان به جی هیشت لای کهل و بهل و خوارده مه نیه کاغانان دوایی گورگ یوسفی خواردبو .

﴿وَمَا أَنتَ بِمُؤْمِنٍ وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾ وه تۆ باوه به ئیمه ناکه ی و ، باوه کو ئیمه راست بکهین و جیگه ی باوه بین له بهرئه وه ی تۆ یوسف زۆر خوش ئه وی برپا به گفتوگری ئیمه ناکه ی. ئیمه به لگه مان به دهسته وه یه که راست نه کهین، وه که نه م کراسه ی یوسف .

﴿وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ﴾ وه چونه وه بۆلای باوکیان و دابویان به سه ر کراسه که یا خوینیکی درۆینه ی جگه ی خوینی یوسف، یه عقوب کراسه که ی بینی نه درابو دلی که وته خورپه ووتی: زۆر جیگه ی سه رسورمانه چۆن نه و گورگه یوسفی خواردوه و کراسه که ی نه دراندوه، بۆیه .

﴿قَالَ سَوَلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ﴾ یه عقوب ووتی: به لکو تیه خۆتان بۆ خۆتان کاریکتان رازاندوه ته وه و درۆنه کهن ، دوایی نارام گرتن چاکتره و جوانتره هانای خۆم نابهم بۆلای جگه ی خوا .

﴿وَاللَّهُ الْمُسْتَقَانُ عَلَى مِثْقَالِ الذَّائِقَةِ﴾ وه خوا کومه کی پی کراوه و داوای یارمه تی لهو
نه کهم له سهر شتی ئیوه باسی نه کهن، نه وباره ئیوه داوتانه به سهر مندا زورگرانه خوا نه بی
کهس لای نابا له سهر من .

﴿وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ﴾ وه تاقمی له ریواران و هاتوچو کهران له
مه دینه وه نه چوون بو میسر دواپی سهرگردان بوون وریگه یان لی تیک چوو نه گهران
بهزه ویدا هه تا کهوتنه جیگه یه نزیکه ئه و بیره بوو که یوسفی تیدا بو دابه زین، دواپی
ناوکیشه که یان بو پیداکردنی ناو توشی بو به و بیره وه که یوسفی تیدابوو، ناوکیشه که
رویشته .

﴿فَأَدْلَى دَلْوَهُ﴾ دواپی ره وانه ی کرد بو نیو بیره که دۆل چه که ی هه تا ئاوی لی
هه لگوزی که دۆل چه که گه یشته لای یوسف خوی هه لئواسی به دۆل چه که دا ئه ویش
رای کیشاو نه ی نه توانی بیاته سهره وه چاوی کهوت به کورپکی تازه بی گه یشتوی زور
شوخ و جوان دهستی گرتوه به گوریسی دۆل چه که .

﴿وَقَالَ يَا بَشْرَى هَذَا غَلَامٌ﴾ وه ناوکیشه که ووتی به هاوړپیکانی: ئیوه موژده بدهن نه مه
کورپکه زور جوانه هه مویان شادمانیان ده برشی بو دۆزینه وه ی نه و کوره .

﴿وَاسْرَوْهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ وه کاروانه که یوسفیان شارده وه
له بهر نه وه ی کهس و کاری پی نه زانن و داوای بکهن، کردیان به بهنده و دهست مایه له
نیو کالای بازارگانیدا و خستیانه نیو کهل وپه لی بازارگانیه وه هه تا له دواپیدا بیفرۆشن و
قازانجی لی بکهن و، خوا نه زانی به شتی براکانی یوسف کردیان به یوسف و به و شته یش
نه و کاروانیان له گه ل یوسفیان کردو شاردیانه وه و کردیان به بهنده و که چی سهر به ست
بوه وه .

﴿وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ نَجَسٍ ذَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ﴾ وه کاروانیه کانیان
یوسفیان فرۆشت به عه زیزی میسر به نرخیکه کهم که چهند دراویکی کهم و دیاری
کراو بوو، نه و که سانه یوسفیان فرۆشت له فرۆشتیا خویان نه گرت به و نرخه که مه

ته فسیری زمانا کوی

شادمان بون و په‌له‌یان کرد له فروشتیا نه‌وه‌ک توشی چه‌رمه‌سه‌ری بن و گومانیان لی
په‌یدا بکړی، بویه چاوه‌روانان نه‌کرد هه‌تا به‌نرخي زور بی‌فروشن، له کاتی را‌گرتنی
یوسف له مه‌زات خان‌ه‌ی میسر‌دا عه‌زیزی میسر کړی. نه‌و ووشه‌یه نازناوی شالیاری
دارایی و پروا یی کراوی پاشای میسر بوو.

وَقَالَ

الَّذِي اشْتَرَيْتُهُ مِنْ مِّصْرَ لَا مَرَاتِهِ أَكْرَمِي مَثْوَاهُ عَسَى
أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي
الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى
أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَمَّا بَلَغَ
أَشَدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٤﴾

﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرَمِي مَثْوَاهُ﴾ وه‌که‌سیکی نه‌وتو یوسفی
کړیوو له‌میسر ووتی به‌ژنه‌که‌ی خو‌ی تو ړیزی دانیشتنی یوسف بگړه، به‌شیرینی
له‌گه‌لیا هه‌لسه‌و جی‌گه‌یه‌کی به‌ړیزی بو ته‌رخان بکه.

﴿عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا﴾ هیوامان وایه‌که نه‌و کوره‌سود بگه‌یه‌نی به‌نیمه
نه‌گه‌ر بمانه‌وی بی‌فروشین یا به‌کاری به‌نین له‌راپه‌راندنی کاره‌کاغان له‌پاشه‌روژدا و کاره
پیوستیه‌کاغان جی به‌جی بکا، یا نیمه‌بیکه‌ین به‌کورپی خو‌مان، چونکه نه‌وان منالیان
نه‌نه‌بوو، خوا نه‌فه‌رموی:

﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌هه‌ر به‌و جوړه‌ی رزگارمان کرد له‌کوشتن و
نیمه‌ده‌رمان هینا له‌نیو بیره‌که‌دا و دلی عه‌زیزمان بو نه‌رم کرد نیمه‌گتیرامان بو یوسف

ته‌فسیری زماناکو‌یی

پله و پایهی بهرز له زهوی میسردا و کردمان بهروا پی کراوی پاشای میسر له سهر دارایی و سامانی میسر به فراوانی خوشی رای نهوارد. مه بهستی نیمه له رزگاری کردنی یوسف نهو بهوو کارو فرمانی میسر بیا به ریوه به جوریکی داد پهروه ری .

﴿ وَلَنُعَلِّمُهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ﴾ و ه ب و نهویش نیمه فی ربونی یوسفی بکهین راستی هه مو کاری له مانا لیکدانه وه خه وو زانینی فهرموده کانی خواو په ره پیدانی نایینی خواو فهرمانی خوا بیا به ریوه به داد پهروه رانه یی .

﴿ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ وه خوا خاوهنی توانایه به سهر جی به جی کردنی فهرمانی خوی و به کردنی هه مووشتی و کهس ناتوانی ریگه بگری له ویستی خوی. نهو بهوو براکانی یوسف نه یان ویست خراپه ی له گه لدا بکهن، خوا نه یویست چاکه ی له گه ل بکا و، به لام زورتی ناده میزاد نازانن خوا توانای هیه به ب و کردنی هه مووشتی ویستی هه رشتی بکا نه یکا .

﴿ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ﴾ وه کاتی یوسف گه یشت به توانای خوی و نه قل و له شی تهواو بوو ته مدنی له نیوان سی و چل سالد بوکه نهو ماوه یه شایسته یه ب و پیغه مه رایه تی وه رگرتی سروش نیمه به خشیمان به یوسف زانستی و دانایی هه مووشتی له شوینی شیاوی خویا و زانینی مانای خه و بینن .

زانایان نه لین: حوکم زانینی هه مووشتی که به راستی و کردنی هه مووشتی بهو جورهی پیویسته بکری .

﴿ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴾ وه هه ر بهو جورهی پاداشتی یوسفمان دایه وه نیمه پاداشتی هه موو چاکه که ران نه دینه وه .

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ ۖ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۚ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ ۖ

إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

﴿وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾ وه نهو ژنه‌ی نهوتو یوسف له خانوه کهیدا بوو داوای کارنکی خرابی له یوسف کرد بانگی یوسوفی کرد بچیته لای دهر و ن له‌شی خوی بداتی، به نهرم و نیانی و به‌خه‌مزه و نازه‌وه گفتوگوی له‌گه‌ل نه‌کرد هه‌تا بیخه‌له‌تینی.

﴿وَعَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾ وه نهو ژنه دهر گای هوده‌کانی داخست له‌سهر خوی و یوسف و، ووتی به یوسف: تو وهره بولای من و بولای نه‌وشته‌ی من بوم ناماده‌کردوی به‌گورجی و به‌په‌له.

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ﴾ یوسف ووتی: من په‌نا نه‌گرم به‌خوا به په‌ناگرتن له‌و شته‌ی تو له منی داوا نه‌که‌ی. به‌راستی خوای په‌روه‌ردگار من جیگه‌ی داومه‌تی و کاری شیرینی له‌گه‌ل من کردوه، رزگاریشی کردم له‌کوشتن و نازاردانی براکام. و له‌قولایی چالی تاریک، دلی عه‌زیزی بو نهرم کردم، نیت من چون بی‌فهرمانی په‌روه‌ردگاری خوم نه‌که‌م و سته‌م له‌خوم نه‌که‌م به‌کردنی گونا و ناپاکی له‌گه‌ل می‌ردی تو که‌منی به‌کورپی خوی و به‌کورپی تو داناوه و زوری چاودیری کردووم و منی په‌روه‌رده‌کردوه.

هه‌ندی له‌زانیان مانای رسته‌ی (إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ) بدم جوړه‌کردوه: به‌راستی عه‌زیز که‌وره‌ی منه و جیگه‌ی پی به‌خشیوم، ریژی پله و شوینی منی گرتوه چون ناپاکی و داوین پیسی له‌گه‌ل تو نه‌که‌م که‌ژنی عه‌زیزی.

﴿إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ﴾ به‌راستی سه‌رناکه‌ون سته‌م کاران، بیگومان نه‌گهر من نه‌و کاره خرابه‌بکه‌م سته‌م کارم. به‌تاییه‌تی داوین پیسی خراب‌ترین سته‌مه.

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا

لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ

وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا
 الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْفَيْسَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ
 قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
 أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ
 الْكَذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَوْا قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ
 مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ
 هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ

﴿ ٢٩ ﴾

﴿ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ ﴾ وه بهراستی نهو ژنه نیازی
 تیکه لاو بون و نریک بونه وهی یوسفی نه کرد بولای خوی و نه گهر نهی کا نه پخاته گینچ و
 داوینکوه، یوسفیش نیازی خراپه کردنی نه کرد له گهل نهو ژنه نه گهر بهلگه و نیشانه ی
 پهروه ردگاری خوی نه بینیا به که داوین پیسی زور خراپه و نه نجامی تیکه لاوی پیس و
 دزواره، دلی به زانیاری وخوا په رسته وه به سترابوو، بیگومان یوسف نهو نیازه ی
 نه کردوه .

زانایان مانای ئەو رێستانەیان بەزۆر مانا کردووە ، هەندێ لەو مانایانە لە گەڵ پلەو پایەیی پیغمەراندا ناگونجی کە ئەوان هەر گیز بیریان لە گوناھ نە کردووەتەو هە چ جایی نیازی گوناھ.

ووشە (هَمْ) بەزۆر مانا هاتووە: هاتووە بە مانا نیازی کردن. بە مانا هاتوچۆی شتی بەدلدا بە بێ نیازی کردنی بە مانا ئارەزوو کردن.

بۆ زانین: نزیکترین وەلامی شایستەیی ریزو پلەیی پیغمەران بێ مانای ئەو رێستانەیی بێ بکەین بەم جوهره: کە ئەو رێستانە پاش و پیشن واتە (لَهْمْتُ بِهِ وَلَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ لَهُم بِهَا) بەراستی ئەو ژنە نیازی خراپەیی کرد لە گەڵ یوسف، ئە گەر یوسف بەلگەیی خوای خۆی نە بینایە و نە یزانیایە نیازی خراپە نە کرد لە گەڵ ئەو ژنەدا. لە نامەیی (لسان العرب) ئەبو حاتم ئەلی: غەریبولقورئانم خوێندەووە بەسەر ئەبو عوبەیدەدا کە گەیشتمە ئەو رێستانە فەرموی: ئەوانە پاش و پیشن.

پرسیار کرا لەسە عەلب لەمانای ئەو رێستانە ووتی: بەراستی زولە یخا نیازی گوناھیی کردو بەردەوام بو لەسەری و یوسف نیازی گوناھیی کردووە و نەیی کردووە بەردەوام نەبوە لەسەر نیازی خۆی، ئەو دوو نیازانە جیاوازن.

جەلالەدینی سیوطی لەنامەیی خۆیا (الکثر المدفون و الفلك المشحون) زۆر مانای گیراوەتەووە لەبارەیی مانای ئەو رێستانە ئەمەیش ئەو مانایەن: ئەو ژنە نیازی کاری قەدەغە کراوی کردو، یوسف داوای کاری پەوای کرد و ئەو ژنە نیازی داوێن پیسی کردو، یوسف نیازی نیکاحی کرد. ئەو ژنە نیازی وەستانی کردو و یوسف نیازی راکردنی کرد. ئەو ژنە نیازی بەیە کەووە راکشانی کرد. یوسف نیازی بەرگری کرد ئەو ژنە نیازی ئارەزووی خۆی کرد، وە یوسف نیازی ئامۆژگاری کردنی کرد لەو ژنەدا.

ئەوێ شایانی باسی بۆ پلەیی پیغمەران: یوسف گوناھ کردن بەدلایا نەهاتووە؛ چونکە هەموو فرمانە چاکەکان و خراپەکانی لای رۆن بوە. بەو بۆنەووە شەرمی زۆری لە خوا کردووە، ئەیزانی خوا ئاگای لە هەموو شتی هەیە، ئیتر چۆن نیازی خراپە کردن ئەو شتەووە لە یوسف پیغمەر، خوا ئەفەرموی:

تەفسیری زمانکۆیی

﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ هەر بهو جوړه ی نیمه یوسفمان راگرت له سهر راستی له بهرنه وه بو نیمه لایده یی له یوسف ناپاکی له گهل گه وړه ی خاوهن مالی و لای بده یی لهو داوین پیسی و نهو شته بیژ لیکراوه. به راستی یوسف له بنده هلبژیراوه پاک و خاونه کانی نیمه و نیمه نهو جوړه پیاوړه نه پارژین له نیازی خراپه و نایان خهینه نیو ریگهی خوار و خپچ .

﴿وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ﴾ وه یوسف و ژنه که ی عهزیز پیشبر کییان نه کرد بو لای دهر گای هوډه که، یوسف نه یه ویست رابکا له دهستی نهو ژنه نه ویش نه یه ویست نه یه لی برواته دهر وه. نهو ژنه کراسه که ی یوسفی راکیشا له پشته وه و له سهر وه بو خواره وه ی دای قلیشان و لهوکاته دا به رپکهوت و کوت و پر میړده که ی روبه رویان هات، وهك خوا نه فهرموی :

﴿وَالْقَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ﴾ وه ههر دوو کیان توشیان بو به توشی میړدی ژنه که له نریک دهر گاکه وه، ژنانی میسر لهو سهر دمه دا به میړدی خویانیان دهوت: گه وړه، نیستاش له هندی ههریم نهو ووشه یه به کاردیت له لایه نژانه وه. عهزیز که چوه ژووره وه یوسفی بینی وه ستاوه و کراسه که ی له پشته وه دراوه، بهرله وه ی عهزیز برسیار بکا لهو رووداوه .

﴿قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ژنه که ی عهزیز ووتی: به بی تیک چون و له سهر خو: پاداشتی که سی یه و ی خراپه بکا له گهل خیرانی تو نیه مه گهر به ند بکری یاسزایه کی خاوهن نازاری بدری به لیدان و ته می کردن، یوسف هیچ شتیکی بو نه مایه وه جگه له وه ی به ههر جوړی بی خراپه له خو ی دوور بخاته وه و به عهزیزی ووت و رووداوه که وی یه ته وای بو گپرایه وه .

﴿قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي﴾ یوسف ووتی: نهو ژنه داوای کاری خراپی له من کردوه که دهر وونی خو می بده می، ویستم رابکه م له دهستی و نه ویش رای کرد به دوا ی منا، له پاشه وه کراسه که ی راکیشام و سهر که چو ن دراوه، نه گهر نهو ژنه منی تاوانبار نه کردایه و داوای به ند کردن و نازاردانی منی نه کردایه من دهنگم نه ده کرد .

﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدٌّ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ وه
شایه تی دا شایه تی له خیران و خزمی ژنه که ی عهزیز: نه گهر کراسه که ی یوسف له
پیشه وه دراهه، دواپی نهو ژنه راست نه کاو یوسف له و که سانه دانه نری دروژن بن.
﴿وَإِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدٌّ مِّنْ دُبُرٍ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ وه نه گهر کراسه که ی یوسف
له پشته وه دراهه دواپی نهو ژنه دروژنه کا و یوسف له ریزی نهو که و سانه دانه نری راست
بکه ن و راست ویزن .

زانایان له باره ی دیاری کردنی نه و شایه ته دریژه یانداوه به دیاری کردنی: هه ندیکیان
نه لئین: ناموزای زوله یخا بوه، هه ندی تریان لایان وایه یه کچی بووه له هاوړیکانی میړدی
زوله یخا، هه ندی تریان نه لئین منالیک بوه له بیشکه دا. به لآم نیمه له به رده م سروشی
نهو ستن به لگه یه له سهر نهو ی یه کچی بوه له خزمانی نهو ژنه و پیاوی بالغ ناقل و بوه و
نهمه یه که سروش نه یفه رموی. به لآم نهو شایه ته له چ جیگه یه بوه؟ چ کاتی شایه تیه که ی
داوه؟ ئایا به ریکه وت هاتوه؟ یا به داوا کردنی نهو ژنه یا به داوا کردنی میړده که ی؟
نه وانه هه موویان خوا بی دهنکه له باسیانا. نیمه به گویره ی فهرمووده ی پیغمهر ﴿ﷺ﴾
داوای نه وانه مان لی ناگری .

﴿فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدٌّ مِّنْ دُبُرٍ﴾ دواپی کاتی عهزیز بینی کراسه که ی یوسف له
پشته وه دراهه بوی دهر که وت ژنه که ی دروژنه کا و یوسف راست نه کا. به لآم
له به رنهو ی نابروی نه چی و نهو روداوه بلاو نه بیته وه، وای به چاک زانی بیریکی قولی لی
بکاته وه.

﴿قُلْ إِنَّهُ مِّنْ كَيْدِكُنَّ إِن كَيْدُكُنَّ عَظِيمٌ﴾ عهزیز ووتی: به راستی نهو کاره له فیل و
پیلانی ژنانه، به راستی فیلی ژنان زور گه وره یه، له توانای پیاواندا نیه به رگریان لی بکا .
عهزیز ویستی دلی یوسف رابگری ووتی :

﴿يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَلِّكَ إِنَّكَ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾ نه ی یوسف: تو
واز لهو روداوه بهینه، هه والبه که س مه ده وله بیر خوتی به ره وه، به ژنه که ی خویشی

ووت، تۆیش نه‌ی زوله‌یخا داوای لی خوشبون بکه له‌خوا بو گونا‌هه‌کانت و په‌شیمان به‌ره‌وه. به‌راستی تو له‌وکه‌سانه‌ی گونا‌هباری و به‌هه‌له‌دا چووی له‌وکاره‌دا کردوته له‌گه‌ل یوسف. نه‌و گفتوگۆی عه‌زیزه به‌لگه‌ی بی‌گومانه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی نه‌یزانی یوسف پاکه‌و ژنه‌که‌ی درۆزن و بوختان که‌ره.

پر‌سیار/ نه‌و نایه‌ته‌وای ده‌رئه‌خا فی‌لی ژنان له‌ فی‌لی هه‌موو که‌سانی گه‌وره‌تره بگه‌ره له‌ فی‌لی شه‌یتانیش، وه‌ک خوا له‌ نایه‌تی

(۷۵) ی سوره‌تی نالی عیمراندا نه‌فه‌رموی: به‌راستی فی‌لی شه‌یتان لاوازه، نایا فی‌لی ژنان گه‌وره‌تره له‌ فی‌لی شه‌یتان ؟

وه‌لام/ مه‌به‌ست له‌وه که‌ فی‌لی شه‌یتان لاوازه، یانی ده‌سته‌لاتی به‌سه‌ر به‌نده بوخته‌کانی خوا‌دا نیه و مه‌به‌ست له‌ گه‌وره‌یی فی‌لی ژنان نه‌مه‌یه: گه‌وره‌ترین سه‌ربازی شه‌یتانن بو خه‌له‌تان‌دنی پیاوان.

رووداوی نیوان یوسف و زوله‌یخا بلا‌وبویه‌وه به‌ نیو شاردا، ژنان و پیاوانی میسر به‌و رووداوه‌یان زانی، بویه گفتوگۆی کۆرو کۆمه‌ل. خوای مه‌زن له‌و باسه‌وه نه‌فه‌رموی:

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَوِّدُ فَتَاهَا
عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٠﴾
فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكَاوِءَاتٍ
كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ أَخْرِجْ عَلَيْنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ
وَقَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ
كَرِيمٌ ﴿٢١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودَنَّهُ

نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَاءَ أُمُرِهِ لَيُسْجَنَ وَلْيَكُونَا
 مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي
 إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ
 ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَأْ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيْسَ جُذْئُهُ
 حَتَّىٰ جِئَ ﴿٣٥﴾

﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾ وه كومه لی له ژانی
 دانیشتوانی شاری میسر ووتیان ژنی عهزیز داوای کردوه له کوره تازه پی گه یشتوه که ی
 خوی کاریکی لی بیژراو له وه وه بهیدایی، بانگی کرد بر وای بو له وه ی بگا به ئاواتی
 خوی.

﴿قَدْ شَفَّهْهَا حُبًّا﴾ به راستی دلی نهو ژنه ی عهزیزی داگیر کردوه خوشه ویستی نهو
 کوره بویه هوشی به خو یه وه نه ماوه و گیر وده ی نهو کوره بووه. نهوینی نهو لاوه چوته
 ناو جهرگ و دلی.

﴿إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ به راستی نیمه نهو ژنه ی عهزیز نه بینین له هه له یه کی
 ناشکردایه و له راستی دوره، زور شوریه و بی ئابرویه شتی بنده ی خوی بووه نهو
 کوره گوی نه داوه تی و له دهستی رای کردوه، نهو کاره ی نهو گونا هیکه چاوپوشی لی
 ناکری.

﴿فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ﴾ دواپی کاتی ژنه که ی عهزیز به گفتوگوی
 نهی نی نهو ژنانه ی بیست بلاویان کردوه ته وه و تانه یان لی داوه و یستوو یانه ئابروی بیهن،
 ژنه که ی عهزیز بو توله کردنه وه له و ژنانه و ئابروی یان بیا ناردی بولایان و بانگی کردن بو
 نان خواردن.

﴿وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا﴾ وه نهوژنه‌ی عه‌زیز له کۆشکی خۆیا کۆرپکی بۆ ئاماده‌کردن و کورسی و پالێشتی بۆ دانان، خواردن و میوه‌ی رهنگا وره‌نگی بۆ رازاندنه‌وه، نه‌و ژنانه‌یش هاتن و دانیشتن و هاتن بۆ میوانداریه‌که و دای به‌دهستی هه‌ریه‌کیکیانه‌وه کاردێک هه‌تا گوشت و میوه‌ی پی‌پیرن و بیخۆن، به‌کاره‌ینانی چه‌قۆ له‌و سه‌رده‌مه‌دا نمونه‌ی شارستانییه‌تی بوه .

﴿وَقَالَتْ أَخْرِجْ عَلَيْنَهُ﴾ وه ژنه‌که‌ی عه‌زیز ووتی: یوسف تۆ وهره‌ ده‌ره‌وه به‌سه‌ر ئه‌م ژنانه‌دا، یوسف پی‌فه‌رمانی نه‌کرد و هاته‌ ده‌ره‌وه به‌سه‌ریان، نه‌و ژنه‌ ئارایشتی زۆر جوانی یوسفی کردبو له‌ جیگه‌یه‌کی نه‌یتی داینابو .

﴿فَلَمَّا رَأَيْتَهُ أُكْبِرَتْهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾ دوایی کاتی ژنه‌کان یوسفیان بینی به‌گه‌وره‌یان داناو له‌ جوانی یوسف سه‌ریان سوڕما و هۆشیان به‌خواردن و خۆپانه‌وه نه‌ما و ده‌ستی خۆپانیان به‌ وچه‌قۆپانه‌ بری و هه‌ستیان به‌نازاری خۆیان نه‌کرد به‌هۆی شوخی یوسفه‌وه هه‌تا خۆپن هاته‌ خواره‌وه به‌ده‌ستیانا .

﴿وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ وه ژنه‌کان ووتیان: پاك و خاوتنی بۆ نه‌و خواجه که وینه‌ی ئه‌م کورپه‌ی دروست کردووه‌و ئه‌م شوخیه‌ته‌ی پی‌ داوه‌، ئه‌م کورپه‌ ئاده‌میزاد نیه‌ مه‌گه‌ر به‌کیکه‌ له‌فریشته‌ گه‌وره‌ به‌رپێزه‌کانی خوا که ئه‌م جوانیه‌ پی‌ هاوتایه‌ی داوه‌تی، بیگومان خۆپاراستن له‌ خراپه‌ کاری فریشته‌یه‌و ئه‌م جوانیه‌ پی‌ وینه‌یه‌ هه‌ر بۆ فریشته‌یه‌ .

﴿قَالَتْ فَذِلِكُنَ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ﴾ ژنه‌که‌ی عه‌زیز به‌سه‌ربه‌سته‌یه‌وه ووتی: ئه‌مه‌یه‌ نه‌و که‌سه‌ی نه‌وتۆ ئیوه‌ لۆمه‌ی منتان نه‌کرد له‌خۆشه‌ویستی نه‌ودا و به‌پراستی من داوام له‌و کورپه‌کرد بۆ هاتنی خۆی بۆلام و نه‌و کاره‌م له‌گه‌ڵ بکا، دوایی نه‌و کورپه‌ خۆی لی‌ قه‌ده‌غه‌کردم و خۆی له‌و کاره‌ پاراست. ژنه‌که‌ی عه‌زیز که‌زانی بیانوی لی‌ وهرته‌گرن داوای لی‌ بکه‌ن پی‌ فه‌رمانی نه‌کا، ئه‌وانیش ووتیان: به‌دلی گه‌وره‌ی خۆت بکه‌ و چیت لی‌ داوا نه‌کا بیکه‌ له‌گه‌لی، نه‌وه‌ی ژنی عه‌زیز ووتی له‌ باره‌ی یوسفه‌وه به‌لگه‌ی روونه‌ له‌سه‌ر داوین پاکی یوسف، دوایی ژنه‌که‌ی عه‌زیز ووتی:

ته‌فسیری زماکۆبی

﴿ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ يُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّاعِرِينَ ﴾ و نه گهر به راستی نه و کوره نهوشته ی من فهرمانی پی نه دهم نهیکا به راستی به فهرمانی من بهند نه کری و نه بی به داما و گالته پی کراو، ژنه کان ووتیان دووباره به پیرهوی زوله یخا بکه بو نهووی داوای نه کاله تو، یوسف بهند کردنی هه لبارد به سهر گونا هدا .

بۆ زانین: ئەو سەر بەستیه یی شەرمانە زولە یخا دەری پری لە بارە ی دلداری یەو، بۆ ژنان و کچانی ئەم رۆژە ییش ئەو سەر بەستی و یی شەرمیە سەری هەلداو، هەست بەلی پسرەوی ناکەن لە بەردەم هیچ کەسداو ئەو پەری بەرە لایی دەستی دراوەتی و یتە ی ئەو کاتە ی زولە یخا یاساو دەستوری ئەو کاتە بەرە لایی یی بە خشیون، یاسای دەست کردی ئەم سەر دەهیش بەرە لایی بۆ رەوا کرددن، گوئی نادریتە فەر موودە ی خوا. ئیمە ی موسلمان یاری دە ی سەر بەستی پیاوان و ژنان ئە دەین. بە لām لە دەستور و رەوشتی ئاین دەرنە چی و گفتو گو ی خراب نە ییژری و نە یکن.

کاتی یوسف گفتوگزی ژنی عهزیزی بیست زۆر لای گران بوو، په نای برد بو لای خواو پاراپه وه :

﴿ قَالَ رَبِّ السَّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ ﴾ يوسف ووتی: نهی پهروه ردگاری
من: بهند کردن لای من خوشتره لهشتی نهو ژنانه داوای له من نه کدن بوی و هانم نه دهن
نهو کاره خرابه بکه م .

﴿وَالَا تُصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ و نه گهر تو
پهروه ردگار لانه دهی له من خراپه و فیلې نهو ژنانه بو فریودانی من ونه م خه یته ژیر
پاراستی خو ته وه من مه یلم نه روا بو لای وه لآمدانه وه یان و گیر و ده م نه که ن و نه م بیه کی
له و که سانه گیل ونه زانن به هوئی خراپه ی شتی نهو ژنانه داوای نه که ن .

﴿ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ دوائی پسر و مرد دگاری یوسف و هلا می دایه و و نزا که ی لی و هر گرت، دوائی لایدا له یوسف و فیل فریودانی نه و ژنانه، همدروک پیشتر رزگاری کرد له پیلانی براکانی، نه بی بزانی نه گهر به ندهی خوا

تہ فسیری زمنا کوپی

نیازی پاکې خوای مه زن همو کاتی دهر گای رزگاری بو نه کاته وه له کاتی ته نگانه دا. به راسی هه رخوایه نه بیسی پاران وهی که سی پهنای بو بیا، نه زانی به کرده وه و نیازی که سی خوی له کرده وهی خراب پیاړی.

﴿ثُمَّ بَدَأْ لَهُمْ مِنْ بَعْدِهَا رَأَوِا الْآيَاتِ﴾ له پاشا دهر کهوت بو عهزیز و ژنه که ی و دلسوزانیان پاکي یوسف له دوای نه وهی بینیان چنندین به لگه له سهر راسی یوسف له شایه تی دانی نه و شاهیده و درانی کراسه که ی له پشته وه و ده ست برین و پیلانی ژنه کان وایان به په سه ند زانی بو لابر دن و کون کوډنی نه و بی تا پرویسه توشی ژنی عهزیز بوه و دانیش توانی شار پیان زانبوه.

﴿لَيْسَ جُنَّتُهُ إِلَىٰ حَيْنٍ﴾ که یوسف به ند بکه ن هه تا ماو هیه نه که هه تا هه تایه بو نه وهی نه و ده نگ و باسه خراپه له سهر ژنی عهزیز له بیر بجیته وه نه بی بزاین یوسف بی تاوان بو بویه به ند کرا، نه گهر وینه ی خویان نپاک و تاوانبار بوايه پله ی به رزتریان نه دایه و به ندیان نه نه کرد.

بو زانین: هه موو چاخه کانی میژوو بومانی رون نه کاته وه هه ر کاتی که مرؤفیکي پاک و دلسوز تووشی بوبی به توشی سته مکارو خراپه که رانه وه کار به ده ستان و تاوانباران بوختان و درویان بو هه لئه به سن بو نه و دلپاکانه و توشی گپرو گرفتیان به کوشتن و به ند کردن و لیډان نه که ن، چونکه به فهرمانیان هه لناسن و به ریتیلیان بو په یدا ناکه ن. به لام یاریده ی خوا له گهل نه و که سانه یه نارام نه گرن هه ر له بهر خوا، نه گهر بو ماو هیه مؤله تی سته مکاران بدری له نه نجامدا ریگه ی دهر چوونی لی دانه خری له جیهاندا، خوا یارمه تی نارام گران و باوه رداران نه دا به وینه ی یوسف که رزگاری له پیلانی براکانی و ژنی عهزیز کرد.

یوسفی دلپاک و داوین پاک چوه نیو به ندیخانه، ژنی عهزیزی دل پس له شوینی خویا مایه وه به به ره لایی و سهر شوړی، نه ی خوړی به سهر دانیش توانی کوشکدا. به لام یوسف چوه گرتو خانه به دلیکی خوشه وه و خوی به نار هزووی خوی نه و گرتو خانه یه ی هه لبارد

وبوبه خاوهنی ناسایش و رزگاری بو له کردنی کاری خراب. ژنی عزیز له گرتو خانه ی دلدا نه ژیا و هاتو چوی نه کردو بیری له بی نابروی خوی نه کرده وه .

وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا
إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ
رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا
بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَ كَمَا مَعَا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾
وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانُوا
لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾

﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجْنَ فَتَيَانٍ﴾ وه چونه نیو گرتو خانه وه له گهل یوسف دا دوو لاوی
بنده ی پاشای میسر یه کیکیان مه ی گپرو نه وی تریان چیشته دروستکهری پاشا، پاشا
له وان ره نجابوو فه رمانی دابو به به ند کردنیان .

﴿قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا
تَأْكُلُ مِنْهُ الطَّيْرُ﴾ یه کی لهوبه ندکراوانه که مه ی گپری پاشا بوو ووتی: من بینم له خه وما

تریم نه گوسی بۆ نه وهی بکری به مهی و، نه وی تر له و دوو به ند کراوانه که چیشت دروست که ری پاشا بوو ووتی من له خه و ما بینیم له سهر سهرم هه لم کرتبو نان له و نانه یان نه خوارد تا قمی بالنده .

﴿بَنَّا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ تۆ هه وال بده به ئیمه به مانای نه و خه وه به راستی ئیمه تۆ و نه بین له و که سانه ی چاکه که رن و رهوشیان چاکه له گه ل دانیش توانی گرتو خانه داو رێک و پێکی .

﴿قُلْ لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا﴾ یوسف ووتی نایه بۆلای ئیوه خوارد مه نه ی به ده ر خوار تان بدری مه گهر من هه وال نه ده م به مانا و ناوه رۆکی نه و خوارد مه نه ی به ر له وهی نه و خوارد مه نه ی به گاته لای ئیوه که له ده ره وه دیت بۆ لاتان و هه وال تان نه ده می چ خوارد مه نه ی که و رهنگی چۆنه و نه ندازه ی چه ندله ؟ قازانج و زیانی بۆ ته ندروستی ئیوه رۆن نه که مه وه له گه ل نه وه یشدا من و ئیوه به یه که وه له م گرتو خانه یه داین و په یوه ندیمان به که سه وه نه کردوه . که واته ئیوه بزنان من نه و هه وال انهم به سروش بۆ هاتوه له لایه ن خواوه ، وه ک خوا نه فهرموی:

﴿ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه وشته ی من هه والی نه ده م به ئیوه که له بهر چا و نین و نه بین له وشته یه په روه ر دگاری من فیری منی کردوه به سروش به و جوړه ی نیراوه بۆلای پیغه مه ره کانی تر، من له و کسانه نیم هه وال بده م به شتی رابوردووه و به شتی له مه و داو په یدا ببی به گۆتره و جادو گهریش نیم . به راستی من وازم هیناوه له نایینی کۆمه لێ باوه ر به خوا نایه رن و بیزارم له وان . نایینی دانیش توانی نه و رۆژه خوړ په رستی و گۆره که په رستی بوه ، نه و گۆره که یان ناونا بوو (أییس) .

﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ نه و تا قمه نه وانه ن باوه ر یان به رۆژی دوا یی نه بۆیه وازم لی هینا و دوا ی نه وان نه که و تووم . له پاشا یوسف رونی نه کاته وه له سه رج نایینیکه و نه فهرموی :

﴿وَاتَّبَعَتْ مَلَّةٌ أَبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وہ من دواى ثابىنى باو و باپرى خوم
كه و تروم كه نىبراهيم و نىسحاق و يه عقوبن، من له وان كه و تومه تده و كورى يه عقوم،
نهو پيغمه رانه به ناوبانگ بوون لای همو كه سى. به تاييه تى نىبراهيم .

﴿وَمَالْنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ شايسته نيه بو نيمه كه نيمه هاوبهش دابنن هيج
شتى جگهى خوا په رستين. له پاشا يوسف فهرموى :

﴿ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ﴾ نهو په رستنهى خوا و هاوبهش دانانه نان بو
خوا و كردنى نيمه به پيغمه ر له گه وره يى خوايه به سر نيمه دا و به سر همو
ناده ميزادا به ناردنى نيمه بو شاره زايى كردنيان و ريگهى راستيان پيشان بده ين.

﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ وه به لام زورترين له ناده ميزاد سوپاسى
نهو گه وره ييهى خوا ناكه ن كه به وانى به خشيوه، بگره هه تا سامانى زورتر و ته ندر و ستيان
بداتى بى سوپاس تر نه بن .

له پاشا خواى مه زن روى نه كاته وه كه يوسف به رده و امبو له سر ناموزگارى كردنى
هاور پكانى له گرتو خانه داو نه فهرموى:

يَصْحَبِي
السَّجْنِ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
﴿٢٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ
أَمْرًا لَا تَعْبُدُوا إِلَّا آيَاتُهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

﴿يَا صَاحِبِ السِّجْنِ أَلْزَابُ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ نهی دوو هاوریکام له گرتو خانه دا و دانیشتون له گرتو خانه دا: نایا چه ند خواجه دژی به کتر بن و له یه ک جیاواز بن چاکترن بۆ ئیوه و هه موو ناده میزاد یا خواجه کی ته نه ای خاوه ن دهسته لاتی بی وینه ؟ نه ویتانه که ئیوه به دهستی خوتان له به رد و درهخت دروستیان نه کهن شایانی به رستن نین و توانای هیچ شتیکیان نیه .

﴿مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ ئیوهی دانیشتوانی گرتو خانه و دانیشتوانی شاری میسر ناپه رستن له جگهی خوا مه گهر چند ناویکن بی ناوه رۆک ئیوه و باو و باپیرتان ناوتان ناو ن به خوا، خوا نهی نار دوه ته خواره وه بۆ نه و ناوانه ئیوه ناوتان ناوه له مو بتانه هیچ به لگه و ناویشانی له سه ر راستی نه و ناوانه: که واته ئیوه ناو به رستن و ناوه رۆک به رستن نین .

﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ فه رماندان بۆ ره واکردن و قه دهغه کردن و به رستن بۆ هیچ که سی نیه مه گهر ته نه اهر بۆ خوا، خوا فه رمانی داوه به هزی پیغه مه رانه وه که ئیوه هیچ شتی مه به رستن مه گهر هدر خوا .

﴿ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نهو به رستنه ی خوا نایینی راستی بی خوارو خپچه و، به لام زورتر له ناده میزاد نهو راستیه نازان و بی ناگان له پاداشت و تۆله، هیچ که سی بۆی نیه داوای به رستی خوی بکا، یا به بی فه رموده ی خوا یاسا دروست بکا. ناده میزاد هه موویان یه کسانن له مافدا و هه موویانی به مرۆف دروست کرده .

يَصْحَبِ السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا
فَيَسْقَى رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ
مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِي
ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَنَاهُ

الشَّيْطَانُ ذَكَرَ رَبِّهِ فَلَيْتَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ

دواى نه‌وه‌ى يوسف دانيشتواني گرتوځانه‌ى بانگ كړد بولاي پهرستنى خواى تاك و
ته‌ن‌ها و ماناى خه‌وه‌كانى بولئ دانه‌وه و پيويستى سهرشاني خوي جئ به‌جئ كړد،
نه‌فه‌رموي :

﴿يَا صَاحِبِي السَّجْنِ أَمَا أَحْذَكُمَا فَيَسْقِي رَبُّهُ﴾ ئەى دوو ھاورىكانى دانىشتوى گرتوخانە: ئەويەكەتان مەى گىڤ و ئاوكىڤى پاشايە و لەخەويا بينى تىرى ئەگوشى بۆ ئەوەى بکرى بەمەى، دواى چەند رۆژى رزگارى ئەبى، دواى ئەچىتەوہ بۆلاى پاشاو دەرخواردى گەورەى خۆى ئەدا مەى بۆ خواردنەوہ .

﴿وَأَمَّا الْآخَرُ فَيَصْلُبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ﴾ وه ئه‌وی تریان که چِشت دروستکهری پاشا بو، دواى هه‌لئه‌واسرئ، دواتر بالنده له مؤخى مِشكى نه‌خوڼ. کاتئ نانکهری پاشا باسى هه‌لئواسینی خوئ ییست ووتی من هیچ شتیکم له خه‌ودا نه‌بینیوه، یوسف بر‌وای به مانا لَیْک دانه‌وه‌ی خه‌وه‌کان بو، چونکه به سروش بؤی هاتبو له‌لایه‌ن خواوه، فرم‌ووی:

﴿ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴾ ته‌واو بو، جی به‌جی کرا ئەو شتەى ئەوتۆ ئەو دوو کەسە دا‌واى رونکردنە‌وى ماناکردنیان کردبو، خوا فەرمانى پێدا‌وه برا‌وه‌ته‌وه .

﴿ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ ﴾ وه یوسف ووتی بهو که سهی
 ئه و تو ئه یزانی رزگاری ئه بی لهو دوو که سه: تو بیرى من بکه ره وه لای گه وه ی خو ت،
 هه تا پاشا بکو ئیته وه له به ند کردنی من و بو ی ده رکه و ی که من به نار ه وایی گیراوم.

﴿فَأَنسَأْهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ﴾ دوايي شه‌يتان له بيري نه‌وه كه سه‌ي برده‌وه رزگاري بو
باس كردني يوسف لاي گه‌وره‌ي خو‌ي. پيغهمه‌ر ﴿وَٱللَّهُ﴾ نه‌فه‌رمو‌ي: ميه‌ره‌باني خوا بو
يوسف بي نه‌گه‌ر نه‌ي ووتايه بيري من بكه‌روه لاي گه‌وره‌ي خو‌ت دواي پي‌نچ سال يا

حوت سال له گرتوخانه دا نه مایه وه، داواى کومه کى له بنده کان هدر چنده چاکه له کاتى ته نگانه دا هندی جار، شایسته ی پله ی پیغمه ران نیه .
﴿ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴾ دواى مایه وه له نیو به ندیخانه دا چهند سالى له نیوان سى سال هتا نوسال ژماره ی مانه وه ی له گرتوخانه رون نه کراوته وه . به لام ووشه ی (بضع) له سى سال که متر نیه و له نو سال زیاتر نیه .

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ
يَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونٍ فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾
قَالُوا أَضْغَثُ أَحْلَمٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعِلْمِينَ ﴿٤٤﴾
وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
فَارْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ
وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ
تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا
قَلِيلًا مِّمَّا نَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ
مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

عَامٌ فِيهِ يَغَاتُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾

دواى ماوهيه كه بهسهر چوو له بهندکردنى يوسف خواى مهزن ويستى رزگارى بكا
زۆر بهرپژهوه. ئهوهبوه پاشاى مىسر خهويكى بينى زۆرى لا سهير بوو، بۆ مانا
ليكدانهوى ئهوخهوه پاشا جادوگهراڻ وئستهينهسان و خهوناسانى كۆكردهوه
،ئهوخهوهى بۆ گيژانهوه، داواى لى كردن ماناى ئهوخهوهى بۆ بکهن. ئهفهرمىۆ :

﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ ﴾ وه پاشا ووتی : بهراستی من بینومه لهخهوما حوت گای قهلهو، حوت گای لهړ ئه و قهلهوانه ئهخون. زورم لاسهیره ئه و حوت گا لهړانه پهلاماری ئه و حوت قهلهوهیان ئه داو ئه دیان خواردن .

﴿ وَسِعَ سُبُلَاتِ خَضِرٍ وَآخِرُ يَابِسَاتٍ ﴾ وه بنییم حەوت گول دانه ویلە ی سه وزی
 پی نه گەشتو و حەوت هیڤوی تری ی پی گەشتوی ووشك. پاشا ویستی مانای ئەو خەو
 بزانی، دوا ی زانا کانی کۆ کردەو و بۆ ئەو مەبەستە ووتی :

﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ﴾ ۞ ئەي پیاوھ زاناو بەرپرەرەکان:
ئێوھ ھەوالب ھەوالب بەمن لەماناکردنی ئەو خەوھە ی من ئەگەر ئێوھ ئەزانن مانای خەو بکەن.
﴿قَالُوا أَضْفَاتُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ﴾ ۞ وە زاناکان ھێچیان بۆ
نەمایەوھ ئەوھ نەبی ووتیان: ئەو خەوانە کۆمەللە خەویکن تێکەلاوی یە کتریبوون و لەیەک
ئەجن و تەر و ووشک تێکەلاو کراون و پروبوچن و، ئێمە مانای ئەو جۆرە خەوانە نازانین
بەگفتوگۆی ئێمە بروات ببی.

بۆ زانين: (الاحلام) دەرکه وتویه کی دهرویه. زانایانی دهر و ناسی و زانایانی تر له هه موو خاوون بیرو بۆچوه کان خۆیانیان ماندو کردوه له راستی چۆنیهتی خه ودا. به لām کهسیان نه یانئوانیوه بگه نه مانایه برۆای پی بکری. به راستی زانایان راغوییان وهر نه گرتوه بۆلای سه رچاوهی که می له هه ندی خه و مانای راستیان بۆی کردوه، هه ر له باره ی خه وه وه

تہفسیری زمناکوئی

رونیان کرده ته وه هندی نه خوشی. به لām هندی خه وهن گفتوگو ته کهن به زمانی جگه ی نهو که سه ی خه وه که نه بینی و به جگه ی دهرون و ژبانی نهو که سه. زانایان ریگه یان نه برده به مانای نهو جوړه خه وانه.

خاوه نی نامه ی (لسان العرب) له و نامه ی دا نه لی: پیغمه مه ر نه فهرموی: (الرؤیا) له خوا وه یه (الحلم) له شه یتانه وه یه. نه یش لی هه ردو کیان به مانایه کن. به لām (الرؤیا) به زوری بریتیه له شتی چاک. (الحلم) به زوری به شتی نه بیژری له کاری خراپ و ناشیرین. به کورتی خوای مه زن نهو خه وه ی پاشای کرد به هو ی رزگار بوونی یوسف، پاشا لای خوشبو مانای نهو خه وه ی بو بکری.

﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ﴾ وه که سیکی نه وتو لهو دوو که سه رزگاری بوو له گرتو خانه و، بیری پاسارده ی یوسفی کرده وه له پاش ماوه یه که زانی پاشا زور سر گه ر دانه و نه یه وی مانای خه وه که ی بزانی، نهو رزگار بووه وتی:

﴿أَنَا أَنبَأَكُم بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ﴾ من هه و اله دهم به نیوه به که سی مانای نهو خه وه ی پاشا بداته وه. دوا یی نیوه من ره وانه بکهن بولای نهو که سه و نیستا له گرتو خانه یه. دوا یی پاشا نهو که سه نارد بولای یوسف وتی:

﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ يَأْكُلْنَ سَبْعَ عَجَافٍ﴾ نه ی یوسف: نه ی که سی که راست ویزی له هه مو گو فتاری له مه و به ر له گه ل نیمه نه ت کرد له گرتو خانه دا وه لāmی مانای خه وه کانی نیمه ت لیک دایه وه، تو هه و ال بده به نیمه بو خه وی پاشا بینویه تی له باره ی هه وت گای قه له و هه وت گای له ر نه یان خواردن.

﴿وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خَضَرٍ وَأَخْضَرٍ يَابَسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وه له باره ی بینیی هه وت گو لی سه وز و هه وت گو لی ووشک، بو نه وه ی من بکه ریتمه وه بولای ناده میزادی لای پاشا بولای پاشا به تاییه تی، بو نه وه ی نه وان بزانی به زانیساری تو له دوا ی نه وه ی تو مانای نهو خه وه ت لیک دایه وه، تویش له نه نجمدا بی به خاوه نی پله و پایه ی به رز له دوا ی ده ره ینان له گرتو خانه.

الْيَسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ
مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ
مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ االْكُنْ حَصْحَصَ
الْحَقِّ أَنَا وَودَّتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذَلِكَ
لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾
﴿ وَمَا أَتَرَىٰ نَفْسِي إِنْ النَّفْسَ لَأَمَّارَةً بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ
رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ ﴿٥٣﴾

﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْنِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ ﴾ وه پاشا ووتی: ئیوه یوسف بهتین بۆلای من، ناو گێره‌که‌ی پاشایان ناردوه‌وه بۆ لای یوسف و پیتی ووت: وهره بۆ لای پاشا، دوا‌یی نه‌و ئیراوه‌وه چو بۆ لای یوسف، یوسف ووتی: تۆ بگه‌رێوه بۆ لای گه‌وره‌ی خو‌ت که پاشایه .

﴿ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ ﴾ دوا‌یی تۆ پرسیاربکه له پاشا کاری نه‌و ژنانه‌ی نه‌وتو‌چ شتی بو ده‌ستی خو‌یاننیان بری، داوا بکه له پاشا له‌و کاره بکو‌لێته‌وه هه‌تا بۆی ده‌ربکه‌وه‌ی من پاکم، نه‌و کاته من دیمه‌ ده‌ره‌وه له گرتوخانه به سه‌ربه‌ستی و ڕوسو‌ری .

﴿ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگاری من به‌فیل و پیلانی نه‌و ژنانه نه‌زانی و منیشی پاراستوه له گونا‌ه. به‌لام پاشا نازانی به‌و شته نه‌و ژنانه کردویانه، بۆ نه‌وه‌ی پاشا من بناسی و بزانی من کیم. ئیراوه‌که‌ی پاشا گه‌رایه‌وه بۆ لای پاشا و هه‌والی

ته‌فسیری زمانکۆبی

دایه که یوسف نایه ته دهر وه له گرتوخانه هه تا پاشا نه کۆلېته وه هوی بهند کردنی من چ شتی بوه ؟ پاشا بهی وهستان فهرمانی دا به ئاماده کردنی نهو ژنانه و ژنه کانیا ن هینا بولای پاشا .

﴿ قَالَ مَا خَطْبُكَ إِذَا رَاوَدْتَن يُسُوفَ عَنْ نَفْسِهِ ﴾ پاشا ووتی: نهو روداوه گرنګ و دلته زینه چ شتی بو کاتی نیوه داواتان کرد له یوسوف که له شی خویتان بداتی و ناواتی خرابتان بهیږته دی ؟

﴿قُلْ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ﴾ ژنه کانیان ووتیان: پاکی و خاوینی بۆخوایه و داوین پاکی یوسف جیگه‌ی سه‌رسورمانه، ئیمه هیچ خراپه‌یه کمان نه‌زانیوه به‌سه‌ر یوسف‌وه به‌ی که نیازی خراپه‌ی کردیی و گوناھی گه‌وره و بچوکمان لی نه‌دیوه .

﴿ وَقَالَتْ أُمُّرَأَةُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوِدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ ﴾ ژنه که ی عهزیز
ووتی: ئیستا راستی یوسف دهر که وت، دوا ی ئه وه ی ئه و راستیه داپوشرا بو، من داوا ی
کاری خراپم کرد له یوسف و خوی له گه لم راکشی. به بی شه رمانه وه ده ری ئه برم
یوسف هه رگیز نیازی خراپه ی له گه ل من نه کرد وه، من برواتان پی ئه دهم هه رشتی
یوسف نه یلی راسته .

﴿وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ وه به راستی یوسف له و که سانه یه راست و وِژن و راسته له و گفتو گزیه ی له گه ل عهزیزی کرده که زوله یخا داوای کاری خرابی له و کرده .

﴿ ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِي لَمْ اُخْنَهُ بِالْغَيْبِ ﴾ ئەو داوايەى من و نەهاتنە دەروەى من
لە گرتوخانە، لە بەر ئەو و ە عەزیز بزانی کە بە راستی من لە نەینیدا ناپاکیم نە کردو
لە گەڵ ئەو، چونکە رێژە منى داو و تە دەست خێزانی خوێ، ئەبێ من چۆن ناپاکى بکەم
لە گەڵ خێزانی کەسێ منى بە کورى خوێ دانابێ.

﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ﴾ وههراستی خوا سه رناخواو یارمه تی پیلانی ناپاکان نادا، نه وهبوو خوا پیلانی ژنی عهزیزی پوچ کرده وه. له پاشا یوسوف نهیه وی بجوکی خوی بو خوا دهر بخا و خوی بشکینی ووتی :

﴿ وَمَا أْبْرِي نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ ﴾ وه من خۆم پاك ناكه مه وه له خراپه .
 به راستی دهرونی مروّف به زۆری مهیل ئه كا بۆلای خراپه ؟
 ﴿ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ مه گهر كه سیّ پهروه ردگاری من میهره بانی
 له گهل بكاو بیپاریزی له خراپه و گوناوه كه پیغمه ران و دۆستای خوا ، به راستی
 پهروه ردگاری من خوش ئه بی له گوناوهی بهنده کانی خوی ، میهره بانه بو پاراستنی
 دهروونی بهنده کانی خوی .

ئه ی پهروه ردگار : یاریده ی خۆم و خیزانم بده له سه ر

به رپا کردنی ئایینی خۆت و رۆژی

مانگی په مه زانم لی وه ر بگه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان، سوپاسی بی پایان بۆ پهروره دگاری ههمو
بونه وهران، درودی زۆر له سهر پیشه وای مه زن و رابه ری ههمو ئاده مزاد و له سهر
هاوری و یاوه رانی بی .

پاش ئه وهی ژنه که ی عه زیز و ژنه کانی تر شایه تیان دا له سهر خۆیان، دانیشنوان بۆیان
دهر که وت یوسف پاک و بی شوره ییه، له دوای ئه وهی پاشا فه رمانی دهر کرد ئیوه یوسفم
بۆ به یتن، یوسف له گرتوخانه هاته دهر وهه . پاشا داوای له یوسف کرد بی
به گه وره ی شاری میسر و یاریده ی بدا له هه لسه واندنی کاروباری نیشتمانا . پاشا
که کۆبویه وه له گه ل یوسفدا خۆشه ویستی یوسف له دلیدا چه قی، بۆرون کردنه وهی
ئه و مه به سه خوا ئه فه رموی :

وَقَالَ الْمَلِكُ اُتُونِي بِهِ اَسْتَخْلِصُهُ
لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ اَمِينٌ ﴿٥٤﴾ قَالَ
اَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ اِنِّي حَفِيزٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾ وَكَذَلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوهُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ
بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَا جُرْ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾

﴿وَقَالَ الْمَلِكُ اُتُونِي بِهِ اَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي﴾ پاشا وتی به پیاوه کانی: ئیوه یوسف
به یتن بۆلای من ئه یکه م به فه رمان بهرداری پوخته ی خۆم وهاو کارم بی له هه لسه واندنی
کاروباری نیشتمانا، پیاوه کانی چوون و یوسفیان هینا بۆلای پاشا .

﴿فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ دواپی کاتی پاشا گفتوگوی کرد له گهل یوسوفا. مانای لیكدانه‌وهی خه‌وه‌كه‌ی لی پرسی و لیئی تیگه‌یشت، ووتی به‌یوسوف: به‌راستی تو جیگه‌ی به‌ریزت هه‌یه نه‌مرو له‌لای ئیمه‌و بروا پی‌کردوو ده‌ست پاکی ئیمه‌ی له‌سه‌ر کاروباری پاشایه‌تی مندا دات نه‌نیم.

دواپی نه‌وه‌ی پاشا یوسوفی سه‌ربه‌ست کرد بو هه‌رپله‌و پایه‌یه خوی ناره‌زووی لیئی بی، یوسوف بو خوی هه‌لبژارد سه‌ره‌پرشتی گه‌نج و نابوری نیشتمان، یانی بوبه شالیاری نابووری و دارایی.

به‌راستی یوسوف نه‌یزانی نیشتمان به‌ره و گرانی و په‌شیوی نه‌روا، نه‌گه‌ر بیئو سه‌ره‌پرشتی كه‌ری دارایی مروقیکی زاناو پسپورت نه‌بی بو هه‌لسورانندی به‌روبومی نیشتمان مافی دانیشنوان پی‌شیل نه‌كری به‌تایه‌تی هه‌زاران و ژیره‌سته‌كان. نه‌وه له‌لایه، له‌لایه‌تره‌وه دارایی زیان و مانه‌وه‌ی ئاده‌میزاد نه‌گه‌ر به‌ده‌ستی مروقیکی ژيرو زاناو ده‌ست پاكه‌وه نه‌بی پاشه‌روژی دانیشنوان به‌ره‌ونه‌مان نه‌چی بگه‌ره له‌سالانی هه‌رزانیشتدا. به‌لام هه‌رکاتی به‌ده‌ست مروقیکی داناو ده‌ست پاكه‌وه بی دانیشنوان به‌ره‌و‌خو‌شی و ناسایش نه‌رون، بویه یوسوف ووتی: له‌به‌رسودی گشتی نه‌ك بو سودی خوی و خوی به‌چاك بزانی.

﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ﴾ یوسوف ووتی به‌پاشا: تو من دابنی له‌سه‌ر گه‌نج و به‌روبوم و دارایی و نابوری و خواردمه‌نی زه‌وی میسر و هه‌مو نه‌و شتانه‌ی دانیشنوانی بی نه‌ژین.

﴿إِنِّي حَفِیْظٌ عَلَیْهِمْ﴾ به‌راستی من مروقیکی ناگادارم بو پاراستنی نابووری زه‌وی و نایه‌لم به‌فیرو بچی له‌سالانی گرانی‌دا، نه‌زانم به‌چونیه‌تی به‌شکردنی به‌روبوم به‌شیویه‌کی دادپه‌رووری و نه‌زانم چ كه‌سی شایانی نه‌وه‌یه خواردمه‌نی بدریتی، هه‌مو شتی له‌جیگه‌ی شیاوی خویا دانه‌نیم له‌سالانی گرانی‌دا. دانیشنوان كه‌به‌دادپه‌روه‌ری و چاکی و پسپوری و زانایه‌تی یوسوفیان زانی و بویان ده‌ر كه‌وت كه‌ نابوری دانیشنوان نه‌پاریزی و نایه‌لی

مافی هیچ کهسی ژیر بی بکری. پاشا و زوربهی دانیشتوان باوهریان بهخوای تاك و تنها هیئا، به پیغمه رایه تی یوسف باوهریان زورتر بو.

﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ وههر به وجودی یوسفمان رزگار کرد له خراپه ی براکانی و له فریودانی زوله یخا و ژنانی میسر و له گرتوخانه، نیمه جیگه ی بهر زمان به خشی به یوسف و پله و پایه ی بهر زمان دایه و به هیزمان کرد له زهوی میسر دا، خوشه ویستی یوسفمان له دلی پاشادا چه سپاند.

﴿يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ﴾ جیگه ی خوی بگری له زهوی میسر دا له ههر شوینی خوی ناره زووی هه بی له ویدا نیشته جی بی فرمان رهوای خوی بکا.

﴿وَلَا تُضِيعْ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه نیمه له ناو ناده بین وپوچی ناکه یسه وه پاداشتی چاکه کهران له جیهاندا به گورجی بی یا له پاش ماوه یه بی، هه ریه که به گویره ی کرده وی خویشان پاداشتیان نه ده مه وه.

﴿وَلَا جُرْ الْأَخِرَةَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ وه پاداشتی رۆزی داویسی که به هه شته چاکتره له پاداشتی جیهان بو که سانیکی نه و تو باوهریان هیئا وه خویشان پاراسته له گونه کردن به تاییه تی داوین پیسی و په رستی جگه ی خوا.

گرانی لهو جهوت سالانه ی دوا ییدا در یژه ی سه ندو په ره ی سه ند بو شاره کانی دراوسی میسر به زوری له که نعان که نهو جیگه یه یه عقوبی باوکی یوسفی تیدا یه، له دهره وه ی میسر بلا و بویه وه که عه زیزی میسر پیوستی ژبانی ئاده میزادی ئاماده کرده به تاییه تی بو هه ژاران. یه عقوب به و بونه وه فرمانی دا به کوره کانی برۆن بو میسر و خواره مه نی بکرن، نه و انیش که و تنه ری و به ره و میسر چون، وهك خوا نه فهرموی:

وَجَاءَ إِخْوَةُ

يُوسُفَ فَذَخُلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا

جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ أَتُنُونِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ أَلا تَرَوْنَ
 أَنِّي أَوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا
 كَيْلَ لَّكُمْ عِندِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سُرُودٌ عَنْهُ أَبَاهُ
 وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضْعَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ
 لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
 ﴿٦٢﴾

﴿وَجَاءَ إِخْوَةُ يُسُوفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ وبراكانی یوسف چون بۆ لای یوسف، دوابی
 براكانی چونه لای یوسف له وجیگه یه که شالیاری نابووری سه رپه رشتی که ری
 خوارد مه نی تیدا دانه نیشی.

﴿فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ دوابی که یوسف چاوی به براكانی که وت ناسینی وه،
 نه وان یوسفیان نه ناسیه وه، چونکه نه وان یوسفیان به منالی دیسو، گومانیان نه نه برد
 به پله و پایه گهیشتی.

﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ﴾ وه کاتی یوسف ناماده ی کرد بۆ براكانی خوارد مه نی و
 هم مووشتی پیوستیان پی هه بو که بزی هاتون، میوانداریه کی زۆر به نرخ ی بۆ رازاندنه وه.
 که وته گفتوگو له گه لیان، براكانی باسی ژسانی خزیان و باوکیانی بۆ کردن. ووتیان
 براهی کی باوکی منالمان هه یه، یوسف ریژی زۆری لی گرتن هه تا بکه ویتنه دلیان جاری
 تر بگه ریته وه بۆلای، بۆیه.

﴿قَالَ أَتُنُونِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ﴾ یوسف ووتی: پیوسته ئیوه بیته وه بۆلای من به و
 براهی تانه وه باوکی تانه و به جیتان هیشته لای باوکتان.

تهفسیری زمانا کۆبی

﴿أَلَا تَرَوْنَ إِنِّي أَوْفَى الْكَيْلِ﴾ نایا ئیوه نابین که به راستی من نه پیوم نه و شتهی نه پیوری بۆ ئیوه به ته و اوای به بی کهم و کوری، مافی هیچ که سی ناگتیره وه و نای گرمه وه. باری هوشتری تر نه نیرم بۆ نه و برایه تان.

﴿وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾ وه من چاکترین که سیکم بۆ میوانداری مهردمان. نه وه ته نه بین من به ریزه وه میوانداری ئیوه نه کهم، دواپی ئیوه نه گهر بیچه وه به و برا باوکیه تانه وه خوارده مه نیش نه دهم به و به بی کهم و کوری جگهی باره کانی خوتان و ریزی لای ده گرم وه ک ریزی ئیوه.

﴿فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ﴾ دواپی نه گهر ئیوه نه یه نه وه بۆ لای من به و برایه تانه وه، دواپی خوارده مه نی بۆ ئیوه ناپیوم له لای خومه وه نزیکی من مه که ونه وه و میوانداریتان نا کهم وه ک نیستا.

﴿قَالُوا سَتَرَأَوْدُ عَنْهُ أَبَاهُ﴾ براکانی یوسف ووتیان: ئیمه داوا نه کهین له باوکی چاو پوشی له هاتی له گهل ئیمه دا بکا بۆ لای تۆ هه رچه نده لای باوکی گرانه.

﴿وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ﴾ وه ئیمه نه و کاره نه کهین و سستی تیدانا کهین و هه مو توانای خومان نه خهینه کاره وه بۆ هاتی نه و برایه مان بۆ لای تۆ، چونکه نه یانزانی باوکیان باوه ریان پی تاکا له و کاته وه نه و کاره ی پشویان له گهل یوسف کردوه.

﴿وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رَحَالِهِمْ﴾ وه یوسف ووتی به خزمهت گوزاره کانی خوی و یاریده ده رانی له پیوانه دا: ئیوه نه و شتانه هیناویانه له کهوش و میوه و کاغه زو خوارده مه نی پی بکرن بیخه نه نیو باره کانیا نه وه.

﴿لَعَلَّهُمْ يُعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بۆ نه وه ی مافی گهرانه وه که ی و مافی ریزگرتن بناسن کاتی گهرانه وه بۆ لای خیزانه کانیا و باره کانیا خالی کرد، له به رنه وه ی به و چاکه بزانی و بگه رینه وه بۆ ئیوه به و برای منه وه، مه بهستی یوسف له و کاره نه وه بوو هانیاندا بۆ گهرانه وه و باوکیشی لای گران نه بی براکه ی بنیری له گهلان.

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ
فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَّكَتِلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن
قَبْلُ قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا
مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا
مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضْعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ
آخَانًا وَنَزِدَا دُكَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَن
أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنِي بِهِ إِلَّا
أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

﴿٦٦﴾

﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ﴾ دواپی کاتی براکانی یوسف
گهرا نه وه بۆلای باوکیان که یه عقوبه کوره کانی یه عقوب ووتیان: نهی باوکی نیمه:
قه دهغه نه کری له نیمه پیوانه ی خوارده مه نی نه گهر له مه وودوا بگه رینه وه بو کرینی
خوارده مه نی بۆلای عزیز، نه گهر بینامینی برامان نه نیری له گه لمان.

﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا فَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ دواپی نهی باوکی نیمه: تو ره وانه بکه
له گه ل نیمه دا بینامینی برای نیمه هه تا نیمه بتوانین خوارده مه نی بکرین و بیوین

تهفسیری زمانکویی

خواردەمەنی پێویستی خۆمان لە گەڵ ئەو برایه ماناو، بەراستی ئیمە ناگاداری ئەو ئەکەین، بەلێیان دا بە باوکیان ناگاداری بینامین بکەن بۆ ئەوەی نەبن بەجیگەیی گومانی باوکیان.

﴿قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا آمَنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيكُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ یەعقوب ووتی بە کورەکانی: ئایا من چۆن پڕوا بە ئێوە بکەم لەسەر ناگاداری کردنی بینامین مەگەر من پڕوام هەروەك ئەوەی پڕوام پێ کردن لەسەر چاودێری کردنی یوسف. دوا یی یەعقوب روی لە کورەکانی وەرگیراو پەنای برد بۆلای خوا ووتی:

﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ الْحَافِظِ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ دوا یی هەرخوا چاکترە لەهەمو کەسی لەبارە ی پاراستن و ناگاداری یەو. گەواتە من هەرپشت بەخوا ئەبەستم. ئەک لەسەر ناگاداری ئێوە و، خوا میهره بانتری هەمو میهره بانانه. داوا لەخوا ئەکەم بەزەیی بەمنا بیتەو و کۆنە کاتەو لەسەر من دوو خەفەت و ناگای لەپیری من یی.

یەعقوب بەو فەرمودانە ی خۆی بیری لە پەوانە کردنی بینامین ئە کردەو لە گەڵ براکانی ئایا بینیری ئە گەلیان. بەلام بۆیە ناردی لە گەلیان، چونکە ئە یی لەنیوان ئەوان و بینامین کینه و دل پیسی نیه بەو و یتەیه لەنیوان ئەوان و یوسفدا هەبو، ئەیشی زانی گرانی زۆری سەندو و پێویستیان بەو هەیه جاری تر بگەرێتەو بۆ میسرو بۆ هاوردنی خواردەمەنی.

﴿وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رَدَّتْ إِلَيْهِمْ﴾ وە کاتی بارەکانیان خستو کردنیانەو دەستیان کەوت لەنیو بارەکانیان ناخری ئەو خواردەمەنی یە دابویان بەیوسف گیراوەتەو بۆلایان، دوا یی بەپەله رایان کرد بۆلای باوکیان بەدلشادیەو و بەخۆشیەو. ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي﴾ کورەکانی یەعقوب ووتیان: ئە ی باوکی ئیمە: زیاتر لەسەر ئەوە ی عەزیز ریزی ئیمە ی گرت و چاکە ی لە گەڵ کردین و خواردەمەنی پێ فروشتین و ئەو نرخە ی داومانەتی گیراوەتەو، ئیمە داوا ی چ شتی لەو بکەین ئەگەر بینامینی برامان لە گەڵدا نەئیری بۆلای عەزیز و چۆن بیانوی بۆ بهێتینەو لە گەڵ ئەو چاکانە دا؟ ئیمە بەراستی دەرناچین و چ شتی بلێین؟

﴿هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رَدَّتْ إِلَيْنَا﴾ ئەمەیش ئەو نرخە یە ئیمە بردومانە پێویستی خۆمانی پێ بکڕین گیراوەتەو بۆلای ئیمە، خواردەمەنی و پێویستیمان ی بەخۆرای ی دراو پیمان لەلایەن عەزیزەو ئێتر ئیمە چۆن بەفەرمانی ئەو هەلنەسین.

﴿وَمِمَّا أَهْلْنَا وَنَحْفُظُ أَخَانَا﴾ وهئیمه خوارددهمەنی ئەهیتین بۆ خێزانە کاغان و براکگەشمان ئەپاریژین لەهەموو روداوی روی تی بکا .

﴿وَنَزِدَادَ كَيْلٍ بَعِيرٍ﴾ وهئیمه بۆمان زۆرتر ئەبێ باری هوشترێ لەخوارددهمەنی بەهوی هاوڕیتی ئەو بڕایەمانەوه ئەگەر لەگەڵ مان بێ .

﴿ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ﴾ وههوباره ی بۆ ئیمه زیادبکری لەخوارددهمەنی ئاسانە لای پاشا، ئەوهی بمان دریتی زۆر کەمە ئەگەر بینامینمان لەگەڵ نەبێ وهوباره مان لەکیس ئەچی .

یەعقوب کەبینی پتوستان بە خوارددهمەنی زۆرتر هەیه، ئەوهی هیناویانە نزیکە کۆتایی بێ بێ لەبەرئەوه لە دلی خویا بپاری دا بینامینان لەگەڵ بنیری بۆ لای عەزیز . یەتایەتی بپروای بەعەزیز پەیدا کرد بەبۆنەوه ئەوکارە چاکانە ی لەگەڵ کۆرەکانی کردووە هەر لەبەرئەوهی خوارددهمەنیە کەیان کەم بوەتەوه ئەک لەبەر دلی براکانی یوسف .

﴿قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِي مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ﴾ یەعقوب فەرموی: من بینامین لەگەڵ ئێوه رهوانە ناکەم هەتا ئێوه نەیدەن بەمن پەیمانی لەلایەن خواوە بەتوندی بۆ پاراستنی بینامین و سوێندەم بۆ نەخۆن .

﴿لَتَأْتُوْنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ﴾ کەبەرستی ئێوه بینامین بەساغی و بەبێ نازار بهیتنەوه بۆ لای من مەگەر ئێوه زۆرتان لی بکری و ئێوه چارەتان نەمیتی و خۆیشان لەناو بچن، لەخزمدت یەعقوبا سوێندیان خوارد کەمتەرخەمی نەکەن لەپاراستنی بینامیندا .

﴿فَلَمَّا آتَوْا مَوْتَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ دوا یی کاتی کورانی یەعقوب پەیمان و سوێند یان بۆ یەعقوب خوارد بەگیانی خۆیان بینامین پاریژن و خۆیان بکەن بەدەردۆگێری بینامین .

لەوکاتەدا یەعقوب فەرموی: خوا لەسەر شتی ئیمه ئەیلین: لەداواکردنی پەیمان و هینانەوهی بینامین چاودێری کەرو ناگاداریی لەنیوان ئێوه دا .

پاش ئەوپەیمان دانە بەیەعقوب و سوێند خوادرن بۆی و ناگاداری کردنی بینامین دەستوری دا بەچونی بینامین لەگەڵ براکانی بۆ لای عەزیز بەم نامۆزگاری یانە ی لای خواوە هەلسن:

وَقَالَ يَبْنِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَأَدْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ
 مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَلْحَكُمُ إِلَّا
 اللَّهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٢٧﴾ وَلَمَّا
 دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ
 مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسٍ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ
 لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

٢٨

﴿وَقَالَ يَابْنِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ﴾ ويه عقوب فره موى: نهى كوراني خوم: نيوه
 مه چنه نيو شاره وه له يهك دهر گاهو، بو نه وهى دانيشتوان به كومهل نه تان بينن بهم شوخي و
 ريك وپيكيه وه هه تانهو دلتان لي پيس نه كهن و بن به چاوه وه.

﴿وَأَدْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ﴾ وه نيوه بچه نيو شاره وه له چنه دهر گايه كي
 جياوازه وه، بو نه وهى له چاوى پيس ودلي پيسي دانيشتوان خوا بتانپاريزي. به ووردي
 هه والي شار بزنان به لكو هه واليكي يوسف بزنان، ههروه ها به عقوب راي سپارد
 به كوره كانيا سلاوي من بگه يه نن به عه زيز، بهو رابگه يه نن داواي چاكي بو نه كه م لاي
 خوا، سوياسي نه كه م ميوانداري نيوه ي كردوه، كاتي كوره كاني نهو راسپارده ي باوكيان
 به يوسف گهياند گريا .

﴿وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَلْحَكُمُ إِلَّا اللَّهُ﴾ نه گهر خوا ويستيتي خرايه يه توشي
 نيوه بكا نه وهى من نامازه م بي كرد بوتان له وهى به كومهل مه چن سودي به نيوه نابه خشى

ته فسيري زمناكويي

بیگومان توشان نه بی، هدرشتی خوا دیاری کردبی من نای گیرمه وه، فەرماندان و بهر یوبردن کاروباری بونه وهران بو کهس نیه مه گهر بو خوایه و به فەرمانی خوایه .

﴿ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴾ من پشت هدر به خوا نه به ستم و هدر پال به خواوه نه دهه، پروام به خوا هدی یاریده بی که واته نه و که سانه ی خاوهن پروان پروایان به خوا هدی و دوا بی با کاری خو یان هه و الهی خوا بکه ن .

﴿ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ ﴾ وه کاتی کورانی یه عقوب چونه نیو شاری میسر له و جیگانه وه باوکیان فەرمانی بی دابو له چهند دهر گایه که وه به چنه ژوره وه .

﴿ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ﴾ چونه ژوره وه ی کورانی یه عقوب له چهند دهر گای جیا وازه وه به گویره ی فەرمانی باوکیان هیچ سودیکی به وان نه به خشی له خزمهت خوادا و خراپی لی نه گیرانه وه. نه وه بوو گومانی دزی کردنیان پی بردن به هو ی دوزینه وه ی مهنی پاشا له باری بینامیندا وینا مینیان گرت، نه وانیش به دلشکاوی و خه فته وه چونه وه بۆلای باوکیان و ناخوشیه کانیان دووپات بویه وه. سوودی نه و چونه ژوره وه یه له چهند دهر گایه که وه هیچ شتی نه بوو:

﴿ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسٍ يَعْقُوبَ قَضَاهَا ﴾ مه گهر له بهر پیوستیه بو له دهروونی یه عقوبا که خوا فەرمانی جی به جی بکا و دهریری که نه ویش پیوه ی یوسف و بینامینی برایدتی و کۆبینه وه به یه که وه. به راستی خوا نه وشته ی یه عقوب مه بهستی بوو به چاکترین شت بو ی جی به جی کرد، مه بهستی تری یه عقوب نه وه بوو کوره کانی خوش نه ویست توشی خراپه نه بن و نه بن به چاوی پیسه وه .

﴿ وَإِنَّهُ لَدُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ ﴾ وه به راستی یه عقوب خاوهنی دانش و زانیاری و باوه ربو بو شتی ئیمه فیری یه عقوبمان کردبو، به هو ی سروشتی پاکی خزیه وه که یه عقوب ووتی: شتی خوا فەرمانی بی دابی گه رانه وه ی بو نیه، زور ناشکرایه یه عقوب پیغه مه ره و هه مو پیغه مه رانی خوا پهروه ده کراوی خوان، هه مویان خویان له بیر ناچی و خاوهنی ئارامن و پشت هدر به خوا نه به ستن .

﴿ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ و به لآم زورترین ناده میراد نهیتی و شاراهه کانی نازانن پاراستن به بی میهره بانی خوا سودی نیه، راویژ و بیرى ناده میراد به بی یاریده دانی خوا سودی نابى .

زانایان نه لین: کاتی کورانی یه عقوب بوجاری دووهم گه رانه وه بؤ میسر یوسف بانگی کردن بؤ خواردن له لای خوی، دوو کس دوو کس دانیان له لای یه کتری له لای هؤده که یا، بینامین به تنه نا له هؤده یه کا مایه وه به بی هاوری، یوسف چو بؤلای ووتی: یت خوشه من برای تۆم. بینامین ووتی: برای وهك تۆ بؤمن پهیدا نابى، به لآم یه عقوبى باو کم و راحیلی دایکم تۆیان نه بوه، یوسف ووتی: نه وان منیان بوه و من برای تۆم، خه فته مه خو به و شتانه برا کاغان له گهل من و تۆیان کردووه، بینامین کوتوپر شادمان بو، سوپاسی خوای کرد و وهك خوا نه فهرموی:

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَىٰ أَخَاهُ قَالَ
إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾
فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
أَدْنَىٰ مُوْذِنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَقَبِلُوا
عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ
وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ
﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا أَجْرُوهُ

مَن وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَرِّؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
 ﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ
 وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
 فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ
 وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئَسْ بِمَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾ وه کاتی کورانی یه عقوب چونه ژوره وه بۆ لای یوسف باوه شی کرد به
 بینامینداو لکاندی به خویه وه و داینا لای خوی، یوسف ووتی به بینامین به نهی:
 به راستی من برای تو، دواپی تو خه فته مه خو به هوی نهو شته وه براكانت کردیان له گهل
 من و تو، بیر له رابووردوو مه که ره وه ههتا دلت نازار پهیدا نه کا. یوسف ویستی بینامین
 له براكانی جوی بکاته وه و لای خوی بیهیلته وه، نهو کارهی بۆ جوت نهه بوو بهی
 به هانه، به گویره ی یاسای نایینی یه عقوب هه که سی دزی بکردایه نهیان کرد به بهنده،
 بۆ نهو مه بهسته خوی مه زن نه فرموی:

﴿فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّيَّاتِي فِي رَحْلِ أَخِيهِ﴾ دواپی کاتی یوسف ناماده ی
 کرد بۆ براكانی پیویستی خوارده مه نی دا به براكانی، باری هوشتری تری ناماده کرد بۆ
 بینامینی برای، یوسف سه ره پرشتی نهو ناماده کردندی نه کرد، خسته نیو باری بینامینه وه
 کاسه ی ناو خوارده وه ی پاشا که خوارده مه نه که یان پی نه پیوا که یوسف باره کانی بۆ
 براكانی ساخته هینا، براكانی دهستیان کرد به بار کردنی باره کانیان، لهو کاته دا کارگوزاری
 یوسف گهرا ن بهم لاو لادا کاسه مه نه که یان دهست نه کهوت، گومانیان له کورانی
 یه عقوب پهیدا کرد که مه نه که یان دزی بی، به تاییه تی له بینامینی برایان .

﴿ثُمَّ أَذَّنْ مُؤَذِّنٌ أَيُّهَا الْعَبْرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ﴾ له پاشا به دهنگی بهرز بانگه‌وازی کرد جارچیهك، نه‌ی کاروانی خاوه‌ن هوشتر: به‌راستی ئیوه دزیتان کردوه، که‌واته ئیوه هوشتره کانتان بارمه‌که‌ن هه‌تا ته‌ماشای باره‌کانتان نه‌که‌ین، کورانی یه‌عقوب له‌وجاره سه‌ریان سورما به‌و کو تو پریه .

﴿قَالُوا وَقَبِلُوا مَاذَا تَقْتَدُونَ﴾ کوره‌کانی یه‌عقوب ووتیان وروویان کرد بۆلای خزمه‌تکاره‌کانی یوسف: چ شتیکتان لی وونبوه؟ ئیوه به‌شوینیا نه‌گه‌رین په‌یدای بکه‌ن .
﴿قَالُوا نَفْقِدُوا صَوَاعَ الْمَلِكِ﴾ جارچی وهاورپیکانی ووتیان: ئیمه نه‌گه‌رین به‌شوین نه‌و مه‌نه‌ی پاشادا دیاری کراوه بۆ پیوانه‌ی خوارده‌مه‌نی و لیمان وونبوه .

﴿وَلَمَنْ جَاءَ حَمْلَ بَعِيرٍ﴾ وه بۆ که‌سی هه‌یه نه‌و مه‌نه به‌یتیه‌وه له‌خویه‌وه به نه‌ندازه‌ی باری هوشتری له‌ خوارده‌مه‌نی، وه نه‌و که‌سی جاربه‌که‌ی دا ووتی:
﴿وَأَنَا بِهِ رَعِيمٌ﴾ وه من بۆدانی نه‌وباره خوارده‌مه‌نی به‌نه‌و که‌سی نه‌ی هییتیه‌وه ته‌ن خواو داوا‌لی کراوی نه‌و خوارده‌مه‌نیهم و به‌لین نه‌ده‌م بیدریتی. نه‌و رسته‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی (الجعالة) جه‌عا له‌ دروسته‌و زه‌مانه‌تی کریکه‌ی دروسته به‌رله‌ته‌واو کردنی کاره‌که‌مه . جه‌عاله‌یش نه‌مه‌یه: مروقی بلی به‌که‌سی تر: هه‌ر که‌سی نه‌م کاره‌م بۆبکا نه‌وه‌نده درای نه‌ده‌می.

﴿قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ﴾ کورانی یه‌عقوب ووتیان به‌راستی ئیوه ره‌گه‌زو ره‌هوشتی ئیمه‌تان زانیوه له‌جاری پیشودا، له‌م جاربه‌شدا بۆتان پروون بوه‌ته‌وه ئیمه نه‌هاتووین بۆشاری میسر و زه‌وی میسر که‌ئیمه خراپه‌بلاو بکه‌ینه‌وه له‌م زه‌ویدا، سویند به‌خوا نه‌خوین ئیمه دزین و دزیمان نه‌کردوه نه‌خۆمان و نه‌باو بایرانمان به‌گویره‌ی خوړه‌وشتمان . به‌لگه‌مان له‌سه‌ر راستی نه‌ویه جاری پیشوو کاتی رۆیشینه‌وه بۆلای خیزانه‌کاغانته‌ماشامان کرد که‌لو پهل و نرخی خوارده‌مه‌نی که‌ له‌نیو باره‌کاغاندا یه‌، وامان زانی به‌نه‌زانی خراوه‌ته‌تیویان به‌ناراوه‌مان دانا خواردنیان، هیئامانه‌وه بۆ عه‌زیز. دانیشنوان نه‌و کرده‌وه‌ی ئیمه‌یان زۆر لابه‌رپر بوو بۆیان ده‌رکه‌وت ده‌ست پاکین .

پرسیار/ یوسف چون به لایه وه ره و ابو و نه مه نه بخاته نیو باری براک یه وه هه تا
گومانی خراپه ناراسته ی براکانی بکری و بیشزانی پاك و بی تاوانن ؟
وه لآم/ یه کهم نه و روداوه و روداویکی تاییه تی و چهنه هویه کی تاییه تی هه یه
بوسازاندنی نه و کاره، دروست نیه به راوردی کاری تر بکریته سه ری و که سی تر و نیه ی
نه و کاره بکا .

دوو ههم مه به ست له و کاره ی یوسف نه وه بوو گومان بدریته پال بینامینی برای و
به گویره ی راویژ و ناره زووی خو یان بو که پیک هاتوون نه و کاره بکن له ناوه رپوکا ناییه
هزی دزایه تی له گهل یاسای خوا .

پرسیار/ چون ره وایه یوسف کورو باوک جوی بکاته وه و نازاری دهروونی باوکی پتر
بکا به هزی دووری بینامینه وه ؟

وه لآم/ نه و کرده وه یه له ناوه رپوکا بوسودی باوک و براکه ی بو، پروای و ابو باوکی
به و کاره ی زانی سوپاسی نه کاو داوای چاکه ی بو نه کا لای خوا و هه روایشبوو، ته ماشای
ته نجامی هه موو کاری ته ماشای پاشه رپوژی نه کری. پیغه مه ران له کردنی شتی راستا
گومانیان ناراسته ناکری .

﴿قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ﴾ کارگزارانی یوسف ووتیان: دواپی توله ی
نه و که سه ی دزی کرده چ شتی که نه گدر نیوه دروتان کرد. مه به ستی پیاوانی یوسف
نه وه بو که به لئین له براکانی یوسف و هر گرن نه و که سه ی دزی به که ی کرده بگیری و
بکری به به بنده یا به دیل بگیری له توله ی نه و دزی کردنه یدا. بوئه وه ی نه گهر بینامین گیرا
بیانویان نه مینی .

﴿قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ﴾ کوره کانی یه عقوب ووتیان: پاداشت
و توله ی نه و دزه ی نه و مه نه ی دزی بی له باره که یدا دای نابی، نه و که سه پاداشته که ی
خویه تی. یانی بکری به به بنده به گویره ی یاسای باوک و باپیری خوی .

﴿ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّٰلِمِيْنَ ﴾ ھر بهو جوړه پاداشتی كهسانی سته میان له خوږیان كړدې به دزی كړدن كه بكری به بنده نیمه پاداشتیان نه دینه وه. نه ورسته به له كړتایی گفتوگوى پیاوه كانی یوسفه .

﴿ قَدْ اٰوٰی عِیْثُہُمْ قَبْلَ وِعَآءِ اَخِیْہِ ﴾ دواىى جاردہره كه به كه م جار دهستی كړد به پشكنیى باری كړپانی به عقوب ېر له پشكنیى باری براكه ی یوسف هه تا گومان پیداننه كهن ونه وانیش بهو كړده وه شهرمه زار بن، به لام نازاری نه وان به راوورد ناكړی له گهل نازاری دلى یوسف له نیو قولایى چالدا به هو ی براكانیه وه .

﴿ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَآءِ اَخِیْہِ ﴾ له پاشا مهنه كه ی پاشیان دهره یتا له باری براكه ی یوسفدا و نیشاندر ا به براكانی هه تا بیانوویان نه میتی، نه وانیش بهو كړده وه به شهرمه زار بوون .

﴿ كَذٰلِكَ كِنٰذَا لِّیُوسُفَ ﴾ ھر بهو جوړه ی باسكرائیمه سروشان نارد رېكمان خست و یوسفمان فیر كړد نهو كاره بكا له گهل براكانی هه تا بینامیى برای بگری و به گویره ی روواله ت بیکا به بنده به گویره ی یاسای ناینى باوكی هه تا بگهن به ناواتی خوږیان هه والی گرتنى بینامین بچینه وه بو لای به عقوب، براكانی به باوكیان بلین: به راستی عهزیز مافی خوی بو و بینامین بكا به بنده یادیلی بكا .

﴿ مَا كَانْ لِیَاْخُذَ اَخَآءُ فِیْ دِیْنِ الْمَلِكِ ﴾ شایان وشایسته نه بوو كه یوسف براكه ی خوی بگری بهو جوړه ی یاسای پشای میسر داواى نه كا سزای بدری و لای یوسف گرانبو نه گهر نهو پیلانه ی سازنه كړدایه نه بوایه به گویره ی سزای پشای میسر سزا بدرایه كه به ند كړدنه یا نازاردانه، یوسفیش نه وه ی لا خراب بو بكری له گهل براكه ی، نه گهر بهو جوړه سزا بدرایه به ناواتی خوی نه ده گیشته. نهو یاسای پشای میسر به كار نه نه هیترا .

﴿ اِلَّا اَنْ یَّشَآءَ اللّٰهُ ﴾ مه گهر خوا ناره زووی بكردایه و فهرمانی بدایه كه بینامین به گویره ی یاسای پشای میسر بگریاوه دزراوه كه یان پی بژیردرايه یا لیان بدایه له جیاتی

نه وه به ند بکری یا به بنده به گویره ی یاسای پاشای میسر. به لام خوی مه زن به هوی
گوره یی خویه وه ویستی نه وه ی فدرموو نه و کارانه هه موویان به گویره ی یاسای نایی
به عقوب بکری و خستیه دلی یوسف وه به وشویه پروا هه تا به تاواتی خوی بگا .

﴿ تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ ﴾ ئیمه به رزنه کینه وه که سی ئیمه ناره زووی بکهین
به چه ندین پله و پایه له زانیاری و پیغه مه رایه تی، به و جوړه ی پله و پایه ی یوسف مان
به رز کرده وه به سهر برا کانیدا و کردمان به پاشاو به پیغه مهر .

﴿ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴾ وه له سهر وه ی هه موو خاوه ن زانیاریه که وه زانیاره تر
هه یه هه تا کوتایی به زانیاری دیت بو لای باره گای زور بلندی خوی مه زن. نه ورسته یه
هیمایه بو لای نه وه ی براکانی یوسف هه مو زانابون به لام یوسف له وان زاناترو ته واوتر
بو .

له پاشا خوا هه وال نه دا به هه ندی تر له گفتوگوی براکانی یوسف و نه فورموی :

قَالُوا إِن يَسْرِقْ

فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ

وَلَمْ يَبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَّانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا

تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا

فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرْنَكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَّعَيْنَا عِنْدَهُ إِنَّا

إِذَا الظَّالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا أَسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا

قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ

مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَن أَبْرَحَ
الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِيَ أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

﴿قَالُوا إِن يُسْرِقَ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ﴾ کرانی یه عقوب ووتیان: نه گهر بینامین
دزی کردیی جینگه ی خوئیته تی و جینگه ی سه سرورمان نیه که دزی بکا، دواپی له مه و بهر
براکه یشی دزی کردبو.

زانایان له باره ی دزی کردنی یوسف وهه بیران جیاوازه: هدریه که یان به جورئ باسیان
کروه، نه وه ی شایانی باسی زوربه ی زانیان له سه ری بن نه مه یه که پوریکسی گه و ره ی
یوسف که خوشکی گه و ره ی یه عقوبی باوکی بو، یوسفی زور خوش نه ویست و به بی
یوسف نه نه ژیا، دواپی یوسف گه و ره بو یه عقوب ویستی بیاته وه بولای خوئی و
له خوشکی بسیتیه وه، خوشکه که ی ووتی: جاری واز له یوسف بهینه باچهند رژی تر
لای منبی، پوره که ی بونه وه ی یوسفی لابی پشتوینه که ی ئیراهیمی بهسته پشتی یوسف
به نهیته بی نه وه ی که س بزانی له دوایدا پوره که ی یوسف بلاوی کرده وه که
پشتوینه که ی ئیراهیم و ونوبه بابگه رین به نیو هه مو خزمه کاغمانا به لکو نه و پشتوینه
بدوزینه وه، نه و انیش گهران له پشتی سوسوفا هینایانه دهره وه. به گویره ی یاسای نه وان
ههر که سی دزی بکر دایه نه کرا به بنده ، له و کاته دا خوشکه که ی یه عقوب سوئندی
خوارد یوسف لای خومه ونای دهم به که س و نه و پشتوینه دراوه به من و نه یلدهم
به هر که سی ناره زووم هه بی، هه والی نه و روداوه گه یشته لای یه عقوب، یه عقوب
فه رمووی: با یوسف لای پوری خوئی بی، به و بونه وه یوسف لای پوری مایه وه هه تا نه و
ژنه کزچی دواپی کرد. به و بونه وه براکانی یوسف تا وانگیان نه گرت یوسف به وه ی دزی
کر دوه. نه گینا یوسف هر گیز دزی نه کر دوه وزانایان نه بوایه بیریشیان له وه بکر دایه وه

که له هه‌موو یاساو ده‌ستوریکا فه‌رماندان به‌سه‌ر منالدا به‌جگه‌ی فه‌رماندانه به‌سه‌ر پیاوani گه‌وره‌دا .

﴿فَأَسْرَهَا يُوسُفَ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ﴾ دوایی یوسف گفتوگۆی براکani له‌ده‌روونی خۆیا په‌نه‌ان دا که ووتیان: یوسف دزی کردوه و گفتوگۆکani ئه‌وانی ناشکرا نه‌کردو وه‌لامیشی نه‌دانه‌وه‌و ئارامی گرت .

﴿قَالَ أَنتُمْ شَرُّ مَكَانًا﴾ یوسف له‌ده‌روونی خۆیا ووتی: ئێوه خراپ‌ترین له‌باره‌ی جیگه‌وه، خۆتان ئه‌زانن به‌و‌کاره خراپانه‌ی خۆتان له‌گه‌ڵ من و بینامیتان کرد و ئێوه و منتان له‌باوکی خۆم دزی .

﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ وه‌خوا زان‌اتره به‌و شته‌ی ئێوه باسی نه‌که‌ن و نه‌یده‌نه پالی من و بینامین که دزیمان کردوه، ئه‌و کاره بوختان و درۆی ڤووته و براکani یوسف کۆلیان نه‌داو، داوای به‌زه‌یی و میهره‌بانیان له‌یوسف کرد.

﴿قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا﴾ ووتیان ئه‌ی عه‌زیز: به‌راستی ئه‌م کۆره باوکیکی پیر و به‌رتری هه‌یه و ته‌مه‌نی زۆره و لامان گرانه به‌ی بینامین ڤوینه‌وه بۆلای باوکی .

﴿فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ یه‌کی له‌ئیمه به‌بارمه‌ته یا به‌به‌نده‌کردن بگره له‌جیاتی بینامین به‌راستی ئیمه تۆ نه‌بینن له‌چاکه‌که‌رانی، تۆ له‌مه‌وه‌یه‌ر له‌کاتی هاتن وده‌رچوو‌نمان له‌میسر چاکه‌ی زۆرمان له‌تۆ بینوه ، ئه‌م چاکه‌یشمان له‌گه‌ڵ بکه وه‌ک چاکه‌کani تر، ئه‌م کۆره‌مان بۆ به‌ره‌ل‌بکه بۆئه‌وه‌ی له‌به‌رئ‌ه‌و باوکه پیره‌ی نه‌ک له‌به‌ر ئیمه .

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعِنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ﴾ یوسف ووتی من په نانه گرم به خوا که نیمه که سی بگرین و بیکهین به یه نده مه گهر که سی لای نه و مه نی پیوانه که مان ده ست که و تبی به راستی نیمه کاتی به پیچه وانه وه هه لسن و نازاری به کی تر بدهین که بی تاوانه نه گهر و ابکهین له ریزی سته مکاراندا نه ژمی رین .
﴿فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا﴾ دواى کاتی ئومیدیان به یوسف نه ما برا که یان بهرناداو به ره لای ناکا جوی بونه وه له دانیش توانی میسر و که ناریان گرتو و که و تنه گفتو گو کردن به نهی لکه ل به کتری و چون بیانو بز باو کیان بهینه وه و چ شتی بدوزنه وه بو نه و مه به سته .

﴿قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنْ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ﴾ گه و ره ی کورانی به عقوب له ته مه ند او له ژیریدا ووتی: تابا ئیوه نازانن که باو کی ئیوه به راستی په یمانی وهر گرتو له ئیوه و سویندتان خواردوه له خزمهت خوا دا که چاودیری بینامین بکهین و به خوشی و به ساغی بیدهینه وه ده ستی مه گهر هیچ چاره تان نه میتی و زورتان لی بکری .
﴿وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ مِنْ يُوسُفَ﴾ وه له مه و به ریش ئیوه که متهر خه میتان کردو تاوانسان کرد له باره ی یوسف ووه به و تاوان و گونا هه نازاری دلی باو کی خوتانتان دا، خوشه و سترین کوری نه و تان خسته بیرى تاريك و قوله وه، نه و برا گه و ره یان برپاری دا له بهر شهر مه زاری خوی نه و راته وه بولای باو کی و لای بینامین بینه تته وه ووتی:
﴿فَلَنْ أُبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي﴾ دواى من له زه و ی میسر ده رناچم هه تا باو کم ده ستورنه دا به من که له زه و ی شاری میسر ده رچم .

﴿أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ یاخوا فرمان بدا به ده رچوونی من له میسر و گه رانه وه بولای باو کم یا بینامین رزگار بکا، یاده رو نیکی چاکم بو بکاته وه به مردنی خویشم بی، خوا چاکترینی دادوهرانه و لایه نی که س ناگری و دادپه روه ره، ناموزگاری براکانی کرد جگه له راستی هیچ شتیکی تر نه لین له خزمهت باو کیانا ووتی:

أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا إِنَّا بَنَاتُكُ أَبْنَاكَ سَرَقَ
وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَفِظِينَ

دهر هیتا. بهراستی عزیز میسریش بهرده و امه له سهر گرتنی بینامین، نه وهی ئیمه دیمان
نه مهیه که ووتمان و خوا ناگای له نیازی ئیمهیه، نه گهر ئیمه بمانزانیایه و امان له تۆ نه ده کرد
بینامین له گهل ئیمه دا بنیری. وهك خوا نه فهرموی:

﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ﴾ وه ئیمه ناگاداری هیچ شتی
نه بووین مه گهر به شتی ئیمه زانیومانه که مه نه که ی پاشمان بینا له باره که ی بینامین دهریان
هیتا، ئیمه ناگاداری نه ووشتانه نین له بهر چاونین. یانی ئیمه به پرووالهت دیمان که بینامین
دزی کرده، له ناوهر و کدا ناگامان له هیچ شتی که نه، ئیر نازانین نه و مه نه ی پاشا پیوانی
پاشا خستویانه ته نیو باره که ی بینامینه وه یاشتی تربوه.

﴿وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا﴾ وه تۆ پرسیاربکه له دانیشتوانی نه و گونده ی نه و تۆ
ئیمه تیابوین له شاری میسر که سی بنیره بو نه وی له وان بهرسی، رودای نه و دزی کرده
بلا و بوته وه له میسر دا.

﴿وَالْعَبْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ وه پرسیاریش بکه له و کاروانه ی نه و تۆ ئیمه
له گهلان بووین له میسر و له نزیکه که نعانن بهراستی نه وهی ئیمه دیومانه نه و انیش چاوایان
بی که و توهو، ئیمه بهراستی راست نه که نین له و شته ی ئیمه هه و الیمان به تۆ داوه. کورانی
یه عقوب نه مجارهیان به سه ره بهستی و نازادیه وه گفتو گو نه که ن، چونکه بر وای ته و اوایان
بهراستی خوایان هیه به پیچه وانه ی جاری پیشو کاتی کراسه خویناویه که ی یوسفیان
هیتا یه وه بولای باوکیان.

﴿قَالَ بَلْ سَأَلْتُ لَكُمْ أَنْفُسَكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ﴾ یه عقوب فهرموی: نه ووشتانه ی ئیوه
نه یلین وانیه. به لکو خوتان بو خوتان نه و کارهتان رازاندوه ته وه به گویره ی ویستی خوتان.
به وینه ی جاری پیشو نه و کارهتان ساخته هیتا بو له ناو بردنی یوسف، من بر وانا که م پاشا
به بونه ی دزیه وه بینامینی گرتی. دوا ی نارام گرتن چاکه بو من نه م جار هیش وه کجاری
پیشو له کاتی و ونوبی یوسف. مه بهستی یه عقوب له و فهرموده ی خویا: ئیوه ساخته تان
هیتا وه نه وه بو: نه بوایه ئیوه باوهرتان و ابوایه که بینامین دزی نه کرده.

﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ داوام له‌خوا نه‌ویه
که‌هه‌موویان به‌پیتنه‌وه بۆلای من به‌یوسف و بینامینی برای و برا‌گه‌وره که‌یانه‌وه له‌میسر.
به‌راستی خوا هه‌رنه‌وه هه‌مووشتی بزانی و به‌خه‌فته‌تی من نا‌گاداره، هه‌مووشتی له‌جی‌گه‌ی
شیاوی خویا دانه‌نی و کرده‌وه‌کانی خوا بی‌سود نیه.

﴿وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ أَصْفًا عَلَى يُوسُفَ﴾ یه‌عقوب روی له‌کوره‌کانی وهر‌گیراو ووتی:
ئه‌ی خه‌فته وهره بۆلای من له‌سه‌ر جوی‌بونه‌وه‌ی یوسف و سه‌رباری ئه‌وه‌یش خه‌فته‌تی
بینامین.

﴿وَأَيُّضْتُ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ وه‌هه‌ردوو‌چاوی یه‌عقوب له‌خه‌فته‌تا سپی
هه‌ل‌گه‌را‌بوون و گو‌یر‌بوون له‌به‌ر‌گریانی زۆر بۆ وونبونی یوسف، له‌ژیره‌وه‌دلی
له‌کرده‌وه‌ی کوره‌کانی زویر بوو به‌یونه‌ی جوی‌بونه‌وه‌ی یوسف، دوا‌یی یه‌عقوب رق
وخه‌شمی خواردو ده‌ری نه‌بری. به‌لام له‌سه‌ر چ شتی؟ له‌سه‌ر ئازاری له‌شی و
ده‌ماره‌کانی و بۆ‌که‌سی ده‌ری نه‌ئه‌بری ئه‌وخه‌فته‌تانه.

﴿قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا﴾ کورانی یه‌عقوب به‌یه‌عقوبیان
ووت: سو‌یند بی‌به‌خوا: تو واز‌نا‌به‌ری بیری یوسف نه‌که‌یته‌وه‌و کۆ‌ل‌نا‌ده‌ی
له‌خۆ‌شه‌ویستی هه‌تا نه‌خۆش نه‌که‌وی و به‌ره‌و له‌ونا و چون ئه‌چی بی‌سوده ئه‌وه‌نده خه‌فته
مه‌خۆ بۆ یوسف رۆ‌یشت و نا‌گه‌ریتنه‌وه بۆلای تو.

﴿أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ﴾ یا تو ئه‌چیته‌ریزی مردووانه‌وه. کورانی یه‌عقوب
هه‌ر‌چه‌نده سو‌یند‌خوادر نه‌که‌یان به‌گو‌یره‌ی بر‌وای خۆ‌یانه، نه‌یان ئه‌زانی پاشه‌رۆژ چۆن دیته
پیشه‌وه، به‌لام به‌گو‌یره‌ی تاقی‌کردنه‌وه‌ی مرۆف و گومان‌ی خۆ‌یان خه‌فته‌ی خواردن
به‌وشیوه‌یه سه‌رنه‌کیشی بۆلای ئه‌و دوو‌شته‌ی باسکران.

﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بِنِي وَخُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ یه‌عقوب فه‌رموی به‌کوره‌کانی: به‌راستی من
هاناو سکا‌لای خه‌فته‌تی گرانی خۆم و ئازاری دلی خۆم هه‌ر بۆلای خوا بلا‌وی ئه‌که‌مه‌وه
نه‌ک بۆلای که‌سی‌تر، خوا چاره‌سازیتی بی‌چارانه.

﴿ وَأَعْلَمَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾ و همن نه زانم به میهره بانی خوا شتی تیوه نایزانن، یه عقوب هدر چنده گیر ودهی خه فته تی جوی بونه وهی یوسف بوو، به لام بر وای به خوای خوئی و ابو، دهست بهرداری به زهی خوانه بو بو، نه زانی نه نجامی نارامگرتن و ناخوشی ناسایش و ناشتیه، بر وای به زیندوی و مانه وهی یوسف هه بو، به لام نهی نه زانی له چ جینگه یه که و چون رانه بوریری، بهنده یه یاسه بهست و نازاده، بویه فهرموی:

﴿ يَا بُنَيَّ اذْهَبْ فَتَحَسَّسْ مَا مِنْ يَوْسُفَ وَآخِيهِ وَلَا تَيَّاسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ ﴾ نهی کورانی خوم: تیوه بر و نه وه بو میسر، دواپی تیوه بکه ونه گهران بو دوزینه وهی یوسف و برا که ی به هه مو ههستی کتانه وهو کولمه دهن به ناشکرا و به نهی و و تیوه نا تو میتد مهن له میهره بانی و به زهی خوا هه تا نه نجاکمیکتان دهست نه که وی به مانیان و نه مانیان .

﴿ إِنَّهُ لَا يَأْتِيَنَّكَ مِنَ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴾ بی تو میتد نابی له میهره بانی و به زهی خوا مه گهر کولمه لی باوه ریان به خوا نه بی، به توانای نه بی که خوا ناخوشی له سهر بهنده کانی خوئی لانه با .

دوا ی نه وهی یه عقوب ناموز گاری کوره کانی خوئی کرد بگهر نه وه بو میسر، کوره کانی به دلیان کردو بو جاری سیمم گهرانه وه بو میسر .

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ
وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَلَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ
بِيُوسُفَ وَآخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوا أَءِذَا نَاكَ
لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ

عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَاشَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا
 وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ
 الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾
 أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا
 وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

﴿ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلُنَا الضُّرُّ ﴾ دواپی کاتی کورانی
 به عقوب چونه دهر وه له لای باوکیان به نیازی چونیان بو میسر، دواپی چونه لای یوسف
 و به خزمه تی گه یشتن بو جاری سی یم به دلشکا و نکوه و وتیان: نهی عهزیز تووشی ئیمه
 و خیزانه کاغان بوه سهختی و برستی و نه دارایی و هاتوین بولای تو به دهست مایه و
 نرخیکی کهم و بی به ها و کس له ئیمه و هرنه گری مه گهر مروئیکی وینهی تو
 له گه وره یی و له به زه ییدا .

﴿ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ﴾ دواپی تو خوارده مهنی یسوه بو ئیمه به ته واوی
 و ته ماشای بی ترخی دهست مایه ی ئیمه مه که، گه وره یی خوت به جی به ینه وه و چاوپوشی
 له بی ترخی دهست مایه که مان بکه هه رچهنده شایسته ی تو نه . وه پیزی گه وره یی خوت
 بریزه به سهر ئیمه دا به گه رانه وه ی برا که مان و به چاوپوشی کردنت به وه رگرتی نه و دهست
 مایه بی نرخه ی ئیمه .

﴿ إِنَّ اللَّهَ يُجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴾ به راستی خوا پاداشتی چاکه که ران و چاکه خوازان
 نه داته وه له هه ردو و جیهاندا .

بۆزانی: ئیبنولئەنباری ئەللی داواکردنی چاوپۆشی وێنەی چاکەکردنە (الصَّدَقَة) لەبارەی سەدەقە زانیان بیریان جیاوازه نایا سەدەقە ڕەواو بو پێغەمەران بەرلەپێغەمەری ئیسلام ﴿ﷺ﴾؟ سوفیانی کۆری عەینیە ئەللی: بو پێغەمەرانی پیش پێغەمەر سەدەقە ڕەواو . زۆربەی زانیان ئەلین: پێغەمەران هەمویان وەك یەك وان لەقەدەهەغکردنی سەدەقە بۆیان و نای سەرشۆری کەسێن و سەدەقە چلکی ئادەمیزادە بو پێغەمەران ڕەوانیە، مەبەست لە سەدەقە لێرەدا ئەمەبە عەزیز پاداشتیان بداتەو لەسەر ڕەوشتی خۆیان بەچاوپۆشی. دواى ئەوێ یوسف گۆی گرت لەپارانهوێ براکانی بەزەبی بەوانا هاتەو، دلی نەرم بو خۆینی برایەتی و خزمایەتی پەری سەند، بەسەرزنەشتەو .

﴿قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يٰيُوسُفَ وَآخِيهِ إِذَا أَنتُمْ جَاهِلُونَ﴾ یوسف ووتی بەبراکانی: نایا ئەزان بەشتی ئێو کردتان بەیوسف وبراکی بەهزی وەلامدانەوێتان بو فەرمانی شەیتان یوسف تان خستە نیو قولایی و تاریکی بیرەو، لەدووایشدا بینامین بەدەستی ئێو نازاری زۆری چیش. بەم نزیکانەیش ووتتان. یوسف وبراکی دزیان کردو، ئێو بۆیە ئەو کارە خراپەتان کرد لەکاتیکا بو ئێو نەزان و منالیبون و نەتان ئەزانی پاشەرۆژی یوسف چۆن ئەبی، مروفی نەزان کاری گەورەتر لەوکارە خراپەیی ئێو ناکا .

﴿قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يٰيُوسُفَ﴾ براکانی یوسف تەماشای یوسفیان کرد و بەنیشانەو شیواز هات بەدلیان کەعەزیز یوسف بی، ووتیان: نایا بەراستی تو یوسفی، چاوەروانی وەلامیانی ئەکرد .

﴿قَالَ أَنَا يُوسُفَ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ یوسف ووتی من یوسفم و ئەمەیش براکی منە. بەراستی خوا میهرەبانی و گەورەیی خۆی ڕژاند بەسەرماناو ڕزگاری کردین لە و نازاردانەیی تو شمان بون و بەیەك گەیشتن لەدواى کزۆلی سەر بەرزى کردین .
﴿إِنَّهُ مِنْ يَتَّى وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ بەراستی هەرکەسێ لەخوا بترسی و تارام بگرێ لەسەر پەرستنی خواو خۆ پارێزێ لەداوین پیسی، دواى بەراستی خوا لەناو نایا پاداشتی چاکە کەران .

﴿قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ آتٰكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِئِيْنَ﴾ براکائی یوسف ووتیان: سویتدمان به خوا، خوا توی هه لباردوه و ریزی داوی به سهر ئیمه دا، گه وره تری کردوی له ئیمه به شوخی و به ژیری له پاشا به پلهی به رزتر .

به راستی ئیمه له تاوانباران و گوناهاکاران، داوا له تو نه کهین چاوپوشیمان لی بکهی، هیچ به لگه و بیانومان نیه جگه له وهی مافی برایه تیمان هه بی له لای تو .

﴿قَالَ لَا تُؤْتِيْكَ عَلَيْهِمُ الْيَوْمَ﴾ یوسف ووتی به براکائی: ئه مرؤ هیچ تاوانج و سه رزه نشتی له سهرتان نابی له سهر نه و کارانهی کردوتانه، له مه وودوا جاری تر به پروی ئیوه دا نادریته وه .

﴿يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ﴾ له خوا نه پاریمه وه خوا له ئیوه خوشبی که ئیوه له گوناھی خوتان په شیمان نه به وه و خوا میهره بانترین و به به زهیی تری هه موو خاوهن میهره بانانه به بونهی په شیمان بونه وه له گوناها داوای لی خوشبونی لی بکری .

﴿اِذْهَبُوْا بِقَمِيْصِيْ هٰذَا فَالْقُوْهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِيْ يٰٓاتِ بِصِيْرًا وَّاَتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِيْنَ﴾ ئیوه برۆنوه بو لای باوکمان بهم کراسه ی منه وه، دوا یی ئیوه نه و کراسه ی من بدهن به سهر پرومه تی باوکما بهو بو نه وه نه گه ریته وه پرووناکی چاوه کانی و ئه بی به خاوهن چاوی جاران و، ئیوه بین بۆلای من به خوتان و خیرانه کانتانه وه له که نعه انه وه بو شاری میسر .

بو زانین: ئه بی له بیرمان نه چی گه رانه وه ی بینایی چاوی به عقوب به هو ی دانانی کراسی یوسف له سهر پرومه تی به عقوب به کیکه له وکاره په که خه رانه خوا به خشییوه تی به یوسف، وینه ی سارد بونه وه ی ناگر بو ئیبراهیم. داری دهستی موسا. گفتوگوی عیسا له بیشکه دا به منالی .

وَلَمَّا فَصَلَتِ

الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّيْ لَاجِدُ رِيْحَ يُوسُفَ لَوْلَا اَنْ

تَفِنْدُوْنَ ﴿٩٤﴾ قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلٍ اَقْدَمٍ ﴿٩٥﴾

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ
 أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا
 يَكُذِّبُ بَنَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ
 أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

﴿وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفْقِدُونُ﴾ وه کاتی
 کاروان له‌شاره‌وانی شاری میسر دهر جون و به‌رهو زهوی که‌نعان که‌وتنه‌ری باوکی به
 براکانی یووسفی ووت: به‌راستی من بۆم په‌یدا بوه بۆنی یوسف وه‌ندی له‌نه‌وه‌کانی
 دانیشتون نه‌گه‌ر ئیوه‌ ناده‌نه‌پال من کهم نه‌قلی وناڵین پیربووه و هوشی به‌خویه‌وه نه‌ماوه .
 ﴿قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ﴾ دانیشتوانی لای یه‌عقوب ووتیان: سویندمان
 به‌خوا: به‌راستی هیشتا تو له‌نیوسه‌ر گه‌ردانیه‌ کۆنه‌که‌ی خوتا ماوینه‌وه‌و که‌به‌هیوای
 مانه‌وه‌ی یوسفی، یوسف مردو رویش وینه‌ی مردووانی تر .

﴿فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا﴾ دوا‌ی کاتی موژده‌ دهر هات
 بۆلای یه‌عقوب و کراسه‌که‌ی یوسفی دایه‌ ده‌ستی و کراسه‌که‌ی یوسفی دا به‌سه‌ر
 روی یه‌عقوب، دوا‌ی بینایی چاوی و هیزی چاوی گه‌راپه‌وه‌ بۆلای. بیژراوه‌ نه‌وکه‌سه‌ی
 نه‌م جاره‌ نه‌وکه‌راسه‌ی هینا هه‌ر نه‌وکه‌سه‌بو له‌جاری پیشودا کراسه‌ خویناویه‌که‌ی برد
 بۆلای یه‌عقوب، هه‌تا به‌م چاکه‌یه‌ گونا‌هی خراپه‌ی پیشوی بشو‌رینه‌وه‌ که‌به‌رله‌چل سال
 کردبوی جینگه‌ی سه‌رسورمان نیه‌ که‌ یه‌عقوب به‌و موژده‌دانه‌ بینایی چاوی بگه‌رینه‌وه‌،
 زۆرجاران به‌هوی نه‌خوشی و دلشادیه‌وه‌ نه‌خوش رزگاری بوه‌ له‌نه‌خوشی، تاقی
 کردنه‌وه‌ی پزشکی شایه‌تی له‌سه‌ر نه‌و‌راستیه‌ نه‌ده‌ن .

﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي آغْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا تَعْلَمُونَ﴾ یه عقوب فہرموی: نایا من بہ ئیوہ نہووت: بہراستی من بہہوی سروشہوہ لہ لایدن خواوہ شتی نہزائم ئیوہ نایزانن. براکانی یوسف لہ کردہوہی خویان پہشیمان ہونہوہ.

﴿قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ﴾ کورانسی یه عقوب ووتیان: نہی باوکی ئیمہ: تڑ داوای لی خوشبونی گوناہی ئیمہ بکہ لہ لای خوا. بہراستی ئیمہ تاوانبارو گوناہبارین، مہرجبی جاری تر نہچین بولای گوناہ، یه عقوب داواکہی لی وەرگرتن.

﴿قَالَ سَوْفَ اسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ یه عقوب فہرموی: من لہمہوداو داوای لی خوشبونی گوناہہ کانتان نہ کہم لہ پەرورہدہ کہری ئیوہ لہ کاتی گۆشہگیری و پدنہانیدا، نومیدہوارم لہ وکاتہدا خوا پارانہوہم لی وەرگیری بۆ ئیوہ. بہراستی ہەر پەرورہدگارہ خو شبیی لہ وکہسانہ پہشیمان نہبنہوہ لہ گوناہہ کانیان، مہرہبانہ بۆ بہندہکانی خوی بۆ لہ ناوبردنی خہفت و ناخوشی.

فَلَمَّا

دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ
إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿١١﴾ وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا
لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَتَابَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم
مِّنَ الْبَدْوِ مِن بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ
رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٢﴾ رَبِّ

قَدْ أَتَيْنَاكَ مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي
مُسْلِمًا وَالْحَقَّيقَنِي بِالصَّلَاحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ
نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ

﴿١٠٢﴾

﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَبُونَهُ﴾ دوايي کاتي به عقوب و خيترانه کهي چونه
لاي يوسف له زهوي ميسردا و نه چوبونه نيو شار وله ده ره وهي شاربون، يوسف چوبو
پيش وازيان لهو جينگه دا، يوسف باوه شي کرد به باوک و دايکي خوياو لکاندني
به خويه وه. زوري بهي زانايان لايان وايه دايکي يوسف کوچي دوايي کرد بوو، دواي نه وه
به عقوب پوري کي يوسفی خوا ستبو. که واته نه و دايکه پوري يووسفه و خوشکي داي
کيه تي.

﴿وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ﴾ يوسف ووتي به باوکي و خيترانه کهي: نيوه
بچه نيو شاري ميسرو له ده ره وهي شار دامه نيشن و نيوه شاربکهن به جينگه ي خوتان
ونه گهر خوا ناره زووي هبي به بي ترس له گراني و سته مي پاشايان و دوزمان .

﴿وَرَفَعَ أَبُونَهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا﴾ وه يوسف باوک و دايکي خوي
به رز کرده وه و داي نان له سه ر نه و کورسيه ي خوي دانه نيشت بو هه لسوراندني شاره کان
له بهر ريزگرتن بو دايک و باوکي. وه باوک و دايک و براکاني يوسف که و تن به ده ماو
سهريان خه فان بو يوسف بو ريزگرتن له يوسف، سهردانه واندن مهرحه بايي بو بو پياوه
که وره کان لهو سهرده مه دا.

﴿وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا﴾ وه یوسف ووتی: نهی باوکی خوم: نه مهیه مانای نهو خهوهی من بینیم له مه و بهر که یازده نه ستیره و مانگ و رۆژ سوژده یان نه برد بۆ من. بهراستی پهروهر دگاری من نهو خهوهی منی بهراست گیترا له بییداریدا بهناشکرا.

﴿وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ﴾ وه بهراستی پهروهر دگاری من چاکه کی له گهل من کردبو کاتی منی دهرهیتا له گرتوخانه و منی کرد بهشالیاری نابووری و دارایی و له سهر تهختی کار به دهستی داینام و ئیستاش ئیوهی هیتا بۆلای من له لادی و جیگه یه کی بی سه وزایی وله به خپو کردنی نازال و هاتنه ئیو شارستانیه وه.

﴿مِّنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ له پاش نهوهی که شهیتان نیوانی من و براکانی منی تیک داو براکانی منی هاندا نازاری من بدهن بهو کارانه کی کردیان. بهراستی پهروهر دگاری من خاوهنی نهرم و پاکیه بۆ ههرشتی ناره زووی بکا بۆ بهر پوه بردنی کاره کانی. بهراستی پهروهر دگاری من ههر نهوه هه مووشتی بزانی و هه مووشتی له جیگه کی شیاوی خویا دابی.

﴿رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ نهی پهروهر دگاری من بهراستی تو به خشیت به من پاشایه تی و سامانداری و فیتری منت کرد مانا لیکدانه وهی خهوه کان و نامه کانی خوت.

﴿فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ اَلَّتِي وَلَّتِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ نهی دروست کهری ناسمانه کان وزهوی به بی کهره سهی پیشکه وتو بۆیان ههرتوی یاریده دهر و بهر پوه بهری کاری من له جیهان و له پاشه رۆژدا.

﴿ثَوَفْنِي مُسْلِمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ تو گیانی من بکیشه و به موسلمانان و تو من کو بکهره وه له گهل پیاو چاکانا له رۆژی دوا پیدا، وینهی پیغه مه ران و باو باپیرانم.

بۆ زانین: یوسف کاتی باسی چاکه‌ی خوی کرد له گه‌لی باسی دهره‌یتانی له‌بیره‌که‌ی نه‌کرد له‌بهره‌دلی براکانی باس کردنی ناسمانه‌کان به‌چهند ناسمانی و باسی زه‌وی به‌ته‌نها زه‌ویه له‌بهره‌وه‌یه ناده‌میزاد چهند ناسمانی نه‌بینن و تاکه زه‌ویه نه‌بینن.

که‌م جارێ گومان نه‌بری یه‌که‌م جار که‌سوره‌تی یوسف وینه‌ی چیرۆکێکه پالنه‌وانی نه‌و چیرۆکه‌ ژنی بی ژنایه‌تیه‌که‌ی زۆری لی کردبی و عاشقی کورێکی جوانی وابو بی وینه‌ی نه‌و کورپه‌ نه‌ی دی بی له‌ناو پیاوانا له‌ شیرینی و جوانیدا و نه‌و کورپه‌ له‌ ترسی خوا و سزا واز له‌و ژنه بهینی ورونه‌کا بۆلای، هه‌ندی له‌ ناده‌میزاد نه‌لین: چاک و ابو نه‌و سوره‌ته له‌ نامه‌ی خوادا باسی نه‌کرایه، تا قمی مە‌یونیه‌کان له‌خه‌وا چ نه‌لین: نه‌و سوره‌ته به‌شبی له‌قورئانه و باوه‌ریان پی‌تیه و نه‌لین: دلداریه به‌گۆره‌ی بیرو بۆچونی خرابی خویان دژی هه‌مو په‌یره‌وه‌کانی ئیسلامن. به‌لام به‌راستی هه‌ر که‌سی به‌وردی نه‌م سوره‌ته بخوینیتسه‌وه و لیتی تی‌بگا، نه‌یتی و نیشانه‌ی نه‌زانێ و باوه‌ری بی‌گومان نه‌هتی رونه‌ترین وینه‌ی تا قی کردنه‌وه پیش که‌ش نه‌کا. ئیمه له‌مه‌وپاش هه‌ندی نه‌یتی و مه‌به‌ستی راستی ناوه‌رۆکی نه‌م سوره‌ته باس نه‌که‌ین و خوی له‌خو‌با راستی بۆ هه‌مو که‌سی دهرنه‌خوا پێوستی نه‌کا له‌سه‌ریان بیانزانن:

۱- به‌راستی پالنه‌وانبازی و جه‌نگی نیوان راستی و پوچی به‌رده‌وامه له‌م ژبانه‌ی ئیستادا و ناشته‌وا بیان ناکرێ و له‌نه‌جمادا هه‌ر که‌سی رینگه‌ی خراپ بگری پیاوچاکان روه‌رویان نه‌وه‌ستن به‌جۆرێکی داد په‌روه‌ری و راستی، هه‌ر که‌سی رینگه‌ی چاک بگری پیاو خراپان به‌ره‌نگاریان نه‌که‌ن به‌بوختان کردن و قیل و درۆ کردن، به‌ینه‌ی روده‌وی نیوان ژنی عه‌زیز و یوسف، ژنه‌ی عه‌زیز به‌درۆ و به‌بوختان یوسفیش به‌نامۆزگاری کردن و به‌ترسان له‌خوا له‌بی غه‌کی له‌گه‌ل عه‌زیزی میسردا.

۲- فه‌رموده‌ی خوا (لَوْلَا اَنْ رَاٰی بُرْهَانَ رَبِّهٖ) به‌راوردێکی راستیمان پی نه‌به‌خشێ بۆ جیاوازی نیوان باوه‌ردار و بی‌باوه‌ران که هه‌ر که‌سی و ه‌لامی نه‌و به‌لگه‌یه‌ بداته‌وه له‌کاتی تا قی کردنه‌وه‌دا به‌ینه‌ی یوسف به‌راستی نه‌و که‌سه باوه‌ری بی‌گومان جینگه‌ی

خوی گرتوه له دلایا، ههر که سیکیش ناوات و ئاره زووی خراپ پالی پیوه بنی و به لگه و
فرمانی خوا بخاته پشته وه ئه و که سه هیچ به شیکی له ناین و باوه ر تیدانیه.

۳- پیاوچاکان کاتی کاری گرنگ و خراپ توشیان بو، بۆیان نه ئه کرا خویان لای بن
په نا ئه بدن بۆ لای چهند که سیکی پسیورو کارامه بۆ نه هیشتنی ئه و کاره خراپانه، به وینه ی
پاشا میسر په نای برد بۆ لای یوسف که له گرتو خانه دابو هه تا بیاریژی له خراپه ی سالانی
گرانی سهخت. بیگومان کاری خراپ خراپه ی خراپ کاران زۆر ئه کا و به رزیان
ئه کاته وه و کاروباری پیاوچاکانیش نزم ئه کاته وه. به لام له کاتی سهختی و تهنگانه دا
هه موشتی وه ک خوی دهر ئه که وی له کاری خراپ و کاری چاک.

۴- راهیتانی ئاده میزاد دهروونی خویان له سه رچاکه گه و ره ترین ئامانج بۆ خویان
ئه ره خستین. بۆینه ئارام گرنتی یوسف له قولایی و تاریکی بیردا و ئازاری گرتو خانه و
فرۆشتی وه ک به نده و بوختان کردن به ودا، ئامانجه که ی ئه وه بو بوبه گه و ره یه کی
پهیره و کراو له میسردا، براکانی له بهرده میا وهستان داوای لی بوردنیاں کرد و سهریان بۆ
خه فان. ئه وانه باسکران له نهینتی ئه و سه و ره ته دان و شتی زۆری تری تیدایه له په ندو
ئامۆژگاری.

دوای ئه وه ی خوای مه زن باسی هه و آل و به سه رهاتی یوسفی کرد. رۆئه کاته
پیغه مه ری خوی ئه لی:

﴿ذٰلِكَ مِنْ اٰلِآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ﴾ ئه و شته ی ئیمه بۆمان گپرا یته وه ده رباره ی
یوسف له هه و آل و نهینیه کان و نه و شتانه ن له بهر چا و نین ئیمه بۆمان ناردووی به وه ی
سروش ه وه.

﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اٰجْمَعُوْا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُوْنَ﴾ وه تۆ له لای ئه و برا یانه ی یوسف
نهبوی کاتی پیلانه که ی خویان کۆ کرده وه و پیکیان هینا بۆ یوسف بیخه نه نیو بیر ه وه و،
ئه وان فیلان له یوسف کردو ئازاریان داو کراسی خویاویان به درۆ هینایه وه بۆ لای
یه عقوب و وتیان. گورگ خوار دویه تی.

هه مو كهس نه زانى كه موحه مد خوينه وارى نه بوه، نامه ي ميژووى نه خويندوه ته وه نه گهر خوا به سروس بوئه نادربى چون نه هه والانه نه زانى. كه واته چاره مان ناميتي جگه ي له وه ي باوه ربكرى خوا هه والي دايتي. پيغمه ر ﴿﴾ نيشانه رون و پهك خه رى زورى هديه كه به لگه ن له سهر پيغمه رايه تي نه و. هه ندئ له و كاره په كخه رانه هه والدانه به شته نه نييه كان وينه ي هه والدان به به سهرهاتي يوسف به دريژي، پيغمه رى خوا به وئاواته وه بو كه ناده ميزاد باوه ربه يتن به خواو به ناييني ئيسلام. به تاييه تي قوه ريشيه كان، وهك خوا نه فهرموى :

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾
وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ أَكْثَرُهَا بِاللَّهِ إِلَّا
وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ
أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾

﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وه زورتر له ناده ميزاد باوه رنه يتن، نه گهر چى تو كوشش بكه ي به هه مو تواناته وه له سهر باوه رنه ينانيان، واز نايه رن و به رده وام نه بن له سهر بى باوه رى خويان .

﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ وه تو داوا له ناده ميزاد ناكه ي هيچ كرى تو پاداشتي له سهر راگه ياندني قورنان وينه ي چيروكى خويان كه نه وان داواى كرى نه كه ن، دووباره وهك قه شه و مالومه كان وهه ندئ له زاناياني به ناو موسلمان مه گهر

ئەو قورنانه داوای هیچ شتی ناکا جگهی نامۆزگاری کردنی بۆ بۆنەوهران و هاندانیان لەسەر داواکردنی رزگار بونیان لەسەر زمانی تۆو نیشاندانیان رینگە راسەت و پەرستنی خوا .

﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ وەزۆر ژمارە هەن لەوبەلگانه تۆ ئارەزوی بکە ی لەسەر بونی خواو تووانای زۆرو یەکی خاوەنی ئاسمانەکان و زەویدا ئادەمیزادەپۆن بەسەریاناو ئەیان بینن و ئەوان رو وەرئەگیرن لەوبەلگانه و نامۆزگاری وەرناگرن و تەمێ خوار نابن . کەواتە ئەو کەسانە باوەر بەدروست کەری خۆیان نەهێن بەهۆی ئەوبەلگانهو تۆیش دڵگران مەبە کەباوەر ناهێن . ئادەمیزاد برۆیان بەبونی دروست کەری بۆنەوهران هەبە .

﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ وەزۆرتر لەئادەمیزاد باوەرپە خوا ناهێن مەگەر ئەوان هاوبەش دانەن بۆ خوا لەگەڵ ئەویشدا ئەگەر لەوان پرسیار بکری چ کەسی ئاسمانەکان وزەوی و خۆرو مانگی دروست کردووە؟ ئەلێن : خوا ئەو تەگاوەرەکان ئەلێن : عیسا کۆری خوا، جوله کەکان ئەلێن : عوزەیر کۆری خوا، عەرەبەکان بته کان ئە کەن بەهاوبەشی خواو ئەیشلێن : فریشتەکان کچی خوا .

﴿أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ﴾ ئایانەهوبی باوەرپە هاوبەشدانەرانه ناترسن سزایەکی بەربلاو بیت بۆ لایان لەسزای خواو ئەوان بەگشتی داپۆشی ؟ ﴿أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ بەلەناکاودا پاشەرۆژ بیت بۆلایان و ، ئەوان هەستی پێ نەکەن و خەریکی کاری خۆیانن لەبازارو لەکیلگەکانا، لەکارگەداو لەدەریاو لەزەوی و لەهەوابن .

لەپاشا خوا ی مەزن فەرمان ئەدا بەپیغمهەری خۆی بۆ بت پەرستانی رۆن بکاتەو رینگە راسەتی ئایینی خوا و ئەفەرموێ :

قُلْ هَذِهِ

سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ

اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ﴾ تَو بَلَىٰ بہت پەرستان :
 ئورپښگه‌ی ئه‌و تویه من و په‌یره‌وانی من بانگی نه‌که‌ین له‌یه‌کټی خواو باوهر به‌خوايه
 له‌سهر به‌لگه‌ی ناشکرای واین راست و پوچ جیا نه‌کاته‌وه له‌یه‌کټی و له‌سهر بر‌وای
 بی‌گومانین و هه‌مو ئاده‌میزادی بانگ نه‌که‌ین ب‌ولای و ری‌یازی ئیمه‌یه. بی‌گومان هه‌موو
 پیغهمه‌ران و نه‌ته‌وه د‌ل‌س‌وزه‌کانیان به‌جوړپکی دادپه‌روه‌رانه‌و له‌سه‌رخ‌وو له‌سهر
 به‌به‌لگه‌ی رونن و بانگی ئاده‌میزاد نه‌که‌ین ب‌ولای پهرستنی خوا.

﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أُنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ و هپاکی و خاوینی لهشتی نار هوا بو خواجه و، من له وکسانه نیم هاوبهش بو خوا دائه نین و په رستن هه ربو خواجه به ته نها .

تہفسیری زماناکوئی

بت پەرستانى مه كه نه يان ووت: نه گهر خوا ناره زووى هه بوايه فرشته ي ره وانه كردو داوايان نه كرد له نيمه باوه پيهتن، خواى مه زن بو نهو داوايه ي نه فهرموى:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى﴾ وه نيمه له پيش تووه ره وانه مان نه كردوه هيچ كه سى مه گهر پياوان نيمه ره وانه مان نه كرد بو لايان سروس له دانيشتوانى گونده كان و شاره كان، نيز گه وره بن نهو شارانه يابجووك.

زانايان نه ليين نه ونايه ته به لگيه له سه رنه وه ي خواى گه وره هه رگيز ژنانى نه كردوه به پيغه مهر، پياوى لادتي ره وانه نه كردوه بو پيغه مهر ايه تي، چونكه ووشك و دل ره قيان تباديه. مه به ستيش له ونايه ته نه مه يه: وه لامى نهو كه سانه نه داته وه باوه ريان به پيغه مهر ايه تي مه حه مه د نه بوه. هه ر نه و به ته نها نه كراوه به پيغه مهر، پيغه مهرانى پيشويش پياو بوون وهك نهو خوار دنيان خوار دوهو چونه ته بازار، نيز چون سه ريان سور نه ميئي له پيغه مهر ايه تي مه حه مه د و سه ريان سور ناميئي له پيغه مهر ايه تي پياوانى پيشوو.

﴿أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نايبا دوايى بو نهو كه سانه تو به درو نه خه نهو نه روشتون به روى زهويدا، به تاييه تي شام ويه مه دن وشويى گه لى نوح و عادو سه مود، دوايى ته ماشا بكه ن پاشه رۆزى كه سانيكى نهو تو له پيش نه وانه وه بوون پيغه مهره كانى خويانيان به درو نه خسته وه چون بوه وهو بو بنه بر كراون؟

﴿وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ وه به راستى خانوى پاشه رۆزو گوزه ران و نهو شته ي لهويدان چاكتره له رابوادرن و ژيانى جيهان بو كه سانيكى نهو تو له خوا برسن و خويان نه پاريزن له بى فرمانى خوا. نايبا دوايى نه قللى خوتان به كار نايه رن و ته مى خوار بن و باوه پيهتن.

خواى مه زن له وه به ر پيغه مهرانى ره وانه نه كرد بو لاي گه له كانيان و هه ولى زوريان نه دا له گه ياندنى فرمانى خوا، دوايى سه ركه وتنى نهو پيغه مهرانه بو ماوه يه له لايه ن خواى گه وره وه دواكه وتوه.

﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدَمَ كَذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا﴾ هه تا کاتی بی
 نومید نه بون پیغمه ره کان و به ته مای سهر که وتن نه نه مان و گومانیان نه برد له دهروونی
 خویانا به راستی به درو خراونه ته وه له لایه ن هندی له گه له کانیان که به رده وام بون له سهر
 بی باوه ری و سزایان نادری له لایه ن خواوه. به بوژنه وه دوودلی بکه ویتسه دلی
 باوه ردارانه وه، کاتی توشی نه و گومانه نه بن دیت بولای نه و پیغمه رانه یاریدانی نیمه و
 سهریان نه خه ن.

﴿فَنَجَّيْنَاهُ مِّنْ نَّشْأَةٍ وَلَا يُرِدُ بَأْسَنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ دواپی رزگار نه کری له سزای
 نیمه ههر که سی ناره زووی بکه ن له به نده کانی نیمه و ناگیر پیتسه وه سزای نیمه له و تا قمانه
 تاوانبارن و پیغمه ره کانی خویانیان به درو ته خسته وه. براکانی یوسف و ژنی عه زیز و
 پاشای میسر ته می خواری و به ندن بو نه و که سانه ی خواوه نی نه قلن. وه ک خوا نه فهر موی:
 ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ به راستی هه به له چیر و کی پیغمه ران و
 هه والی یوسف و براکانی ناموزگاری کردن و ته می خواری بو نه و که سانه خواوه نی
 نه قلن.

﴿مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ نه و قورئانه ی باسی نه وه وه والانه
 نه کا گفتو گو به نیه هه لب به ستری له لایه ن موحه مه ده وه ﴿﴾، به لام نه ور استانه ی نه وان
 به راست نه گیر ی شتیکی نه وتو هاتوه بولای پیغمه ره کان له نامه کانی خوا، وه ک ته ورات
 وئینجیل، نه م قورئانه یش ده فی نه و نامانه به وه له به ک سهر چاوه وه هاتون.

﴿وَنَفْصِيلُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّلْقَوْمِ الْيُؤْمِنُونَ﴾ وه نه و قورئانه رو نکر دنه وه به بو
 هه مو شتی به در یژی و رونی پیوستی هه مو ناده میزاده بو به ریوه بردنی کاروباری نایینیان،
 چونکه راسته وخو وه قورئان یابه به لگه ی قورئانه وه له فهر موده کانی پیغمه ره وئجماع
 قیاس یاساو ده ستورن و قورئان شاره زایی که ره بو لادان له گومرای به خشش و یاریدانه بو
 تا قمی باوه ریان به خواو به پیغمه ران هه به، ههر نه وانیش سودیان لی وه ره گرن.

بۆ زانین: شیخ ئەبو مەنسور ئەفەرموی لەباسکردنی یوسف و براکانیان ئارام گرتنی
پێغه‌مەری تێدایە لەسەر ئازاری قورەیشەیکان بۆی، چونکە براکانی هەرچەندە ئاینیان
یە کەو برای یە کۆتیش بون ئەو کارانەیان لە گەڵ یوسف کرد لە پیلانی لەناو بردنی و
ئارامیشی گرت، کەواتە تۆ شایستەتری ئارام بگەری لەسەر ئازاری قورەیشەکان
کە ئاینیان جیاوازه لە گەڵ یە کۆتری و لە گەڵ تۆیش .

بە یاری دەی خوا کۆتایی بە سوره‌تی یوسف هات ، خوای خواوەن بە زەهیی
خۆت ئاگاداری شاراوێ دەرونی منی داواکارم لە تۆ جی‌بە جییان بکە ی بۆم .

(١٦) ی مانگی رەمەزانی (١٤٢٠)

بەرانبەر ٢٣ / ١٢ / ١٩٩٩

﴿سوره تی رعد﴾

زانایان بیریان جیاوازه له بارهی هاتنه خواره وهی ئەم سورته: هەندیکیان ئەلین:
 هەموو نایه ته کانی له مه ککه هاتونه ته خواره وه. هەندی تریان ئەلین: له مه ککه هاتووته
 خواره وه جگه له نایه تی (۳۱-۴۳) له مه دینه هاتونه ته خواره وه. هەندی تریان لایان
 وایه: هەموو نایه ته کانی له مه دینه هاتونه ته خواره وه جگه له نایه تی (۳۱). هەندی تریان
 ئەلین: له مه ککه هاتووته خواره وه جگه له نایه تی (۱۲). ژمارهی نایه ته کانی (۴۳)
 نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْمَرْ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

(الم) له سورته کانی پیشودا باسی مابای ئەو پیتانه کراوه. به لām خوای مه زن پونی
 کردۆته وه که ئەم سورته وه سورته کانی تریش دهستی پی کراوه بهم پیتانه و به پیتسه کانی تر
 بۆ ئەوهی بینه هۆی بهرزی و سه رکه وتن به سه ر هەموو گفتو گو کانی عه ره بدا، به جوړی
 هەموو دوژمنانی قورئان چاره یان نه مینی جگه له وهی سه ری بۆ شوڕ بکه ن، هه رچه نه ده
 ئەو قورئانه به زمانی ئەو عه ره بانه هاتۆته خواره وه و بهو پیتانه رسته ی زمانیان به وان پیک
 دی ناتوانن به ره نگاری بکه ن له گه ل ئەو هیشدا خوڕیان عه ره بن و زمانیشیان پاراوه له
 عه ره پیدا.

ته فسیری زمانکۆبی

﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ﴾ نایه ته کانی نهم سورته به شیکن له نایه ته کانی نامہی به رزی خوا که قورنانه بی جیاوازی و نهو شته ی نهو تو نیراوه بو لای تو له لایه ن پهروه ردگاری خوته وه هه موویان راست و له لایه ن خواوه هاتون.

﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به لام زورتری ناده میزاد باوه ر بهو قورنانه و به راستی و داد پهروه ری نهو قورنانه نابهرن . نهو که سانه ی باوه ر بهو قورنانه نه که ن چاکه ی ناده میزاد به چاکه ی خویان دانه نین و نازاری نهوان به نازاری خویان نهزان. به لام نهو تا قمه ی باوه ر دارن به ران بهر به بی باوه ران زور که من جابویه خوا نه فه رموی: زور له ناده میزاد باوه ر نا بهرن.

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ
عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ
يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى الْيَلِيلَ
النَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْأَرْضِ
قَطَعُ مَتَجَاوِرَاتٍ وَجَنَّتْ مِنْ أَعْنَبٍ وَزَرْعٍ وَنَخِيلٍ صُنُوفٍ
وَاخْتَلَفَتْ أَغْنَتْهَا عَلَى بَعْضِ
فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

﴿ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ﴾ خوا که سیکي نهو تویه ناسمانه کانی بهرز کردو تهوه و رای وهستانوه بهو جوړه ی ئیوه نه یینن به یی کۆله که یه له ژړیایی و به یی شتی په یوه ندی به سهره وهی نهو ناسمانه وه به یی. هر بهو جوړه ییش هه موو نه ستیره کانی را وهستاندوه به یی کۆله که یه رای گرتن، هه مویان له بوشاییدا نه سورینه وه. که وره یی ته نی ناسمانه کان مه گهر هر خوا بیزانی .

﴿ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ﴾ له پاشا خوا نه و په ری ده سه لاتی په یدا کرد به سهر هه موو بونه وه رانداو هه مویانی خسته ژیر تووانای خو ی و به گویره ی زانیاری خو ی هه لیان نه سورینی، وهك خوا نه فهرمو ی ووشه ی عهرش هیما یه له خاوه نیه تی خوا بو هه مو بونه وهران .

﴿ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ﴾ وه خوا خوړو مانگی رام کرده بو سودی بونه وهران، نه یانبا به ریوه هر چو نی بیهو ی، هه مویان نهړون به شو نی دیاری کراوی خو یانا هه تا نه مانی جیهان. یانی خوړ له ماوه ی سالی کدا و مانگ له ماوه ی مانگی کا نهړون به جیگه ی دیاری کراوی خو یان و چرکه یهك له وه ی بویان دیاری کراوه لاناده ن هه تا کو تایی پی هاتی بونه وهران .

﴿ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ﴾ خوی مهن نه با به ریوه کاری بونه وهرانی سهره وهو خواره وه بهو فراوانیه وه هه یانه به هر جوړی ناره زوی بکاو هیچ شتی بی ناگای نا کا له کاری بونه وهران، دروستیان نه کاو له ناویان نه با. نهو رسته یه به لگه یه له سهر نه وه ی بونه وهران پیو یستیان به ریوه بردنی خوا هه یه وه مویان له ژیر توانای نه ودان، هه روهك پیو یستیان به نار دنی پیغه مبه ران هه یه له بهر راگه یان دنی ده سه لاتی خوا بویان، هه مو شتی* له جیگه ی شیای خو یا دانه نی .

﴿ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بَلْقَاءَ رَبِّكُمْ تُؤْمِنُونَ ﴾ خوا پون نه کاته وه به در یژی نهو نیشانانه به لگن له سهر یه کیتی خوا له نامه کانی خو یا ناردوونی بۆلای پیغه مبه ران بو نه وه ی ئیوه باوه ری بیگومان په یدا بکن به خزمه ت گه یشتی په روه دگاری خو مان له

رۆزی دوایدا بۆ ئه‌وه‌ی یادداشتی کرده‌وه‌ی خۆتان وهر بگرن، ههر که‌سی بۆی دهر که‌وت خوا ئه‌و توانانه‌ی پیشوی هه‌یه‌ نه‌یه‌ باوه‌ری بیگومانی به‌و خوايه هه‌یه‌. پاش نه‌وه‌ی خوای مه‌زن باسی ئاسمانه‌کان و زه‌وی کرد هه‌تا ئاده‌میزاد ووریا بکاته‌وه له‌سه‌ر گه‌وره‌یه‌ی خۆی و بۆیان دهر که‌وی ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌و بونه‌وه‌رانه دروست بکا خاوه‌نی توانایه که پیغه‌مبه‌ران بنێرێ و نامه‌یشیان بۆ بنێرێته خواره‌وه، ئه‌توانێ مردووانیش زیندو بکاته‌وه بۆ پرسیار کردنیان له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانیان، ئه‌مانه‌یش نمونه‌یه‌کن له‌ توانای خوای مه‌زن که ئه‌فه‌رموی:

۱- ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ﴾ وه‌خوا که‌سیکی ئه‌و تۆیه زه‌وی درێژوپان کردووه‌و ئاماده‌ی کردووه بۆ ئه‌وه‌ی ئاده‌میزاد به‌ئاسانی بر‌واو بگه‌ڕێ به‌سه‌ر هه‌مو کونج و قورژبنی زه‌ویدا بۆ سودی ژیا‌نیان. ئاشکرایه راخستنی زه‌وی و فراوان کردنی ئه‌وه ناگه‌یه‌نی که زه‌وی پانیی یا خه‌ر، چونکه هه‌مو ته‌نی که قه‌واره‌ی گه‌وره‌یه‌ی وینه‌ی زه‌وییه هه‌مولایه‌کی درێژو فراوان ته‌یه‌ با خه‌رش یی. که‌واته ناکرێ به‌ به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی زه‌وی خه‌ر نه‌یه‌. به‌یه‌ی گومان له‌ شوێنانی تر دا به‌لگه‌ی راست رونی کردووه‌ته‌وه که زه‌وی خه‌ره، شتی خه‌ر یی و له‌ ئه‌وه په‌ری گه‌وره‌یه‌یه‌ی وه‌ک زه‌وی هه‌مو پارچه‌یه‌کی وا نه‌یه‌یه‌ی که پانه، زانایانی یۆنان له‌ کاتی ئه‌ره‌ستودا پێک هاتوون له‌سه‌ر خه‌ری زه‌وی هه‌رچه‌نده ئه‌یان ووت: زه‌وی ناجولێ.

۲- ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ﴾ وه‌خوا دروستی کردووه له‌ زه‌ویدا چه‌ندین کێوی وه‌ستاو و نه‌جولاو له‌ جیگه‌ی خۆیاندا بۆ ئه‌وه‌ی زه‌وی جیگه‌ی خۆی بگه‌ڕێ و نه‌جولێ و نازاری دانیه‌شتوان نه‌دا. له‌زه‌ویدا دروستی کردووه کانگاوه‌ر دی‌جۆراو جۆر بۆ سودی ئاده‌میزا.

۳- ﴿وَأَنهَارًا﴾ وه‌ دروستی کردووه هه‌ر له‌ زه‌ویدا چه‌ندین رووباری گه‌وره‌ و جۆگه‌ی بچوک و مام ناوه‌ندی، بۆ ئه‌وه‌ی ئیمه‌ ئاره‌که‌ی بخۆینه‌وه خۆمانی پێ پاک بکه‌ینه‌وه و به‌کاری به‌یه‌تین بۆ ئاماده‌ کردنی نان و خواره‌مه‌نی تر، کشت و کال و باخ و بیستانی یی ئاو بده‌ین بۆ خواره‌دنی خۆمان و ئازده‌له‌کان.

ته‌فسیری زمانکۆیی

٤- ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ وه خوا دروستی کردوه له زه ویدا چه ندين میوه و دانه ویله جوتی دووان. نیرینه و میینه، هه تا درخت و جگهی درخت ئاوس بن و میوه ی خوش و دانه ویله مان بۆ بسازین، ئیت ئه و نیرو مییه به هه ر جۆری بگه ن به یه کتری گرنگ نیه به هۆی ئاده میزاده وه بی یابه هۆی باو بالنده و چرو جانه وه ری تره وه بی، له هه موو ره نگ و تامی ئه و میوه و دانه ویلانه پهیدا ئه بن و ئاو و زهویه کانیشیان یه کن. هه مو شتی به بی نیرومی بهر ناگرن به ویته ی ئاده میزاد، ئیت ئه و نیرو میینه ئاشکرا بن وهك خورماو زینه وه رانی تر یانه پی بن وهك پرووه کانی تر. یا له یهك درهخت بن به ویته ی زوربه ی درهخته کان یا له دوو درهخت بن وهك خورما چرو جانه وه ر بۆ گه یشتی نیرو می بۆلای یه کتری دهوری سه ره کیان هه یه، بۆ غونه کاتی پژیمه هاوپه یمانه کان (کورسیکا که دورگه یه له فه ره نس) زه یتونه کانی نه خوش که وتن و به ره میان که م بو، پژیمی ئه مه ریکا ویستی یارمه تی دانیش توانی بدا ماده ی د. د. ت پژاند به سه ر درهختی زه یتونه کاند هه مو چرو جانه وه ران مردن سالی دوا یی به ته وای به ره میان نه گرت .

٥- ﴿يَغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ﴾ وه خوا دانه پۆشی به تاریکی شه و روناکی پۆزو جیهان له لایه کی زهوی روناکی نامی، ههروه ها روناکی پۆز تاریکی شه و نایه لی و لایه کی زهوی روناك ئه بیته وه ن هه ر به و جۆره شه و و پۆز دین و ئه پۆن هه یج کامیان ده ست درێژی ناکاته سه ر ئه وی تریان .

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به راستی هه یه له و بونه وه رانه دا که دین و ئه پۆن و کاری خویان جی به جی ئه که ن به گویره ی یاسایه کی نه گۆراو چه ند نیشانه و به لگه له یه کیتی خواو توانای خوا بۆ تاقمی ووردبینه وه و بیرکه نه وه له دروست کراوه کانی خوا، ئه و بونه وه رانه که دین و ئه پۆن به جۆریکی نه گۆراو و لیی لانه دن . ئه گه ر به و جۆره نه بونایه زانیان نه یان ئه توانی ئامیری چاودیری دروست بکه ن و به جۆریکی ته و او سودی لی وه ربگرن و هه مو جیگه کان و کهش و هه وای پی بزائن . که واته ئاشکرایه = (الصَّدفَة) راست نیه، بۆیه زۆرتر له زانیانی سروشت باوه ریان هیئا به بونی خوا ی دروست که ری هه مو بونه وه ران .

۶- ﴿وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ﴾ وه له زهويدا ههيه چهندين پارچهيه نزيكن لهيه كهوهو لكاون بهيه كتريهوهو سروشتيان لهيهك جياوازه: ههياه دهشتهو ههياه كيئون، ههياه رقهو ههياه نهرمه، ههياه بهيتهو نهوي تريان نسييه. ههياه گلهو نهوي تريان له. ههياه رهشهو نهوي تريان سپيه يا سوره يا زهره يا رهنكي تر. ههتادي سروشتيان جياوازن. نهوانه بو سودي نادهميزاده.

﴿وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٍ﴾ وهههيشه له زهويدا چهندين بيستان لهتري جوراو جور و شينايي و كشت و كال و دارو درخت لهههمو جوري.
﴿وَنَخْلٍ صِفْوَانٍ وَغَيْرِ صِفْوَانٍ﴾ وه ههيشه له زهويدا چهندين درهختي خورمائي وا كه كويان نه كاتهوه يهك نهسلتي تهنهاو جياوازي نين له يه كتري و خورمائي وايش ههيه له چهندين نهسلتي جياوازن، ياني خورما جوري زوره. نهو ههمو درخت و دانهويلهو ميوانه بهو ههموه جياوازيهوه ههياه لهلايهن تام و رهنك و گهورهو بجو كيهوه له گهل نهو ههموه جياوازيانه.

﴿يُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ وَاحِدٍ﴾ ههمويان ناو نهدرين به ناويكي تهنها له ناوي باران يا ناوي بير يا ناوي روبار، لهيهك جيگهي تاييهتي زهويدا پرواون بهرههمه كانيان ههياه شيرين. ههياه تالن. ههياه گهورهن. ههياه بجوكن. ههياه رهشن. ههياه سپي. ههتا دي.
﴿وَنُفُثَ لُ بَعْضُهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ﴾ له گهل نهوهيشدا كه هوې بونيان و گهشه كردنيان يه كه نيمه ريزي ههنديكيانان داوه بهسهر ههندي تريانا له خواردندا. نهوته ريزي گهنم دراوه بهسهر جوذا، ريزي ههندي ميوه دراوه بهسهر ههندي تريانا.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بهراستي ههيه لهو جياوازيهه بهرههميانا له گهل نهوهيشدا شوين و ناويان يه كه چهندين بهلگهو نيشانه ناشكرا لهسهر بوني خوايه كي بهتوانا بو تاقي نهقلي خويان بخنه كار بو نهوهي باوهر بهين بهو كهسهي دروست كهري نهو بونهورانهيه.

بو زانين: چاكترين شتي بيژرايي بو بوراني نهو تاقيمانه نهلين: نهم جيهانه بهردهوامهو كوژتايي بي نايه= ﴿الدهريون﴾ فرموده ي جهماله ديني نهفغانيه لهنامه ي خويا (الرد على الدهريين) نهفرموي:

(ههركاتې پرسىار كرابې له (داريؤن) لهو دارو درختانه راوهستانو له دارستانى هيندوستانو لهو ههمو پرووهكانه له كوښښ ماوهدا پيدا بوون و ميژو كاتې بو ديارى نه كراوه بهجگه گومان نه بې و ههمويان پرواوان له جيگهيه كې تنهها داو لقه كانيان بهرو ژور روښتون، دوايې هوې گوراني ههمويان چ شتيكه له بنچينه و رهنك و گلاودريژى و كورتى و قهلهوى و بارىكي و گولو بهرههمو بزنيانهوه؟ چ شتيكي دهره كى كارى كردبته سهرىان جياوازين لهيه كترى له گهل نهو وېشدا جيگه و ناووهه وايان يه كه؟ من گومان نه بهم كه به راستى ريگهيه نيه بو وه لامدانهوى جگهيه نهوى په كى بكهوى. نه گهر پرسىارى لى بكرى: نهو ماسيانهى له روبرارى توراو و دهرىاي قهزوښدان له كهل نهو وېشدا خواردن و خواردنه ويان و هاتوچوو پېش بركيان يه كه، كه چى نيمه جياوازي نه بين له نيوانياناله رهنكزيان و رهنك و له شيان زور دورن لهيه كترى، نه بې هوې نهو جياوازيانه چ شتى بې؟ دوايې من واي نه بينم وولام به بې جگهيه لهووى هه ناسهى دهر نهيه) له وانه به تو پرسىار بكه كى : داريؤن بوى ههيه وولامى به رېژ نه فغانى بداته وهو بلى: زانايانى پرووهك ناس هوې سروشتى نهو پرووهكانه نه زانن و نه توان وولامى ههمو داواكه ران بداته وه. كه واته لهو كاته دا پيوستى به وه نابى به رېژه به رى تربى له پشت سروشته وه. وولامى نهو پرسىاره نه دهنه وه له وانه به زانايانى پرووهك بزنان، به لام زانينى نهوان سنوريكى بو ههيه تو لهو سنوره دا بوه ستى و نه توان تپه ربكه كى لهو سنوره. نهو وېش نهوان نهيزانن هوپكى نزيكى راسته و خويه. نه گهر پرسىار بكرى له هوپكى دورى نهو تو نهو هو نزيكه كى پيدا كرده هېچ جوړه مانايه كيان دهست ناكه وى مه كهر نهم دوو شته: يا نه بې نهو هو دوره رېكه و تپى يا به رېژه به رى كى وا كه ههمو شتى له جيگهيه شياوى خوا دانه نى و لهو ديوى سروشته وه بې، يه كه ميان پوچه و چونكه رېكه و ت دووپات نايته وه به رده وام نابى و دوه ميان ديارى نه كرى كه به رېژه به رى ههمو شتيكه .

وَإِنْ تَعَجَّبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَمْ نَأْلِي خَلْقٍ
جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ
فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾
وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمُ الْمَثَلَتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۚ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

﴿٧﴾

﴿وَإِنْ تَعَجَّبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِذَا كُنَّا تُرَابًا﴾ وه نه گهر تو سهرت سور نه مینى له
پهرستنى بته كان و سهرت سور نه مینى كه بت په رستان باوه رپان به زیندوبونه وه نیه، دواى
گفتوگوى نه وان جیگه ی سهر سورمانه كه باوه رپان به پیغهمبه رایه تی تو نیه وباوه رپان به
زیندوبونه وه نیه و نه لین: نایا نیمه کاتى نه مرین و نه بین به خاك .

﴿أَيُّهَا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ نایا به راستى نیمه نه بینه وه به دروست کراویکی تازه وهك
جاری پیشومان، ههر گیز شتى وانایى. كه چى نه و كه سانه نه لین: خوا بونه وه رانی دروست
كردوه. كه واته بتوانى یه كه م كات بونه وه ران له نه بونه وه دروست بكا چاكتر نه توانى
له سهر پاشماوه ی له شه كانیان بو جاری دووههم زیندووان بكاته وه، زور ناسان تره لای.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ﴾ نهو کهسانه ی نهو تو
باوهریان به پهروه دگاری خوین نهبوه، نهو کهسانه زهنجیر نه کرته ملیان و پیوون نه کریڼ
له رږژی دووایدا.

﴿وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ وه نهو کهسانه دانیشتوی نیو ئاگری
دوزهخن، نهوان له نیو نهو ئاگره دا بهرده وامن هه تا هه تایه . نهو کهسانه که که ره سهو ماده
په رستن کاتی پروایان به بونی خوا نه بی چاکتر پروایان به زیندو بونه وه ی پاش مردن نابی،
به لگه کانیا ن بوش وپوچه، نه لین: هه ر شتی دهر که وتو نه بی له لایه ن هه سته کانه وه نه بی نری
نه بی باوه ری پی نه کری، چونکه هه ر شتی هه ستی پی نه کری چو ن باوه ر به بونی نه کری؟
نهو کهسانه به و جو ره و ابن، چو ن نه بی پروایان به به هه شت و به دوزه خ و سزای دوزه خ
نه بی، ئاشکرایه باوهریان پیان نابی نیمه پرسیار له و ماده په رستانه نه کهین له چ لایه که وه
زانپویانه که هه ر نه بی هه ست راستی هه مو شتی دهر بخاو جگه له هه ست و حیس پوچ و
بوش بی؟ نه گهر نهو کهسانه وه لام بده نه وه و بلین: به هو ی هه سته وه زانپومانه، نیمه ش
نه لین: هه ر نیوه به ته نه ا خوا ون هه ست نین و جگه ی نیوه ش نیمه ش خوا ونی هه ستین و
که سی ترمان جگه ی نیوه مان نه دیوه بلی: پروا به هیچ شتی ناکهین جگه له هه ست بو
ناسینی بونه وهران، نه گهر نیوه بلین: به جگه ی هه ست زانپومانه هه ر به گفتو گو ی خو تان
بو ر نوخو ن، چونکه باوه رتان بو جگه ی هه ست دهر بری، نیمه ش نه ومان نه و ی بو بیرو
بو چونی خو مان. بو نه وه ی چاکتر (ماده یه کان) بو ر بدرین هم به راوردانه ی خواره وه رو ن
نه کهینه وه.

۱- نه وه ی راستی بی زانایان ده ستیان که وتوه (۱۴) هه زار هیلی ریک و پیکیان له نیو
میشکی ئاده میزادادو زیته وه به نهو په ری نه گوړان، به ورده کاریه وه به پیو یستی سه رشان ی
خوین هه لئ هس. گه وره ترین و زانترین نه ندازیار بگره هه مو یان له سه ر نه ون هه ر کاتی
به نه ندازه ی مو ی له جیگه ی خوین لابه دن هه ستی مرو ف نامیت ی یاتوشی له خشه و
سستی نه بی، نه قل بو مانای نهو شته هیچ به لگه یه کی لایه جگه ی بریار بدا به بونی

ته فسیری زمانا کو بی

بہر پوہو زانایہ نہ بہ چاو و نہ بہ گویچکہ و نہ بہ لوت و نہ بہ زمان ہستی پی نہ کری .
 بیگو مان ریکہوت بہ ہممو تواناپہوہ نہ گہر ہیبی ناتوانی جینگہی دانانی کارہ یایہ دروست
 بکا (۱۴) ہزار ہیلی لہ سہر دابنی لہ یہک کاتا . دواپی چونی بو لہلوی نہ گہر نہو
 جینگانہ بہ نندازہی سہری ہممو نادمیزادو میشکیان بی ؟

۲- (مادیہ کان) نهلین: میشکی نادمیزاد دہق بہ دہق وینہی نهللی نلہ کترونیہ،
 ہر دولایان کوکراونہ تہوہ لہ چہ نلین پارچہی ووشک و ریک خراون و پالدراون بہ
 یہ کہوہ بہ جوئی ہممو کاریکی لہ سہر ریک خراوہ، زانای لہ رنسی (کوسا) وولامی
 داونہ تہوہو نهلین: ہر کاتی ماشینہ کہی من دہنگیکی لیوہ دہریچی و ہاوار بکا بہوبینہی
 کہسی توشی باداری بوبی ناپا من نہ توانم لہو کاتہ دا بلیم: ماشینہ کہم توشی باداری بوہ؟
 یا ہر کاتی (کاربوتیر) قورسای خستہ سہر بہ نرین و خنکانی من نہ توانم بلیم:
 ماشینہ کہم توشی ہناسہ کورلی بوہ؟ جابا ہوی بکینہوہ بو لای گفتوگوی نہو زانایہو
 بلین: ریک خستنی پارچہ کانی نهللی نلہ کترونی کردہوہی مرؤفہ . بہلام چ کہسیکہ
 میشکی مرؤفی ریک خستہو؟ کاتی نادمیزاد نهللی نلہ کترونی دروست کردہوہ نہ توانی
 نهللی وینہی نہو نهلہ یا خوار تر یا دہموسی دروست بکا . زانای سوئیہ تی (یوری
 باخلوف) لہ نامہی خویا (العمل والمخ) نهلین نہو کہسانہی گومان نہ بہن لہ وانہیہ:
 نهللی نلہ کترونی جینگہی میشک بگریتہوہ بہہ لہیہ کی زور گہورہ دا چوون . بہراستی
 میشکی نادمیزاد شایستہیہ بو وەر گرتنی زور شتی گرنگ بہی کزایی . بہلام نهللی
 نلہ کترونی توانای بو دیاری کراوہ لہ لایہن نادمیزادہوہ .

۳- زانایان دہریان خستہو: ہر کاتی پلہی گہرما بہر زبویہوہ لہ نیو شانہی میس
 ہنگدا کوہللی لہو میشانہ لہروون و بہ لہموزی خویانہوہ ہہندی ناو نہہین و لہ
 ہہماراوا دای نلین ہتا نندازہیہ کی پیوست . کو نہ کہنہوہ، تاقمی تریان ہلنہسن
 بہپرژاندنی نہو ناوہ، تاقمی تریان بالہ کانیاں نلہ خنہ جولہ بو پیداکردنی ہہوای گہرم،
 دواپی نہو ناوہ کتوپر نہی بہ ہالوو، بہ بزنیہوہ پلہی گہرما دائہبزی . چ کہسیکہ نہو

کارهی نشان دابن؟ ریکهوته یا هیژیکی راست و رهوان جگه له سروشت که ههر ئهو هیژه سهرچاوهی ههلسورانی ههمو بونه وهران بی، زور بیگومانه ریکهوت بوش و پوچهله، ئهو هیژه ههر خواجه که سهر چاوهی کاروباری ههمو شتیکه . (فولتر) ئهلئ له بهردهم بیر کردنه و دابو بونی خوا چهن دین گیر و گرفت ههن، بهلام لهو بیرو بوجوانه چهن دین بی ئهقلی پهیدا نهبن، ههروه ها ئاده میزاد له گومانیکه و ئهروژن بولای گومانی تر ههتا نه گه نه لای ئهوه بپروای بیگومان به خوا نریکترین شته که یاسای پیویستی بو بونه وهران به ووه ههلسپیژدراوه . پیغمبهری خوا ﴿﴾ بانگی بت په رستانی نه کرد بو لای یه کیتی و په رستانی خوا، موژدهی نه دانی به دهست کهوتنی پاداشتی چاک نه گهر وولامی بده نه وه، ههره شهی لی نه کردن به سزادانیان نه گهر پشی تی بکهن، که چی نه وان باشتر یاخی نه بون و ئه بیان ووت: نه گهر راست نه کهی تو پهله بکه بو هاتنی ئهو سزایه بو سهرمان، وهك خوای مه زن نه فهرموی:

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾ وه بت په رستان به گالته پی کردنه وه داوا نه کهن له تو به گورچی بهر له هاتنی خوشی و بهختیاری ئهو سزایه خوا دیاری کرده بیته خواره وه بو سهریان.

﴿وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمُثَلَّاتُ﴾ و به راستی رابوردوه له پیش نه وانه بو گهلانی پیشو چهن دین سزا به نیشانهی دیاره به سهریانه وه . شایستهی ئهم بت په رستانه یه ته می خوار بن به بی باوه رانی پیش خو بیان . بهلام زور بهی ئاده میزاد ته می خوار نابن به جگهی خو بیان، ههتا دیت خرابتر ده بن، چونکه دوژمنی چاکه ی تایه تی خو بیان و په پرهوی ئایی پاک و راست ناکه ن.

﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ وه به راستی په روره دگاری تو ههمو کاتی خاوه نی لی خوش بونه بو ئاده میزاد له سهر سته مکردن له خو بیان له جگهی هاو به شدانان بو خوا، نه گهر باوه ر بهی تن به خواو له گونا هه کانیان په شیمان بینه وه له جیهاندا . سزادانیان دوا ئه خا، بو ئه وه بیر بکه نه وه و واز له گونا هه

کردن بهین و، بهراستی پهروه دگاری تو همو کاتی سزای سهخته بو بی باوه ران له پاشه پروژدا. بهی گومان ده رگای په شیمان کراوه ته وه بو ناده میزاد بهر له مردنیان .

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ وه نهو که سانه ی نهو تو باوه ریان نه هیناوه نه لین بو نایه ته خواره وه به سهر موحده دا نیشانه یه کی رون له لایه ن پهروه دگاری خو یه وه په ک خه ری دوژمنه کانی بی، به وینه ی داری دهستی موساو وینه ی هوشتری صالح و زیندو کردنه وه ی مردوان وه ک عیسا.

﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ﴾ خوی مه زن نه فهرموی به پیغه مبه ر: بهراستی تو ترسینه ری بی باوه رانی، جگه له راگه یاندنی فهرمانی خوا هیچ شتی په یوه ندی به تروه نیه، بو همو گه لی رانومای که ری هیه له پیغه مبه ران و بانگیان نه کهن بو لای په رستی خوا به تنه ا، هه ری که له و پیغه مبه رانه یاریدراون به جوړه کاریکی په ک خه ری تایسه تی بو بو ردانیان. به راستی نیمه تومان به هیز کرده به هو ی قورئانه وه که گه له که تی لال کرده وه په کی خستون به و هموه زمان پاراویه هیه انه. که واته تو دل تنگ مبه به. له نایه ته کانی پی شودا بت په رستان وایان له پیغه مبه ر کرد بو کاری په ک خه ری تر جگه ی قورئان که نیشانه بن بو پیغه مبه رایه تی نه و به لام خوی مه زن نایان نی ری، چونکه نه زانی نه وان نایانه وی شاره زای ریگه ی راست بکری ن، به گالته وه داوای نه کهن له م نایه تانه ی دوایدا خوا باسی نه وه مان بو نه کا که خوا هموشتی نه زانی و خوا نه فهرموی:

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ
وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عِلْمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ
الْقَوْلِ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخَفٌّ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ

يَا نَهَارٍ ﴿١٥﴾ لَهُ مُعَقَّبَتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
 مِّنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ
 وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَ لَهُ وَمَا لَهُم مِّن دُونِهِ مِن
 وَآلٍ ﴿١٦﴾

﴿الله یعلم ما تحمیل کل انبی﴾ خوا نه زانی به شتی همدو ژنی هلی نه گری له منال:
 نیر بی یا می. یه کی بی یا زور تر بی له یه کی. تهواو بی یا ناتهواو. دریز بی یا کورت
 بی. جوان بی یا ناشرین. رهش بی یا سبی جگهی نهوانهیش.

﴿وما تفيض الأرحام وما تزداد﴾ وه خوا نهیش زانی به شتی منالدانی ژنان کهمی
 نه کاتهوه له ماوهی هه لگرتی مناله کهی و ژمارهی و لهشی له منالدانی به شیوهی
 ناسایی یانی تهوه منالدان له ناوی نه باو، دواپی به وینهی ناویکی لپی دپی زهوی قوتی
 بداو نهیشزانی به شتی منالدان زوری نه کا له ژمارهی منال یه کی یا زورتر. نه ندام لهشی
 تهواوه یا ناتهواو. ماوهی دانانی مناله که کهمی یا زور.

﴿وكل شيء عنده بمقدار﴾ وه همدو شتی لای خوا به نه ندازه یه کی دیاری کراوه،
 به بی هودوه به بی بنچینه دروستی نه کردون. به لکو بو همدو شتی سنوریکی تایهتی هدی
 له نه ندازهی پارچه کانی و نیشانه کانی له بارهی وینه و نه خشه و شوین و کات و یاساو
 ره و شتیانه وه، همدو شتی له جیگهی شیای خویا داناوه. ناده میزاد هه نه وهی له سه ره
 ته ماشا بکاو چاودیری بکاو بهراوردی شته بینراوه کان بکا به گویرهی ژیری خوی، وایش
 نه بی به هه له دا بچن و وایش نه بی به راستی بیکن. به لام زاین و زانیاری خوی مهزن
 پیوستی به هیچ هویه نیه هه ره له خوی بو خویهتی و بهس. به پیچه وانهی ناده میزاد
 پیوستی به هویه هدی. له ژیر روناکی نهو نایه ته دا باسی نه مانهی خواره وه نه کهین:

تهفسیری زمانکوی

۱- ئەو ئایەتە بەلگەیه لەسەر ئەوەی ژنی ئاوس ئەکوێتە حەیزەو بەلای زۆربەى زانایانەو.

۲- ژنی ئاوس بۆ دانانی منالەکەى لەماوەى چوار سالی زیاتر نابێ و لەشەش مانگ دوو چرکە کەمتر نابێ و بەزۆری نۆ مانگە لای شافیی. لای ئەبو حەنیفە لەنۆ مانگ کەمتر ئەبێ و لە دووسالی زیاتر نابێ، لای مالیک لەپنج سالی زیاتر نابێ. کەواتە ئەتوانی بیژری کەم و زۆری منالەدان لەو ئایەتەدا بریتی بێ لە ماوەى دانانی منال لەمنالەدانا.

﴿عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ﴾ خوا زانایە بەو شتانە لە بەر چاوان و بەو شتانەى ئەنیرین و هەستیان پێ ئەکری، خوا خۆی و سیفاتهکانی گەورەو بەرزو بلند و دورن لەهەموو شتی تازە پەیداو. ئەم گەردونە پرە لە بونەوهران لەهەموو پرەگەزو تاقمی لە سەرەو بن یا لە خوارەو بن، لە میکروبیکەو هەتا ئادەمیزاد و فریشتەکان، لە کانگاکانەو بۆلای ڕووەکو زینەوهران، لە ئاوو لە هەواو ئەو شتانەى لە ناویان، هەتادی. ئادەمیزاد بەشیکى کەم لەو بونەوهرانە ئەزانى. بەلام زانیاریەکیان ناگاتە ئەوەى بەشی لەو شتە لەبەر چاوان بیازانى و ئەوانەى لەبەر چاوان شاراوێ زۆریان تێدا، هەر خواپە ئاشکراو نەپیتی لای یەكسانی.

﴿سَاءَ مِنْكُمْ مَنْ أَسَوُ الْقَوْلِ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ﴾ یەكسانە لای خودا کەسێ لە ئێو بەنەپیتی گفتوگۆبکاو، کەسێ بەئاشکرا گفتوگۆبکا لە گەل جگەى خۆی، خوا هەمویان ئەزانى.

﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ﴾ وە یەكسانە لای زانیاری خوا کەسێ لەئێو خۆی پەنهان بدا بەهۆی تاریکی شەو و کەسیکیش دەرکەوێ بە ڕۆژدا و ڕووا بەرێگەو بە پەیداکردنی خوارەومەنى و بۆ کارى تریش. خوا ئەزانى بەنیازی دەرونیان و بە گفتوگۆو کرداریان.

﴿لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ وە هەیه بۆ ئادەمیزاد بە گشتی چەندین فریشتەیه یەك لەدوای یەك دین هەندیکیان بە شەواو هەندیکیان بە

رۆژدا لە پېشيانەوه و لە پشتيانەوه لەهەمو لایەکیانەوه ئەیانپاریژن لە ئازارو گێرو گرفت و چاو دێریان ئەکەن لە هەمو کاتیکی بە فەرمانی خوا، هەروەها هەلسان و جوو جۆلیان و دانیشتیان و گفتوگۆیان و کرداریان ئەژمێرن و ئەیان نوسن. هەندێ زانایان ئەلێن: خۆی مەزن (۱۰) فریشتە پەوانە ئەکا بە رۆژدا پاسەوانی ئادەمیزاد ئەکەن، لە ئیوارەدا ئەوان ئەرۆن و (۱۰) فریشتە تر دین پاسەوانیان ئەکەن لە شەودا، هەر بەو حۆرە ئیش ئەکەن لە گەڵ هەمو یەکی لە ئادامیزاد. بەلام شەیتانیی بە رۆژدا هەلەسێ بە لادانیان بە رۆژداو منالەکانیشی بە شەودا. کەواتە ئادەمیزاد کە بۆیان دەرکەوت هەمو لایەکیان بە فریشتە گێراوەو کردەویان ئەنوسرێ لە چاک و لە خراب زۆر نزیکە شەرم بیان گری و خۆیان بپاریژن لە بێ فەرمانی خوا. هەندێ لە زانایان لایان وایە مەبەست لە (معقات) هەستەکان و سروشتەکانی مەرقە بون و چۆنیەتی خۆیان بەوان ئەپاریژن .

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُ مَا بِأَنفُسِهِمْ ﴾ بە راستی خوا ناگۆڕێ ئەو شتە بەخشیریەتی بە تاقمێ لە تەندروستی و ناسایش و رابواردنی خۆش و هەرزانی و سەرکەوتن و سزای خۆی ناڕێی بۆ سەریان هەتا ئەو تاقمە خۆیان ئەیکۆرن شتی خوا داوێ بەوان بەهۆی بێ فەرمانی خۆی مەزنەوه، واز لە زانیاری و نیازی پاک و رەوشتی بەرز ئەهێنن بە بلاو کردنەوهی کاری خراب و نا پەسەند . هەندێ لە زانایان مانای ئەو رێستەیان بەم حۆرە کردووە: (خۆی مەزن ئادەمیزاد لە ئازارو بێ ئرخیدا ئەهێلێتەوه کە بەردەوام بن لەسەر بێ دەنگی و بەرانبەری کاری خراب نەوێستن و خۆیان رزگار ئەکەن لەو سەرشارپە لە ناویدان و هەول نەدەن بۆ لەناوبردنی ستمکاران و خوێن مژان. کارگا ئامادە ئەکەن و زانکۆو تاقیگا بنیات نەنێن و خۆیان لە نەزانین رزگار ئەکەن، هەتا دێ.

﴿ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءَ أَفْلًا مَرَدَّدًا لَهُ ﴾ وه هەر کاتی خوا ویستی تاقمێ لە ئادەمیزاد لە ناو بباو سزایان بدا بە هۆی خراپەیانەوه، هەژاری و بێ پیتی زەوی و زاریان ئەپێژێ بە سەریا، دوا بێ گەرانەوه بۆسەر ئەو سزایە رزگار بونیان بۆ نابێ و کەس ناگاتە فریایان، وهك خوا ئەفەرموێ:

﴿ وَمَا لَهُمْ مِنْ آلٍ ﴾ وه نایج بو ئهوان که سنی کاروباریان ببا به ریوه و سزا که یان بگریته وه، خوا داد پهروه ره له هدر شتیکا بیکاو هدر خوی گه وره به ریوه بهری کاری بونه وهرانه، له دوایدا خوی مه زن هه ول ئه دا به ئاده میزادو توانای خوی بویان دهرئه خوا ئه فهرموی:

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنَشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ﴿١٣﴾
لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا
كَبْسٌ طِ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَظَلَمَهُمُ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿١٥﴾

﴿ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا ﴾ خوا که سینی ئه و تویه بریسکه و رووناکی نشان ئه دا به ئیوه له یه کاتا له بهر ئه وهی ئیوه بترسن له نازاری ئه و ئاگره دینه خواره وه له ئاسمان و بتان کوژی و له بهر ئه وهیش ئیوه به تهمای چاکه ی بن به هاتنه خواره وهی باران و سود بگه یه نی به کشت و کالتان و به زور بونی ئاو بوتان.

خوای مہزن تہم گہردونہی دروست کردوہو چہندین دہستوری تایہت و نیشانہی نہیتی و ناشکرای بۆ داناوہ، لہوانہیہ بزیسکہو چہہماخو ہہورو ہہورہ گرمہ زاناو نہزان. باوہردارو بی تاین. تہیان بین و جوړی سروشتیان نازان مہ گہر کہ سیکی خاوہن زانستی تایہتی بین.

﴿وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ ضِيفْتِهِ﴾ وہ خوا پیدایا تہکا ہہوری چروپرو گران کہ قورس بووہ بہ ناو ہہتا بیرپڑی بہسہر زہویدا باران. وہ بیسہرانی دہنگی ہہورہ گرمہ پاک و خاویتی بۆ خوا دہر تہ بړن لہ گہل سوپاسی خواو تہلین:

(سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) یانی پاک و خاویتی بۆ خواوہو سوپاس بۆ خوا کہ تہمہی رزگار کرد لہ کوشتن بہو ناگرہی تہبیری لہ ہہورہوہو فریشتہ کانیش پاکی خواو سوپاسی خوا دہر تہ بړن لہ بہر ترسی خواو سام و گہورہی خوا. ہہندئ لہ زانایان تہلین: ہہورہ گرمہ خوی لہ خویا بہلگہیہ لہسہر یہ کیتی و تواناو پاکی خواو سوپاس کردنہ بۆ خوا لہسہر پڑاندنی بہزہی و میہرہبانی خوا، بہو زمانہ تایہتیہ خوا داویہ بہہہور پاکی خواو سوپاسی خوا تہکا. بیگومان ہہمو شتی بہلگہن لہسہر بہ توانای خوا، و ہک نوسین بہلگہیہ لہسہر نوسہر، خانو بہلگہیہ لہسہر تہ ندازیار.

﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقُ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾ وہ خوا تہبیری لہ نیو ہہورہ گرمہ دا روداوی بہ کتو پری لہ ناگرو لہ سزای تر لہ ناسمانہوہ، دواپی تہو روداوہ توشی کہ سیکی تہکا نارہزوی ہہی نازاری بدا بہویتیہ گہلی سالح، ہہورہہا ناگرئ ہاتہ خواوہوہو پیاوکی عہرہی ستہمکاری کوشت کہ پیغہمبہر فروستادہیہ کی نارد بۆلای داوای لی بکا موسولمان بی، تہویش بہ گالتہوہو ووتی: پیغہمبہری خوا لہ زیرہ یا لہزیوہ، ہہورہ گرمہیہ دای بہسہریاو میٹشی پڑاند. کورتہ باسی بۆمانای بریسکہو ہہورہ گرمہو ناگری ہہورہ گرمہ:

۱- هور لهه ندى کاتا چر نهی و ناوه که ی پر نهی له کاره با، دوو هور نه دهن له یه کتری بهو بونه وه کاره با فری نه دهن و گری زه خیره ی کاره بایی له گه لیان پهیدا نهی، ده رنه که وی له وانه وه روناکیه کی زور که پی نهوتری بروسکه ﴿البرق﴾ له گه ل نهو بروسکه دا دهنگیکی زور سخت نه بیسری پی نهوتری: هه وره گرمه ﴿الرعد﴾.

۲- وایش نهی له کاتی ده رچونی کاره با له نیوان هه واو زه ویدا یا له نیوان ههرو جیگه بهرزه کانی سه رزه وی روداویکی نا هه موار په یدا نهی پی نهوتری تریشقه ﴿الصاعقة﴾ نه بیته هوی روخاندنی خانوو به رهو کوشتی گیانداران و وایش نهی. له درخت نه دا و نه یسوتیتی یا له بن ده ری نه هیتی یا نهیکا به دوو که رته وه، نه یشدا لهو شتانه شیای ناگر وهر گرتن و گریان لی پهیدا نهی وینه ی به نرین و نهوت.

﴿وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ﴾ و هبت په رستان گفتوگوی دوژمنانه نه کهن له باره ی تواناو گه وره یی خواو پیغه مبه رایه تی موحه مه دو زیندوبونه وه له گه ل نهو هه مو به لگانه له سه ر توانای خواو، له سه ر نهو هه مو کاره په ک خه رانه ی به لگنه له سه ر پیغه مبه رایه تی موحه مه دو له سه ر هاتنه خواره وه ی سزا بوسه ر که سانی پروایان به زیندوبونه وه و پر سیار نهی و، خوا سزای زور سخت و به هیزه بو دوژمنانی خوی. هوی هاتنه خواره وه ی نه م رستانه نه مه یه: عامیری کوری توفیل و نه ربه دی کوری په بیعه و برای له بید به نیازی کوشتی پیغه مبه ر هاتنه خزه تی، عامیر دهستی کرد به گفتو گو کردن له گه ل پیغه مبه ر ﴿يَوْمَ﴾ نه ر به دوه ر گه را بولای پشته وه ی پیغه مبه ر هه تا شمشیری لی بدا، پیغه مبه ر ههستی پی کردو فهرموی: نهی خوایه له م دو که سه م بهار یزه، خوا هه وره گرمه یه کی نارده خواره وه و نه ربه دی کوشت و لویه کی له عامیری په یدا کردو دووایی له خانوی ژنیککی سه لولیدا مرد.

﴿لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ﴾ هه ر بو خوایه پارانیه وی راستی، چونکه هه ر خوایه شایانی په رسته و داوای په رستی بو بکری. که واته هه ر که سی به نیازی پاکه وه له خوا بهار یته وه وولامی نه در یته وه و پاداشتی نه داته وه.

﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطٌ كَفِّهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِقِهِ﴾ وینهی کهسیکی نهوتو پهرستن بو جگهی خوا بکن و له جگهی خوا بپارینهوه خوا وولامی هیچ شتیکیان ناداتهوه بهیچ جورئ مه گهر وولامیان نه داتهوه بهوینهی کهسی هردوو دهستی نخوی رابکیشی بولای ناو ههتا نهو ناوه بگاته دهمی خوی بهی نهوهی دولچهو گوریسی بی بی و بیهوی ناوه که بگاته دهمی و نهو ناوه ناگاته دهمیوه، چونکه نهو ناوه بی گیانه وههست به تینویتی نهو کهسه ناکاو توانای نیه بگاته دهمیوه، ههروایش نهو بتانه بی گیانن و ههست به پارانهوهی نهو بت پهرستانه ناکن و سودی بهوان نابهخشن.

﴿وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ وه پارانهوهی بی باوهپان له جگه خوا هیچ سودیکی نیه مه گهر نهوهیه له نیو لهناو چون و زیان وپوچیدان. به وینهی کهسیکی تینو وایزانئ دووکهل ههورهو ناوی تیدایه دهستی رابه کیشی و دهمی نه کاتهوه ههتا پری بکا لهناو رزگاری بکا له تینویتی. وایش بزانی شه بولی کهرما ناوه.

﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ وه سوژده نهبن بو خوا کهسی له ناسمانه کان و له زهویدان به راستی، چونکه فریشته کان و باوهرداران به خوشی و به نارهزوی خویان له کاتی سهختی و له کاتی ئاسایشدا، بی باوهپانو دوورپوان سوژده نهبن له کاتی تنگانهو له کاتی پیوستیان پی بی. بهتاییهتی دوورپوه کانی له ترسی بی باوهپان.

﴿وَوَلَّا لَهُمُ الْغُفُورَ وَالْأَحْمَالَ﴾ وه سوژدهیش نهبن بو خوا سیهری نهوانهی له ناسمان و زهویدان و جگهی نهوانیش له ئیواران و بهیانیا. سیهر به گویرهی سورانی خور دریز نه بی یا کورت نه بیتهوه، سیهر لهو شتانهوه پیدایه بی خور نه دا بهسهریانا، بهیانیا به رهو خور ناوا سیهری ههمو شتی سوژده نهبن بو خوا ئیواران دوا نیوهرو سوژده نهبن به رهو خور ههلات. به کورتی ههمو شتی سوژده نهبن بو خوا بهتاییهت سیهر له بهیانیا و ئیواراندا رون و ناشکرایه. کاتی خوا رونی کردهوه له نایهتی پیشودا

که هه ر خوا شایانی په رسته، هه مو بونه وهران دروست کراوی خوان، له م نایه ته ی دوایدا
باسی نه و شتانه نه کا به لگن له سهر نه و شتانه ی رابوردن و نه فدرموی:

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسِهِمْ

نَفَعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي

الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ

عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١١﴾

﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تو بلئی به بت په رستان چ که سیکه په روه ردگاری
ناسمانه کان و زهوی و چ که سی دروستی کردون؟ نایا بته کانی نیوه یا خوی تاک و تنهها،
نه گهر له بهر دوزمنایه تی وولامیان نه دایته وهو خوئیانیان به گه وره دانا. ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ تو
بلئی به بت په رستان: خوا په روه ردگاری بونه وهران و ناسمانه کان و زهویه. بیگومان بو
نه وان جگه له م وولامدی تو ولامی تریان نیه، که واته سهرشور نه بن و په کیان نه که وی.

﴿قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ تو بلئی به بت په رستان و هه مو ناده میزاد بو نه وهی
په کیان بجه ی نایا دواپی بو نیوه وهرتان گرتووه له جگهی خوا چه ندین یاریدهر بو خوتان
له بته کانتان و نه یان په رستن؟

﴿لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسِهِمْ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا﴾ نه و بتانه خاوه نی سودو زیان نین بو خوئیان، نیتر
که خاوه نی سودو زیان نه بن بو خوئیان چاکتر ناتوان سودو زیان به جگهی خوئیان بدهن.
که واته نیوه و بته کانتان پیوستیتان هیه به خوی هه مو بونه وهران، پیوستمان به
پیغمبه ران هیه به ریگه یه سود یا زیانی تیدایی نیشاغان بدا.

﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ تۆ بلی: ئایا وهك یهك وان کوئرو چاوساغ؟ وه باوهرداران و بی باوهردان وینهی یهکن، زۆر ئاشکرا وهك یهك نین، چونکه باوهردار بهدلی ووریار وونهوه کاری خۆی نهکاو خوا نهپهرستی خواونی سودو زیانه بۆ بونهوهردان، بی باوهردار کوئران کار نهکاو پهرستن بۆ شتی نهکا خواونی سودو زیان نین بۆ خویان و جگهی خویان. کهواته خویا خواون تواناو لاواز وینهی یهك نین، بۆنهوهی چاکتر رۆن بیتهوه خوا نهفهرموی.

﴿أَمْ هَلْ تُسْتَوَى الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ﴾ ئایا وهك یهك وان تاریکیهکان و روناکی، بت پهرستی و یهکیتی خوا وهك یهك وان؟ بیگومان وهك یهکنین.

﴿أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ﴾ ئایا نهو بت پهرستانه دایان ناوه بۆ خوا چهندین هاو بهشی دروستیان کردوه شتی به وینهی دروست کردنی خوا، دواپی تیک بچی لهسهر نهوان و دروستکراوی خواو لهیهکیان جوئ نهکهنهوه، ههتا بلین : نهو بتانهیش توانای دروست کردیان ههیهو شایسته پهرستن، چونکه کردهوهی نهوانیش وهك کردهوهی خوایه. بیگومان نهو بهردانه هیچ شتیکیان دروست نه کرده بهوینهی دروست کراوی خوا ههتا بلین: خوا دروست که رهو بهت کانش دروست کهرن. ﴿قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ تۆ بلی: خوا دروست کهری ههموو شتی کهو بهتهنهاو بی هاوبهشه له دروست کردنداو نهو بتانهیش دروست کراوی خوان، خوا دروست کراوی کهس نهو، خوا تهنهایه له دروست کردن و پهرستندا، دهسهلاتی بهسهر ههمو شتی که ههیهو زبون و سهرکزیان نهکا بۆ ویستی خۆی.

نهقلی ئادهمیزاد کاریکی واناکا بۆ ئادهیزاد پیوستیان به ئایینی خوا نهبی، بۆ نهو مه بهسته نهمانهی خوارهوه نهکهین که زانیاری مروف نهکری بهدوو بهشهوه:

۱- زانیاری وا ههیه پیوستی به کۆشش و خۆ ماندوکردن نه، زاناو نهحوینهوار بهبی بهلگه ههتانهوه نهیزانن وهك نه زانیاریانه: روناکی له جگهی تاریکیه، کوئری جگهی

چاۋ ساغیە، دریژی جگەى پانیە. دروست کراۋ جگەى دروست کەرە. ئەو جۆرە زانیانە خۆماندو کردنیان ناوی، بەی کۆشش ئەزانرین. ئەگەر گەسى ھەلە بکا لە زانیانە بیانوی لی ۋەرنایگى:

۲- زانیاری واش ھەيە پيوسته خوی بو ماندو بکری و کۆشش بو ناسینی بکری، ۋەك ئەۋەى بزانی ئایا ئاۋ لەیەك رەگەز دروست کراۋە یا لە چەند رەگەزی. ئەو نەخۆشیە ئەپەری لە کەسیکەۋە بو کەسیکی تر یا ناپەری، ئەو زانیاریە ئەگۆری بە گۆرەى پلەى زیرەکی و نازیرەکی. ھەلە کردن لە زانیی ئەوانەدا ئەبیتە ھۆى بیانو لی ۋەرگرتن و چاۋ پۆشیان لی ئەکری. کەواتە بۆمان پون ئەبیتەۋە ئەو بتانە ئەکرین بە ھاۋبەش بو خواۋ ئەیان پەرستن کە ھیچ جۆرە لەیەك چونى بو ئەوان نیە لەگەل خواۋا بەھیچ شیۋەيە لەیەك ناچن ھەتا بیانو لە گومانیا نا ۋەربگىری، یا لەوانە بى ئەو بتانە ھاۋبەشى خوا بن لە دروست کردنی بونەوارانا، چون ئەکرین بەھاۋبەش بو خوا کە سەگ و پشیلەو رپوی میز بکەن بەسەریانا، پەرستنی ئەو بتانە زۆر زۆر خرابترە لەۋەى بیئیری روناکی و تاریکی ۋەك یەك وان.

لەوانەيە پرسیار بکری: گومان لەۋەدا نیە کەناسین و زانیی ئادەمیزاد لەو دۋبەشەى رابوردو بەدەرنیە بەو جۆرەى باسماں کرد، ئەو بتانە کەلە بەرد تاشراۋن بیگومان ناکرین بە خوا. بەلام ئەو بت پەرستانە ھەیانە خواۋن ئەقل و زانیارین ئەبى ھۆى چ شتى بى ئەو بتانە ئەپەرستن؟ لە ۋەلامى ئەو پرسیارەدا ئەبیئیری: بیگومان تاقمى لەو بت پەرستانە بتەکان ئەپەرستن بەنیازی سود پەیداکردن بو خویان. تاقمى تریان لاسایى پیشوانیان بو جى ماۋە. رۋن و ئاشکرایە دەسلاتی ئەقل لاواز ئەبى و بەرەو پاش ئەگەریتەۋە لەبەر دەم رەوشت و لاسایداۋ بەرەو پیش ناروا. بەتایبەتى کاتى ماۋەى زۆر بەسەریا تى پەریۋ ئەۋە لەدۋای ئەۋە بۆیان پایە داربى ئەو شتەى لەسەرىن. زانیاری و ئەقلی زۆر خواۋنە کەیان لەبىرو باۋەرى پوچ لاناۋا باۋەریان بەشتى پرو پوچ ھەيە. بو نمونە: ئەبیئیری زۆر مروفی زاناۋ ژیر نرویان بەزۆر شتى پرو پوچ ھەيە، ئەفسانەو جادو گەرى باۋە لەناۋ یانا، ھەیانە نالی چارەۋینی ئەکەن بەسەر دەرگای خانۋەکانیا نا بو پاراستنی لە چاۋ پیسی.

هه یانه له چهند روژیکى تاییه نیدا ناچن بو کاروان. نامه گرتنه وه نامه خویندنه وه به کار نه هین. فنجان نه گرتنه وه. هه یانه هه مو به یانیه شیاکى گاو مانگا نه دهن به نیر چاوانیانو به خویان نه زانن. له مه وه بهر خوی مه زن چهند وینه یه کى هینایه وه له سهر پوچى په رستى بته کانه، هه ندی شتى بهر آورد کرد له گهل هه ندی شتى تردا، له م نایه تى دوايشدا باسى هه ندی تر له وینه وه بهر آورد ترمان بو باس نه کاو نه فهرموى .:

أَنْزَلَ مِنَ

السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا

وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُ كَذَلِكَ

يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا

بَنَفَعُ النَّاسَ فَيَمُكُّ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ

لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ

أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَهُمْ فِيهَا يُلَاقُونَ ﴿١٨﴾

﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا﴾ خوا له ناسمانه وه ناوى نه نیرته خواره وه، دواى نهو ناوه نه روا به شیوه کاندا به نه ندازه یه کى نه وتزی نهو شیوه خوا نه زانی سودى هه یه و زیاى نیه بو نهو مه به سته ی ناوى به سهردا نه روا. یا به نه ندازه ی نهو شیوه له تنگی و فراوانیدا بهو نه ندازه یه خوا دیارى کردوه. هه نه ندازه یه لهو ناوه شیوه کان نه ی گری بلاو نه بیته وه به روی زه ویدا.

﴿فَاحْتَمِلْ السَّيْلَ زَبَدًا رَّابِيًا﴾ دوايى ئەو ئاوەى ئەروا ھەلئە کرئ ئەو کەفەى بەرز بۆتەووە بەسەرئەووە فرەى ئەداو ئەبئ بە ھەواو ئەچئ بە ئاسمانداو نابیرئ. خواى مەزن لەو وئەبەدا بەراوردی کردوہ بۆ ئیمە جیاوازی باوەرو راستی لە گەل بئ باوەرپی و پوچیدا. یانی راستی و باوەر بون بە خوا وئەى ئەو ئاوەن کە ئەبیتە ھۆی زیندو بونەووەى زەووی ووشک و مردو، ھەندیکیشی بۆ سەوز کردن و پرواندنی گیسو دروخت و دانەوئلە، ھەندئ تر لەو ئاوە ئەچیتە ناو بۆشایەکانی زەووی و لە کانپەکانەوہ دەر ئەچئ، یا بەھۆی دۆلچەوہ لە چالەکانەوہ دەر ئەھیتئ ، ئەو ئاوە ئەبیتە ھۆی خوشی و گوزەرانی ئادەمیزاد.

بئ باوەرپی و شتی پوچ وئەى ئەو کەفەن ئەکەوئتە سەر ئەو ئاوەو فرەى ئەداو نامیتئ، یا لە گەل باو ھەوادا ئەرواو سودی بۆ ھېچ شتی نابئ. ھەروەھا قورئانی پیرۆزو ئایینی ئیسلام وەک ئەو ئاوە پاک و بەردەوامن، سود ئەگەین بە بونەوہران و لەدلی باوەرداران ھەلئە گیرئ. بەئەندازەى تەنگی و فراوانی مێشکی ئادەمیزاد، دوودلی پەرت و بلاوئە کاتەووە نامیتئ لەدلا. خواى مەزن وئەبە ترمەن بۆباس ئەکا لەبارەى راستی و باوەرەووە لەبارەى پوچی و بئ باوەرپی وەک ئەفەر موی:

﴿وَمِمَّا يُوقِدْنَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حُلِيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُ﴾ وە لەھەندئ شتا ئادەمیزاد فرەبدەنە سەری سوتەمەنى لەنیو ئاگردا بۆئەوہى باشتر گر بسیتئ کەفئ پەیدا ئەبئ وئەى ئەو کەفەى ئەکەوئتە سەر ئاوە لە چلک و چەپەلئ، ئەو کارەیش ئەکەن لەبەر ئەوہى شخڵ و ئامیزى جوانی ئى دروست بکەن یا کەل و پەل ناومال و چەک و ئامیزى کێلانی زەووی ئى دروست بکەن. ئەو شتانەیش وەک زێڕوزیوو مس و شتی تریش .

﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ﴾ ھەر بەو جوړەى باسکرا خوا ڕونى ئەکاتەووە نەخشە ئەکیشئ بۆ راستی و بۆ شتی پوچ و بئ سوود. یانی ئەو ئاوەو ئەو گەوہەرانە سودیان ئى وەرئە گیرئ بۆ ئادەمیزاد. ئەو کەفەیش ئەکەوئتە سەریانەووە ھەوا ئەبیا بئ سوود. وەک خواى مەزن ئەفەر موی:

﴿فَأَمَّا الزُّبَيْدُ فَيَذْهَبُ جَهَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ﴾ دواى ئەو كەفەى سەر ئاو سەرى ئەو شتانەى تر ئەرۆن بە پوچى و فرى دراوى و بى سودى وە شتى سود ئەبەخشى بەئادەمیزاد لەو ئاوە پاكو لەو شتانەى پالفتە كراون ئەمىنەتەو لەزەویدا هەتا ئادەمیزاد سودى لى وەر بگرن و بىكەن بەهوى خوشى و گوزەرانى خويان. ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ هەر بەو جورانەى باسگران خوا وێنەكان لى ئەداو رويان ئەكاتەو لەبەر رۆنکردنەوى راستى و جۆى كردنەوى لەشتە پوچەكان. ئەو ئايەتەنەخسە بۆ ئايىنى ئىسلام ئەكىشن، رۆنى ئەكەنەو بە ئادەمیزاد كە ئايىنى ئىسلام و موسولمانان حاوەنى سودن بۆهەمو بۆنەوهران. بەتايبەتى بۆ ئادەمیزاد، ئەو سودانە بەردەوامن و بى كۆتايىن، وێنەى ئەو ئاوەى زەوى زىندو ئەكاتەو دواى ووشكبونى، وەك ئەو زىرو زىو مس و ناسن و ئەو شتانەى ترن لەكانگاكان دەرئەهتيرىن و پالفتەو پوختە ئەكرىن و خواوەنەكانيان سوديان لى وەرئەگرن. ئەو هەتا كارخانە قاپ و قاچاخ و شتى تريان لى دروست ئەكرى بۆ پيش كەوتنى شارستانىەت و نزيك خستەو هوى رىگەو بان و دروستكردنى كەشتى گەورەو فروكەو ناميرى كىلان. رام كردنى بۆشايى و چونى سەر ئەستيرەكان و زۆر كردنى ناميرى كىلانى زەوى و زۆر كردنى هوى ژيان و درەو پى كردنى بەرهەمى زەوى. هەتا دى بەو بۆنەو خوشى و ئاسايش و هەرزانى بلاو ئەبىتەو. بەكورتى هەر كەسى سود بەخشى و كاربكا بۆ بوزانەو هوى ژيانى دانىشتوان و سەر بەستى و ئاسايش و خوش گوزەرانى ئادەمیزاد و فير كرديان بە رەوشى چاك، ئەو كەسە گەيشتە بە داواو مەبەستى ئىسلام، ناوى لەمىزودا هەتا هەتايە ناسرپتەو وێنەى ئەو ئاوو گەو هەرە پوختە كراوانە، هەر كەسى خەرىكى كارى نارهواو خراپ بى و ناخوشى و نازارو جەنگ و نازاوە پەيدا بكاو ئاسايش و هەرزانى لەناو بىا فرى بە ئىسلامەتى و موسولمانەو نىە با بەناو پى بىژى موسولمان و بە نيازى پيسەو بەرنامەى ئىسلام بلاو بكاتەو لە رادىو تەلەفزيونا، خوى بگۆرى و پروياگەندە بلاو بكاتەو بەمەبەستى خراپى خوى، ئەو كەسە وێنەى ئەو كەفەيەو نامىنى.

﴿لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَى﴾ بەراستى بۆ كەسانىكى ئەوتۆ وولامى فەرمانى پەرورەدگارى خويانيان داوەتەو وەو كاريان كردو بە سودى ئادەمیزاد و خوشى و

گوزهرانیان بویان هدیہ پاداشتی زور شیرین ، وهك بههشت و رهزاهندی خوا. بهراستی
دانشتوانی روی زهوی سود لهو كهسانه وهرته گرن به وینهی نهو ناوهو نهو گهوههره
پالفته کراوانه.

﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدُوا بِهِ﴾
وه كهسانیکی نهو تو وولامی پهروهردگاری خوین نه دایینهوه، بهراستی نه گهر شتی هدیانه
له زهویدا بهتهواوی و له گهل نهو شتهیشدایی وینهی نهوهی هدیتهی و بخرینه سهری و
بیکن پهدهردوگیزی خوین و بیهخشن ههتا رزگاریان بیی لهپاشه روظا سودی بهوان
نابوختی. وهك خوا نهفهرموی :

﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ﴾ بو نهو كهسانه هدیہ وولامی فهرمودهی پهروهردگاری
خوینیان نه داهوتهوه پرسپاری خراب و سهخت و پرسپاری زوریان لی نه کری. فهرمودهی
پیغه مبهره: ههر كهسی گفتو گوی زورو پرسپاری لی بکری سزای نه دری :

﴿وَمَا لَهُمْ بِهِمْ وَيَسْ أَلْمِهَادُ﴾ وه جیگهی گهرانهوهی نهو كهسانه دوزهخه و
دوزهخیش خراب جیگه و نارامگای خراپه. كهواته نهو كهسانه وینهی نهو كهفه ن
نه كه وینه سهر ناو و سودیان لی وهرناگیری. ناویان به خراپه نهبری له میژودا.

بوزانین: (لورا فیشیا فاعلیری) له نامه ی خوینا (دفاع عن الاسلام) ماموستا مونیر
بهعله به کی گوزاویه بولای عهره بی نهلی لهو نامه یدا (پیغه مبهری عهره بی بانگی کرده
بولای پروایون به یه کیتی خوا، بگروه بهردهی دهر كهوتوی دهست بی کردبو له گهل بیرو
بوچونی هه ندی کونه په رستی داوی نهوهی نه کرد مرؤف رابکیشتی بولای بت په رستی.
موحه مه د بانگی ناده میزادی نه کرد بولای خویندنی نامه ی زینده گانی و بیر کردنه وه له
گهردون و یاسای گهردون، له کاتیکا پروای وابو هه مو خاوه ن نه قلی پیویسته كه له
کو تاییدا باوهر بهتین به خوایه کی ته نها .

پاش نهوهی خوی مهزن باسی رون کردنه وهی نهو وینهانی کرد، رونیشی نه کاته وه
بومان جیاوازی نیوان باوهرداران و بی باوهران و نهفهرموی :

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَنْذِرُ كُرْ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُوَفُّونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ﴿٦١﴾
 وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
 وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٦٢﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُءُونَ
 بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٦٣﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
 وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ
 عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٦٤﴾ سَلَامٌ عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ
 ﴿٦٥﴾ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
 أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ
 وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٦٦﴾

﴿اَفَمَنْ يَعْلَمُ اَنَّمَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ اَعْمٰی﴾ نایا دواى كه سنى بزانى
 كه به راستى شتى نبراهه خواره وه بولاى نوله لایه نپهروه دگارى خوت راست و
 بنگومانه وه كه سنى وایه كویر بیو هیچ شتى نه بینى هتا بیزانى. بنگومان نهو دوو كه سه
 وهك یهك نین.

﴿اِنَّمَا يَنْتَظِرُ اَوَّلُوا الْاَلْبَابِ﴾ به راستى كه سانیكى نهو تو پهنندو ناموز گاری وه نه گرن
 خاوه نى نه قل بن و كار بكنه به گویره ی فرمانى نه قلى خویان و تهماشای بكنه و بیخه نه

ته فسیری زمان کوی

می‌شکینانده. خوی مه‌زن باسی شیوازی خاوه‌ن نه‌قله‌کان نه‌فهرموی به‌رونی به‌مانه‌ی خواره‌وه :

۱- ﴿الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقِضُونَ الْمِثَاقَ﴾ وه‌که‌سانیکی نه‌وتو جی به‌جی نه‌که‌ن نه‌و پهمانه‌ی داویانه به‌خوا که‌بریتیه له‌هه‌لسان به‌و شتانه‌ی خوا فهرمانی پی داون و تیک ناده‌ن شتی وهریان گرتوه له‌باوه‌ر هیئان به‌خواو جگه‌ی باوه‌ر له‌و پهمانانه له‌نیوان خو‌یان و دانیش‌توانا به‌ستویانه. بی‌گومان هدر شتی به‌لگه‌ی له‌سهر دانراپی پهمانی خوان و پیویسته مرو‌ف بیانکا. به‌لام سهر لا تی‌کچوان راستیه‌کان نه‌گورن له‌سهر ناره‌زوی خو‌یان ، له‌دوایدا نه‌و ناره‌زوانه‌ی خو‌یان نه‌دنه پال خواو به‌لگه‌یان نیه .

۲- ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ وه‌که‌سانیکی نه‌وتون شتی خوا فهرمانی پی داوه بگه‌یه‌نریتیه جی‌گه‌ی خوی نه‌و که‌سانه نه‌یگه‌یه‌ننه جی‌گه‌ی خوی له‌خزمایه‌تی و خو‌شه‌ویستی و یاریدانی باوه‌رداران و جی به‌جی کردنی مافه‌کانیان و لابر‌دنی زیان له‌سهریان و راکیشانی چاکه بو‌خزم و بی‌گانه دوربن یا نزیک .

۳- ﴿وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾ وه‌نه‌ترسن له‌سزای په‌روه‌ردگاری خو‌یان و بیم نه‌که‌ن له‌خرابه‌و سه‌ختی پرسیار. به‌تاییه‌تی پرسیار کردن له‌خو‌یان له‌پر‌ژی دووایدا .

۴- ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ﴾ وه‌که‌سانیکی نه‌و تون نارامیان گرتوه‌و خو‌را‌گربون له‌سهر ناخوشی و نازاری خو‌یان و نه‌مانی داراییان، دژی هه‌واو هه‌وه‌سی ناهه‌مواری خو‌یان وه‌ستاون و کوششی بی‌پایانیه‌ن کردوه له‌جه‌نگداو نارامیان گرتوه له‌سهر برین و نازاری جه‌نگ له‌سهر داواکاری په‌روه‌ردگاری خو‌یان و خو‌یانیه‌ن پاراستوه له‌ناو بردن و جگه‌ی ناوبردنی ناده‌میزاد بو‌خو‌یان و بلین نازاو دلیرن

۵- ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه‌نویژه‌کانیه‌ن پیاده نه‌که‌ن و به‌جی‌یان نه‌هینن، ههر بو‌خوا نه‌ک بو‌دوروی و پیدا‌کردنی سامان و به‌ده‌ست هیئانی پله‌و پایه، نرخ بو‌هیچ شتی دانانین جگه‌ی خواو سهر بو‌هیچ شتی شو‌رناکه‌ن جگه‌ی یاسای خوا بی .

۶- ﴿وَأَنْقُؤَا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ وه به خشویانه و داویانه بهه ژاران هندی لهو شتهی نیمه داومانه بهوان به نهیتی و به ناشکرا نهیدین به هه ژاران ، هه خاوخویان بیی نه زانن، به ناشکرای نهیدن ههتا دانیشوانی تر چاویان لی بکهن .

۷- ﴿وَيَذَرُ أَوْنٌ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ﴾ وه پال نهین به خراپه وه بههوی چاکه وه . بهرانبهر به تورهیی ئارامی به کار نه هینن . بهرانبهر به نازار خویان رانه گرن . چاو پووشی لهو کهسانه نه کهن خراپه یان له گهل نه کهن .

﴿إِلَيْكَ لَهُمْ عُثْبَى الدَّارِ﴾ نهو خاوهن نهقلانه که نهو حدوت شتانه یان کردوه بو نهوان ههیه پاداشتی دووایی نهه جیهانه وههوی پیویسته بهوان بدری له جیاتی نهو رهوشتانه که بریتیه :

﴿جَنَاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ﴾ بهههشتی بهرین و بهردهوام نهچنه نیو نهو بهههشتانه خویان و کهسی چاکه ی کردوه له باوک و ژن و مناله کانیان، چ شتی بی خوشتر بی لههوی نهوان کوینه وه له بهههشت له گهل باوک و ژن و منالیان ؟ نهوهیش بههوی کاره چاکه کانه وه بو له جیهاندا کردبویان .

﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ بما صبرتم فنعیم عثبی الدار ﴿وه فریشته کان نهچنه لایان له دهرگای ههموو کوشکه کانیه وهو دیاریان بو نه بهن و نهلین: ناشتی و سلاوتان لابی و پایه تان بهرزو دهوام داربی و نهه بهههشتانه تان دراوه تی بههوی نهو شته وه نیوه ئارام و خوگرسون لهیه ری و نوشتان نه بو لهه ژاری و نازارو ناخوشی، دواپی چاک و بهنرخه پاشه روژی شتی نیوه له ناویدان له پاداشتی نهو نازارانه تانا له جیهاندا نوشتان نه بون، پاش نههوی خوی مدزن باسی پیاو چاکان و رهوشتی پیاو چاکانی کرد، باسی پیاو خراپان و کردههوی خراپان نه کا له گهل توله سهندن لهوان و نهفه رموی:

﴿وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ وه کهسانیکی نهوتر تیک نهدهن پهیمانی خوا له دوا ی بهستن و توند کردنی نهو پهیمانه و درزی فهرمانی خوا نهوهستن و کاری خراپ نه کهن .

﴿وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ وہ نہ بچرین شتی خوا فہرمانی پی داوہ بگہینہ نہ جیگہی خوئی، وہک نہوہی سہرنہدن لہ خزمہ کانیان و باوہر بہ پیغہمبہرو فہرمودہ کانی خوا نہ کەن .

﴿وَيَفْسُدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وہ خراپہ نہ کەن لہسہر زہویدا بہ پی باوہری و گونہ کردن و ناژاوہننہوہ، دہست دریژی بوسہر پی تاوانان، پرو پاگہندہی بلاو نہ کەنہوہ بۆ ترسانندی دانیشٹوان، دزی وداوین پیسی و تالانکردن بلاو نہ کەنہوہ .

﴿الَّذِينَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ﴾ ئەو خاوەن رەوشتە خراپانە بۆ ئەوان ھەیە دوربەون لہبەزہیی و میہرہبانی خواو بۆیشیان ھەیە خراپہی ئەنجامی کاری خراپیان لہ جیہاندانوا ناگری دۆزەخ لہباشہرۆژدا .

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا لَآ مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ
قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحَسُنُ
مَثَابُ ﴿٢٩﴾

﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ سَوِّقِدِرُ﴾ خوا فراوان ئەکا دەرنامەت و رۆزی بۆ ھەر کەسێ ئارەزوێ ھەبێ و کەمی ئەکاتەوہ بۆ ھەر کەسێ ئارەزوێ ھەبێ. بەلام زۆر جار ان بەبێ کۆشش دەرنامەت زۆر نابێ. بۆ زانیان: ئادەمیزاد خوا زۆر شتی داوہتی، ھەمەندیکیان

بەردەوامن لە گەلیاناو جویى نایىتەو، وەك درىژى و كورتەبالاى، ھەندىكیان خۆيان پەيدای ئەكەن و لەوان جوی ئەبىتەو، وەك ئەوێ بازەرگانه یا جوتیارە یا موچەخۆرە . ھەتا دى .

ئەبى بىشزانين: ساماندارى چەندین ھۆى ھەيە ، کاتى وا ئەبى لەرپىگەى میراتەو ھە سامانى بۆ ئەسازى، ئەو سامانە ھەرچەندە لەژێر توانای ئەودا نەبوە، بەلام بۆى رەوايە خواردنى و بەخشینی، وایش ئەبى بە ماندوبون و ئارەقى ناو چاوان و ئازارى دەست پەيدا ئەبى، وەك کشتوكال کردن و پىشەسازاندن و بازرگانى ئەم بەشەيان رەواو دروستە بۆيان و گەورەترین و پاکترین سامانە . ھەندى سامان پەيدا ئەکرى بە پەنھاندان و شارەدەوێ پىوستى خواردەمەنى دانىشتوان لە دووايیدا بە نرخى زۆر ئەيفروشن، پەيدا ئەکرى بە چەوساندەوێ ھەژاران، بە وینە پارە بەسودان و تالان و دزى و بازرگانى بەشتى قەدەغە کراو، یابەھۆى جاسوسى و ھەوال بەردن بۆ بىگانەو بى باوەران ئەم بەشەيان قەدەغەن لای خواى مەزن .

ھەروەھا بۆ ھەژارانی چەندین ھۆى ھەيە: وەك ئەمەلى و خا و خلیچکى لە کاردا یابە دەرامەتى نىشتمان ئەکەوێتە ژێر دەسەلاتى کار بەدەستانى ستەمکار، بەشى رەواى دانىشتوان زەوت ئەکەن و ئەى خۆن و ئەیدەن بە چەك بۆ پاراستنى پلەو پایەى خۆيان، بۆ ھەواو ھەوەسى خۆيان پەرژو بلاوى ئەکەنەو، بەو شیۆھىە باسماں کرد بۆمان رۆن ئەبىتەو ھەژارى و سامان دارى دەست کردى دانىشتوانى زەوین ئەك دەست کردى ھېیزى ئاسمانى لە زۆربەى کاتا . بەلام کاتى وا ئەبى کارەساتى ناھەموارى کوتوپرى پەيدا ئەبى وەك بومەلەرزەو لافاوو کولە دەرامەتى مروڤ دائەبەزى و ئەبىتە ھۆى ھەژارى، یا بى ئەوێ مروڤ خۆى ماندو بکات پیت و دەرامەتى دارايان زۆر ئەبى و ئەبىتە ھۆى زۆرى سامان، بەبى جیاوازی لە نىوان پیاوچاکان و پیاو خراپان .

﴿وَقَرِّحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ وە شادمانن دانىشتوان بە ژيان و مانەوێ جیھان بەو دارايانە بەوان دراوہو لەبىريان چۆتەو کە جیھان کۆتایى پى دى و رۆژى دواى بەردەوامەو بى کۆتايە .

﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْأَحْزَةِ إِلَّا مَتَاعٌ﴾ وه ژيانی نهم جیهانه نرخیکی نیه بهرانبهر خوشی پاشه پروژ مه گهر رابواردنیکی کهمهو بی دهوامه .

بوزانین: تاقمی له ناده میزادشادمانن به دارایی و شادمانن ههر له بهر نهوهی خراپه و کاره خراپه کانیاں دا، نه پوشتی، ریژو گه وره بی به جگهی دارایی به دی ناکهن، ههر به دارایی بهر اوردی ریژو مروث نه کهن، به جوړی زانیاں و گه وره پیاوایی نهم سه رده مه نرخی خوږیاں بهو شته دانه نیښ که له باخه لیاندایه، نهک بهو شته ی له میشکیاندایه .

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ وه کهسانیکی نهو تو باوه ریان نه هیئاوه نه لئین: بونه نیژاوه ته خواره وه بوسه ر موحه مه د نیشانه یه کی رونی پهك خهر له لایه ن په روه ردگاری خویه وه، وینه ی داری دهستی موسا، قورنایی پروژ به لای نه وانه وه پهك خهر نیه. ههر شتی نه وان داوای بکه ن په سهند نه بی بی نرخیه لایان، وهك نهوه ی نه وان داوای روخاندنی ناسمیاں نه کرد به سه ریانا، یا مردوه کانیاں بو زیندو بکاته وه.

﴿قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَضِلُّ مَنْ يَشَاءُ﴾ تو بلئ: به راستی خوا ریگهی راست وون نه کا له که سی ناره زوی هه بی، وهك نهو که سانه ی داوای نیشانه ی تر نه کهن له پاش نهو هه مو کاره پهك خهرانه چاویان پیان که وتوه. به هه زاران کاری پهك خهر بیت بولایان کاریان تی ناکاو گومرا تر نه بن .

﴿وَيَهْدِي مَنْ أُنَابَ﴾ وه خوا ریگهی راست نیشاندهره بو که سی بگه ریته وه به دل بولای خواو په شیمان بیته وه له بی باوه ری و بت په رستی، وهك خوا نه فهرموی:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ﴾ نه وانه کهسانیکی نهو تو باوه ریان هیئاوه و دلایان به یادی خواو به قورنات و به موژده دانه وه نارام نه گری و ناواتیان ههر میهره بانی و به زه بی خویه. به دارایی و سامان دل خوش نین. نه بی بزانیان یادی خوا مه به ست ناو بردنی خوا نیه به تنه نا، نهوه ی جی متمانه بی نهو یاده ی خویه باوه ری ژورتر و چه سپاو تر بکا به هو ی موژده دان و هه ره شه کردنی خوا ی مه زنه وه .

﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ نیسوه بزانی و ناگاداربن ههر به یادی قورنات دلی باوه رداران نارام نه گری، چونکه خوا نه خوشی دلایان لانه با .

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ﴾ كه سانىكى نه وتو باوريان هيناوه و كرده چاكه كانيان كرده و فەرمانى خويان به جى هيناوه بو نه وانه گوزهرانى پاك و ريز لي گرتن و بو نه وانه جيگه گه رانه وى خوش وهك به هشت و پله و پايه بهرز. كاتى خوى مهزن باسى نه و ميهره بانيه خوى كرد به سهر نه و كه سانه ي بشودا به پاداشت و جيگه خوش، باسى چاكه خويشى نه كا به سهر گه لاني ي بشودا و يغه مبرى بو ناردن و نه فهرموى :

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لَتَتْلُوا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٥﴾ وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتُ بَل لِّلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِئِسَّ الَّذِينَ آمَنُوا أَن لَّوِ شَاءَ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا يُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣٦﴾

﴿كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ﴾ هه ربه و جورى يغه مبران ره وانه كراون له ييش تووه نيمه تومان ره وانه كرده له نيو نه ته و هيه كدا به راستى تيهرى كرده له ييش نه م نه ته و هيه، تو نيراوى بولايان چه ندين نه ته و هيه تر كه يغه مبران نيرواوه

بۆلایان . کەواتە رەوانە کردنى تۆ وەك پىغەمبەرى کارىكى تازە نىە کەھەر تۆ کرابى بە پىغومبەر :

﴿لَيْتَلَوْ عَلَيَّهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ لەبەرئەوہى تۆ بخوینیتەوہ بەسەریانانەو قورئانەى ئەوتۆ ئیمە بە سروش باردومانە بۆلای تۆو پەك خەرو بۆ رەهرى ئەو گەلەبە تۆ نىراوى بۆلایان .

﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَانِ﴾ وەئەو نەتەوہى تۆیە باوەر بە خوايەكى خاوەن بەخشنەدە نابەرن کەچاکەى ئەو خوايە نایەنە ژمارە . ئەگەر بەتۆیان ووت رەھمان چ کەسیکە :
﴿قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ تۆبلى : رەھمان پەرورەدگارى منە هیچ کەسى نىە شایانى پەرستنى مەگەر ھەر پەرورەدگارى من ، نەك جگەى ئەو .

﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ﴾ ھەر لەسەر پەرورەدگارى خۆم پشت بەستم و ئومیدم ھەر بەوہ ھەمو کارىکم بۆ جى بەجى بکاو بۆلای ئەوہ گەرانەوہى من ، وسزا ھەر بەدەستى ئەوہ . کەواتە پاداشتى من ئەداتەوہ لەسەر نارام گرتەم و ماندوبوونم لەگەل ئیوہ ، سزای سەختیش ئەچىژىنى بە ئیوہ لەسەر بى فەرمانى خوا .

قورەیشیەکان بەتایبەتى ئەبو جەھل و عەبدولای کورى ئومەدیە ووتیان بە پىغەمبەر : ئەگەر پىت خوشە ئیمە دواى تۆ بکەوین ئەم کارانەى خوارەوہمان بۆیکە ، ئەو کارانەش ئەمانەن لەدوایدا باسیان ئەکرى .

﴿وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتُ﴾ وە ئەگەر بەراستى قورئانىكى وا ھەبى لەئىو ئەم بونەوہرانەدا بەھوى ئەو قورئانەوہ کىوہکان لەجىگەى خویان نەمىن ، یا زەوى بىچرى و روبرارى ئاوى لى يیتە دەرو بەھوى ئەو قورئانەوہ بەکارى بەئین بۆرواندنى درخت و سەوزەمەنى بى پەیدا بکەین یا بەھوى ئەو قورئانەوہ گفوتکۆى بى بکرى لەگەل مردوان و زىندو بىنە ، ئەگەر ئەو قورئانە بەو جۆرە بى ئەم قورئانە بەراستى ھاتوہ بۆ موحمەد .

ئەوہى ئەو بت پەرستانە داوايان ئەکرد ئەوہیە بىرو بۆچونيان و ھەر ئەو زمانە ئەزانن و گۆى لە جگەى ئەو بىرو بۆچونە خراپەى خویان ناگرن . بەوینەى سەتەمکارانى ئەم

سهردهمه ناواتیان هدر دۆلاروجونهی هو دیناره، بهلام دادوهری و راستی و ژیری لای
 نهوان پروپوچیکه منالان یاری پی نه کهن و نه زانان بروای پی نه هیتن. دواى نه وانه
 جینگه ی سهرسورمانه سته مکارانی ئیستا باوهریان به پیغمه مبر نه هیناوه، له گهل نه وه بيشدا
 داواکاریه که ی دادپهروه ری و چاکه کردنه چ گوناھى گه وره تره لای سته مکاران لهو
 داواکاریه ستهم کردن و خراپه بنه بریکا ؟ بهلام خوین رشتنی دانیشنوان و فه رمان
 مۆر کردن بۆ کوشتنی دادخوزان لای نهوان زۆر چاکه .

هدر بهو جوړه بیر نه که نه وه که سانیکى نه وتۆ ژيانيان له سهر تالان و ستهم وه ستاوه
 له ههمو کاتیکا، له جینگه یه له سهردهمی پيشودا نه بو جهل و هاوړپیکانی بهو جوړه بیران
 نه کرده وه به رانبر به پیغمه مبر ﴿﴾ لهم سهردهمه ی ئیستایشدا رژیمة داگیر که ره کان
 هدر وه نهوان بیر نه که نه وه. به ناشکرا دوژمنی گه لان و دادپهروه رین و دهست درژیان
 نه که نه سهر. نه وه ته رژیمی عیراق نزیکه ی نیو ملیۆن کوردی زینده به چال و نه نفال
 کرده، چوار هزار گوندی به مزگهوت و قورئاته وه سوتاند. رژیمی رووسیا کۆماری
 چیچانی به شارو گوندو پیرو منال و ژنه وه له ناو برد، به برچاوی نه ته وه یه که گرتوه کان و
 نه نجومه نی ئاسایش جگه له وانه داواى پاراستنی مافی مروف نه کهن هیچ لایه نی ناره زایش
 دهر نابرن. نهو سته مکارانه واته زانن که سی نیه تۆ له یان لی بسیتی .

﴿بَلْ لِلّٰهِ اَمْرٌ جَمِیْعًا﴾ به لکو هدر بۆ خوايه توانای بی وینه و نه گهر ناره زوی هه بی
 نهو شتانه ی بت په رستان داواى نه کهن نه یان هیتنی و په یدا نه بن. ویست و ناره زوی خوا
 بهو شتانه ی نهوان داواى نه کهن نه به ستراره چونکه نه زانی به وهی هاتیشیان دلیان نه رم
 ناکا، ههمو شتی لای خوا ئاسانه .

﴿اَفَلَمْ یَاسِ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَنْ لّٰوْ شَاعَ اللّٰهُ لَهْدٰی النَّاسِ جَمِیْعًا﴾ ئایا دواىی که سانیکى
 نه وتۆ باوهریان هیناوه نه یان زانیوه و بۆیان رۆن نه بو ته وه نه گهر خوا ناره زوی بکر دایه
 ئادامیزادی به گشتی راغوبی نه کردو رینگه ی راستی پیشان نه دان، ههر چۆنی بی هاوړپیکانی
 پیغمه مبر ﴿﴾ ئاواته خوازیون که بت په رستان باوهر به خواو پیغمه مبر به تن خواى
 مه زن فه رموی: هه تاکه ی به ته مای باوهر هیئانی بت په رستان، ئایا نازان به هیچ جوړی

باوہرناہیتن باوہ کو مردوان گفتر کوپان لہ گہل بکەن و کیتوہ کانیش لہ جینگہی خوین
نہ میتن. ئەو بت پەرستانە خوای مەزن رینگہی راستی بێ نیشان داو. بەلام خوین بی
باوہریان بوخوین ھەڵبژاردوہ، شایستە سزادانن.

﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارَعَةٌ﴾ وە کەسانیکێ ئەوتو باوہریان
نە ھیتاوہ بەخواو بە پیغەمبەران لاناچن لەم جیھانەدا ھەتا توشیان ئەبێ روداوێکی گران
بەھوی شتی کردووانە لہ بێ باوہری و کاری زۆر خراپ. خوا ی مەزن واز لہو بی
باوہرانی نەبەرئ لەم جیھانەدا بەبێ تۆلە. بەلکو روداوی خراپ و ناھەموار توشیان ئەبێ
کات لەدوا ی کات.

﴿أَوْ تُحِلُّ قَرِيبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ﴾ یابەلای ناھەموار نەرزئ بەسەر یانا
لەنزیک جینگەکانی خوینانەوہو لەم لاوای مەککەوہ، بەبوژنەوہ دلێان پر ئەبێ لەتەرس،
ھەر بەو جوڑە ئەبن ھەتا خوا خۆی بەلێنی خۆی جی بەجی ئەکاو یارمەتی پیغەمبەر ئەدا
بەسەر کەوتن، یا ئەیان مریتن لە جیھاندا، یاروژی دوا ی پەیدا ئەبێ و سزایان ئەدرئ.
بەجوڑئ تر مانای رستە ی ﴿أَوْ تُحِلُّ قَرِيبًا مِّنْ دَارِهِمْ﴾ کراوہ: یانی موحمەد تو دانیشە
لەنزیک جینگە ی ئەو بت پەرستانەوہ ھەتا توشی سزا ئەبن و تو ھەلمەتیا بۆ ئەبە ی و
سەر شوپریان ئەکە ی.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ بەراستی خوا پیچەوانە ی بەلێنی خۆی ناکات. چون ئەبێ
وانەبێ و بەلێنی خوا راسترین بەلێنە.

ھەمو باوہرداری بروای تەواوی ھەبە بەوہ ی بەلێنی خوا ھەر ئەبێ بی و یاریدە ی
سەربازی خۆی ئەدا.

کاتی بێ باوہران داوا یان لە پیغەمبەر کرد ھەندئ نیشانە یان پی نیشان بەلگە بن
لەسەر راستی خۆی بە گالئەوہ ئەیان ووت ئەو داواکاریانە. پیغەمبەر ﴿ﷺ﴾ ئەو
داواخوازانی ئەوانی لا گرانو، لەدوا ی ئەوانە دلخۆشی ئەداتەوہو ئەفەر موی :

وَلَقَدْ أَسْهَرْتُ عَيْنِي بِرُسُلٍ

مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
 عِقَابِ ﴿٣٢﴾ أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا
 لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ
 بِيْظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوهُم
 عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ ﴿٣٤﴾

﴿وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ وه به راستى گالته كراوه له پيش تَوُو به چه ندين
 پيغمبران وينه نِه گالته به كراوه به تَوُو. نهو جزوه كرده وه ناهه موارانه رهوشتي هه مو
 بِن باوه رانه له هه مو جيگه وه له هه مو كا تيكا. كه واته تَوُو نارام بگروه كوَل مه ده له سهر
 بانگه وازى خوَت و راگه ياندى فه رمانى خوا .

﴿فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ﴾ دواى من مَوَلَه تى كه سانيكي نهو توَم داوه
 باوه ريان نه هيناوه و سزايانم دووا خستوه، له پاشا من نه و انم گرتوه و سزايانم دا له جيهاندا
 به گراني و به دليل كردن، له پاشه رَوُزِشا به ناگري دوزه خ سزايان نه دهم .

﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ دواى نه بِن چَوَن بِن سزاي من. خواى مه زن هه ركاتى
 پيغمبر نيكي ناردين دووشتي بِن به خشيوه: زانيارى به لگه كانى گهر دون و به به لگه
 نه قللى له سهر بونى خوا و به كي تي خوا. به كارى پهك خهر له سهر ده ستى و به لگه له سهر
 پيغمبر ايه تى خوى. له جارى به كه مدا به كي تي خوا به سله يتي به ناده ميزاد، جارى دوه هم
 به وانى به سله يتي به وهى نيراوه له لايه ن پهروه ردگارى خو يه وه. به لام نه و ان باوه ريان به هيچ

شتی نیه جگهی سودی تایه تی خویان گالته به پیغه مبه ران و بدلگه کانیاں و به کاره یه ک
خهره کانیاں نه کهن، خوا مؤله تیان نه دا بوماو به ک بونه وهی بگه رپنه وه بزلای نه قلی
خویان و بیانویان نه میتی به هوی نهو مؤله ته وه .

﴿أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ یا دواپی که سی رپاوه ستایی به سهر
هه مو که سی که وه و ناگاداری شتی بی کرد بیتیان له چاک و له خراب له جیهاندا، وینه ی
نهو که سیه به و جوره نه بی و ناگاداری هیچ شتی نه بی .

بیگومان نهو که سه ی ناگاداری هه مو شتی بی و تواریان بکا و پاداشتی چاکه یان
بداته وه توله له خراپه کاری بسیتی هه ر خوایه، چون نهو به ردانه نه کهن به هاو به شی نهو
که سه ؟

﴿وَجَعَلُوا اللَّهَ شُرَكَاءَ﴾ وه زور جیگهی سهر سورمانه نهو بت په رستانه دایان ناوه بو
خودایه نهو ناگاداریانه ی هه یه چهن دین هاو به ش له په رستندا .

﴿قُلْ عَسُوهُمْ﴾ توبلی: نه ی بت په رستان: ئیوه باسی ته نها شتی بکهن بوبته کانتان
شایسته بی بهو ته نها شته وه شایانی په رستن بن. ئیوه ناوی نهو بتانه بیدن بو خوا و هه والی
بدنه ی ناوه کانیاں چ شتیکن ؟

﴿أَمْ تَتَّبِعُونَ مَا لَا يُعْلَمُ فِي الْأَرْضِ﴾ یا نهو بت په رستانه هه والی بدنه به خوا به شتی
خوا نه یزانی له زه ویداو نهوان بیزانن که نهو شته یش نهو به بی خوا هاو به شی هه یه. بیگومان
خوا هه مو شتی نه زانی و نه زانی هاو به شی نیه، ئیتر چون نهوان هاو به شی بو خوا دانه نین ؟

﴿أَمْ يَظَاهِرُونَ الْقَوْلَ﴾ یا نهو بت په رستانه بته کانیاں ناو نه بدن به هاو به شی بو خوا و
خوینان هه لپه سانوه به شتیکی ناشکرا له گفتو گو یه روتو بی ناوه روک، گومانیاں به گفتو
گو یه هه یه بیستویانه بی نهو وه راستیه کی هه بی. که واته نهو بتانه په رستیان پوچ و بی
مانایه .

﴿بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ﴾ به لکو رازپراوه ته وه بو
که سانیک کی نهو تو باوه رپان نه هیتاوه پیلانیاں بو ئیسلامه و گومانیاں وایه هاو به شی خوان له
دروستکردندا .

خویان بۆ خویان نهو فیلهیان رازاندوه تهوه، بهوبونهوه لادریاون له ریگهی راست و له باوهربه خواو به یه کیتی خوا .

﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ وه ههر کهسی خوا له ریگهی راست لای بدا و گومرایی تیدا دروست بکا دواى نهوهی نهقلی بی داون بۆ دۆزینهوهی ریگهی راست، دواى بۆنهو کهسانه نیه هیچ کهسی راغویی بکا بۆلای راستی و بۆلای باوهرهینان و بۆلای وازهینان لهبت په رستی .

﴿لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ﴾ بۆ بی باوهرهان هیه لهژیانی جیهاندا سزای گهوره له دیل کردن و کوشتن و گرانی وه به راستی سزای رۆژی دواى سهخت و گرانه بۆنهو بی باوهرانه .

﴿وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ وهیه بۆنهو بی باوهرانه هیچ کهسی بیانپاریزی له سزای سهختی خوا .

کاتی خواى مهزن باسی سزادانی بی باوهرانی کرد، باسی له خوا ترسه کان و پاداشت دانه وهیان نه کاو نه فرموی:

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
أُكْلُهَا دَائِمٌ وَظُلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ
بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ
أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٦﴾
وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ أَتَيْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا

جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
 لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾

﴿مِثْلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾ ویتھی بہہشتیکی تھوتو بہلینی پندراوہ بدری بہو
 کہسانہ لہخوا تہترسن و خویان تہپاریزن لہبی فرمانی خوا: ویتھی بہہشتیکہ .

﴿نَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أَكُلُهَا دَائِمٌ وَظُلُّهَا﴾ تہروا بہژیر درہختہ کانی و تہم لاوای
 کوشکہ کانیان چہندین روبر لہ ناوی شیرین و خوار دہمہنی و میوہ و سیبہری بہردہوامہ
 ویتھی جیہان نیہ جاری خوار دہمہنی نہبی و جاری تہہتاو بی و جاری تہ سیبہر بی .

﴿تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾ تہو بہہشتہ بہو جورہی باسی
 کرا تہنجام و پاشہروژ جیگہی کہسانیکی تہوتویہ لہخوا ترساون و بی فرمانی خویان
 نہ کردوہ و پاشاروژو جیگہی بی باوہران ناگری دوزہخہ لہدواروژدا .

﴿وَالَّذِينَ اتَّبَعَتْهُمْ أَلْبَابُ الْكَافِرِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ وہ کہسانیکی تہوتو تہمہ
 بہخشیومانہ بہوان نامہیہ وک تہورات و تہنجیل و دووا جاریش قورئان شادمان و خوش
 حالن بہشتی تہردراوہ بولای تو کہقورئانی پیروزہ، تہو کہسانہیش بریتین لہ عہدولای
 کوری سہلام و ہاورپکانی و گاورہ کانی تہجران و یہمہن و حہبہشہو جگہی تہوانیش
 لہو کہسانہ باوہریان ہیناوہ .

﴿وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يَنْكُرُ بَعْضَهُ﴾ وہ ہہندیکن لہ تاقمہ کان کہسانی باوہریان
 بہہہندی لہو نامہیہ نیہ ہاتوہ بولای تو لہقورہیشیہ کان و گاورو جوہ کان، چونکہ
 ناگونجی لہ گہل تارہزوی تہوان. بہناشکرا دوژمنایہتی توثہ کەن، ویتھی کہعی کوری
 تہشرہف و ہاورپکانی .

﴿قُلْ إِنَّمَا أَمِرتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أَشْرِكُ بِهِ﴾ توبلی به بی باوه ران: به راستی من فرمانم

بی دراوه که خوا بهرستم و هاوبه شی بو دانه نیم وینهی عیساو عوزه یرو بته کان .

﴿إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبٍ﴾ هدر بولای په رستی خوایه کی تنهها من بانگی ناده میزاد

نه کهم نهک بولای جگهی نهو، وه هدر بولای خوایه گه رانه وهی من له پژوی دوا ییدا،

نهو کاته هیچ که سی خواوه نی سودو زیان گه یاندن نیه .

﴿وَكَذَلِكَ أُنزِلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا﴾ وه هدر بهو جوړه نامه مان نارد بولای نهو پیغه مبه رانه

به زمانی خو یان نیمه ناردو مانه بولای تو قورناتی فرمان بدا به هه مو روداوی بهو جوړه ی

شایسته ی نهو روداوانه بی مانای لی نه درپته وه به زمانی عه ره بی هه تا گه له که ی تو

له مه به سستی نهو قورنانه بگهن .

له نایه تی (۲) ی سوره تی یوسف روغان کردو ته وه هزی هاته خواره وهی نهو

قورنانه به زمانی عه ره بی هه رچه نده پیغه مبه ر نی درداوه بولای هه مو ناده میزاد به عه رب و

جگهی عه رب .

﴿وَلَكِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَ هُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ﴾

وه نه گه ر تو دوا ی ناره زو وه وه سی نهو بت په رستانه و خواهن نامه بی باوه ره کان بکه وی،

دوا ی شتی هاتوه بولای تو له زاین و ناگاداری له یاسای خوانابی بو تو له لایه ن خواوه

هیچ یاریده و پاریزه ی سزای خوا له تو بگیړ ته وه . بیگومان خوا ی مه زن نه زانی پیغه مبه ر

دوا ی ناره زوی نهوان ناکه وی . به لام مه به ست نهویه به رده و امی له سه ر داواکاری

خوی و له تانه و ته وانجی که س نه ترسی .

کاتی بت په رستان هیچ شتیکیان به ده سته وه نه ما و بوریان خوارد نه یان ووت: چو ن

نه بی موحه مه د پیغه مبه ر بی، له گه ل نهو هیشدا خواوه نی ژن و خیران بی، خوا ی مه زن

وولامیان نه داته وه نه فرموی :

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً﴾ وه نیمه ره وانه مان کردوه

له پیش توو چه ندین پیغه مبه ران و نیمه داو مانه به نهوان چه ندین منال و که سیش لومه ی

نه کردوه، ژن و خیزان و منال ریگه یان نه گرتوه لهوان که فهرمانی خوا رابگه یه نن به دانیشتوان، موحه مده دیش وینه ی نهوان ژن و منال ریگه ی بی ناگری له گه یاندنی فهرمانی خوا، نهو بیرو بوجونه ی نهوان به بی جیاوازی داواکردن و وازهینه نه له خوشی جیهان .

﴿مَا كَانَ لِرَّسُلٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ له توانای هیچ پیغمه مبریکا نه که بهیته نهو شتانه ی گه له گانیان داوای نه کهن له کاره په ک خهره کان مه گهر به ده ستوری خوا. خوای مه زن داویه تی به پیغمه مهران به لگه و کاری په ک خهری ناشکرا به لگه بن له سر پیغمه بریتیان. به لام وولامی بی باوهران نادرپته وه به گویره ی داواکاری نهوان .

﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ بو ههمو شت و کاتی فهرمانی نوسراوه بوکاتی هاتنی و په یدابونی، نیت کاری په ک خهر بی بو پیغمه مهران یا سزادان و جگه ی سزا، نهو کاته دیش پیش کهوتن و پاش کهوتنی بونیو کاته که بیجگه له خوا کهس نایزانی.

بت په رستان و جوه کان نه یان ووت: بوچی موحه مده نه مرو فهرمان نه دا به هاورپکانی بو کردنی شتی و له دوایدا فهرمان نه دا به کردنی دژی نهو فهرمانه، گفتو گو نه کا له کاتیکا، دووای لی په شیمان نه بیته وه، نهو قورئانه نه گهر خوا داینابی گورانی به سهردا نایه، خوای مه زن وولامیان نه داته وه، نه فهرموی: بو ههمو کاتی فهرمانی هیه شیای نهو کاته بی، نهو دیش به گویره ی فهرمانی خویه تی. ههر شتی سودی ناده میزادی تیدا بی فهرمان نه دا بهو شته، بویه نه فهرموی :

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٨﴾

وَإِنْ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ

الْبَلَّغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٣٩﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا

مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ

الْحِسَابِ ﴿٤٠﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا

يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقِيَ الدَّارِ ﴿٤١﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
 شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

﴿يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيَثْبُتُ﴾ خوا لائه باو نه گورئ شتی له فهرمانی ئاره زوی هه بی له گورانی و نه یه یلته وه شتی ئاره زوی هه بی به گویره ی داوا کردنی زانیاری خو ی و نایگورئ و بهرده وام نه بی. له ئایه تی (۱۰۶) سوره تی نه لبه قهردها به درئزی باسی گوران و مانه وه ی فهرموده کانی خوامان کردوه .

﴿وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ وه له خزمهت خوادایه سه رچاوه و نه سلئ هه مو نامه کان که بریتیه له لوح الخفوز، چونکه هیچ شتی نیه مه گهر لهوا نوسراوه و چون فهرمانی پی نه درئ و به چ جوریکه ؟

له ته فسیری ته به رسیدا هاتوه نه فهرموی: (اخو و الاثبات) بویان هه یه هه شت مانا، له هه مو یان نزیکتر نه مه یه: که مه به ست له مه خو گورانی ده ستوره به وینه ی ده ستوره کۆنه کان، یا گورانی هه ندیکیان وه ک گورانی رو کردن بۆلای که عبه له ده ستوری ئیسلامدا. مه به ست له (اثبات) مانه وه ی فهرمانه کانه هه تا رۆزی دوا یی .

﴿فَأَمَّا نَزِيكٌ بَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَتَوَفَّيَنَّكَ﴾ وه نه گهر ئیمه نیشانی تۆی بده یان هه ندئ له سزای نه و تۆ ئیمه به لئیمان پی داوه بیرئین به سه ر بی باوه راندا یا پیمه تۆ بمرئین بهر له هاتنی نه و سزایه و تۆ نه ی بیی ئیمه ههر سزایان نه ده یان. ههر چۆنی بی .

﴿فَأَنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾ به راستی له سه ر تۆیه راگه یاندنی په یام و فهرمانی ئیمه به ئاده میزادو له سه ر ئیمه ی شه پرسیار کردن له کرده وه ی نه وان و پاداشتی کاره چاکه کان نه ده ینه وه و تۆ له ی خراپه کانیان نه سین .

﴿أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ ئایا نه و بی باوه رانه داوایان له موحه مه د نه کرد، به ئنی بویان چه ندین نیشانه، نه یان بیی که به راستی ئیمه فهرمانان

ناراسته‌ی زهوی بی باوہر اغان کرد بہ نیازی داگیر کردنی، نیمہ کم نہ کہینہوہ زهوی و جینگہ کانیان لہم لاو لہولایہوہ نہیکہن بہ زهوی باوہر داران نیت بی باوہر ان بو تہمی خوار نابن و ناموژگاری و ہر بگرن .

بوزانین: زهوی خرہو نہم لاولای بوئیہ و ہک شتی پان . بہ لام زور گہورہیہ بہ مہلاین رہ گہزی جوړاو جوړ نہ گری لہ بونہوہران و لہ گورانی بہردہوامدان .

کاتی وائہی نادمیزاد نہبینی و نہبیسی پارچہیہ لہ زهوی ناوہدانه بہ دانیشتوان و ہزی جوړاو جوړی شارستانی . پارچہیہ تری زهوی دہشتی چولہو ناوہدانیہ کھی کاول بوہ، دانیشتوانی زهویش بہو جوړہ چہندین پیشکہوتن بہدہست نہہین لہلایہ کہوہ لہلای ترہوہ شارستانیہت نامینی . پاشایہ دیت و یہ کنی تر نامینی . ہتادی . خوشی و ناخوشی لہم زہویہدا بہردہم نابن . کہواتہ فہرمودہی خوا (ننقصہا من اطرافہا) نامازہ بو نہوانہ نہکا، ہتا مروقی ژیر بہو گوران کاریانہ تہمی خوار بی .

﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وہ خوا فہرمان نہدا بہ بنہر کردنی تاوان باران و بہ یاریدانی پایا چاکان ہیچ شتی فہرمانی خوا ناگیر پتہوہ و، خوا پرسیماری زور تیژو سہختہو لہ روژی دوایدا سزای بی باوہران، دوا کیوشتن و دہر بہدہری کردنیان لہ جیہاندا .

﴿وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وہ بہراستی کہسانیکی نہوتو لہ پیش نہم بی باوہر انہوہ بوون پیلانیان نہگیر ابوئازاردانی پیغہمبہرہ کانیان . وینہی نہمرود لہ گہل ئیراہیم . فیرعہون لہ گہل موسا . جولہ کہکان لہ گہل عیسا . بت پہرستانی ئیستاش پیلان بوکوشتی تو نہسازین .

﴿فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمْعًا﴾ دواہی ہر بوخواہی پوچ کردنہوہی فیل و پیلانی بی باوہران بہ گشتی، نہو شتہی خوا نہیکا توشی تو نابن .

﴿يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ﴾ خوا نہزانی بہشتی ہمو کہسی نہیکا لہ چاکہ و لہ خراپہ، پاداشتیان نہداتہوہ بہ گویرہی کردہوہی خویان .

لہمو دوا بے باوہران نہزانی بۆ چ کہسیکہ پاداشتی چاک و بۆ چ کہسیکہ سزای
سہخت .

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا﴾ وہ کہسانیکی ئەو تۆ باوہریان نہہیتاوە ئەلین:
تۆ لەلایەن خواوە نہنیروای کہئادەمیزاد بانگ بکە ی بۆلای پەرستی خواو تۆ بەدرۆزن
ئەزانی .

﴿قُلْ كَفَى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ﴾ تۆ بۆلای بەوان: خوا
بەسە بۆ شایەتی دان و ناگاداری لەنیوان من و ئێوەدا لەسەر راستی من و بەلگە ی
زۆریش ھەیە لەسەر پەوانەکردنی من و، بەسە بۆمن و بۆ نیروای من شایەتی دانی کہسی
لای ئەو کہسە ھەبەزانی و شارەزایی بەنامە ی خوا .

بۆ زانی: زانیان بیران جیاواژە بۆ دیاری کردنی ئەو کہسە ی زانیی ئەو نامە یە
لەلایەتی:

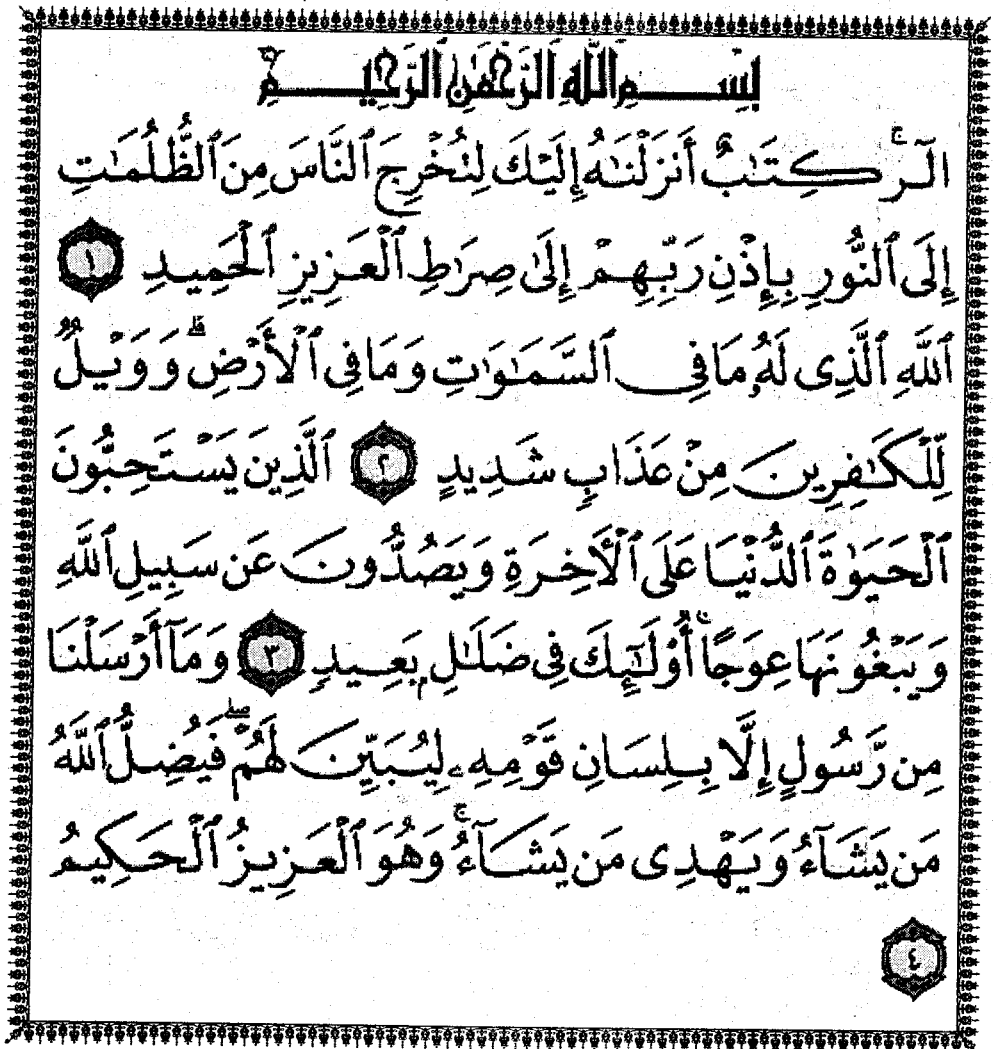
ھەندیکیان ئەلین: ئەو کہسە خوای گەورە یەو نامە کەیش بریتە لە لەو حەل مەحفوز،
ھەندی تران ئەلین: ئەو کہسە زانیانی گاورو جولە کەکان و نامە کەیش بریتە لە
تەورات و ئینجیل، ھەندی تران لایان وایە بریتە لە عەبدولای کوری سەلام .
ئەو ئایەتە ئامازە ئەکا بۆلای ئەو دلی بەشتی شادمانی و وێژدانی شایەتی بەدا ئەو شتە
راستە. دوا ی خواو فریشتەکانی خواو دادپەرورانی بەندەکانی خوا شایەتی بۆئەدەن ئەو
کہسە لەسەر راستە .

ئەبێ بزانی ئادەمیزاد کاتی خاوەنی دلی زیندو و وێژدانی پاکن برۆای بە نرخ ی
ئادەمیزاد ھەبێ لە دادپەرورە ی وراستی و دەست پاک ی و ئەو شتەکانی سودی چاکیان
بۆھمو کہسیکہ مەرووف کەباوہری بە نرخ ی مەروفا یەتی ھەبوو دلی ئەو کہسە شادمانە.

﴿ سوره تی ئیبراهیم ﴾

لهمه که هاتوته خواره وه. هه ندی له زانیان نه لێن: جگه له نایه تی (۲۸ - ۲۹)

له مه دینه هاتونه ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۵۲) نایه تن .

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خوی به خشنده و میهربان

﴿الر﴾ وینهی نه ویتانه مانایان له سوره تی نه لبه قهرده دا روون کراونه ته وه. پیشه وای بهرز نه بومه نسور موحه مدهی کوری مه خودی نه لما تریدی نه فهرموی: نه ویتانه بو تا قی کردنه ویه له سه رباه و رهیتانی باوه رداران. له سهر به درو خسته وهی بی باوه ران. به ویتانه تا قی نه کرینه وه نه گهر به بی دو ودلی باوه ریان بی کرد نه و باوه ردان، نه گینا بی باوه رن، خوی مه زن به نده کانی خوی تا قی ده کاته وه به هرشتی ناره زوی هه بی. کر مه لی له زانایان له سهر نه وهن که نه ویتانه ناوی قورئانن. یانی نه فهرموی نه و قورئانه:

﴿كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ نامهیه که نیمه نارد و و مانه ته خواره وه بولای تو به هو ی جبره ئیله وه له بهر نه وهی نه و نامهیه و به هو ی داوا کردنی تو و ناده میزاد دهر بکه ی له تاریکیه کانه وه که سواری بی باوه ران بو بولای پروناکی نایینی خوا که شیوازی باوه ردارانه. پیشه وای رازی نه فهرموی: نه ورسته یه به لگه یه له سهر نه وهی ریگه ی بی باوه ری و لادان له یاسای ئیسلام زورن، ریگه ی راستی یه که ریگه یه، بویه خوا فهرموی: تو ناده میزاد دهر بهینه له تاریکیه کانی نه زانین و بی باوه ری و گو مری بی بولای پروناکی نایینی خوا. تو دهر یان بکه له تاریکیه کان.

﴿يَا ذُنُوبَهُمْ إِلَى سِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ به هو ی ده ستور و فهرمووده ی خوی پهروه دگاری خو یانه ریگه و نایینی خواجه کی به ده سه لآت و خواجه سوپاسی بو نه کری له سهر هه موو شتی به هه موسوپاسی، نه و نایه ته زور به پروونی به لگه یه له سهر نه و نیشانه سه ره کیانه بو ناردنی پیغه مهرو ناردنه خواره وهی قورئان بولای پیغه مهرو هه موو ناده میزاد، بو نه و هیش به هو ی قورئانه وه هیزی مرو ف چه کدار بکا بو کار کردن و پشتی یه که گرتن ههر له بهر مرو فایه تی و خوشه ویستی نیوان مرو ف و ناسایشی نه وان، چونکه دهر هیتانی مرو ف له تاریکیه وه بولای پروناکی ته نها ههر به بانگ کردن و نویژ و روژو ته و او نابی،

به لکو خو ماندو کردنیکی هره وهزی نهوی. نهك به تنها كهسی، به ماندووبونی ههمو ریكخراوه كان نهبی، نهك به چند كهسی. یانی ماندوبون له دژی داگیر كهرا و له دژی دارایی پیداكردن بهرپگهی نااسایی، له دژی نهزاین و کاری پروپوچ .

ههر به وجۆرهی كه پیغه مهر ﴿﴾ برابه تی نیوی هاوړپكانی خزی و گیانی خو شه وستی و دلپاكی و له خو بردنی تیدا پروواندن، دووباره گیانی خو به خت كردنی تیدا چه سپاندن بو بهر زكردنه وی و وشه ی خواو ئاینی خوا، كۆمه لئ نهزان و مروؤفی و وشك و دلرقي كرد به فروستاده و گه یاندنی به چاكه و زانیاری و شارستانی بو سهر پرووی زهوی، بهو بۆنه وه نهبی بزاین كه ده جاله كانو خو بهرستان و خوین مژان پهره نه دهن به نه فسانه و شتی پروپوچ و پهره ی پی ته دهن و یاریده ی سته مكاران نه دهن به ناوی ئاینه وه، به راستی نهو كه سانه دوزمنزینی خواو پیغه مهری خواو، چونكه ئاین روناكیه و کاری پروپوچ و چه ندین تاریكیه و ئاین رپگهی خوایه و سته مكدن رپگهی شه ی تانه .

﴿اللّٰهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ خوا په رستراوړیكي نه وتویه بو نه وه به بهر یوه بردنی ههمو وشتی له ناسمانه كانو له زه ویدان. خوا ی مه زنباسی هه نئ له سزای بی باوه ران نه كاو نه فهرموی :

﴿وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ وهره نج و سه ختی و هاوار بو بی باوه رانه له سزای گرانی دۆزه خ كه له رۆژی دوایدا ده ست نه كه ن به هاوار و واوه یلا.

﴿الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ نهو بی باوه رانه كه سانیكي نه وتون له پروی نه زاینه وه هه لته بژیرن بو خویان ژیان و رابواردنی جهان و رپژری نه دهن به سهر خوشی و گوزهرانی رۆژی دواپی دا، ههر كه سی بهو شیوه یه بی بی باوه رپه، یا وینه ی بی باوه رانه له كرده وه دا، شایانی سزایه باوه كو نوپو و رۆژیش بكا.

﴿وَيَصْدُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَنْقُوتُهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ وه نهو بی باوه رانه رپگه نه گرن له ئاینی خواو له وهی پروا به خوا و پیغه مهر بهنن وه داوای خوار و خپچی نه كه ن بو ئاین و رپگهی خوا. به جوړی كه نهو ئاینه رپگهی خوایه نای گه یه نن

بہ نادرہ میزاد. ئەو خوار یہ بریتہ لہ درۆدان بەسەر خوادا و ئازاوە نانەوہ و کۆمەکی کردن بۆ دوژمنانی خوا. ئەو جوړه کارانەوہ نہبی بەتایبەتی بی باوەران بیکەن. بەلکو بەنا و موسولمانی واهەن درۆ و نادروستی ئەکەن و هاوکاری دوژمنانی خواو نیشتمانی خویان ئەکەن و دژی خوا پەرستان ئەوەستن، ئەو کەسانە بەو جوړانەیی پیشووبن لہ نیو گومرایبەکی زۆر دان دوورن لہ راستی.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾ وە ئیمە رەوانەمان نہ کردووە هیچ پیغمەری بۆ لای تاقمی مەگەر بەزمانی گەلەکەیی خۆی، لەبەرئەوہی بۆ ئەوانی پروون بکاتەوہ فەرمانەکانی خوا و ئەوانیش لێ تێگەن ویزانن و بیانویا نہمیتی. بۆ زانین: ئەگەر زمانیکی مەروفاپەتی گشتی ببوایە و هەمو گەلانی سەرزەوی بیانزانیایە. بەراستی پیغمەر بەو زمانەوہ ئەنیرا بۆلای ئادەمیزاد بەگشتی لہ هەموو کات و جینگە یەکا.

ئەبی ناگاداری جیاوازی نیوان فەرموودەیی خوا کە ئەفەرموی: { ئیمە رەوانەمان نہ کردووە هیچ پیغمەری مەگەر بەزمانی تاقمەکەیی خۆی } و لہ نیوان ئەوہی بیژری: ئیمە رەوانە ناکەین هیچ پیغمەری مەگەر بۆلای خواوەنی زمانەکەیی خۆی، چونکە یەکەمیان رینگەبەوہ ناگری پیغمەر بۆ هەموو کەس بی و زمانەکەیی تاییبەتی بی. بەلام دووہمیان ئەوہ ئەگەینە پیامی ئەو پیغمەرە بەتەنھا هەر بۆ تاقمەکەیی خۆی بی. بۆ ئەم مەبەستە تەماشای مانای ئایەتی (۲) ی سورەتی یوسف بکەن.

﴿فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ دواپی خوا هەرکەسی ئارەزووی هەبی ئەدا لەرینگەیی راست و، رینگەیی راست و نیشان ئەدا بەهەرکەسی ئارەزووی هەبی، خوا زۆر بەدەسلاتە لہ فەرمانی خویا، هەمووشتی لہ جینگەیی شیاوی خویا دائەنی لہ دۆزینەوہی رینگەیی راست و لادان لە رینگە. یانی خوا پیغمەرانەیی خۆی ئەنیری بۆلای بەندەکانی خۆی بۆ ئەوہی رزگاربان بکا لہ نەزانین و گومرایبی، دواپی هەرکەسی گوێراپەلێ فەرموودەیی پیغمەران بو خوا رینگەیی راستی پیشان ئەدا، ئەو

کدهشیش روو وهر گیتی خوا ریگهی پیشان نادا، نهو کدهسه بو هه لباردنی ههریه که لهو
دووشته سدر بهسته. له دوا پیدا خوی مهزن به دریزی باسی نهو شته مان بو نه کا له نایه تی
پیشوودا به کورتی باسی کرابوو، نه فهرموی:

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾
وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيَدْبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ فِي
ذَلِكَ لَكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ
رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ
عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ وهنیمه
ره وانده مان کرد موسا بۆلای تافمه کانی به چه نندین نبی شانیهی ناشکرای ئیمه که به لگه بوون
له سهر توانای ئیمه و چه نندین کاری په کخهرمان به خشی به موسا وینهی داری دهستی،

ئىبھېمان ووت: تۆ تاقمەكەى خۆت دەرېكە لە تارىكەكانى نەزانىن و دوودلى بۆلای روناكى زانىارى تەواو پرواى نەپساو .

﴿ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَامِ اللَّهِ ﴾ وەتۆ نامۆزگارى تاقمەكانت بکە بەھۆى ئەو پروداوانەى ئەوتۆ گەلانى رابووردوو توشيان بوون، نامۆزگارىشيان بکەى بەھۆى ئەو چاكانەى خوا کەدابووى بەوان کەلەھەموويان گەورەتر رزگارکردنى خوابو بۆ ئەوان لەسزای فیرعەون ورزگارى کردن لەبەندایەتى و کۆیلەبى .

﴿ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴾ بەراستى ھەيە لەو پروداوانەداو لەوچاكانەدا چەندىن نیشانەى رۆن و ئاشکرا بۆ ھەموکەسى خاوانى ئارامبى لەسەر ئازارو ناخۆشى و بۆ کەسى سوپاسى خوا بکا لە سەرئەو چاكانەى خوا بەوى بەخشىبى .
﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذَا أَلْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ﴾ تۆ بىرى ئەو کاتە بکەرەو ھەموسا ووتى بەخزمەكانى خۆى: ئیوھبىرى ئەوچاکەبىدى خوا بکەن بەسەرئانەوھە کاتى خوا ئیوھى رزگارکرد لە ئازارى پیاوماقولاى فیرعەون ئەیان چىژا بەئیوھ خراپترین سزا کە ئیوھیان ئەکردبەبەندە .

﴿ وَيَذَّبَحُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَهُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٍ ﴾ وەکورەكانى ئیوھیان سەرئەبىرىن وژنەكانى ئیوھیان بەزىندووى ئەھىشتەوھ بۆ بنەبىرکردن و تۆو بىرىنى ئیوھ، چونکە یەكى لەزاناكانیان ھەوالى دا بەفیرعەون كورپىك پەیدا نەبى پاشایەتى تۆ بە دەستى ئەو كورپە كۆتایى بى دى. بە راستى لەو سزا سەختانەى ئیوھدا ھەيە تاقي کردنەوھەكى زۆر گەورەى خۆتانەوھ لەلایەن پەرورەدگارى ئیوھ .

﴿ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ﴾ وەبىرى ئەو کاتەیش بکەنەوھ پەرورەدگارى ئیوھ بەئیوھى راگەیانند ئەگەر بەراستى ئیوھ سوپاسى خواتان بکردایە لەسەر ئەوچاكانە دابوى بەئیوھ من چاکەى خۆم زۆرتر ئەکەم بۆ ئیوھ لە ھەردوو جیھاندا .

﴿ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴾ وە ئەگەر ئیوھ بەراستى باوھرتان نەھىتایى و سوپاسى خواتان نەکردبى لەسەر ئەو چاكانەى دراوھ پشان بەراستى سزای من زۆر سەختە، لەجیھاندا چاکەى خۆمتان لى ئەبىرم و لەپاشەرۆژدا بەناگرى دۆزەخ سزتان ئەدەم .

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ كُفْرَكُمْ وَأَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ وه موسا
 ووتی به خرمه کانی خوئی: نه گهر ئیوه و هه موو که سی له زه ویدا هه موتان باوه رنه هین،
 ئوایی به راستی خوا پیوستی به هیچ که سی نیه، سوپاسی بو کراوه له لایه ن هه موو
 بونه وهرانه وه ئیوه بیکه ن یا نه بیکه ن .

الْمَيَاتِكُمْ نَبَوُّ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ وَالَّذِينَ مِنْ
 بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
 فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
 بِهِء وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿١﴾ قَالَتْ
 رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ
 لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
 مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا
 عَمَّا كَانَتْ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾
 قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
 يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ

يَسْطِطِينَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
 ﴿١١﴾ وَمَالِنَا إِلَّا نَتُوكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
 وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

﴿١٢﴾

﴿اَلَمْ يَأْتِيَكُمُ نَبَأُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُوْدَ وَالَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ
 اِلَّا اللّٰهُ﴾ نایا نه هاتوره بۆ لای ئیوه هه والی که سانیکی ئه وتۆ له پیش ئیوه وه بون له تاقمی
 نوح و عاد و گه لی هود و سه مودی تاقمی صالح و که سانیکی ئه وتۆ له دوای ئه وانه وه
 هاتون ژماره یان ئه وه نده زۆرن هیچ که سی نایانزانئ مه گهر خوا، وهك عهره ب و جگهی
 عهره ب که بنه بر بوون وشوینه واریان نه ماوه .

﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أُنُودَهُمْ فِيْٓ اَفْوَاهِهِمْ﴾ پیغه مه ره کانیا ن هاتبوون
 بۆ لایان به چه ندين نیشانه ی په کخه ر به لگه بون له سه ر پیغه مه رایه تی پیغه مه ره کانیا ن،
 دوایی ئه و گه لانه دهستی خو یانیا ن نه گیرایه وه بۆ ده میان له ر ق و خه فه تاو ئه یان کر و شت
 و باوه ریا ن نه هی نا، به ده سه ته کانیا ن ئا ما ژه ی شیا ن بۆ لای پیغه مه ره کانیا ن نه کر د ئی وه بی
 ده نگن.

﴿وَقَالُوا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهِ وَاِنَّا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا اِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾ وه ئه و
 گه لانه به پیغه مه ره کانی خو یانیا ن نه ووت: به راس تی ئی مه با وه ر به شتی نا هی نین ئی وه نی ررا ون
 به وش ته وه و، به راس تی ئی مه له گو مان دا ی ن له راس تی شتی ئی وه دا وای ئه که ن له ئی مه مر و ف
 نه خاته گو مانه وه و جی گه ی گو مانه .

﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِیْ اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَدْعُوْكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾
 پیغه مه ره کانیا ن ووتیا ن: نایا له بون و ده سه لا ئی خوا دا گو مان تا ن هه یه که بی به رستن؟

باوهرتان به درهخت و بهرد ههيه كه بياي بهرستن و پشيله و سهگ ميزيان پيدا نه كه، خوا دروست كهري ئاسمانه كان و زهويه و ههموو نهوشتانه له ناو نهودان، خوا بانگي ئيوه نه كا باوهرى پى بهن و بيههرستن له بهر نهوهى له گونا هه كانى ئيوه خوشبى .

﴿ وَ يُوحِرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ﴾ وه خوا ئيوهى دووا خستوه بو لای كاتيكي ديارى كردنى كۆتايى ته مهنتان، نهو كاتهيش ههر خوا نهيزانى .

﴿ قَالُوا إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونا عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُوا آبَاؤُنَا فَأْتُوا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴾ وه نهو گه لانه ووتيان به پيغه مه ره كانيان: ئيوه هيچ زيا دهيه كتان نى به مه گهر ئيوه ئاده ميزادىكى و نهى ئيمه وله شيوهى ئيمه دان، بو نهى ئيوه پيغه مه ره بن له نيو ئيمه دا، ئيوه نه تانه وى كه ئيمه لابه دن له بهرستنى شتى باو بايره كاغان نه يان بهرستن، دوايى ئيوه پيوسته به لگه ي رون و كارى به كخهر بهن له سه ر راستى خوتان .

﴿ قَالَتْ رُسُلُهُمْ إِنَّا نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ﴾ پيغه مه ره كانيان ووتيان ئيمه : هيچ شتىك نين مه گهر ئاده ميزادىكىن و نهى ئيوه و، به لام خوا چاكه ي خوى نه رپژى به سه ر كه سپكا ناره زووى هه بى له بهنده كانى خوى و رپژى نه گرى به پيغه مه ره ايه تى .

﴿ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ﴾ وه بو ئيمه نيه و ناتوانين هيچ به لگه يه بهن بو لای ئيوه مه گهر به ده ستور و فه رماني خوا، خوايش هه موشتى له جيگه ي شياوى خويا دانه نى .

﴿ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴾ وه ههر له سه ر خوا دوايى باوهر داران په نا بن و پشت به خوا بيه ستن، به رده و امين له سه ر گه باندنى فه رماني خوا و برواي ته و او يان ههر به و بى .

﴿ وَمَا لَنَا أَنْ لَا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا ﴾ وه چ بيانوى بو ئيمه هه يه كه ئيمه په ناو پشت به ست نه بين له سه ر خوا و هه مو شتى خومان هه و الهى خوا نه كه ين و، به راستى خوا شاره زايى ئيمه ي كرده بو لای رپگه ي راستى ئيمه به ئيسلامه نى و به پيغه مه ره ايه تى .

﴿ وَ لِنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴾ وه بهراستی ئیمه ئارام نه گرین له سهر شتی ئیوه نازاری ئیمه ی بی نه دهن له دزایه تی ئیمه و له دژی ئایینی خواو، دواپی ئه بی ههر له سهر خوا پشت بیهستن نه و کهسانه ی پروایان به خوا ههیه وه هه موو کاریکی خویان ته سلیم به خوا نه کهن .

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلرُّسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٢﴾ وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَن خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِّنْ وَرَآيِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَآيِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلرُّسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا ﴾ وه کهسانیک باوهریان نه هینابوو ووتیان به پیغه مهه رکانی خویان : بهراستی ئیمه ئیوه دهر نه کهین لهه زهویه وه لهه شارهی خومان یا نه بی بهراستی ئیوه بینه وه بو لای ئایینی ئیمه وه له گهل ئیمه دا بن .

پیغه مهه ران داوای راستی و دادپهروه ری و په ند وهه رگرتیان نه کرد و زوریان له ههچ کهسی نه نه کرد بینه سه ر ئایینی خوا، چونکه پیغه مهه ران له سهر بنچینه ی بی زوری

وہستاون بہرانبہر بہتاین، ہرچہندہ ئیینی ئیسلام لہ ناوہرۆکا لہ سہرشۆرش لہ دژی ستہمکاران وہستاوہ. بہ پیچہوانوہ بی باوہران داوایان لہ پیغمہران تہ کرد واز لہ ئیینی خواہئن و دووربوون لہ دادپہروہری و مافی رہوا.

﴿ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبِّهِمْ لِنَهْلِكَنَ الظَّالِمِينَ ﴾ دوايي پهروه ردگاري پټغمه مهراڼ سړوشي ناره خواره وه بولايان بهراستي ټيمه له ناو ټه بهين سته مكاران. ټه و له ناو برندنه يان دوايي له بهرده واميانه له سهر بي باوهری .

﴿وَلَنَسْأَلَنَّكَمُ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه بدرستی ئیمه ئیوه جیگیر نه کهین له نیشتمان و زهوی سته مکاران له دواى له ناو بردنى نه وان، زۆر پوونه پاشه پوژى له خوا نه ترسان ییویسته به وجۆره بى .

گفتوگوى قورئانى پيروز خاوهنى ئەم سوودانهيه: هاندانى ئادهميزاد بو چاكه كردن. ترسانديان له كارى خراب، مرووف خوئ به به ختيار بزاني له ئاكامدا، ئەبى بزاني بوسته مكاران ماوهيه كي تاييه تي ههيه بو دهست دريژى ئەوان، له دواييدا تو له يان لي ئەسه ني .

﴿ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعَبَدَ ﴾ ئەو سەروە بەو شیوەیە بۆ لەناوبردنی بێ باوەران و دانانی پیغمههەران لە زەوی و نیشتمانی ئەواندا بۆ کەسێکە ترسایێ لەبەون و دەسلەتێ من کەئادەمیزاد رانەهەستینم لەو جێگەیدەدا بۆ فەرماندان لە رۆژی دوایدا بۆ پرسیار و هەڵام و بۆ کەسێکە ترسایێ لەهەرهەشێ من بۆ سزادان، بەمەرجی لەئایینی راست وەرنەگەڕێن و واز نەهێنن لەراستی بۆ قازانجی دوژمنانی ئیسلام .

﴿وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ و هیغه مهران داوای سهر که وتیان کرد له خوا به سهر دوژمنانی خوینان، خوای گه وره و هلامی دانه وه و سهری خستن و له زه وی ونیشتمانی بی باوه راندای نان، وه بی ئومیدو زیانومه نبوون هه موو زوژدارو له خو بایی بوان له دژی راستی و بزانی راسته.

﴿وَمِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِفُهُ﴾ ﴿وَهُلْ لَّهُ پَاشِیْ
نَه و زوردارو خریه کارانه وهیه دوزه خ و نه چنه ناوی و توله یان لی نه سیتری و له

دۆزه خدا ده رواردیان نه دری له ناوی بریتیه له کیم و زوخی پیسی دانیش توانی دۆزه خ
دیته ده ره وه له وینه ناوی نهم رۆزه ناچی، زۆر نه کا له خوی نه ختیکی لی بخوا، ناتوانی
به ئاسانی قووتی بدا له بهر تami ناخوشی و بوگه نی پیسی نه و زوخه .

﴿وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ﴾ وه دیت بۆلای نه و بی باوه ره ئازاری
سه ختی مردن له هه موو لایه کی نه ندامه کانیه وه و نه و که سه نامری هه تا رزگاری بی له و
ناخوشیه و خوا نایه وی بمری هه تا ئازاری زۆر بی .

﴿وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾ وه له پیش و پاشی نه و بی باوه رانه وه هیه سزایه کی
سه خت به ره و پیشی دی له هه موو کات و جیگه به کا، هه تا بیت سزاکه ی گرانتر نه بی .

خوای مه زن له نایه ته کانی پیشو ودا باسی سزادانی بی باوه رانی کرد. له مه و دواش
رونی نه کاته وه که کرده و ی بی باوه ران پوچ نه بی و بی سوده و سودی لی وهر ناگرن
له رۆزی دوایدا و نه فهرموی :

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
أَعْمَلُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾
لَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ
يَذْهَبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ
﴿٢٠﴾ وَبَرِّزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ

مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
أَجْرُ عَنَّا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٢١﴾

﴿ مِثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ﴾ وینهی کهسانیکی نهوتو باوهرپان بهپهروهردگاری خوین
نههیناوه لهوشتهی نهخوینریتهوه بهسهر ئیهودا لهشیواز و جورپانا، بهوجورهیه کهخوا
نهفهرموی .

﴿ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ﴾ کردهوهکانیان کردویانه له
جیهاندا وهك خوئه میشیکه بهتوندی با هلی بگری و بیبا له روظیکا بای توندی تیدا پهیدا
بی نه خوئه نه میتی . کردهوهی بی باوهرانیش بی پاداشته بویان .

زوری زانایان له مانا کردنی نهه نایهتهدا فهرموویانه: بی باوهران سود وهرناگرن له
کردهوهی چاکی خوین و بهخشینی دارایی و سهردان له خرم و دهست گیرویی ههژاران
و خزمهتی مروفایهتی و تیرکردنی برسیهکان ههتا دی . بهلام هندی له زانایان نهلین: نهو
کهسهی چاکیه بکا مروفایهتی پالی پیوهنایی، نهوکارهی کردوویهتی ههربوخوایه بیهوی
پانهیهوی. بیگومان کارکردن له بهر خوا پاداشته کهی لای خوایهو له کیسی ناچی چونکه
خوا دادپهروهه، ئیتر بهههر شیویه بی پاداشتی نهادهوه له جیهاندا بی یا له
پاشهروژدایی. بهسوک کردنی سزاکهی، نهوهیش واناگهینهی خوا نهی خاته نیو ئاگری
دوزه، چاکهی خوا نایهته ژماره، بهلام ههر مروفی له بهر قازانج وهرگرتن له
بازرگانیدا چاکه بکات نهك له بهر مروفایهتی وینهی کهسی چاکه له گهل دانیشتونا بکا
له بهر نهوهی ههلیبیزین له کاتی ههلیزاردندا، خوای مهزن له جیهان و له پاشهروژدا
پاداشتی ناداتهوه. باسکردنی بی باوهران لیرودا بهتاییهتی مانای وانیه جگهی بی باوهران
سود له چاکه وهرئهگرن بهو شیویه بی، نه بی بزاین باوهردارانیش پاداشتیان نادریتهوه .
نه گهر بو مه بهستی بازارگانی و سهرکهوتنی له جیهاندا نهك له بهر خوا .

تهفسیری زمناکویی

﴿لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعْدُ﴾ ئەو بئ باوه ره له رۆژی دوایدا توانایان نیه به سهر هه مو شتیكا کردویانه له جیهاندا به جۆری پاداشتی لی وهر بگرن، به وینهی ئەو خۆله می شهی با بردویه تی و ناتوانی بگپر پته وه، به وینهی ئەو که سهیش له بهر بازرگانی چاکه ی کردی. نه که له بهر مرۆقابه تی، ئەو گومراییه ی بئ باوه ران هه رچه نده گومانیان وایه چاکه یان کردوه ریگه ونکردنکی دوره وه له راستیه وه دوره .

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ نایا تو نازانی و نابینی به راستی خوا دروستی کردوه ئاسمانه کان و زهوی بو کاریکی راستی دروستی کردون نه که به بئ سود. ئاسمان و زهوی بهو هه موه بونه وه رانه وه به سهر یانه وهن دروستی کردوون به جۆریکی وا شایسته ی دروستکردنیان بئ و به لگه یشن له سهر توانای خوا، ئەو که سهی ئەوانه ی دروست کردوه زۆر ئاسانه لای دروست کردنی ئیوه و زیندو کردنه وه تان له رۆژی دوایدا .

﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ نه گهر خوا ئاره زو بکا ئیوه له ناو ئەباو دروست کراو و تاقمی تری تازه دروست نه کاو نه یانه ئیته له جیهانه وه و بئ فه رمانی خوا ناکه ن و له جیگه ی ئیوه ی دانیش توانی مه ککه ی دای ئەنی .

﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ وه له ناو بردنی ئیوه و هینان و دروست کردنی بونه وه رانی تری تازه گران نیه له سهر خوا، هه مو شتی لای خوا ئاسانه، دروست کردنی ئاسمانه کان و زهوی له دروست کردنی ئیوه گه وهره تره .

﴿وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ وه بونه وران به ئاده میزادو جنۆکه و فریشته وه هه مویان له رۆژی دوایدا ده ر نه که ون، له بهرده م فه رمان و گه وهره یی خوا دا بو پرسیار و پاداشت وهر گرتن به ئەنده زه ی کرده وه کانی خویان .

﴿فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا لَكُمْ تَبَعًا﴾ دوا یی لاوازو بئ ده سه لاتن بهو که سانه ی داوای گه وهره یان نه کرد له جیهاندا ئەلین: به راستی ئیمه دوا که وتوو بچوکی ئیوه بوین له باوه ر نه هینان به پیغه مبه ره کان و به فه رمانی ئیوه هه لساوین.

﴿ فَهَلْ أَنْتُمْ مُّعْتَوْنَ عَنَّْا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ﴾ دووایی نایا ئتوه لهم رۆژه دا

نه گیر نه وه له ئیمه له سزای خوا شتی و سزا نه دریین ؟

﴿ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ ﴾ سه رۆ که کان به ژیر دهسته کان ئه لئین: نه گهر خوا

ئیمه ی رزگار بکردایه له سزای خوی و ڕیگه ی رزگاری به ئیمه نیشان بدایه ئه مپو
به راستی ئیمه یش ئیوه مان رزگار نه کردو ڕیگه ی رزگاریمان نیشان ئه دان. به لام ئیمه هه مو

ڕیگه یه کمان لی داخواوه، پارانه وه مان لی وه رنا گیری و بی ئومید بووین ؟

﴿ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَعْزَجْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِصٍ ﴾ یه کسانه له سه ر ئیمه نایا خه فته

بخۆین و بگرین و هاوار بکهین یا نارام بگرین و بی دهنگ بین بو ئیمه نه یه رزگار بوون و
راکردن هه تا رزگارمان بین له سزا، هه مو شتی براوه ته وه. کاتی هه ره شه کردن له بی
باوه ران رابوردو گفته گوی نیوان ژیر دهسته و سه رۆ که کان کۆتایی بی هات.

خوا ی مه زن باسی گفتو گۆی شه ی تان نه کا له رۆژی دوا ییداو نه فه رموی :

وَقَالَ الشَّيْطَانُ

لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ

فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ

فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَا أَنْفُسُكُمْ مَا أَنَا

بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا

أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

﴿ ٢٦ ﴾ وَأَدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾

﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ﴾ وه شهیتان ئه‌لی به دوست و په‌یره‌وانی خوی له‌روژی دوایدا کاتی هه‌مو فه‌رمانی نه‌بریته‌وه، باوه‌رداران و به‌هه‌شتیه‌کان ئه‌چنه به‌هه‌شت و دۆزه‌خیه‌کان ئه‌چنه نیو دۆزه‌خه‌وه ئه‌بی به‌ووتار خوینی خراپه‌که‌ران له‌ئاده‌میزادو جنۆکه ئه‌لی :

﴿إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ به‌راستی خوا به‌لینی دابو به‌نیوه به‌لینیکی راست که‌خوا نیوه زیندو نه‌کاته‌وهو پرسیارتان لی ئه‌کاو پاداشت و تو‌له‌ی کاره‌کانتان ئه‌داتی به‌گویره‌ی کرده‌وی خۆتان، دوا‌یی من به‌لینم ئه‌دا به‌نیوهو پیم ئه‌وتن: زیندو‌بو‌نه‌وهو به‌هه‌شت و دۆزه‌خ نین، دوا‌یی من درۆم له‌گه‌ل نیوه ئه‌کردو به‌دژی نیوه‌وه هه‌له‌سه‌م .

﴿وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ وه من هیچ ده‌سه‌لاتیکم نه‌بوو به‌سه‌ر نیوه‌دا ناچار‌تان بکه‌م بۆ‌لای بی باوه‌ری و بی فه‌رمانی خواداو خۆتان سه‌ربه‌ست بوون ئه‌تان توانی دژی من راوه‌ستن .

﴿إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي﴾ مه‌گه‌ر من بانگی نیوه‌م نه‌کرد بۆ‌لای گو‌م‌رایی به‌جوان کردنی من ئه‌و کارانه‌ بۆ‌تان به‌بی ئه‌وه‌ی نیوه‌ من بینن ، دوا‌یی نیوه به‌په‌له‌ وولا‌می منتان ئه‌دایه‌وه .

﴿فَلَا تَلْمُزُونَنِي وَلَوْ مَوْئِنِي وَكُلُّوا أُنْفُسَكُمْ﴾ دوا‌یی تانه له‌من نه‌ده‌ن و لو‌مه‌ی من مه‌که‌ن بۆ کردنی بی فه‌رمانی خواو ئه‌و شته‌ی ئیستا تو‌شتان بو‌هو سه‌رزه‌نشت و لو‌مه‌ی خۆتان بکه‌ن که‌دوا‌ی فه‌رموده‌ی راستی خوا نه‌که‌وتن و دوا‌ی درۆی من که‌وتن و ئه‌تان توانی ریگه‌ی چاک بدۆزنه‌وه به‌هۆی ئه‌قلی خۆتانه‌وه .

﴿ مَا أَنَا بِمُصْرِحِكُمْ وَمَا أَنتُمْ بِمُصْرِحِي ﴾ من ئیوه رزگارناکهه له سزای خواو ئیوهیش

من رزگارناکهه له سزای خوا هیچ لایه کمان فریای هیچ لایه کمان ناکهه وین .

﴿ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَتْرَكْتُمُونِي مِنْ قَبْلُ ﴾ بهراستی من نه مړو باوهرم به هاوبهشی کردنی

ئیوه نیه که شتانه تان نه کرد له مه و بهر به هاوبهش بو خوا له په رستنداو من بیتارم

له هاوبهش دانان بو خوا ، نه گهر ئیوه ژیر بونایه منتان نه نه کرد به هاوبهشی خوی مهزن .

﴿ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴾ بهراستی بوسته مکاران له خویان هیهه سزایه کی

نازاردهرو سهخت و بهردهوام .

بۆزانین : ههمو شتی سه ره تاو کو تای بی بو هیهه جگه ی خوی مهزن که ههر بوهو ههر

نه شبی و ناگوری .

به لام وانه بی سه ره تای کاری به پروا له ت به چاک دانه نری و کو تای بی دی به دزی

سه ره تا که ی . به پیچه وانه ی شه وه وانه بی سه ره تای کاری به خراپ نه بی نری و کو تای بی دی

به چاکه ، بویه ناتوانری ئیمه فه رمان به دین به سه ره تاو کو تای بی هه مو شتی نه به چاک و

نه به خراپ ، ههر خوا نه زانی به پاشه روژی هه مو شتی و نهو شتانه له ئیمه وه نازانری .

بوغونه قارون له سه ره تاو خوی به به ختیار نه زانی ، کو تای بی هات به خوی و دارایی و

سامانیه وه چون به ناخی زه ویدا . پاشه روژی باوه رداران به ختیار و خوشحالیه هه رچهنده

له سه ره تاو توشی ناخوشی بوون وهک خوی مهزن نه فه رموی :

﴿ وَأَدْخِلِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾ وه

که سانیکی نهو تو باوه رپان هی ناوه کرده وه چاکه کانیان کرده نه خرینه چه ندین به هه شتی

نه روا به ژیر درهخت و نهه لاوای کو شکه کانیانا چه ندین روباری شیرین و بوخته .

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٢﴾

﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لِمَا قُصِيَ الْأَمْرُ﴾ وه شهيتان ئه لئ به دؤست و په يره وانی خوئی له پروژی دواييدا کاتي هه مو فه رماني ئه بر پته وه، باوه رداران و به هه شتیه کان ئه چنه به هه شت و دؤزه خیه کان ئه چنه نیو دؤزه خه وه ئه یی به ووتار خوینی خراپه که ران له ئاده میزادو جنوکه ئه لئ :

﴿إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ به راستی خوا به لئنی دابو به ئیوه به به لئنیکی راست که خوا ئیوه زیندو ئه کاته وه و پر سیارتان لی ئه کاو پا داشت و تۆله کاره کانتان ئه داتی به گویره ی کرده و ی خو تان، دوا یی من به لئیم ئه دا به ئیوه و پیم ئه وتن: زیندو بونه وه و به هه شت و دؤزه خ نین، دوا یی من درؤم له گه ل ئیوه ئه کردو به دژی ئیوه وه هه لئه سام .

﴿وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ وه من هیچ ده سه لاتی کم نه بوو به سه ر ئیوه دا نا چارتان بکه م بؤلای بی باوه ری و بی فه رماني خواداو خو تان سه ره به ست بوون ئه تان توانی دژی من را وه ستن .

﴿إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي﴾ مه گه ر من بانگی ئیوه م ئه کرد بؤلای گو مریای به جوان کردنی من ئه و کارانه بؤتان به یی ئه وه ی ئیوه من بینن ، دوا یی ئیوه به په له وولامی منتان ئه دایه وه .

﴿فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْ مَوْئِي أَنفُسَكُمْ﴾ دوا یی تانه له من نه دهن و لؤمه ی من مه که ن بؤ کردنی بی فه رماني خوا و ئه و شته ی ئیستا توشتان بو وه سه رزه نشت و لؤمه ی خو تان بکه ن که دوا ی فه رموده ی راستی خوا نه که وتن و دوا ی درؤی من که وتن و ئه تان توانی ریگه ی چاک بدؤزنه وه به وه ی ئه قلئ خو تانه وه .

﴿ مَا أَنَا بِمُصْرِحِكُمْ وَمَا أَنَا بِمُصْرِجِيٍّ ﴾ من ئیوه رزگارناکهه له سزای خواو ئیوهیش

من رزگارناکهه له سزای خوا هیچ لایه کمان فریای هیچ لایه کمان ناکهوین .

﴿ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَتْرَكْتُمُونِي مِنْ قَبْلُ ﴾ بهراستی من نهپرۆ باوهرم بههاوبهشی کردنی

ئیوه نیه که شتانهتان نه کرد لهمهوبهر بههاوبهش بو خوا لهپهرستنداو من بیزارم

لههاوبهش دانان بو خوا ، نهگهر ئیوه ژیر بونایه منتان نه نه کرد بههاوبهشی خوای مهزن .

﴿ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴾ بهراستی بوسته مکاران له خویان ههیه سزایه کی

نازاردهرو سهخت و بهردهوام .

بۆزانین : ههمو شتی سهرهتاو کوتایی بو ههیه جگهی خوای مهزن کهههر بهوه ههر

نهشبێ و ناگورێ .

بهلام وانهبێ سهرهتای کارێ بهرووالهت بهچاک دائه نرێ و کوتایی پێ دێ بهدژی

سهرهتاکی . به پێچهوانهیشهوه وانهبێ سهرهتای کارێ به خراپ نه بینرێ و کوتایی پێ دێ

بهچاکه ، بۆیه ناتوانرێ ئیمه فرمان بههین بهسهرهتاو کوتایی ههمو شتی نه بهچاک و

نه به خراپ ، ههر خوا نه زانی به پاشهروژی ههمو شتی و نهو شتانه له ئیمه وه نازانرێ .

بۆنونه قارون لهسهرهتاو خوی به بهختیار نه زانی ، کوتایی پێ هات بهخوی و دارایی و

سامانیه وه چون به ناخی زهویدا . پاشهروژی باوهرداران بهختیاری و خوشحالیه ههرچهنده

له سهرهتاو توشی ناخوشی بوون وهك خوای مهزن نه فهرموی :

﴿ وَأَدْخِلِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾ وه

کهسانیکی نهوتو باوهریان هیناوه کردهوه چاکه کانیان کردهوه خهینه چهن دین بههه شتی

نهروا بهژیر درهخت و نهام لاوای کۆشکه کانیانا چهن دین روبراری شیرین و پوخته .

﴿ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ﴾ بهرده وامن له نيؤ نهو بهه شتانه بههوى دهستور

فهرمانى پدروهر دگارى خويان و بهخوش گوزهرانيه وه رائه بوپرون .

﴿ نَحِيَّتَهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴾ گفتوگو و كات باشيان له گهل به كترى و فرشته كانش

له گهل نه واندا سلاو كرده، له پاشا خواى مه زن وينه لى نه دا بوپرون كرده وه و جياوازي

نيوان ناده ميزادى چاك و خراب و نه فهرموى :

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾
تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ
كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ
﴿٢٦﴾ يَثْبُتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ
اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾

﴿ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً ﴾ نايا تو نه ت زانيوه و نه تبينيوه خوا وينه

باس نه كاو روونى نه كاته وه وينه و وشهيه كى پاك و سود به خش بوهمو كارى كى جيهان

و نايين، نهو و وشهيه نه گيرى :

﴿ كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴾ به وینهی درهختیکی پاک و ریشوه کانی چوبی بهزه ویداو خوی گرتبی و لقه کانیشی بهرهو ژور چوبی بهتاسمانداو دوربی له پیسای زهوی و بونی پیس ههتا بهرهمه کهی دوربی لههه مو نه خوشیه • نهو درهخته خورمابی یا جگهی خورما گرنگ نیه .

﴿ تَوْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ إِذْنِ رَبِّهَا ﴾ نهو درهخته هه مو وهرزی بهرهمو میوهی خوی بهرپک و پکی نه به خشی به ناده میزاد بههوی دهستور و فهرمانی بهروهر دگارو دروست کهری خوی .

بۆزاین : مه بهست لهو ووشه پاکه ووشهی یه کیتی خواجه (لاله الا الله) بنگومان نهو ووشهیه سهرچاوهی هه مو راستیه که . نه توانی مانای نهو ووشهیه بکری بههه مو ووشهیه سود بگهیه نی به ناده میزادو چاکه و خوشی بدا به سهریانا بههر جوژی یی ، نیر بهر ناینی یا بۆ یاسا و دهستور ، گه وهرترین ووشه و گفتوگو رابه پینه له دژی کار به دهستانی سته مکارو له دژی به کری گیراوان و کۆنه پهستان و یاریده رانی سته مکاران که سهرچاوهی هه مو دهردیکن .

به کورتی ههروهک نهو درهخته پاکه سودی لی وهرته گیری له بهرهمه کانی و میوه درهخته کهی . ووشهی چاکیش سودی ههیه بۆ بهرهو پیش بردنی ناین و نیشتمان و ناسایشی جیهان و نه یته هوی خوشه ویستی بهردهوام له نیو ناده میزادا .

﴿ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴾ وهخوا وینه کان رون نه کاته وه بۆ ناده میزاد بۆ نه وهی نامۆزگاری وهر بگرن و ته می خواربن .

﴿ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ ﴾ وه وینهی گفتوگو ووشهی پیس و ناپاک که بریتیه له بی باوه ری و هاو به شدانان بۆخوا و دروست کردنی نازاوه و بیرو باوه ری کاول کهر به وینهی درهختیکی پیس و تال و بۆگه ن و تام ناخوش و بهرهمه میکی قیزه وونی ههیه و هیچ سودیکی نه بی بهو جوژهی نیوه نه نینن . به لām له وانهیه له خزمهت خوادا سودی هه بی و نیمه نایزانن نهو درهخته ییش وهک کاله که مارانه و قهر ژاله یه .

﴿ اجْتَنَتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَالَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴾ ههَل بکترئ به خۆری ریشوه کانیه وه له سه ر زهوی و پارچه پارچه بکری . بۆئه و دره خته نیه راوه ستان و مانه وهی له زه ویدا ، نه بهرهمه که ی سودی لی وهرئه گیری و نه خۆیشی سیبه ری هیه بۆ پشودانی دانیش توانی . مروؤفی خرابیش وینه ی ئه و دره خته یه ره وشت خراب و زمان پیس و پرو پاگهنده ی خراب بلا و نه کاته وه بۆ نازاردانی دانیش توان .

﴿ يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴾ وه خوا که سانیکی ئه و تۆ باوه ریان هینا وه پایه داریان نه کا به گفتوگۆی بهرده وام و بی کۆتایی و نه برا وه جیگه ی گرتوه له دلیانا که بریتیه له مه بهست له نا وه روکی (لاله الا الله) له زیان و زینده گانی جیهان و له روژی دواشدا . له جیهاندا بهرگه نه گرن له سه ر نازار و واز له تاین نابهرن ، له روژی دواشدا له گۆره کانیانا زمانیان ناپیچئ به یه کا و وولامی فریشته کان ئه دهنه وه . زانایان هه ندیکیان ئه لین : ئه و ئایه ته هاته وته خواره وه ده رباره ی سزای گۆرو ته لقین کردن و فیرگردنی مردوو ان و جوړی وولامدانه وه یان .

بۆزانیان : مه بهست له و باوه ردارانه له و ئایه ته دا ئه و باوه ردارانه مه بهسته باوه ر به خوا و به پیغه مبه ر به یئین و له پاشا نه که ونه گومانه وه و کۆشش بکه ن به دارایی و به گیانی خویانه وه له ریگه ی تاینی خوا دا .

مه بهست ئه و که سانه نیه بلئ باوه رم به خوا و به پیغه مبه رو روژی دوا یی هینا وه که چی راستی بهرپا نا کاو ریگه له خراپه نه گری و به نازایه وه بهرگری له سته م نه کا .

﴿ وَيَضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴾ وه خوا سته مکاران له ریگه ی راست لانه دا به هوی بی باوه ری و درو کردن و یاخی بونیان له فه رمانی خوا و سته م کردنیان له خویان و له جگه ی خویان و ده ست درێژی و بوختان کردنیان به پیغه مبه ران و باوه رداراندا ، خوا هه ر شتی ئاره زوی بکا نه یکا له پاداشتی پیا و چاکان و له سزادانی تاوانباران و گه رانه وه بۆ ئاره زوی خوا نیه .

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كَفْرًا
وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَنَسَ
الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أُنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ ﴿٣١﴾

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كَفْرًا﴾ نایا تو نه تروانیوه بولای که سانیکی نه وتو
چاکه و سوپاس کردنی خویان گزریوه بۆ بی باوه ری و سوپاس نه کردنی خوا . یانی ناردنی
پیغه مهرا بۆ لای قوره شیه کان و بۆ لای گهلانی رابور دوو گه وره ترین چاکه ن بۆ یان ،
نه که نه نه بۆ نه وان . به لکو بۆ لای هه موو بی باوه ران که له جیاتی نه وه ی سوپاسی
خوابکه ن و باوه ریان بی بکه ن نازاریان نه دان و به درو یان نه خسته نه وه .

بۆزانی : خوی مه زن قوره شیه کانی له لای خانوی خوی دانا بوو ، به بو نه وه به ره هم
و میوه ی هریمه کانی تریان بۆ نه هات به ئاسانی و له کهس نه نه ترسان له کاتی که دانیشتوان
نه م لاو لایان هه لته گیران و نازار نه دران و نه وان به بی ترس نه زیان . رێژی شی لی گرتن به
ناردنی پیغه مه ر بۆ لایان . له گه ل نه و چاکاندا باوه ریان بی نه هینا ، به رگری ئایینه که یان
نه کرد ، بۆیه خوی مه زن چاکه و خواره مه نی لی گرتنه وه ماوه ی جهوت سال تووشی گرانی
کردن ، له جهنگی به دردا زۆریان کوژران و دیل کران و بون به پیشه وای سته مکاران . بۆ
نه و مه به سته خوی گه وره نه فهرموی :

﴿وَأَحْلُوا قَوْمَكُمْ دَارَ الْبَوَارِ جَهَنَّمَ يَصْلُونَهَا بِسَ الْقَرَارِ﴾ وه نهو که سانه چاکه ی
خوایان گوری نهو گله ی خوین هاو به شی نهو انیان کرد له بی باوه ریدا ناردنیان بو لای
خانوی له ناوچوون که بریتیه له دوزه خ نهوان نه چنه ناوی و نازاره که ی نه چیژن و ،
خراب خانوی وه ستان وتی چونه دوزه خه بو نارامگرتن .

﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ وه گیراویانه بو خوا چه ندین هاو به شی
له پرستنداو خوشیان نهویستن وهك خوشه ویستی خوا له بهر نه وه ی گله که ی خوین
له ریگه ی راست لایدهن .

﴿قُلْ تَمَتُّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ﴾ تو بلی بهو بت پرستانه : ئیوه رابویرن و
بخون و بژین له جیهاندا . به راستی گه رانه وه ی ئیوه بو لای ناگری دوزه خه .

کاتی خوی مه زن به هه ره شه وه فه رموی به بی باوه ران : ئیوه رابویرن به ناز و
خواره مه نی جیهان ، به پیغه مه ر ﴿ص﴾ نه فه رموی:

﴿قُلْ لِعِبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ تو بلی بهو به ندانه ی نه وتزی من باوه ریان
هیناوه : ئیوه پیویسته نویره کانتان بکه ن و به ریای بکه ن بهو جویره ی فه رمانتان بی نه دری ،
چونکه نویر ئیوه نه گیرته وه له تاوان .

﴿وَيَنْفَقُونَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ وه پیویسته بیه خشن به هه ژاران هه ندی لهو
شتانه ئیمه به خشیومانه بهوان به په نهانی و به ناشکرا ، ئیتر نه وه ی ئیوه نه بیه خشن
پیویست کرابی له سه رتان یانه .

﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ تَأْتِي يَوْمَ لَا يَبِغُ فِيهِ وَلَا خِلَالٍ﴾ له پیش نه وه ی که بیت رۆزی نه کرین
ونه فروشتن ونه دوستی تیدا نیه هه تا بیکه ن به به رتیل و تکا کار لای خوی مه زن .

کاتی خوی مه زن باسی پیاو خراپان و پیاو چاکانی کرد و رویشی کرده وه به ختیار ی
دهست ناکه وی به جگه ی ناسینی خوا و پیویسته فیری به لگه یش بن له سه رتوانای خوا ،
له م نایه ته ی دوا پیدا باسی نهو شتانه ی نه کا نه بنه هوی سوپاس کردنی خواو په رستی خوا
له لایه ن هه مو ناده مه زاده وه ونه فه رموی:

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ

بِهِ مِنَ الشَّجَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ

فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

وَعَاتَبَكُمْ مِنْ كُلِّ مَسَاسٍ ثُمَّ وَابِنِ تَعَادُوا نِعْمَتَ اللَّهِ

لَا تُخْصَوْهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الشَّجَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ﴾ خوا که سیکی نه وتویه دروستی کردوه ناسمانه کان و زهوی بهو هه موشانه له ناویانان و له سه ریانه وه هه ، خوا ناردویه تیه خواره وه و له هه وه و لای ناسمانه وه و ناوی ، دواپی خوا دهر نه هیتی و پهیدا نه کا به هوئی ناوه وه رۆزی له بهر و بومی دره خسته کان و کشت و کالی زهوی بۆ سوودی ئیوه و بۆ خواردن و خواردنه وه و پۆشاک و پاخراو سه ره خه ری ئیوه .

﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ﴾ وه خوا رامی کردوه بۆ سوودی ئیوه که شتییه کان هه تا برۆن به ناو، ده ریاکانا به هوئی فه رمانی خوا و بۆ هه رجیگه یه بتانه وی بۆی برۆن .

﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْيَوْمَ وَاللَّيْلَ دَائِبَيْنِ﴾ وه خوا رامی کردوه بۆ سوودی ئیوه رۆ و باره کان هه تا ئیوه ناوی لی بخۆنه وه و ناژاله کانتان و کشت و کال و بیستانه کانی خۆتانیان پی ناوبده و

به كارى بهتىن بۆ بهنداو و هاتوچۆ بکهن به ناویانا و وزه‌ی کاره‌بای لی‌په‌یدا بکهن و چه‌ندین شتی تریش .

﴿ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ ﴾ وه خوا رامی کردوه بۆ سوودی ئیوه خورو مانگ دین وئه‌رۆن به‌به‌رده‌وامی ، خور بۆ دیاری کردنی سال و رۆژ وشه‌و و بۆ رپوناکی له‌ رۆژ و بۆ وه‌رگرتنی گهرماو ووزه‌ی گهرمایى و چه‌ندین شتی تریش، مانگ بۆدیاری کردنی دووازده مانگه‌و روناکی له‌ شه‌ودا و بۆ وه‌رگرتنی فیتکایی وشتی تریش.

﴿ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴾ وه خوا رامی کردوه بۆ سوودی ئیوه شه‌و و رپۆژ . شه‌و بۆ پشوودان و خه‌وتن ، رۆژ بۆ کارکردن و په‌یداکردنی هۆی ژیان .
﴿ وَآتَاكُم مِّنْ كُلِّ مَاسٍ لِّتَشْكُوهُ ﴾ وه‌خوا به‌خشیویه به‌ئیه‌هه‌ندی له‌هه‌مو شتی ئیوه داواتان کردوه ، له‌پێویستی خوتان و له‌دارایی و منال و زۆر شتی تریش .
﴿ وَإِنْ تُعِدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴾ وه‌نه‌گهر ئیوه چاکه‌ی خوا بژمیرن ، ئیوه بۆتان نایه‌نه ژماره‌ و بۆتان ناکرێ ئه‌وه‌نده زۆرن ، به‌راستی ئاده‌میزاد زۆرسته‌م له‌ خویان ئه‌که‌ن و سوپاسی چاکه‌کانی خوا ناکه‌ن .

زانایانی ده‌رووناس بیران جیاوازه‌ ده‌رباره‌ی ئاده‌میزاد . ئایا خۆی له‌ خویا تاوانکاره به‌گوێره‌ی سروشتی خۆی یانه ؟ . له‌سالی (۱۸۳۲) دا (۵۲۸) زانانی ده‌رووناسی کو‌بونه‌وه ده‌ستیان کرد به‌گفتوگو له‌وباره‌وه زۆرتر له‌وان لایان وابوو به‌لگه‌ نیه له‌سه‌رئه‌وه‌ی مرو‌ف نه‌توانی خۆی رزگاربکا له‌تاوان ، هه‌ندیکیاندرژایه‌تی ئه‌وانیان ئه‌کرد . ئه‌وه‌ی راستی بیت مرو‌ف به‌تاوانبار له‌دایک نه‌بوه . ئه‌گهر به‌تاوانبار له‌دایک بوبی ئه‌بی داوای هیچ چاکه‌یه‌کی لی‌نه‌کرێ و سزادانی و پرسیارکردن له‌سته‌م ناجۆریی و ئاین و ده‌ستور و یاسا پوچ و بی‌مانایی . به‌لام مرو‌ف به‌هۆی چه‌ندین کارى ده‌ره‌کی په‌لاماری تاوان ئه‌دا وه‌ک برسیتی پالی پێوه ئه‌نی بۆ دزی وجه‌رده‌یی . ئاواتی پرپوچ پالی پێوه‌نه‌نی‌ناپاکى و به‌کرێ گیراوی و بۆ لای نیشتمان فرۆشتن . ئاده‌میزاد جیاوازن له‌

یه کتری . هه‌ندیکیان ده‌روونیان لاوازه خۆیان ناگرن له‌بەر ده‌م ئاره‌زووی خۆیانان ده‌ست درێژته‌کهنه‌ سه‌ر دارایی جگه‌ی خۆیان و داوێن پیسی ته‌که‌ن و که‌چی خاوه‌ن دارایی‌ن و ژنی ره‌وای خۆیان هه‌یه .

وَإِذَا

قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ

أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٢٥﴾ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ

فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ

الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْعَدَةً مِّنَ النَّاسِ

تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَأَرْزُقُهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٢٧﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي

عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ الدُّعَاءِ ﴿٢٩﴾

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ

دُعَاءُ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ

الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّي اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا ﴾ وه تو بیری نه و کاته بکهره وه ئیبراهیم ووتی: نهی پهروه ردگاری من: تو ئهم شارهی مه ککه بگپړه به جیگه یه کی بی ترس و کهس نه توانی بیروختی هه تا نزیک روژی دواپی .

﴿ وَأَجْنِبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ رَبِّ أَنْ هُنَّ قَدْ أَضَلَّلْنِ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ ﴾ وه تو من وکوره کانم دووربخهروه وه له وهی که ئیمه بته کان بپهرستین و بهرده و امان بکه له سهر پهرستنی خوت . نهی پهروه ردگاری من : بهراستی نه و بتانه زور کهسیان له ریگه ی راست و خوا پهرستی لاداره .

بوزانین : ئهم ئایه ته له وه وه هاتووه : کاتی ئیبراهیم ﴿ ﷺ ﴾ نه و بتانه ی شکاند که گه له که ی نه یان پهرستن ، گه له که ی برپاریاندا ئیبراهیم بسوتین و توله ی بته کانی لی بکه نه وه . بو نه و مه بهسته درخت و پوشیکی زوریان کوکرده وه و چالیکی زوریان و قولیان کهند و درخت و پوشه کانیان فریدایه ناوی و ناگریان تی به دراو ئیبراهیمیان خسته ناو ناگره که ، خوی مه زن ناگره که ی بو ساردکرده وه و نه ی سوتاند و به بی وهی دهرچوو ، خوا ئیبراهیمی رزگارکرد له نازاری نه و ناگره .. پاشای گه له که ی ناوی نه مرود بو فره منی دا به دهرکردنی ئیبراهیم له خاکی عیراق ، له گه ل خواو خیزانه که ی و لوتی برازی چون بو شام . ماوه یه به ویستی خوا له وی مانه وه . له دوایدا چوون بو میسر ، فیرعه ونی نه و کاته چهند دیاریکی له گه ل کاره که ری به ناوی (هاجره) پیش کهش به سارا خاتونی زنی ئیبراهیم کرد و نه ویش کاره که ره که ی به خشی به ئیبراهیم ، دواپی ئیبراهیم گه راپه وه بو شام له گه ل نه و که سانه ی له گه لی بوون ، دواپی ئیبراهیم له خاتوو هاجره کورپکی بوو ناوی نا ئیسماعیل . پاش ماوه یه له خاتون سارایش کورپکی بوو ناوی نا ئیسمحاق ، پیغه مه ری ئیسلام له نه وه ی ئیسماعیله .

﴿فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ دواىى ههركهسى دواىى ئايين وپرواى من بكهوى ، دواىى نهوكهسه ئايينهكهى ئايينى منه و ، ههركهسى بى فرهمانى من بكاو له ئايينى من دهرجو بى و بت پهراستى بكا دواتر بهراستى تو لى خوشبوون و بهزهى وميهرهبانيت زوره ، نهو رستهيه نههمه مان نيشان نهدا كه ئىبراهيم زور لهسهه خوو بهبهزهيهه ، داواى لهخوا نه كرد سزاى بى باوهپانى نهتهوهكهى بدا . بهلكو كارى نهوانى ههوالهه لاي خواى مهزن كرد .

پرسیار / ئبراهیم پارایہ وہ لہ خوا کہ نہ وہ کانی پیاریژی لہ بت پهرستی کہ چی
قرورہیشیہ کان بتیان ئہ پهرست ؟

وه لآم / ئبراهيم و هموو پيغه مهراڻ پيڻان خوشبوه منال و نه ته وه کانيان خواپه ستن ،
له بهر نه و خوشه ويستيه بو پارانه وه که يان.

﴿ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ دُرَّتَيْ بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ ﴾ ۞ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱

ئەو بىردىنەي مىنالىھى كانى ئىبراھىم بۇ ئەو جىگىيە چۆلە لەبەر ئەمە بوە : لەنيوان خاتون ساراو خاتون ھاجەرە ناکۆكى پەيدا بو ھەرۈەك ھەموو ھەوى كان ، لەبەرئەو ناکۆكىيە ئىبراھىم بە فەرمانى خوا خاتون ھاجەرە و ئىسماعىلى شىرە خۆرەي كۆرى خۆى بىردىنە ھىجاز لە مەككە دايانان كە شىۋىكى چۆل و بىئاو بوو و كاتى ئىبراھىم ويستى بگەرپتەو ھە ھاجەرە خاتون بە ئىبراھىمى ووت : ئىمە بۇ بەجى ئەھيلى ، ئايا خوا فەرمانى پىدوايت ، ئىبراھىم ووتى : بەلى . خاتون ھاجەرە ووتى : خوا ئىمە لەناو نابا دوايى ئىبراھىم گەرايەو ە .

﴿ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْنِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ ﴾ نهی پهروهردگاری نیمه دایان نه نیم له و شیوه دا له بهر نه وهی نه و منالان هی من و هموو ناده میزاد نو یژه کانیان بکه ن و روو بکه ن بولای نه و خانه ی تو یه ، دووایی تو دلی هندی له ناده میزاد بگیړه به جوړی به په له برؤن بولایان به ئاره زووی خو شه ویستی نه و جیگه یه نه وانی یتدایه .

﴿ وَأَرْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴾ وه تو بیه خشه به وان هندی له دانه ویلنه و میوه به هو ی باز رگانی و زیارت کهرانی خانه ی خو ت و به بی ماندوبونی دانیش توانی لای خانه ی خو ت، له بهر نه وهی نه و ان سوپاسی خوا بکه ن و بی فهرمانی خوا نه کهن.

﴿ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ ﴾ نیراهیم ووتی : نهی پهروهردگاری نیمه به راستی نه زانی به شتی نیمه ناشکرای ناکه ین و به شتی نیمه ده ری نه خه ین ، هر تو به سوودی نیمه نه زانی و ناگاداری نیازی دلی نیمه ی .

﴿ وَمَا يُخْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴾ وه په نهان نیه له سهر خوا هیچ شتی له ناو ناسمان و زهوی .

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴾ هموو سوپاسی بو خوا یه کی نه و تو یه به خشیویه تی به من له سهر پیړی و ته مه نی زوړی من نیسماعیل و نیسحاق . نیسماعیل و دایکی نه سپیړم به و خوا یه به بی دارایی و سامان . به راستی پهروهردگاری من پاران هوه و په رستان وه نه گری .

﴿ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴾ نهی پهروهردگاری من تو من و مناله کانی من بگیړه به وهی به رده و ام بن له سهر راوه ستان و کردنی نو یژ، تو پاران هوهی من و هر بگره له خو م و مناله کام .

﴿ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴾ نهی پهروهردگاری نیمه تو خو ش بیه له من له باوک و دایکم و له باوه داران و پاداشتمان به ده وه له و روژه پر سیار رانه وه ستی له لایه ن تو .

پاش ئەوێ ئیبراهیم گه‌رایه‌وه بۆ شام و خاتون هاجه‌ره و کوره شیره خۆره‌که‌ی به‌جی
ه‌یشت له مه‌که‌که ، خاتون هاجه‌ر شیرێ دا به‌کوره‌که‌ی ، ئەو نان و ئاوێ ئیبراهیم
بۆی دانابون هه‌موویان ته‌واوبون و شیر له‌مه‌که‌کانیا نه‌ما ، ئیسماعیل مه‌که‌که‌ی ئەمژێ و
ئه‌گه‌ریا ، خاتون هاجه‌ر له‌ برساو له‌ تینوتیدا رای کرد بۆلای کێوی سه‌فاو به‌رزبویه‌وه و
ئه‌ی رووانی ر‌یپواری چاو بکا و که‌سی نه‌دی و هاته‌ خواره‌وه به‌ وێنه‌ی که‌سیکی ماندوو
له‌سه‌رخۆ ئه‌ر‌و‌یشت دووباره‌ به‌ره‌و کێوی مه‌روه‌ر رای کردوو له‌و‌یش که‌سی نه‌دی ، به‌م
جو‌ره‌ هه‌تا جه‌وت جارنهم سه‌رو ئه‌وسه‌ری کرد ، له‌کاتی هاتوچ‌و‌یا چاوی به‌ ئاوێ که‌وت
له‌ ژێر پ‌ی ئیسماعیل دا هه‌ل‌ ئه‌قولا و له‌ ئاو‌ه‌که‌ی خواره‌وه و شیریشی دا به‌ ئیسماعیل
. به‌ ر‌یکه‌وت و به‌ ده‌ستور‌یک‌ی خوا تاق‌م‌ی له‌ ه‌و‌زی جو‌ره‌ومه‌ عه‌ره‌ب به‌ و‌یدا ت‌ی
ئه‌به‌ر‌ین . ز‌و‌ر سه‌ریان سو‌ر‌ما که‌ چاویان به‌ هه‌ندی‌ بال‌نده‌ که‌وت له‌ ئاسمانا وه‌ستابون ،
ووتیان به‌سه‌ر ئاودا نه‌بی‌ نافر‌ن . ئاو ک‌ی‌شه‌که‌ی خ‌و‌یان‌یان نارد هه‌تا بزانی‌ هه‌وال‌ چیه‌
، ئه‌و‌یش ر‌و‌ی و ته‌ماشای کرد ئاوێ هه‌ل‌ئه‌قولا ، هاته‌وه‌ بۆلای هاو‌ر‌پ‌کانی و هه‌وال‌ی
پ‌یدان ، ئه‌وان‌یش هاتن بۆلای خاتون هاجه‌ره ووتیان : ت‌و له‌م ئاو‌ه‌ی خ‌و‌ت به‌شمان بده‌و
ئ‌یمه‌یش به‌شی ت‌و له‌ شیر وشتی تری خ‌و‌مان به‌ ت‌و ئه‌ده‌ین ، خاتون هاجه‌ره داواکه‌ی لی
وه‌رگرتن . دوا‌ی‌ی که‌ ئیسماعیل گه‌وره‌بوو ژنی لی‌خواستن و منال‌ی ز‌و‌ری لی‌که‌وته‌وه
ئ‌یبراهیم هاتوچ‌و‌ی ئه‌کرد له‌ نیوان شام و حیجازدا و سه‌ری له‌ خاتون هاجه‌ره نه‌دا و
کوره‌که‌ی نه‌بینی ، له‌یه‌کی له‌ سه‌ردانه‌که‌یدا خوا فه‌رمانی پ‌یدا خ‌و‌ی وئ‌یسماعیل خانو‌ی
دروست بکه‌ن که‌ که‌عه‌ی ئ‌یستایه‌ ب‌و ئه‌و‌ه‌ی په‌رستنی خ‌و‌ای ت‌یدا بک‌ری ، ئه‌وان‌یش
دروستیان کرد و دیواره‌که‌یان به‌رز کرده‌وه و ناوی نرا خانو‌وی خوا وئ‌یستا رووانگه‌یه‌
ب‌و نو‌یژ کردن .

پاش ئەوێ قوره‌یشیه‌کان ئازاری ز‌و‌ری پ‌یغه‌مه‌ریان داو ئه‌وپه‌ری دو‌ژمنایه‌تی
پ‌یغه‌مه‌ریان کردو له‌د‌ژ‌ی ئ‌ایینی پاکی ئ‌یبراهیم وه‌ستان . خ‌و‌ای مه‌زن دل‌خ‌و‌شی پ‌یغه‌مه‌ری
دایه‌وه‌ وفه‌رمو‌وی:

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
 الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾
 مَهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ
 هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نُجِبِ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ
 الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلُ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾
 وَسَكَنتُمْ فِي مَسْكَانِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمُ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا
 لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾

﴿ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ﴾ وه تو گومان مهبه و امه زانه خوا
 بى تاگايه له شتى سته مكاران نه يكه نه له بى باوه رى و هاوبه شدانان بو خوا و نازاردانى
 تو .

﴿ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ مِنْهُ الْأَبْصَارُ ﴾ به راستى خوا نه و سته مكارانه دووا
 نه خا بو روژى به رز نه بنه وه له و روژه دا چاوى بى باوه ران وبه ره و زور نه پروان
 و چاويان نانين به يه كا له ترسى نه و روژه .

﴿ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُوسِهِمْ ﴾ به پهله رانه کهن بۆ لای نهو کهسهی داوایان نه کا بۆ پرسیار ووه لām ، سهریان بهرزنه که نه وه بۆ لای سه ره وه له ترسی سه ختی نهو رۆژه .
﴿ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْنِدْتُهُمْ هَوَاءً ﴾ وه نهو سته مکارانه چاوایان ناگه رپته وه بۆ لای خو یان له ترسی نهو رۆژه وه سه رگهردانن و بهرینی خو یان نابینن ودلیان بۆ شه وه له ترسانا له هیج شتی ناگهن .

﴿ وَأَلْدِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ ﴾ وه تو ئاده میزاد بترسیته له رۆژی دیت بۆ لایان سزا له دووا رۆژدا دوایی نهو که سانه ی سته میان له خو یان کردوه نه لاین : نه ی پهروه ردگاری ئیمه دوا بخواه و بمان گیره وه بۆ لای جیهان و بۆ لای ماوه یه کی نزیك و کهم .

﴿ نَجِبُ دَعْوَتِكَ وَتَتَبَعَ الرَّسُلَ ﴾ ئیمه وه لām ی فه رموده و داواکاری تو ئه دهینه وه و داوای پیغه مه ره کان نه دهینه وه و په شیمان نه بی نه وه له و کاره خراپانه ی له مه وه بهر کردو و مانه و پهیره وی نه وان نه که ی . خوا فه رمانی دا به پیغه مه ر ﴿ ﴾ بی با وه ران بترستی له و رۆژه و هه والی پاشه رۆژی خو یانیان بداتی . پیغه مه ر کاری خو ی به جی هتا و ترساندن ی . به لām سودی تاییه تی خو یان سواری سه رشانیان بو ، وایان نه زانی هه رگیز له جیهان ده رناچن ، وهك خوا نه فه رموی :

﴿ أَوَلَمْ يَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ﴾ ئایا ئیوه نهو که سانه نین له مه وه بهر له جیهاندا سویتان نه خوارد نه مان و ده رچوون بۆ ئیوه نیه له جیهاندا وزیندو بونه وه نیه و نا رۆین بۆ لای رۆژی دوایی .

﴿ وَسَكَنَهُمْ فِي مَسَاكِينِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ﴾ وه من که سانیک ی نهو تو سته میان له خو یان کردبو له ناومان دان و ئیوه له جیگه کانی نه واندا دانیشتون . به وان ته می خوار نه بون . له بیرتان چوه پیغه مه ره کانتان ئیوه یان نه ترسان له سزای نه م رۆژه ، نهو که لانه بریتی بوون له گه لی عادو سه مود .

﴿وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ﴾ وه بهراستی قوره‌شیه‌کان پیلانیان پیک هینا به پیلان و فیلیکی گه‌وره بو کوشتی پیغمه‌مر و له لای خواجه سزای فیل و پیلانی نه‌وان و توله‌یان لی نه‌کاته‌وه .

﴿إِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لَتَرْلُ مِنْهُ الْجِبَالُ﴾ وه با وه کو فیل و پیلانه‌کیان نه‌وه‌نده گه‌وره‌بی کیوه‌کان له بن دهرینی و له ناویان بن . یانی با نه‌وه‌نیش گه‌روه بی کیوه‌کان هه‌لکه‌نی ناتوانی نه‌ویی با‌وه‌ریه جیگه‌ی خوی گرتوه له دلی با‌وه‌ردارا لا‌بری ، که‌واته تو له را‌گه‌یاندنی په‌یامی خوا مه‌وه‌سته .

هه‌ندی له‌زاناینا لایان وایه را‌ناوی ﴿وَقَدْ مَكَرُوا﴾ نه‌گه‌رپته‌وه بولای نه‌و گه‌لانه‌ی که قوره‌شیه‌کان له جیگه‌ی نه‌وانا دانیشتون ، به هه‌رچونی بی مه‌به‌سته که نا‌گوری .
پرسیار / له‌سوره‌تی یوسفدا هاتووه : پیلان و فیلی ژنان زور گه‌وره‌یه ، لی‌ره‌دا نه‌فهرموئی فیل و پیلانی بی با‌وه‌ران نه‌وه‌نده گه‌وره‌یه کیوه‌کان هه‌ل نه‌که‌ن ، نه‌و دوو فهرموودانه چۆن یه‌ک نه‌گرن ؟

وه‌لام /باس کردنی فیلی ژنان له‌سه‌ر زمانی عه‌زیزی میسه‌روه هاتوه . به‌لام پیلانی بی با‌وه‌ران له‌سه‌ر زمانی خوی مه‌زنه‌وه هاتوه به ته‌نها .
﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ لِلَّهِ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلُهُ﴾ دوابی تو گومان مه‌به‌ره خوا به پیچه‌وانه‌ی نه‌و به‌لینه‌وه هه‌لسی دابیتی به پیغمه‌مرانی خوی که یاریده‌یان نه‌داو بی با‌وه‌ران رسوا نه‌کا .

﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ﴾ بهراستی خوا زور گه‌وره و به‌توانایه خاوه‌نی توله‌کرده‌وه له دوژمنانی دوستان خوی . توله‌یان لی نه‌سیتی .

﴿يَوْمَ تُبَدِّلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ﴾ له روژیکا زه‌وی نه‌گوری به زه‌ویه جگه‌ی نه‌م زه‌ویه و کیوه‌کانی نامینی و ته‌خت نه‌بی و چالی و چۆلی نامینی ، زه‌ریا و دره‌ختی نامینی و ناسمانه‌کانیش نه‌گورین به جگه‌ی نه‌م ناسمانه و نه‌ستی‌ره‌کان پرژال پرژال نه‌بن ، چونکه هیژی را‌کیشان و خو‌گرتیان نامینی له نیوان یه‌کتریدا بو یه‌کتری .

﴿ وَبَرِّزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴾ وه له گوره کانیانا دینه دهره وه و له به ردهم فره منی
خوادا رانه وه ستن بۆ پرسیار وه لّام نه و خواجه ته نه ایه و دو وه می نیه و بی هاویه شه زور
به توانایه و نه وه ی بییه وی نه یکا و کهس ریگهی بی ناگری .

﴿ وَكُنَّا الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ سَرَّابِلَهُمْ مِنْ قِطْرَانٍ ﴾ وه تو تاوانباران
نه بیینی له و روزه دا به سترانه ته وه له نیو پیون و کوتا . ، هه ریه که یان پال دراوان به هاویری
خویانه وه له گرتوخانه ی دوزه خدا و کراس و بهر گیان هه ل کیشراوه له رۆنی هوشتری
گه ری بی چه ور نه کهن ، چون زور به گوری ناگر نه گری و پیسه کانیان نه سووتیی . نه و
رۆنه نه گری له دره ختی ناوی نه بهله .

﴿ وَنَفْسٍ وَجُوهٌ مِّنَ النَّارِ ﴾ وه ناگر دهم ورومه تی نه و تاوانبارانه دانه گری . چونکه
پرۆیان نه کردوه بۆلای راستی و به کاریان نه هئاوه له راستیدا . خوا ی مه زن نه و جوړه
تۆله یه نه سینی له وان .

﴿ لِيُجزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴾ له بهر نه وه ی خوا پاداشتی
هه مو و که سی بداته وه به هو ی شتی که وه کردویانه له جیهاندا ، هه رشتی کیان به سه ر بی
خویان کردویانه به خویان . به راستی خوا پرسیاری زور به په لیه و کهس ناتوانی بی ناگای
بکا له پرسیاری بۆ لای پرسیاری تر .

﴿ هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا بِهِ ﴾ نه وه ی له قورئاندا به له موزده و له هه ره شه
راکه یان دنه بۆ ناده میزاد و به سه بۆ ناموزگاری کردنیان و ناموزگاریان نه کا بۆ نه وه ی به و
راکه یان دنه بترسین و له خراپه و بی فره منی خوا واز به یین .

﴿ وَ لِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذْكُرُوا آلَاءَ الْبَاقِ ﴾ وه بۆ نه وه ی ناده میزاد بزاسن
به راستی خوا خواجه کی ته نه ایه و نه و شتانه ی خوا له قورئاندا باسی کردوون بیانکه نه به
به لگه له سه ر ته نه ایه ی خوا و بۆ نه وه یش نه و که سانه ی خاوه نی نه قلن به هو ی قورئانه وه
ناموزگاری و هه رگرن .

پرسیار / پتۆستە ھەموو مەوقیعی خاوەن ئەقل پرسیار بکا : ئەو کەسە شایستەیی ئەو ھەموو سزا سەخت و خاوەن ئازارە چ کەسی بێ ، نایا ئەو تاوانە ئەو ھەموو سزا گرانانە پەیدا بکا بەو گەورەییە یەكەم جارو دوا جاری نەبێ و کۆتایی بێ ئەوە چ تاوانی بێ ؟
 وەلام / بەلێ ئادەمیزاد تاوانباری وا ھەبە شایستەیی ئەو سزایانە بێ بە زۆر تریشەو ،
 لەو کەسانەن جەنگ ئەکەن لە گەڵ راستیدا و دای ئەپۆشن و نەزانن کە راستە . گەورەتر
 لەو تاوانبارانە کە سێکن خۆیان ئامادە کردووہ بۆ پێژاندنی خویڤن و نەهیشتنی ژیاڤی
 دانیشتون بەبۆنای زەررە و ھیدروژین و دەرمانی کیمیاوی کە مەلایڤن ئادەمیزادی پێ
 ئەکوژن لەیەك چرکەدا . بۆ نمونە : فێژدانی بونبای زەررە بەسەر ھێرۆشیمادا و پێژاندنی
 گازی کیمیاوی بەسەر شاری ھەلەبجە دا . زۆر شتی تریش لەوانە خراپتر .

بەیاریدەیی خوا کۆتایی بێ ھا ت لە (٢٩) ی ١٥ مەزان

سالی (١٤٢٠) کۆچی بەرانبەر

٢٠٠٠/١/٦ زایینی .

﴿ پیرست ﴾

لاپږه	باسه کان و بابه ته کان
۷	لای هندی له زانایان نایدتی لادنی لاسدر شار وهرناگیرئ لاسدر هندی شت
۱۷	باسی (مسجد الضرار) وړینه کانی نیستای
۳۴	باسی دهر کردن له نیشتمانی به هدمو و جوړی
۳۷	فیربوونی زانست پیوسته یو موسلمانان له هدر جیگه به یی و یو هدر شتی یی
۴۶	باسی مانای (سته آیام والعرش)
۵۱	سودی گورانی خوړ و مانگ
۵۳	نډو کهساندی جیگدیان ناگری دوزخه خد چوار تاقمن
۸۳	نډگر خیزان یی فدرمانی خوابان کرد چاره ی بار که کانیان چ شتی که
۱۱۷	باسی بدسرهاتی یونس گدله کدی
۱۴۵	رونکردنډو هی بدسرهاتی نوح که عبدولا زهواوی باسی کردو و بلا و کراوه تډو له روژنامه ی نډله هرام قاهره
۱۴۶	نوح فدرموی له گوره که مددا روم بکه نه که عبه
۱۴۶	هډلگورد ناوی تازه ی کیوی جودیه
۱۴۷	ژنی نوح که ناوی (نډمنډیه) گوره کدی لای گوری نوحه له رایات
۱۴۷	مدکدی پروژ دواي توفانی نوح به (۱۸۰۰) دروست کراوه
۱۴۸	له چ جیگه که کډو توفان دهستی پیکردو و
۱۴۹	ناوی کچه کان و کورانی نوح
۱۵۸	باسی مانای (التنور)
۱۶۰	(الجودی) له چ جیگه که؟
۱۶۲	پدیوهندی نیوان باوک و کوپ نډچری به هوی یی باوه ریدو و
۱۶۴	باسی لافاوی نوح له جگدی نامه کانی خوادا باسی کراوه
۱۶۵	باسی یه که مین پیغمدر به زمانی عدره بی گفتوگوی کردو و
۱۸۶	ثایینی نیسلام دژئ سدرمایه داری و سوسیالیسته
۱۹۶	رون کردنډو هی مانای (زفیر و شهیق)
۲۰۲	باسی بدشه کانی ستم و لی بوردن لدوان لدلایدن خواوه
۲۰۸	سوره تی یوسف
۲۰۹	ناردنډ خواوه هی قورئان به زمانی عدره بی مانای وانیه تنها یو عدره ب یی
۲۶۹	ثایا پیغمدران دروسته سده قد وهر بگرن؟
۲۸۰	ثایا خوا ژن و لادنی کردون به پیغمدر؟
۲۹۱-۲۹۲	باسی هندی له بیرو یو چونی ماددیه کان و وه لامدانه و
۳۰۰	جوړی پدیدابوونی هډوره گرمه و بریسکه و جدخا خه
۳۳۱	نډگر زمانیکی گشتی هډواید قورئان بدو زمانه نډیرا
۳۴۷	بدلگه له سدر تلقینی مردوان

خوینهری هیژا لهم جزمه‌دا نهرکی چاویاخشانی نهم هه‌لانه بگره نه‌ستۆی خۆت

هه‌له	راست	لاپه‌ره	دێر	هه‌له	راست	لاپه‌ره	دێر
هاتوه	هاتوه‌ته	٤	٤	رێژدارت	رێژدار	١٠٠	١٧
القوم	عن القوم	٥	٨	به‌می	به‌ منی	١٠٧	٢٣
زۆر	زۆره	١١	١٤	موسی	لموسی	١٠٩	٥
داریمان	داریمان	١٤	٤	توانی	توانای	١١٠	٦
له‌ کاتی	که‌ کاتی	١٧	٦	هینانوته	هینانوته	١١٦	٢٠
بعه‌ده	بعه‌ده	٢١	٢١	بونه‌وه‌ران	بونه‌وه‌ران	١٢٣	٩
په‌ناجا	په‌نجا	٣١	١٥	به‌خێره	به‌خێویی	١٣٠	١٧
نصنب	نصب	٣٤	٤	(مصرفا)	(معرفا)	١٣٢	١٤
یقبط	یعبط	٣٤	٨	ئه‌بوایه	ئه‌بوایه	١٣٣	١٨
توره	توره	٣٤	٩	دواوی	دواوی	١٣٤	٦
وه‌ ناززاره	نازار	٣٥	٢	کای	کاری	١٣٥	٩
داواوی	دواوی	٤١	٢	جیگه‌ی	جیگه‌ی	١٣٦	١١
دریژ لای	دریژی	٤١	١٣	سروش	سروش	١٣٦	١٧
(والذین)	(والذین)	٥٣	٧	سروش	سروش	١٤١	٨
بینکا	بینکا	٥٧	١٦	(قضی)	(وقضی)	١٦٠	١٤
ئوتۆ	ئوتۆ	٥٩	١١	(النهی)	(أبئی)	١٦١	١١
زاین	زاین	٦١	٨	داوی	دواوی	١٦٦	٢٠
فیکم	عمرا فیکم	٦١	١٧	ناازرمان	ناازرمان	١٧٤	١٥
بێ باوه‌رنی	بێ باوه‌رانی	٦٤	١٠	آلد	آلد	١٧٤	٢١
تاقمیکمان	تاقمیکمان	٧٢	١٥	منیب	منیب	١٧٦	١٨
هاوبه‌ی	هاوبه‌شی	٧٣	٢٠	نابه‌زین	دانا به‌زین	١٧٩	١٥
له‌ رودانی	له‌ روداوی	٧٥	٢	ولا تئثرا	ولا تئثرا	١٨٤	١
حققت	حقت	٧٦	١٥	بهر	به‌و	١٨٥	٩
خوا	خوی	٧٧	٩	(کنتم)	(کنت)	١٨٦	١٤
سایسته	شایسته	٧٧	١٠	(أستفروا)	(أستفروا)	١٨٨	١
بۆ خۆیان	نه‌ بۆ خۆیان	٧٨	١٢	کۆرش	کۆرش	١٩٠	١٢
له‌و باوه‌روه	له‌و باره‌وه	٨٣	٣	أبعدت	بع‌دت	١٩١	٥
کانینا	کاتیان	٨٣	٦	(فعال)	(إن ربك فعال)	١٩٧	٥
(ویستنبوونك)	ویستنبوونك	٩٠	١	لایب	لای وایی	٢٠١	٢٢
کرن	کردن	٩١	١٣	لایان	لایان ئه‌با	٢٠٢	٨
ئیشه	ئیشه‌ کانی	٩٥	٧	پیاو چکان	پیاو چکان	٢٠٣	١٦
وما یغرب	وما یغرب	٩٥	١٤	به‌رده‌م	به‌رده‌وام	٢٠٤	١٣
من لك	من ذالك	٩٥	١٤	(عمدا)	(عما)	٢٠٧	١٣
(فی)	(إلا فی)	٩٥	١٥	دابئی چ	دانئی	٢٠٩	١٣
ناوت	ناوات	٩٥	٢٠	له‌	له‌و	٢١٠	٢
توانا	توانای	٩٨	٣	چاکه‌	چاکه‌ی	٢١١	٢٢
له‌ نێر	له‌ نێویا	٩٨	١٩	(للتلقه)	یلتلقه	٢١٥	٢٠
لقوم یسمعون	لآیات لقوم یسمعون	٩٩	٤	ده‌برشی	ده‌بربری	٢٢٠	١٤
(٣٦)	(٣٦٠)	٩٩	١٥	(من دبر)	(من دبر فکذبت)	٢٢٧	٤

ههله	راست	لاپهره	دیر	ههله	راست	لاپهره	دیر
(یسجنن)	(لیسجنن)	۲۳۱	۱	(سوء)	(سو الدار)	۳۱۲	۷
دانانه نان	دانانه	۲۳۵	۶	باردومانه	ناردومانه	۳۱۶	۴
رێژه	رێژی	۲۴۳	۱۹	قورثانه	قورثانهیه	۳۱۶	۲۲
(الحافظا)	حافظا	۲۵۱	۷	(أمر)	(الأمر)	۳۱۷	۱۶
تفتدون	تفتدون	۲۵۷	۵	(شرکاو)	(شرکاء)	۲۲۰	۱۰
ئه نجا کمیکتان	ئه نجا میکتان	۲۶۷	۹	(الذین)	للذین	۲۲۰	۲۲
نه خۆسی	نه خۆشی	۲۷۱	۱۸	پاشا	پاشه	۲۲۲	۱۱
ئایا ئه یو	ئایا ئه و	۲۷۸	۱۵	(أبتناهم)	(أتیناهم)	۲۲۰	۱۲
(إلى)	(إلى الله)	۲۷۹	۱۰	(لرسل)	لرسل	۲۲۴	۴
(قدم)	(قد)	۲۸۱	۱	بیمه	ئیمه	۲۲۵	۱۴
(نتصرنا)	نصرنا	۲۸۱	۱	(لیغفر)	لیغفر لکم	۳۳۵	۱۹
(فنجیء)	فنجی	۲۸۱	۷	(یسیفه)	بسیفه	۳۳۸	۲۳
(وننمل صفوان)	(ونخبل صفوان)	۲۸۸	۸	خرپه	خرایه	۳۳۸	۲۴
(وغير صفوان)	وغير صفوان	۲۸۸	۸	(أنعمه)	(نعمه)	۳۴۸	۷
مه کهر	مه گهر	۲۸۹	۱۹	زانانی	زانایانی	۳۵۱	۱۶
ئوخۆن	ئه خوۆن	۲۹۱	۱۶	خۆ یانا	خۆ یانا	۳۵۲	۱
به ریوه و	به ریوه به رو	۲۹۲	۱	(وسکنتهم)	وسکنتهم	۳۵۸	۱۹
ئه وه	ئه وه ی	۲۹۵	۱۰	إن کان	وإن کان	۳۶۰	۴
هه ول	هه وال	۲۹۸	۳				
(ضیفته)	خیفه	۲۹۹	۵				
ئاو	ئاوو	۳۰۷	۲				

